

BIULETYN

URZĘDU PATENTOWEGO

Wydawnictwo Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Nr 15

Warszawa 1973

Zakłady Graficzne w Katowicach, ul. Armii Czerwonej 138, zam. 367/4/1973

BIULETYN

URZĘDU PATENTOWEGO

Warszawa, dnia 30.V.1973

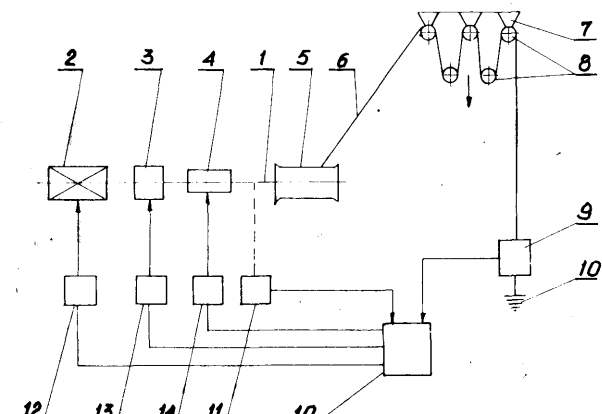
Nr 15, Rok I

Ogłoszenia o zgłoszonych w Polsce wynalazkach - do opatentowania

5a (P. 147578) 16.04.1971.

Akademia Górniczo-Hutnicza, im. Stanisława Staszica Instytut Automatyki i Elektroniki Przemysłowej, Kraków (Janusz Starczewski).

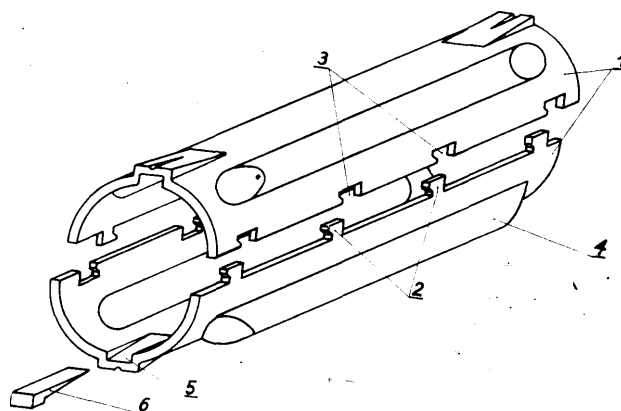
Urządzenie do automatycznego wyciągania przewodu wiertniczego, składające się z bębna, sprzęgła, przekładni, silnika napędowego i elementu pomiarowego, zamocowanych na wspólnym wale, oraz z ciężaru o wskazaniu, rozdzielacza sygnałów i bloków sterowania. Znamienne tym, że wejścia rozdzielacza sygnałów (10) są połączone z ciężarowskazem (9) i elementem pomiarowym (11), natomiast wyjścia rozdzielacza (10) są połączone równolegle poprzez bloki sterownicze (12, 13 i 14) odpowiednio z silnikiem (2), sprzęgłem (3) i przekładnią (4), w celu zmiany prędkości obrotowej bębna wyciągowego (5), zgodnie z programem optymalizacji czasu wyciągania przewodu, wprowadzonym do elementu pomiarowego (11).

5a (P. 147581) 16.04.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Kazimierz Wąsik, Zdzisław Mazan, Wacław Bokacki, Jan Parafiniewicz).

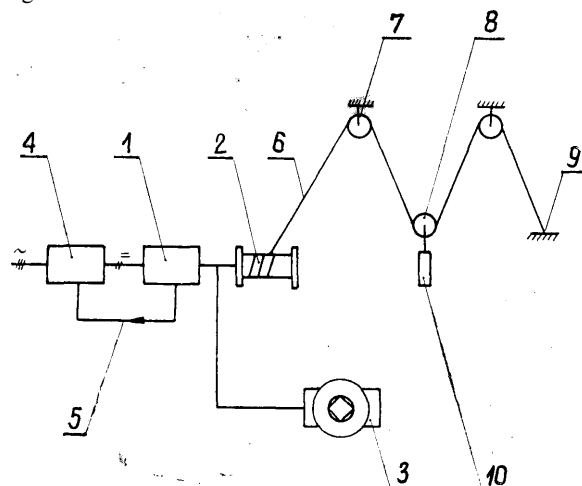
Prowadnik centrujący żerdzi wiertniczych złożony z dwóch łubek obejmujących żerdź, znamienne tym, że na płaszczyznach stykowych równoległych do osi podłużnej obie łubki (1) mają występy (2) i rowki (3) o kształcie umożliwiającym uzyskanie połączenia przemieszczeniowo-dociskowego, a na powierzchniach zewnętrznych podłużne prowadnice (4), natomiast na powierzchniach czołowych łubki (1) są zaopatrzone w klinowe gniazda (5) wraz z klinami (6) mocujące prowadnik na żerdzi wiertniczej.

5a (P. 147587) 16.04.1971.

Fabryka Maszyn i Sprzętu Wiertniczego „Glinik”, Gorlice, (Tadeusz Trybus, Henryk Zygmunt, Zdzisław Pionka, Paweł Paślawski, Zbigniew Nowak).

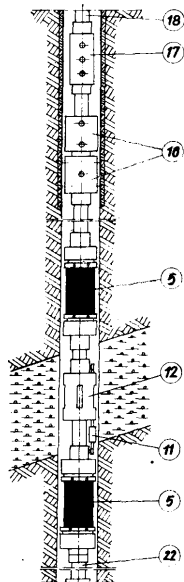
Układ do optymalizacji procesów pracy urządzenia wiertniczego dotyczący zapuszczania wyciągania i wiercenia otworów w skorupie ziemskiej znamienne tym, że silnik elektryczny prądu stałego (1) jest połączony z bębniem wyciągu (2) i stołem obrotowym (3) zasilany od układu sterującego (4) połączonego pomiędzy silnikiem (1) a układem sterującym (4) za pomocą sprzężenia zwrotnego (5), dający samoczynne ustalenie optymalnych warunków pracy stołu oraz wyciągu wiertniczego.

5a (P. 148543) 20.03.1971.

Przedsiębiorstwo Kopalnictwa Naftowego - Ustrzyki, Ustrzyki Dolne, (Teofil Czajka, Bronisław Bajowski, Roman Frydrych, Andrzej Zięba, Jan Szulmański, Zdzisław Kuśnierz).

Uszczelniacz do odwiertów z niezarurowanymi ścianami posiadający zawór sprężynowy zamykający wypływ cieczy na zewnątrz uszczelniacza, znamienne tym, że element uszczelniający stanowi elastyczny rękaw (5) nasunięty na odcinek rury (6) z perforowanymi ścianami przy czym rękaw (5) ma po obydwu stronach speczenia i kołnierze za pomocą których osadzony jest w mufie (3) przez docięnięcie pierścieniem (4).

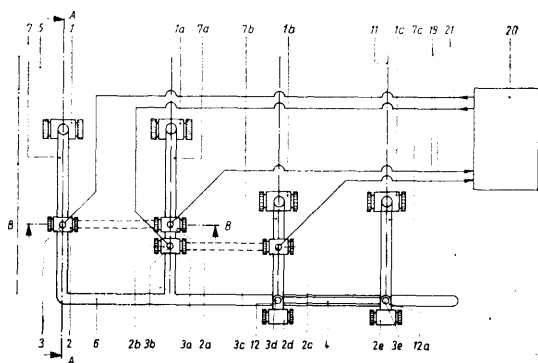

5b (P. 146458) 24.02.1971.

Pierwszeństwo: 26.02.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VVB Braunkohle, Senftenberg, NRD, (Helmut Freche, Herbert Fuchs, Alfons Kurzawa, Horst Lange, Richard Teichert, Wilhelm Uffrecht, Günter Wille).

Sposób urabiania węgla brunatnego poprzez strefową, podziemną eksploatację złóż, znamienne tym, że w nieodwodnionym wzgórzu na granicach ciągów urobku wykonuje się rowy szczelinowe (7), sięgające aż do spągu (10), w których krocza opuszczane i podnoszone szyby (3), prowadzone przez pojazdy szybowe (2), a każde dwa szyby (3, 3a) należące do jednego ciągu urobku są połączone w zasięgu przestrzeni urabiania (16) będącej pod ciśnieniem wody za pomocą umieszczonego poziomo, rurowego urządzenia urabiającego (4), którą zasysa urobek w postaci mieszaniny węgla i wody oraz przenosi hydromechanicznie ten urobek szybem na powierzchnię ziemi, natomiast woda oddzielona w urządzeniu oddzielającym (20) jest ponownie doprowadzana poprzez szyb (3) do przestrzeni urabiania (16) lub do urządzenia urabiającego (4).

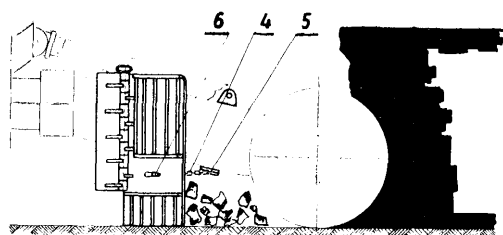

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 i 3 znamienne tym, że poziomo umieszczone rurowe urządzenie urabiające (4) jest ułożyskowane w szybach (3, 3a) jednostki eksploatacyjnej i zawieszane na działających wahadłowo elementach napędowych (31), a rura urabiająca (22) posiada na połowie jej powierzchni bocznej dwustronne narzędzia do rowów (15), oraz otwory (30).

5b (P. 147191) 29.03.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Lenin”, Wesola (Stanisław Batko, Eugeniusz Zając, Wacław Piotrowski, Zenon Gajewski).

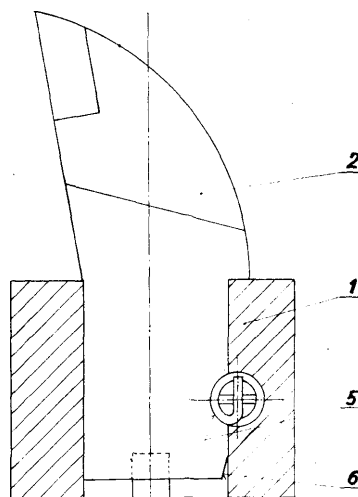
Ładowarka zgarniakowa dla kombajnów bębnowych znamienne tym, że przystawka zgarniakowa (1) jest zamocowana do wychylnej części kadłuba kombajnu przebiegiem poprzecznym (2) w wyniku czego jest składana wzdłuż osi korpusu przy ruchu powrotnym kombajnu.

5b (P. 147584) 16.04.1971.

Piotrowska Fabryka Maszyn „Famur” Zakład Doświadczalny Maszyn Urabiających, (Kazimierz Parkosz, Andrzej Błazewicz).

Urządzenie do mocowania narzędzi skrawających w bębnowych maszynach urabiających minerały znamienne tym, że w wywierconym otworze (3) jest osadzony sprężynujący element (4) o kształcie sprężyny lub tulei rozprężnej, który dociska swoją powierzchnią skrawające narzędzie (2) w jego wycięciu (5), zaś otwór (7) w uchwycie (1) zabezpiecza ten sprężynujący element (4) przed wypadnięciem.

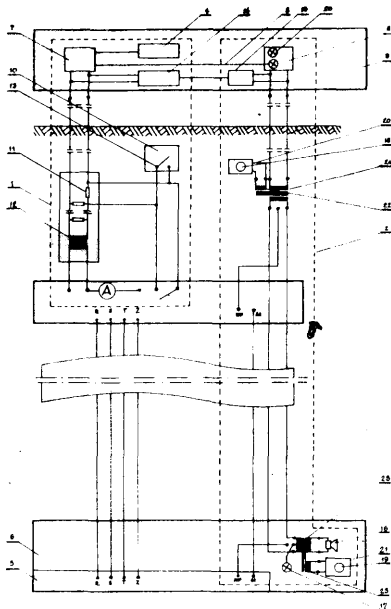
5b (P. 148016) 7.05.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr 61751

Kopalnia Węgla Kamiennego „Knurów”, Knurów, (Jerzy Matuszewski, Joachim Masarczyk, Edward Płaza).

Sposób kierowania eksploatacją ścian wydobywczych, polegający na wykorzystaniu zdalnej informacji poboru mocy silnika kombajnu węglowego do zapisu na taśmie rejestratora poboru mocy tego silnika, poddaniu ciągłej kontroli jego pracy, zdalnym włączeniu aparatury głośnomówiącej na kombajnie do nasłuchu pracy w ścianie, a następnie koordynowania pracy w ścianie zwrótnie według patentu nr 61751, znamienny tym, że przekazywanie poboru mocy silnika kombajnu wykorzystuje się dodatkowo do ciągłego samoczynnego naliczania efektywnego czasu pracy kombajnu oraz do ostrzegania załogi znajdującej się w pobliżu kombajnu o zwłocznym jego uruchomieniu, działanie zaś obwodu aparatury głośnomówiącej wykorzystuje się dodatkowo do wywołania obsługi ze stanowiska kombajnisty scentralizowanego pomieszczenia na powierzchni oraz obsługi w chodniku nadścianowym.

Układ do stosowania sposobu wyposażony w obwód rejestrujący impulsy obciążenia silnika kombajnu, obwód aparatury głośnomówiącej oraz obwód sygnalizacyjny według zastrz. 1, znamienny tym, że posiada licznik (4) efektywnego czasu pracy kombajnu, w obwodzie sygnalizacyjnym (3), który włączony jest między rejestratorem poboru mocy (7) silnika kombajnu, a rozgłośnią manewrową (8) w scentralizowanym pomieszczeniu na powierzchni (9) oraz znane urządzenie sygnalizacji ostrzegawczej (10) w obwodzie rejestrującym (1), które poprzez opornik (11) umieszczony w obwodzie uzwojenia pierwotnego transformatora (12) pomiaru obciążenia silnika kombajnu oraz generator (15) w scentralizowanym pomieszczeniu na powierzchni (9) jest włączone na czas nadawania sygnału ostrzegawczego do obwodu aparatury głośnomówiącej (2), jak również dwa generatory akustyczne (18, 19) oraz lampkę sygnalizacyjną (26) w obwodzie aparatury głośnomówiącej (2), przy czym generatory akustyczne (18, 19) włączone są do dodatkowego trzeciego uzwojenia (22, 23) nawiniętego na istniejących transformatorach przeciwsoobnych (24, 25), natomiast lampka sygnalizacyjna (26) jest umieszczona w rozgłośni manewrowej (8).

5b

(P. 148083)

20.05.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Moszczenica”, Jastrzębie-Zdrój, (Jan Talik, Jaromir Woźnica).

Sposób kontroli pracy górniczych maszyn urabiających w kopalniach silnie zgazowanych oraz urządzenie do stosowania tego sposobu znamienny tym, że kontrolę stanu pracy wykonuje się przez połączenie przewodem ekranowanym pomocniczych zestyków normalnie otwartych kopalnianego wyłącznika stycznikowego izolatorów przepustowych z diodą półprzewodnikową kon-

trolującą ciągłość linii, a następnie łączy się dalej w skrzynce przyłączowej z obwodem iskrobezpiecznym, zaś iskrobezpieczne urządzenie zestykowe umieszczone jest w dyspozytorni kopalnianej na powierzchni.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1 znamiennie tym, że ma zestyk normalnie otwarty urządzenia zestykowego podłączony poprzez diodę półprzewodnikową, transformator pomocniczy i opornik dopasowujący do systemu pomiarowego miernika wskazującego rejestrującego.

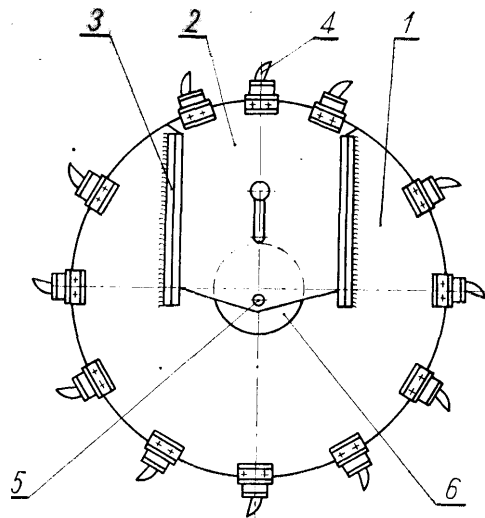
5b

(P. 148129)

13.05.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Kazimierz Wasiak, Kazimierz Jezierski).

Bębnowy organ urabiający ścianowego kombajnu jedno- lub wielobębnowego, składający się z bębna urabiającego i tarczy odcinającej, osadzony obrotowo na nieruchomym wale, znamienny tym, że ma ruchomy segment (2) wyposażony w skrawające narzędzia (4), zamocowany przesuwnie promieniowo do wykonującej roboczy ruch obrotowy, odcinającej tarczy (1) za pomocą prowadnic (3) i uruchamiany cyklicznie mimo środkiem (5) tak, aby podczas każdego obrotu tarczy (1) wokół nieruchomego wału (6) następowało jedno jego wysunięcie poza obrys tarczy (1), osiągające największą wartość skierowaną prostopadle do nacinanejłaty węgla.

5b

(P. 148143)

13.05.1971.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, (Tadeusz Kochmański, Jan Zych, Jan Magdziej).

Sposób eksploatacji złóż pokładowych przy zastosowaniu ściśle określonego kształtu **frontu odbudowy**, znamienny tym, że wokół punktu, będącego środkiem chronionego obiektu, przesuwają się prostoliniowy front eksploatacyjny o szerokości r w ten sposób, że w każdym momencie wyeksploatowana przestrzeń posiada kształt wycinka koła, z wierzchołkiem w środku chronionego obiektu.

5c

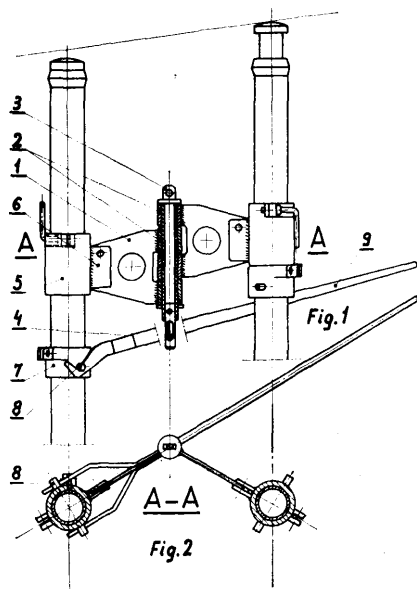
(P. 147582)

16.04.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Wojciech Muszyński, Jan Perek).

Urządzenie sprzęgające stojaki indywidualne obudowy ścianowej zaopatrzone w przegub centralny między stojakami umożliwiającą regulację odległości między stojakami sprzęgniętymi, znamiennie tym, że na zaciskowych tulejach (5) wyposażonych w uchwyty (6) ma zawieszony przegubowo ramiona (1) z tulejkami (2) połączonymi sworzniem (3), który u dołu ma zaczep (4) stanowiący punkt podparcia dla dźwigni (9) unoszącej

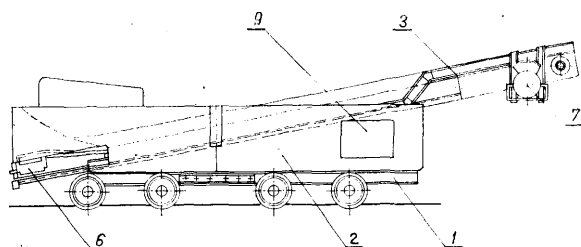
wyrobowany stojak za pomocą czopów (8) zabudowanych na oporowych pierścieniach (7).

5c (P. 147592) 16.04.1971.

Przedsiębiorstwo Robót Górniczych, Sosnowiec, (Eugeniusz Kosta, Stanisław Gąsior, Kazimierz Horoń, Tadeusz Markiewicz, Edward Nocoń, Bronisław Zawadowicz).

Urządzenie do wykonywania górniczych wyrobisk chodnikowych przy współpracy z ładowarkami zasięgowymi, znamiennie tym, że składa się z skrzyni pojemnikowej (2) zabudowanej na czterech zestawach kołowych (1), wewnątrz której na konstrukcji wsporczej (3) umieszczony jest krótki przenośnik z trasą (4), napędem (5) i rolką zwrotną (6) umiejscowioną pod blachą zbiornika zsyłu urobku (8), przy czym zbiornik zsyłu urobku (8) znajduje się wewnątrz skrzyni pojemnikowej (2), która posiada po obu bokach otwory montażowo-kontrolne (9).

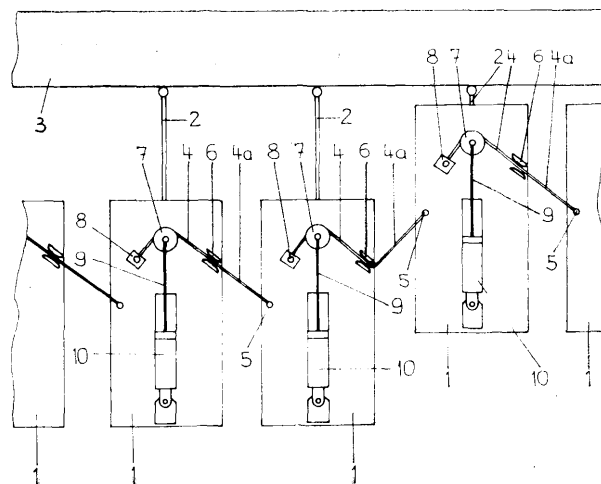

5c (P. 147603) 16.04.1971.

Pierwszeństwo: 18.04.1970 - NRF

Gullick Dobson Limited, Ince, Wigan, Wielka Brytania, (Theodor Kolk, Wilhelm Wertelecki).

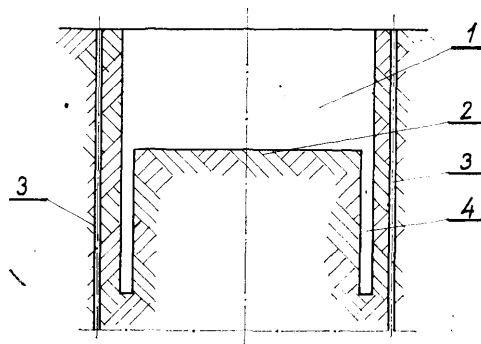
Przesuwna obudowa górnicza mająca sekcje połączone między sobą giętymi cięgnami, zwłaszcza na wysokości stropnic, znamiennie tym, że na poszczególnej sekcji ma siłownik (10) zaopatrzony w przesuwany krążek (7) przymocowany obrotowo do końca tłoczyska (9) przy czym cięgno (4) przeprowadzone przez ten krążek ma jeden koniec (8) przymocowany w danej sekcji i jest wyprowadzone poza sekcję poprzez prowadnicę (6) do sekcji sąsiedniej, do której jest przymocowany drugi koniec (5) tego cięgna.

5c (P. 148018) 7.05.1971

Przedsiębiorstwo Budowy Kopalń Rud Miedzi, Lubin, (Jerzy Lengas, Leszek Mazurkiewicz, Mieczysław Nasiek, Stanisław Bajka).

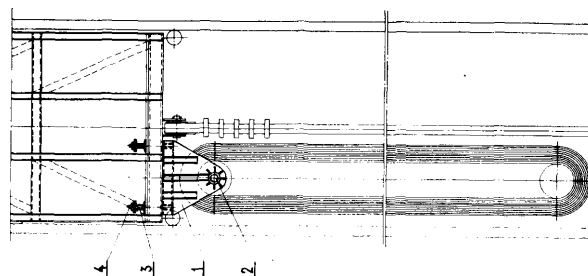
Sposób głębienia szybów w zamrożonych gruntach za pomocą materiałów wybuchowych, znamiennie tym, że po zamrożeniu skały w dnie (2) szybu (1) wykonuje się na obwodzie szybu pionowy wręb (4) poniżej dna (2) i następnie kruszy skałę zawartą między dnem (2) i wrębem (4) w znany sposób za pomocą materiałów wybuchowych.

5c (P. 148099) 12.05.1971.

Główne Biuro Studiów i Projektów Górniczych - Ośrodek Studialno-Badawczy Projektowania Górnictwa Podziemnego, Katowice, (Stanisław Bochniak, Stanisław Małaczyński).

Sposób transportu taśm gumowych do przenośników na dół kopalni, znamiennie tym, że taśmę gumową zwinąć i ułożyć w pakiety (fig. 1) lub (fig. 2) na stanowisku zwijania (fig. 5), przewozi się na powierzchni i na dole kopalni w specjalnych wozach kopalnianych (fig. 4)

i opuszcza się na dół kopalni w szybie podwieszoną pod naczyniem wyciągowym na zawieszu (fig. 3), a na pod-szybie rozwija się taśma na stanowisku rozwijania (fig. 6).

Urządzenie do stosowania tego sposobu według za-strz. 1 i 2, znamienne tym, że wóz kopalniany (fig. 4) posiada nadwozie obrotowe o wychyleniu 90° , składa się z ramy (3), z rolek (4), biegunów (5) i konstrukcji nośnej (6).

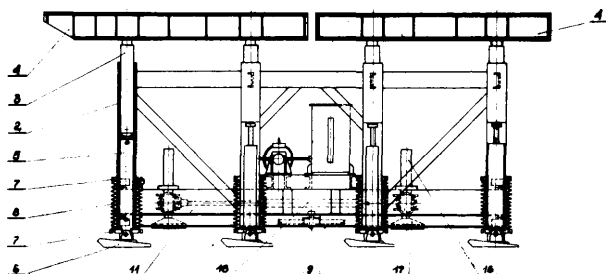
5c

(P. 148103)

17.05.1971.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi Zakłady Badawcze i Projektowe Miedzi „Cuprum”, Wrocław, (Stefan Kulczak, Roman Ogrodniczek, Stanisław Koziarski, Tadeusz Żur).

Kopalniana obudowa **krocząco-jezdna**, stanowiąca samoczynnie przemieszczający się po spągu w dowolnym kierunku zespół, składający się z jednego lub kilku połączonych ze sobą członów, znamienne tym, że każdy człon (A, A') zawiera wyposażoną w sanie bądź wózek (15) z wysuwnymi stopami pomocniczymi (17) ramę (C, C') osadzoną obrotowo względem ramy głównej (B, B'), której podpory hydrauliczne (3) stropnic (4) oraz wsporniki (5) zakończone stopami głównymi (6) są umieszczone suwliwie wewnątrz słupów (2) tejże ramy głównej.

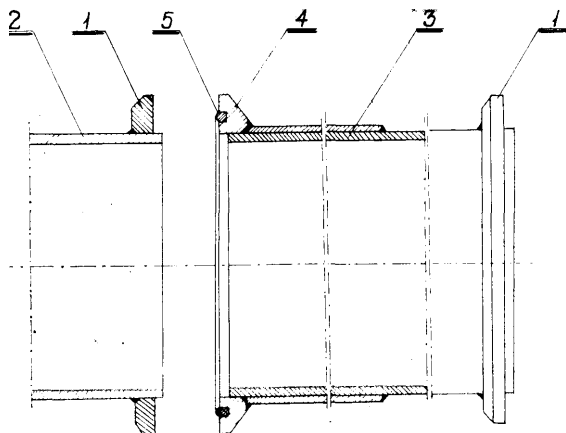
5c

(P. 148104)

12.05.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Marcel”, Radlin, (Maciej Zieleziński, Jerzy Klich, Hieronim Czaja, Bogusław Byrtek).

Koźnierzowe połączenie rur do podsadzki wyrobisk górniczych, a zwłaszcza podsadzki dmuchanej znamienne tym, że na jednym końcu rurowego przewodu (2) osadzony jest koźnier (1), którego powierzchnię uszczelniającą stanowi płaska powierzchnia, przy czym część rurowego przewodu (2) wystaje poza płaszczyznę uszczelniającą koźnierza (1) i stanowi przy połączeniu przewodów (2) i (3) centrujący odcinek wprowadzany do przeciwnego koźnierza (4) z rowkiem dla elastycznej uszczelki (5).

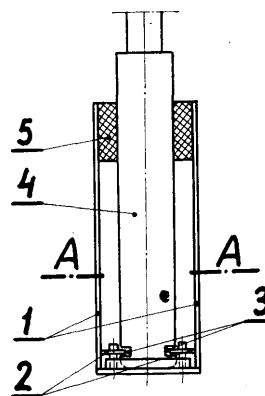
5c

(P. 148519)

28.05.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Andrzej Raczynski, Tadeusz Mamczarczyk, Jerzy Uchnast, Jan Lenard, Rufin Wojtyczka, Anzelm Gościmiński, Janusz Mirowski, Stanisław Zimowski).

Urządzenie mocujące podporę hydrauliczną według patentu nr P - 140996, w którym podpora jest zaopatrzona u dołu w wystający promieniowo sworznię wchodzący w wycięcie gniazda, a wyżej w oporowy pierścień osadzony trwale na tej podporze, znamienne tym, że ma dwie ustalające płytki (2) zamocowane trwale do blach (1) spągnicy, które wchodzą w wycięcia (3) wykonane równoległe w części dolnej podpory (4) oraz ma wycinek pierścienia (7) zamocowany rozłącznie w gnieździe za pomocą sworzni (6) dla zabezpieczenia stopy podpory (4) przed jej wysuwaniem się do przodu, przy czym u góry podpora (4) jest osadzona w podatnym przewodniku (5) w kształcie litery „U”.

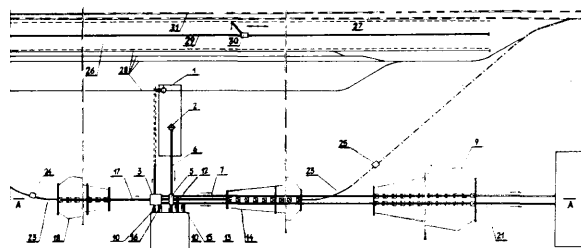
5c

(P. 148536)

1.06.1971.

Główne Biuro Studiów i Projektów Górniczych, Katowice, (Leonard Pluta, Franciszek Morawski).

Układ technologiczny transportu na powierzchni kopalni obejmujący transport wewnątrz zakładowy łączący się z dołem kopalni, przejściowe magazynowanie kopaliny podstawowej i ubocznej oraz ekspedycję kolejową kopaliny na zewnątrz zakładu znamienne tym, że jeden z szybów łączący powierzchnię z dołem kopalni wyposażony jest w pojedynczy wyciąg skipokłatkowy z przeciwwagą o dużym przekroju poprzecznym klatki, przy czym załadunek wozów do klatki wyciągu następuje najdogodniej na zrebie szybu przy jednoczesnym wyładunku urobku z naczynia skipowego znajdującego się poniżej poziomu tej klatki.

5c

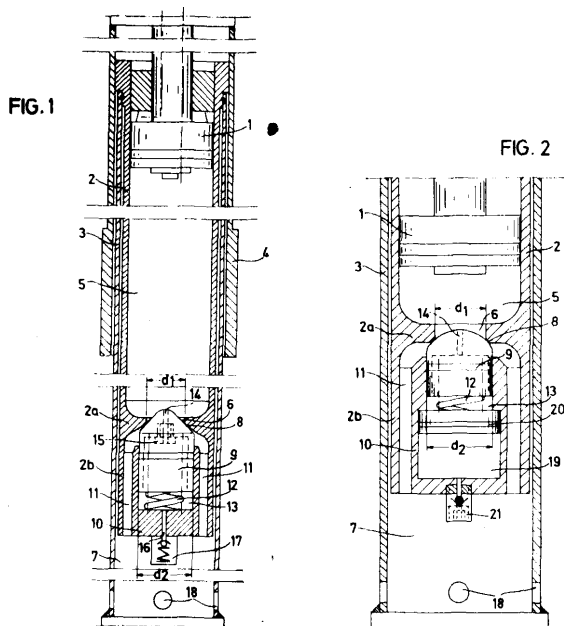
(P. 152789)

6.01.1972.

Pierwszeństwo: 19.06.1971 - Niemiecka Republika Federalna

Hermann Hemscheidt, Maschinenfabrik, Wuppertal-Elberfeld, NRF, (Hans Büll, Alfred Maykomper, Dionys Greisiger).

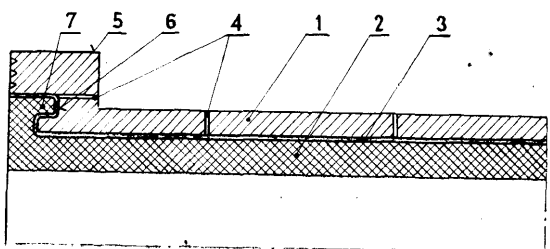
Stempel hydrauliczny z przestrzenią **bezcisnieniową** dla zagrożonych tąpnięciem pokładów górniczych, składający się z tłoka i cylindra z przewidzianą pod tym cylindrem przestrzenią bezcisnieniową oraz z zaworu roboczego do hydraulicznego zabezpieczenia stempla, znanymi tym, że przestrzeń ciśnieniowa (5) cylindra ma otwór (6), który w kierunku przestrzeni bezcisnieniowej (7) zamykany jest zaworem zabezpieczającym (8, 9) obciążonym naciskiem sprężyny (12) oraz wewnętrznym ciśnieniem w stemple, przy czym dno (2a) cylindra wykonane jest od spodu jako gniazdo uszczelniające (8) dla grzybka uszczelniającego (9), który umieszczony jest w oprawce prowadzącej (10) z przebiegającymi z boku kanałami wylotowymi (11) i jest zaopatrzony w przewężony dławikiem (15) otwór przelotowy (14) dla przeniesienia ciśnienia do rezerwowej przestrzeni ciśnieniowej (13) pod grzybkiem (9) a ponadto tym, że rezerwowa przestrzeń ciśnieniowa (13) jest w stosunku do przestrzeni bezcisnieniowej (7) zabezpieczona poprzez otwór (16) za pomocą zaworu przelewowego (17), który umieszczony jest pod oprawką prowadzącą (10) i jest ustawiony na wyższe ciśnienie niż zawór roboczy w urządzeniu sterującym stempla lub tym że rezerwowa przestrzeń ciśnieniowa (13) jest zamknięta swobodnie zawieszonym tłokiem (20) dociskany przez sprężynę wstępnie do wysokiego ciśnienia gaz znajdujący się w komorze (19) oprawki prowadzącej (10).

5d (P. 147480) 9.04.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Marian Kryś, Włodzimierz Sikora, Edward Mikuła, Aleksander Bier, Janusz Jagodziński, Jacek Ratman, Edward Łątka, Flawian Cisek, Bogdan Łukasik).

Rura do transportu materiału podsadzkowego w kopalniach zaopatrzona wewnątrz w trudnościeralną wkładkę elastyczną, znanymi tym, że stalowy płaszcz (1) rury ma otworki (4) rozmieszczone na całej powierz-

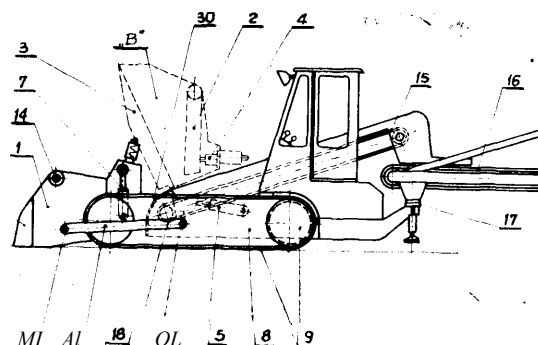

chni, a na czołowych zgrubieniach (5) wydrążone wgłębienia (6) mające w przekroju osiowym rury kształt odwróconej litery „S”, do których wchodzi wargowe zakończenia (7) elastycznej wkładki (2) przyklejonej do stalowego płaszcza (1) na całej jego powierzchni wewnętrznej tak, aby w skręconym rurociągu wargowe zakończenia (7) wkładek (2) dwóch sąsiednich rur stykały się ze sobą, ale przy tym nie były ściśnięte.

5d (P. 147607) 17.04.1971.

Pomorskie Zakłady Budowy Maszyn „Makrum”, Bydgoszcz, (Marian Rafalski, Hilary Senski, Eugeniusz Grodzki, Ryszard Radziuk).

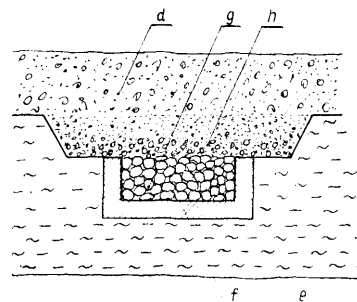
Urządzenie do **ładowania** i kruszenia urobku zwłaszcza w kopalniach zamontowane na samojezdnej konstrukcji nośnej znanymi tym, że posiada czepak 1, którego dolny bok stanowi stała szczeka 3, a górny bok zawieszony na osi 14 stanowi ruchomą szczekę 2 kruszarki zamkniętej u wylotu ścianką 30 a dla ustawienia w pozycji kruszenia posiada hydrauliczne siłowniki 5 zamocowane jednym końcem do nośnej konstrukcji 8, a drugim do ramienia 18 dźwigni 6, przy czym dźwignia 6 z czepakiem 1 połączona jest osią 10 i hydraulicznym siłownikiem 7.

5d (P. 147615) 17.04.1971.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, (Józef Sliwa, Leszek Litwinowicz).

Sposób zabezpieczenia naziemnych osadników wód **popłuczkowych** przed filtracją wody przez dno i zalewaniem znajdujących się poniżej wyrobisk górniczych znanymi tym, że wykonuje się powierzchniowy drenaż dna osadników ułożony na nieprzepuszczalnej warstwie gruntowej zabezpieczony przed zamuleniem filtrem odwrotnym i zabezpieczony przed uszkodzeniami mechanicznymi przepuszczalną warstwą nasypową, który jest wyprowadzony poza korpus obwałowań osadnika i podłączony do studzienek biorczych.

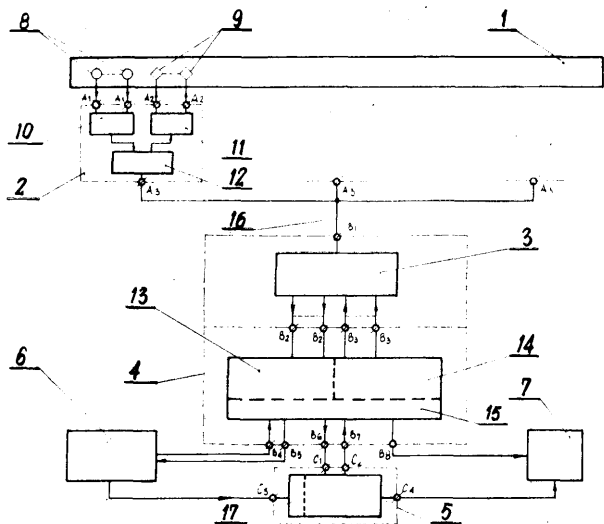

5d (P. 147658) 20.04.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Marcin Borecki, Aleksander Osuch Andrzej Grzywak, Wiktor Kniaziew, Jerzy Pilch-Kowalczyk).

Sposób sterowania procesami technologicznymi kopalni za pomocą znanej jednoprogramowej matematycznej maszyny cyfrowej znamienny tym, że maszyna cyfrowa (5) współpracuje z buforem (4), w którym odzwierciedlony jest stan kontrolowanego obiektu (1), przy czym bufor (4) przyjmuje równolegle informacje z obiektu (1) w postaci cyfrowej, ciągle śledzi zachodzące zmiany w obiekcie (1) wywołując maszynę cyfrową (5) w zaprogramowanych strukturach bufora (4) sytuacjach, przy czym wysyłanie sygnałów sterujących odbywa się również przez bufor (4), który zwalnia natychmiast maszynę (5) do innej pracy.

Sposób sterowania według zastrz. 1, znamienny tym, że standardowe czynności rejestracji oraz indykacji są wykonywane przez bufor (4) sterujący urządzeniem rejestrującym (7), które równolegle stanowi urządzenie peryferyjne maszyny cyfrowej (5).

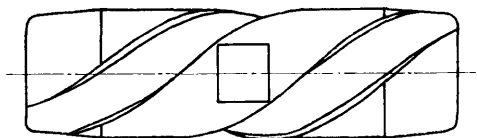
5d

(P. 147668)

21.04.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Miechowice”, Bytom, (Zbigniew Klonowski, Franciszek Rakowski, Benedykt Natkaniec, Henryk Sliwa, Ernest Lang).

Łącznik do żerdzi wiertniczych znamienny tym, że ma postać tulejki z wewnątrz wytoczonymi po każdej stronie otworami w kształcie ściętego stożka, o zbieżności ścianek $2,5^\circ$ a na zewnętrznej części posiada dwa nacięte na całej długości rowki w formie spirali.

6a

(P. 138644)

6.02.1970.

Pierwszeństwo: 7.02.1969 - NRF.

Hopfenveredlung Dr. A. Muller and CO, Coburg, NRF.

Sposób polepszania sypkości lub płynności proszkowych wyrobów chmielowych oraz ich zdolności do składowania, znamienny tym, że proszek chmielowy o średniej wielkości ziaren $10-10000 \mu$ rozpylany za pomocą rozcierania i/lub mieszania pokrywa się skorupką ekstraktu chmielowego.

Granulat chmielowy wytworzony sposobem według zastrz. 1 do 7, znamienny tym, że składa się z proszku chmielowego o średniej wielkości ziarn do $10-10000 \mu$ pokrytego skorupką ekstraktu chmielowego.

6a

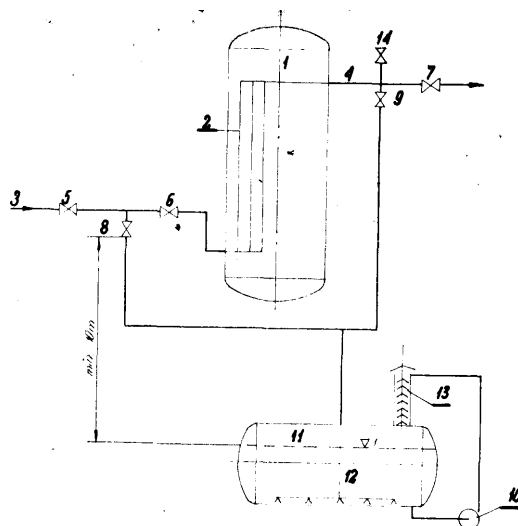
(P. 141218)

10.06.1970.

Biuro Projektów Przemysłu Farmaceutycznego „Polfa”, Warszawa, (Jan Golanko, Zbigniew Sadowski, Alicja Wojtkowska, Zbigniew Karwowski).

Sposób chłodzenia tanku fermentacyjnego znamienny tym, że w czasie trwania procesu biosyntezy stosuje się w obiegu zamkniętym łatwo parujący ciekły czynnik chłodzący, który odparowuje się kosztem ciepła brzeźki, w stałej temperaturze w parowniku (2) umieszczonym wewnątrz tanku (1), a pary czynnika chłodzącego spręża i skrapla poza tankiem, natomiast na czas trwania sterylizacji tanku parownik (2) wyłącza się z obiegu przez zamknięcie zaworu lub zespołu zaworów (5) i (7) i równocześnie podłącza się, przez otwarczenie zaworów (8) i (9), urządzenie absorpcyjne (11) lub sprężarkę odsysającą czynnik z parownika (2).

Urządzenie absorpcyjne do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamiennie tym, że składa się ze zbiornika absorpcyjnego (11) napełnionego wodą do poziomu VI i wyposażonego w kolumnę (13) zraszającą wodą ze zbiornika (11) w obiegu zamkniętym za pomocą pompy (10), podłączonego za pomocą belkotki (12) i systemu rurociągów poprzez zawór lub zespół zaworów (8), (6), (9) z parownikiem (2) oraz z zaworem bezpieczeństwa (14).

6b

(P. 149390)

12.07.1971.

Pierwszeństwo: 21.07.1970 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania (Malcolm Ritchie Gibson, Frank Cornelius Roesler, Stuart Raymond Leslie Smith, Frank Peter Maslen).

Sposób aerobowej fermentacji pożywki przez mikroorganizmy zdolne do wykorzystania pożywki w ich rozwoju, znamienny tym, że środowisko fermentacyjne zawierające pożywkę i mikroorganizmy poddaje się cyrkulacji w sposób ciągły pomiędzy dwiema strefami o różnych ciśnieniach hydrostatycznych, przy czym powietrze i/lub tlen ulegają rozpuszczeniu w środowisku fermentacji w strefie o wyższym ciśnieniu hydrostatycznym, a wytworzony w czasie fermentacji dwutlenek węgla usuwany jest ze środowiska fermentacji w strefie o niższym ciśnieniu hydrostatycznym.

Urządzenie do wykonania sposobu według zastrz. 1-9, znamiennie tym, że zawiera dwie komory, z których jedna stanowi komorę napowietrzoną a druga komorę odpowietrzoną oraz środki umożliwiające cyrkulację w sposób ciągły środowiska fermentacji pomiędzy tymi komorami przy czym w dolnym końcu komory napowietrzonej znajdują się urządzenia umożliwiające doprowadzanie gazu do kadzi fermentacyjnej i do wytwarzania dostatecznej różnicy

ciśnien hydrostatycznych w dolnych końcach obydwu komór, powodującej cyrkulację ciągłą środowiska fermentacyjnego pomiędzy dwiema strefami o różnych ciśnieniach hydrostatycznych oraz zawiera urządzenie do odprowadzania gazu z górnej części kadzi fermentacyjnej.

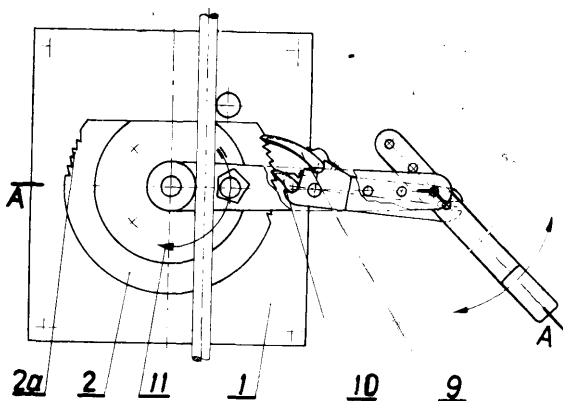
7c

(P. 147561)

14.04.1971.

Biuro Projektowo-Konstrukcyjne Przemysłu Materiałów Budowlanych „ZREMB”, Wrocław, (Henryk Chmiel).

Giętakarka ręczna z dźwignią ułożyskową centralnie wyposażoną w mechanizm jednozapadkowy współpracujący z unieruchomionym względem podstawy kołem zapadkowym. Znamienne tym, że ramię (3) przedłużające jest połączone przegubem (4) z dźwignią (5) gnącą z którą przegubem (8) jest połączona dźwignia (7) z dwiema parami zapadek (9) i (10), przy czym dźwignia (7) ma wycięcie (7a) pod sworzeń 3a ramienia 3 przedłużającego.

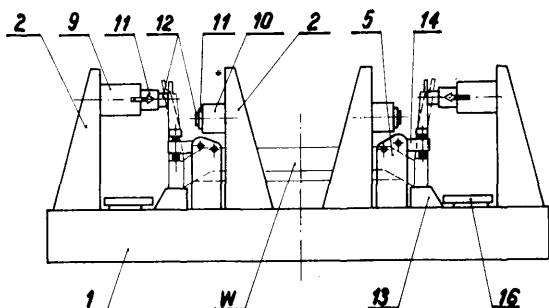
7c

(P. 147623)

19.04.1971.

Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego „Mińsk Mazowiecki”, Mińsk Mazowiecki, (Jan Ludwiniak).

Urządzenie do prostowania ram wózków pojazdów szynowych wyposażone w konstrukcję wsporczo-oporową i siłowniki pneumatyczne lub hydrauliczne, znamiennie tym że na oporowej ramie (1) są ustawione parami na przeciw siebie oporowe ściany (2) z których każda posiada oddzielny suportowy mechanizm (4) ustalający położenie siłowników których tłokowe trzony (11) zaopatrzone są od czoła w dystanso-oporowe śruby (12), oraz że między każdą parą ścian (2) znajduje się podporowy wspornik (13) który z osadzonym odchylnie w ramie (1) jarzmem (14) tworzy mocujący mechanizm (15) przy czym między wspornikiem (13) i zewnętrzną ścianą (2) umiejscowiona jest w poziomej płaszczyźnie pomiarowa płyta (16).

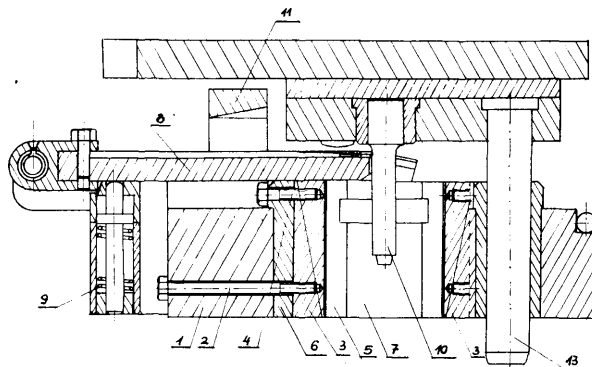
7h

(P. 147576)

16.04.1971.

Wronkowska Fabryka Wyrobów Metalowych, Wronki, (Romuald Gniadek).

Urządzenie do bezwyplywkowego wykonywania odkuwek znamienne tym, że wkładki matrycowe (5) i kliny (3) posiadają kształt stożka niesamohamowanego najlepiej 12° przy czym kąt ten tworzy powierzchnia wkładki matrycowej (5) z powierzchnią klinów (3).

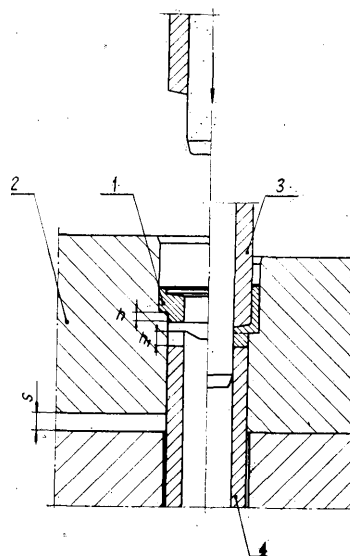
7 h

(P. 147732)

23.04.1971.

Instytut Obróbki Plastycznej, Poznań, (Andrzej Górniak, Marek Zawitaj).

Sposób plastycznego kształtowania pierścienia kłowego tylnej piasty rowerowej, znamiennie tym, że wstępniak (1) w postaci pierścienia z odsadzeniem o wysokości h kształtuje się w wykroju matrycy (2) podczas jednego suwu prasy, przy użyciu stempla (3), pod którego naciskiem materiał zostaje kształtowany na wyrzutniku (4) o zarysie linii śrubowych i wysokości zębów $h = (1,7 - 2,3) h$, a matryca podczas tego kształtowania wykonuje ruch względem wyrzutnika (4) na drodze S w kierunku współzbieżnym do kierunku ruchu stempla (3), pozostały zaś materiał po ustaniu ruchu matrycy wypływa pierścieniowo w kierunku przeciwbieżnym do kierunku działania stempla.

8f

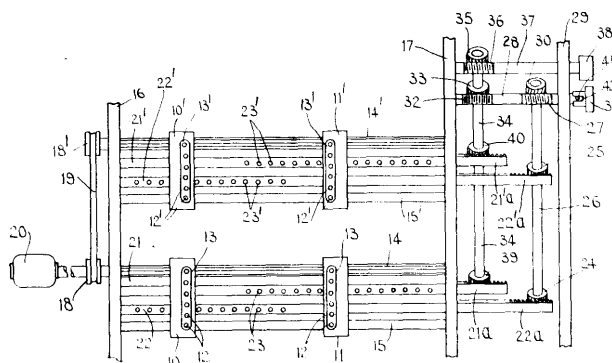
(P. 153915)

6.03.1972.

Pierwszeństwo: 26.03.1971 - Wielka Brytania

International Computers Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Cyril John Aktinson).

Urządzenie do podawania tkaniny zawierające co najmniej jedną parę napędzanych równocześnie podajników sprzęgających się z odpowiednio przeciwnymi brzegami tkaniny, która ma być przenoszona, przy czym każdy podajnik jest przesuwalny bocznie w stosunku do kierunku przenoszenia tkaniny, znamienne tym, że ma oddzielne wydłużone człony (21, 22) przesuwalne osiowo podpierające podajniki, oraz środki do umieszczania każdego podajnika (13) w którymkolwiek z wielu wstępnie określonych położen (23) wzdłuż skojarzonego z nim członu podpierającego (21, 22) i ponadto środki napędowe łącznie z pierwszym sprzężeniem (32—37) do wytwarzania podobnego osiowego ruchu obu członów podpierających razem i drugim sprzężeniem (27, 28, 30) do wytwarzania oddzielnie osiowego ruchu tylko jednego członu podpierającego (22).

8k (P. 138341) 23.01.1970.

Instytut Tworzyw Sztucznych, Warszawa, Polska (Danuta Zawistowska, Paweł Rościszewski, Kazimiera Bartosiak).

Silikonowy środek do wodoodpornej, przewiewnej impregnacji tkanin z włókien sztucznych, jedwabiu i bawełny, a także do wodoodpornej impregnacji papierów, materiałów sproszkowanych, szkła i ceramiki, w formie emulsji wodnej, zawierający jako stabilizatory niskowrzące aldehydy alifatyczne i katalizowany w kąpielach impregnacyjnych związkami cyno- i/lub cynkoorganicznymi, znamienne tym, że substancją czynną jest mieszanina 0,5—5 części wagowych oleju metylowodorosilikonowego i 1 części wagowej oleju dwumetylosilikonowego o lepkości 300 +150 cSt i zawartości grup silanolowych od 0,05 do 3%, a substancją emulgującą jest polialkohol winylowy.

8k (P. 138639) 6.02.1970.

Pierwszeństwo: 8.02.1969 - NRF

Chemische Fabrik Pfersee GmbH Aogsborg, Anysburg, NRF (Willy Bernheim, Hans Deiner).

Sposób impregnacji ognioodpornej wyrobów włókienniczych celulozowych, wykonanych całkowicie lub częściowo z naturalnym lub regenerowanym włókien celulozowych, znamienne tym, że materiały te impregnuje się w wodnistych kąpielach, które zawierają tróchlorrek sodowo-irydowy-tlenek fosforu, cyanoaminę oraz przynajmniej sól amonową kwasu ortofosforowego-, amidosulfonowego-, azotowego- lub siarkowego, a następnie suszy się je oraz ewentualnie poddaje po tym kondensacji przy podwyższonej temperaturze.

8k (P. 149812) 3.08.1971.

Pierwszeństwo: 5.08.1970 - Włochy

Guido Verri i Anna Maria Verri, Mediolan, Włochy.

Sposób wytwarzania materiałów wełnianych i wełnopodobnych przeznaczonych zwłaszcza do drukowania, Biuletyn - 2

iarbowania i bielenia, o lepszych własnościach odnoszących się do odporności na kurczenie i niespilśnianie się, znamienne tym, że wyżej wymienione materiały poddaje się co najmniej jednej reakcji dysmutacji.

8k (P. 150619) 21.09.1971.

Pierwszeństwo: 22.09.1970, 14.06.1971 - Wielka Brytania Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Gordon Hobson Lister)

Sposób wykończania porowatych materiałów włókienniczych, znamienne tym, że materiał ten traktuje się środkiem wykończającym w obecności wody i środka pianotwórczego, przy stosunku wagowym kąpieli do materiału wynoszącym od 0,25:1 do 5:1, poddaje materiał mechanicznemu działaniu w celu zasadniczo równomiernego rozprowadzenia środka wykończającego w materiale, a następnie utrzymuje materiał w warunkach stosowanych w procesach wykończania, umożliwiając wykończające działanie środka na materiał.

8k (P. 150620) 21.09.1971.

Pierwszeństwo: 29.09.1970, 17.12.1970 - Wielka Brytania Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Martin Alan Shepley).

Sposób obróbki materiałów włókienniczych, znamienne tym, że stosuje się emulsję roztworu wodnego środka odklejającego w węglowodorze lub chlorowcowanym węglowodorze, zawierającą również barwnik.

8k (P. 150621) 21.09.1971.

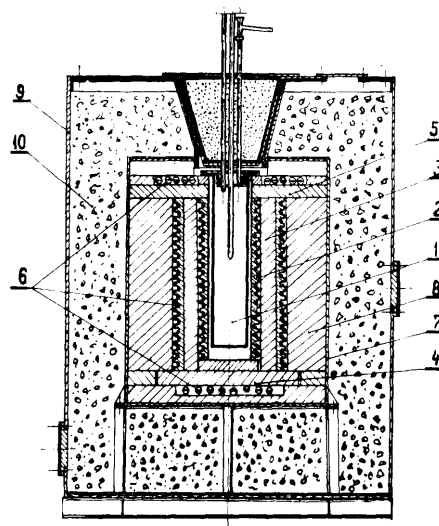
Pierwszeństwo: 29.09.1970 - Wielka Brytania Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Martin Alan Shepley).

Sposób obróbki materiałów włókienniczych, znamienne tym, że materiał włókienniczy poddaje się działaniu nadtlenu wodoru w obecności zasady, przy czym nadtlenek wodoru stosuje się w postaci emulsji wodnego roztworu nadtlenu wodoru w rozpuszczalniku węglowodorowym ewentualnie chlorowcowanym.

10a (P. 147424) 7.04.1971.

Zakłady Koksownicze „Zdzieszowice”, Zdzieszowice, (Bronisław Małecki).

Urządzenie do oznaczania ciepła koksowania węgla i mieszanek węglowych, znamienne tym, że wykonane

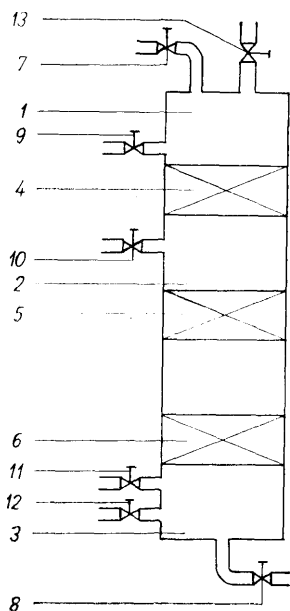
jest w postaci pieca kalorymetrycznego, który składa się z retorty (1) o pojemności wsadu większej niż 6 kg, wokół której ułożono elektryczne uzwojenie główne (2) o mocy większej niż 3 kW oraz warstwę izolacyjną, wokół której ułożono również elektryczne uzwojenie kompensacyjne (6) o mocy większej niż 6 kW, przy czym pomiędzy uzwojeniem głównym (2) a kompensacyjnym (6) ułożona jest izolacyjna ścianka (3), (4), i (5), na której mierzy się różnicę temperatur.

10a (P. 150628) 22.09.1971.

Pierwszeństwo: 24.09.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna

Deutsches Brennstoffinstitut Freiberg, Freiberg, NRD, (Bodo Wolf, Heinz Martin, Johannes Garstka, Klaus Schöne).

Sposób cieplno-katalitycznego rozkładu gazu ziemnego lub gazu towarzyszącego ropie naftowej w procesie cyklicznym przy naciśnieniu poniżej 1 atmosfery technicznej, znamienny tym, że w jednym pojemniku do reakcji i przy jednym i tym samym katalizatorze w następnym okresie wewnątrz jednego cyklu przeprowadza się utlenianie cząstkowe gazu wejściowego zawierającego węglowodory i powietrze i/lub tlen oraz reakcję wymiany węglowodorów z parą wodną w ten sposób, że wydatki cieplne obu procesów częściowych równoważą się przy zachowaniu samowystarczalności cieplnej całkowitego procesu, zaś wyprodukowane gazy w procesach cząstkowych różniące się składem oddzielają się od siebie.

10b (P. 152219) 25.08.1971.

Pierwszeństwo: 25.08.1970 - Republika Południowej Afryki

Jan Lodwikus Jolste van Niekerk Pretoria, Republika Południowej Afryki.

Sposób ulepszania węgla znamienny tym, że dodaje się do niego związek metalu alkalicznego i/lub związek metalu ziem alkalicznych.

Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że jako związek metalu alkalicznego i/lub związek metalu ziem alkalicznych stosuje się węglan sodu, chlorek sodu, siarczyn sodu, siarczan sodu oraz odpowiednie sole potasowe i wapniowe, jak również mieszaniny dwu lub większej liczby tych związków

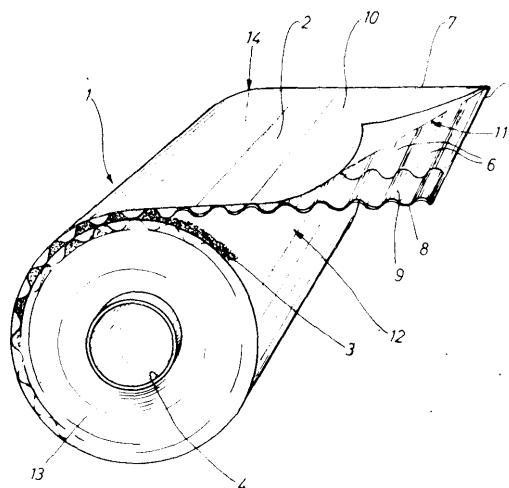
12d (P. 149467) 15.07.1971.

Pierwszeństwo: 8.08.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Patent dodatkowy do patentu nr.....(P. 143 326)

Robert Bosh GmbH, Stuttgart, NRF.

Filtr do cieczy utworzony ze zwiniętego spiralnie na całej długości papierowego paska filtracyjnego posiadającego przekrój w kształcie litery V, którego sąsiednie warstwy przy brzegach po otwartej stronie paska papierowego są szczelnie ze sobą złączone tak, że w zwoju powstają dwie spiralne przestrzenie połączone ze sobą i są one dostępne od przeciwnych stron zaś filtracyjny pasek papierowy tworzy przebiegające poprzecznie do kierunku długości żłobkowe wklęsłości, które przy spiralnym nawinięciu wyrównują długość, według patentu nr.....(P. 19487048), znamienny tym, że żłobkowe wklęsłości (6) papierowego paska filtracyjnego (2) umieszczone są w części (5), która posiada ramiona o przekroju poprzecznym w kształcie litery V a druga część (10) jest gładka.

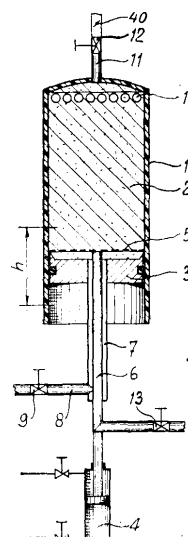

12d (P. 152330) 21.12.1971.

Pierwszeństwo: 27.01.1971 - Wielka Brytania

Grassos Koninklijke Machinefabrieken N.V. s' - Hertogenbosch, Holandia, (Henricus Alexis Cornelis Thyssen).

Urządzenie do oddzielania i oczyszczania cząstek stałych w zawiesinie oraz ekstrakcji takich cząstek, posiadające kolumnę wyposażoną w tłok zamykający jej jeden koniec i przeznaczony do zgęszczania cząstek sta-

łych w zbitą warstwę i do przenoszenia części zbitej warstwy cząstek stałych podczas suwu tłoczenia tłoka, znamienny tym, że zawiera tłok (3) do dostarczania zarówno zawiesziny cząstek stałych w cieczy jak i odprowadzania z zawiesziny fazy ciekłej, oraz jest zaopatrzone w zespół do usuwania cząstek stałych względnie stopionej masy oczyszczonych cząstek stałych, który jest umieszczony w części kolumny (1) przeciwległej do tłoka (3), przy czym w tej części kolumny (1) znajduje się również zespół, za pomocą którego ciecz przepływająca jest dostarczana do kolumny dla ekstrakcji lub oczyszczania cząstek stałych.

12d

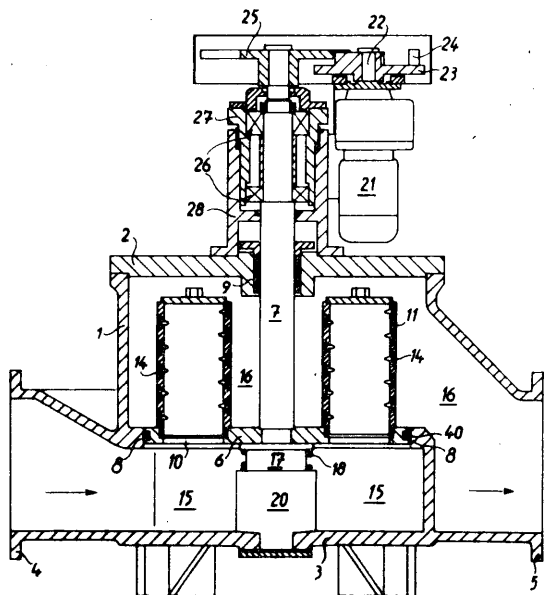
(P. 153888)

6.03.1972.

Pierwszeństwo: 8.03.1971 - NRF

Maschinenfabrik Karl Brieden und Co. Bochum-Linden, NRF, (Ernst Kühme).

Urządzenie do filtrowania cieczy, zawierające korpus zaopatrzone w pokrywę, dno, króciec doprowadzający ciecz poddawaną oczyszczaniu, króciec spustowy cieczy oczyszczonej, usytuowany osiowo wał przeprowadzony przez pokrywę obudowy i wyposażone w obrotowo umieszczone świece filtracyjne, przy czym w celu oczyszczania świece filtracyjne są kolejno dołączone do instalacji płukania zwrotnego, w której ciecz jest kierowana przez świece filtracyjne w odwrotnym kierunku, znamienny tym, że do pionowego wału (7) jest przymocowana tarcza obrotowa (6), która jest osadzona w korpusie (1) tak, że między dnem (3) korpusu (1) i tarczą obrotową (6) tworzy się komora zasilająca (15) dla poddawanej oczyszczaniu cieczy, ponadto na zaopatrzonej w otwory (10) tarczy obrotowej (6) jest umieszczony szereg cylindrycznych świec filtracyjnych (11), korzystnie sześć świec, które są od dołu połączone z komorą zasilającą (15) i przez płaszcze tych świec, spełniające funkcję filtra, ciecz poddawana oczyszczaniu dostaje się do otaczającej świece filtracyjne komory zbiorczej (16), która ma połączenie z odpływem, przy czym w jednej z odpowiadających liczbie świec filtracyjnych pozycji, które są ustawiane za pomocą skokowego obracania tarczy obrotowej (6), spód świec filtracyjnych (11) jest połączony z dającym się zamykać przewodem odpływowym (19), służącym do okresowego odprowadzania odsączonej cieczy, która przepływa w kierunku odwrotnym, oczyszczając przy tym świece filtracyjne (11).

12e

(P. 149303)

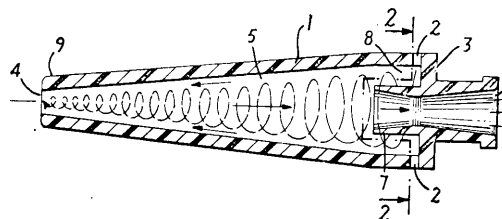
8.07.1971.

Pierwszeństwo: 10.07.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Nils Anders Lennart Wikdahl, Djursholm, Szwecja.

Sposób rozdzielania mieszanin gazowych na frakcje składowe według ich ciężarów cząsteczkowych lub atomowych, znamienny tym, że mieszaninę poddaje się działaniu siły odśrodkowej, przyłożonej do wiru o średnicy co najwyżej 5 mm, przy czym ciśnienie bezwzględne gazu na wlocie wynosi 5—1000 mm słupa rtęci, a stosunek ciśnienia na wlocie do ciśnienia na wylocie zawiera się w przedziale 1,5—10 i odbiera się z części peryferyjnej wiru frakcję o wyższym ciężarze cząsteczkowym, a z części rdzeniowej wiru oddzielną frakcję o niższym ciężarze cząsteczkowym.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—6, znamienny tym, że składa się z obudowy mieszczącej komorę separatora o przekroju kołowym posiadającej wierzchołek i podstawę i mającej przynajmniej w części wierzchołkowej kształt stożka, przy czym średnica komory przy podstawie wynosi co najwyżej 5 mm, a średnica części wierzchołkowej wynosi co najmniej 0,01 mm, zaś przy podstawie komory w obudowie znajduje się co najmniej jeden otwór wlotowy gazu umieszczony tak, aby zapewnić styczność wpływania gazu z zewnątrz obudowy lub komory i ustalenie w komorze wirowego przepływu gazu od podstawy ku wierzchołkowi, rozprowadzającego do części peryferyjnej wiru składniki gazowe o wzrastającym ciężarze cząsteczkowym lub atomowym, a w kierunku rdzenia wiru składniki o malejącym ciężarze cząsteczkowym lub atomowym, posiada otwór wylotowy przechodzący przez obudowę przy podstawie komory i usytuowany wspólnie z komorą, otwór wylotowy w wierzchołkowej części komory, przez który wypływa z komory gaz, stanowiący peryferyjną część wiru, otwór wylotowy w podstawie, przez który wypływa z komory rdzeniowa część wiru tak, że składniki o niższym ciężarze cząsteczkowym lub atomowym zgromadzone są w gazie wypływającym przez otwór wylotowy w podstawie komory, a składniki o wyższym ciężarze cząsteczkowym lub atomowym gromadzą się w gazie wypływającym przez otwór wylotowy znajdujący się w wierzchołku komory.

12g

(P. 140931)

27.05.1970.

Pierwszeństwo: 28.05.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki

Universal Oil Products Company, Des Plaines, USA, (John Chandler Hayes).

Sposób konwersji węglowodorów, znamienny tym, że węglowodor w podwyższonej temperaturze i ciśnieniu oraz w obecności wodoru, wprowadza się w zetknięcie z mieszaną katalityczną zawierającą komponent będący metalem z grupy platynowców, komponent germanowy w stanie utlenionym wyższym od odpowiadającego stanowi elementarnego metalu, komponent halogenowy i porowaty nośnik i zawierający na podstawowym podłożu od około 0,01 do około 2,0 procent wagowych metalu z grupy platynowców, od około 0,01 do około 5,0 procent wagowych germanu i od około 0,5 do około 10 procent wagowych chlorowca.

Mieszanina katalityczna stosowana w sposobie według zastrz. 1 - 36, znamienna tym, że składa się z komponentu będącego metalem z grupy platynowców, komponentu germanowego w stanie utlenienia wyższym od odpowiadającego stanowi elementarnego metalu, komponentu halogenowego i porowatego nośnika; zawierająca na podstawowym podłożu od około 0,01 do około 2,0 procent wagowych metalu z grupy platynowców, od około 0,01 do około 5,0 procent wagowych

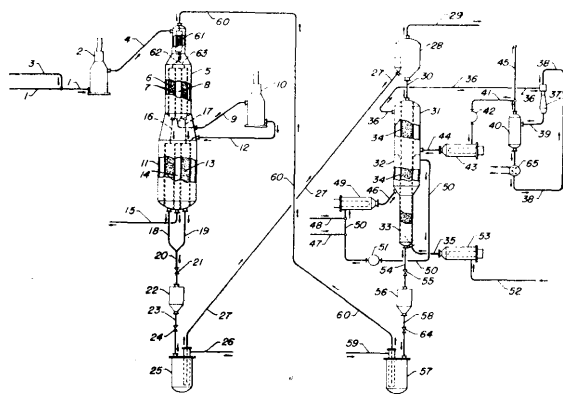
germanu i od około 0,5 do około 10 procent wagowych chlorowca.

12g (P. 149433) 24.09.1970.

Pierwszeństwo: 25.09.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki

Universal Oil Products Company, Des Plaines, USA, (Arthur Raymond Greenwood, Kenneth Donald Vesely).

Wielostopniowy reaktor do reformingu węglowodorów w obecności katalizatora znamienny tym, że składa się z ustawionej pionowo komory ciśnieniowej 5 i 11, co najmniej dwóch umiejscowionych pionowo, pierścieniowych złóż katalizatora 6 i 13 trwale, współosiowo rozłożonych we wspomnianej komorze, przy czym każde złożo ograniczone jest wewnętrzną i zewnętrzną cylindryczną osłoną 7 i 7', umiejscowioną między złożem a ściankami komory, wewnętrznego przewodu 8 i 14 do każdego ze złóż, utworzonego przez wewnętrzną cylindryczną osłonę, zewnętrznego, pierścieniowego przewodu 8' i 14' do każdego ze złóż, stanowiącego przestrzeń między zewnętrzną, cylindryczną osłoną a ściankami komory ciśnieniowej, urządzeń wlotowych 4 i 12 podłączonych do jednego z przewodów każdego złoża służących do doprowadzania strumienia węglowodorów, urządzeń wylotowych 9 i 15 podłączonych do drugiego przewodu każdego złoża służących do odprowadzania cieczy ze złoża, urządzeń grzewczych 10 podłączonych do wylotowych urządzeń złoża górnego i wlotowych złoża następnego, używanych do ogrzewania strumienia cieczy wychodzącego z pierwszego złoża, a przechodzącego do następnego, urządzeń wlotowych 62 i 63 katalizatora połączonych ze szczytowym złożem katalizatora służących do wprowadzania katalizatora do komory, urządzeń wylotowych katalizatora 18 i 19 połączonych z najniższym złożem służących do odprowadzania zużytego katalizatora oraz przewodów 16 i 17 łączących poszczególne złoża katalizatora ze złoża wyższego do niższego.

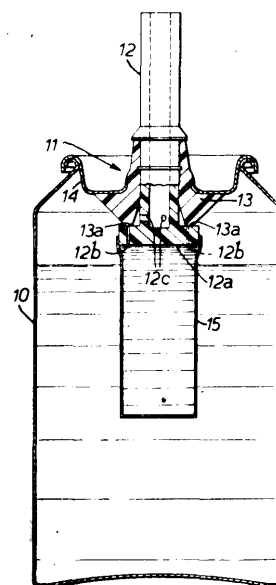

12g (P. 149468) 15.07.1971.

Pierwszeństwo: 18.07.1970

Wilkinson Sward Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Ronald James).

Pojemnik znamienny tym, że zawiera woreczek (15) w którym znajduje się substancja będąca źródłem jonów podchlorynu, korpus (10) w której znajduje się roztwór mydła, układ wylotowy pojemnika oraz zespół zaworowy (11) który łączy woreczek (15) i korpus (10) z układem wylotowym przy czym woreczek ten i korpus poddane są ciśnieniu popelentu dzięki czemu po uruchomieniu układu zaworowego (11) z układu wylotowego pojemnika wydobywa się piana zawierająca jony podchlorynu.

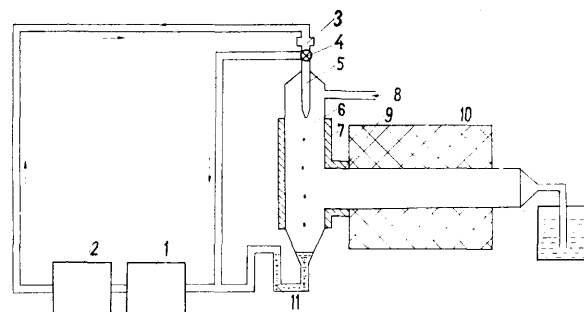

12i (P. 140813) 22.05.1970.

Polska Akademia Nauk Instytut Technologii Elektrycznej, Warszawa, (Janusz Żak, Jan Ryżko).

Sposób zasilania parą wodną pieca do utleniania płytek monokrystalicznego krzemu, znamienny tym, że część strumienia wody krążącej w wymuszonym obiegu zamkniętym odprowadza się kroplami i poddaje się częściowemu odparowaniu krople spadające swobodnie, a uzyskaną parę wodną kieruje się do pieca razem z gazem nośnym.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że składa się z pompy (1), znanego urządzenia dejonizującego (2) i sondy (3) pomiaru rezystencji wody które stanowią elementy obwodu zamkniętego, w którym krąży dejonizowana woda oraz dozownika w postaci krzemu (4) zakończonego kapilarą (5) trwale połączoną z pionową rurą (6) z płaszczem grzewczym (7) i zaopatrzoną we wlot gazu nośnego (9) i wylot do pieca (8) gazu nasyconego parą a u dołu w zamknięcie hydrauliczne (10) połączone przewodem z obwodem zamkniętym.

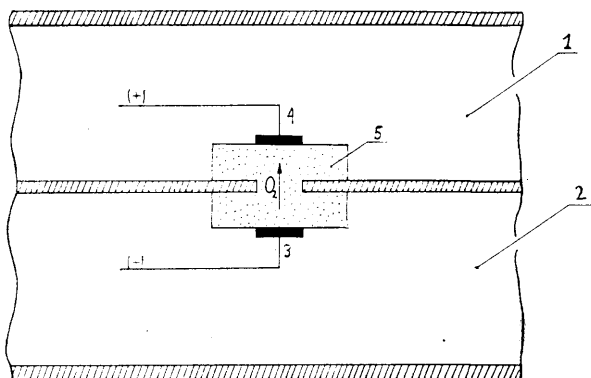

12i (P. 140840) 23.05.1970.

Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego, Warszawa, (Krzysztof Kulicki).

Sposób odtleniania gazów szlachetnych znamienny tym, że gaz szlachetny podlegający odtlenieniu przepuszcza się wzdłuż jednej części kanału podzielonego przegrodą w której znajdują się liczne wkładki z materiału półprzewodnikowego, poddanego działaniu różnicy potencjałów tak skierowanej, że cząsteczki tlenu z gazu podlegającego odtlenieniu zaabsorbowane na po-

wierzchni półprzewodnika dyfundują do drugiej części kanału, w której znajduje się gaz płuczący.

12i (P. 140934) 29.05.1970.

Biurowo Projektów Budownictwa Komunalnego, Łódź, (Stanisław Polański).

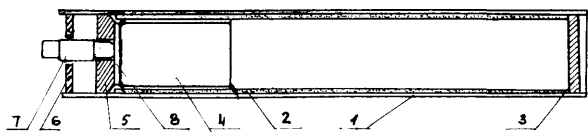
Sposób wykorzystania rur jarzeniowych jako elektrod do ozonizatora typu rurowego znamienny tym, że rurę jarzeniową zawierającą wewnątrz gaz umieszcza się w rurze zewnętrznej korpusu ozonizatora współosiowo poprzez założenie sprężynki centrującej, przy czym napięcie elektryczne przykładają się do istniejących końcówek rury z jednej strony a po ich zużyciu i odwróceniu rury do końcówek z drugiej strony.

12i (P. 140936) 29.05.1970.

Biurowo Projektów Budownictwa Komunalnego, Łódź, (Stanisław Polański).

Sposób wytwarzania elektrody do ozonizatora typu rurowego znamienna tym, że rurę szklaną poddaje się wewnątrz działaniu gorącego ługu potasowego, następnie płucze się wodą zwykłą i destylowaną, po czym wytrawia się wewnątrz około 20% kwasem fluorowodorowym przez 10 do 20 minut a następnie po wypłukaniu suszy się w temperaturze około 20°C i stabilizuje w temperaturze 150 do 200°C, po czym wprowadza się z jednej strony folię aluminiową i zamyka się szczelnie korkiem z blaszką kontaktową, stykając ją z folią, z drugiej zaś strony zamyka się rurę prostym korkiem.

Konstrukcja elektrody otrzymanej według zastrz. 1 znamienna tym, że stanowi rurę szklaną (1) zamkniętą z obu stron korkami (3 i 5), powleczoną wewnątrz powłoką (2), przy czym z jednej strony przyklejona jest do powłoki (2) folia aluminiowa (4) połączona z blaszką kontaktową (8) przymocowaną do korka (5) z którą to blaszką kontaktową (8) połączony jest stykowo topikowy bezpiecznik (7) doprowadzający napięcie.

12m (P. 150774) 28.09.1971.

Pierwszeństwo: 30.09.1970 - Austria

Österreichische Stickstoffwerke Aktiengesellschaft, Linz, Austria (Ferdinand Weinrotter, Walter Müller, Alfred Schmidt, Wolfgang Gauster).

Sposób wytwarzania fluoroglinianów sodu o stosunku molowym NaF : AlF_3 wynoszącym mniej niż 2,85 : 1,

przez mieszanie roztworów fluorku glinowego z roztworami fluorku sodowego w podwyższonej temperaturze, w obecności kwasu, odsączenie i wysuszenie otrzymanego produktu krystalicznego, znamienny tym, że do jednego lub do obu roztworów przed ich zmieszaniem dodaje się łącznie więcej niż 0,6 mola kwasu solnego lub kwasu azotowego na 1 mol fluorku glinowego poddawanego reakcji, przy czym w miarę zwiększania dodawanej ilości kwasu maleje stosunek NaF : AlF_3 w produkcie.

12m (P. 155159) 4.05.1972

Pierwszeństwo: 7.05.1971 - Austria

Österreichische Stickstoffwerke AG., Linz, Austria, (Alfred Schmidt).

Sposób otrzymywania glinu i fluoru w postaci związku, z rozcieńczonych roztworów wodnych, zwłaszcza z ługów macierzystych po krystalizacji fluorku glinowego, znamienny tym, że takie roztwory, mieszając w temperaturze 15 - 35°C, zadaje się gazowym amoniakiem lub wodnym roztworem amoniaku albo wodnymi roztworami soli amonowych kwasu węglowego i doprowadza wartość pH do zakresu 6 - 6,5, korzystnie 6,1 - 6,3, po czym oddziela wytrącony fluoroglinian amonowy.

12n (P. 138640) 6.02.1970.

Pierwszeństwo: 7.02.1969 - Francja

Institut Francais du Petrole des Carburants et Lubrifiants, Rueil-Malmaison, Francja (Philippe Courty, Hubert Ajot, Bernard Delmon).

Sposób wytwarzania stałych i przezroczystych żeli zawierających molibden i żelazo przez poddanie reakcji roztworów związków nieorganicznych zawierających jony żelaza trójwartościowego i jony molibdenianu w stosunku atomowym Mo/Fe 0,4 - 5, ewentualnie częściowo zastąpionych jonami metali o liczbie atomowej 57 - 71 i/lub co najmniej jonami jednego związku metalu takiego jak chrom, wolfram, mangan, wanad i uran, znamienny tym, że reagenty wyjściowe zawierające żelazo trójwartościowe i molibden w stosunku atomowym Mo/Fe 0,4 - 5, ewentualnie z dodatkiem związków metali o liczbie atomowej 57 - 71 i/lub co najmniej jednego związku metalu, takiego jak chrom, wolfram, mangan, wanad i uran, miesza się w obecności wody w ilości nie przekraczającej wymaganej ilości do wytworzenia oddzielnie nasyconych roztworów wodnych każdego użytego związku i ogrzewa w zakresie temperatury pomiędzy temperaturą krzepnięcia tych roztworów nasyconych a temperaturą 150 °C.

12n (P. 138665) 6.02.1970.

Stołeczne Zakłady Wyrobów Chemicznych. Warszawa, (Ewa Bednarkiewicz, Alina Gottwald, Mieczysław Lendziszewski).

Sposób odzyskiwania molibdenu z roztworów odpadów powstających przy produkcji tlenku molibdenu i z roztworów potrawiennych powstających przy przerobie drutów molibdenowych i wolframowych znamienny tym, że molibden wytrąca się z tych roztworów w środowisku kwaśnym przy pH mniejszym od 2,5 przez działanie roztworami związków żelaza trójwartościowego.

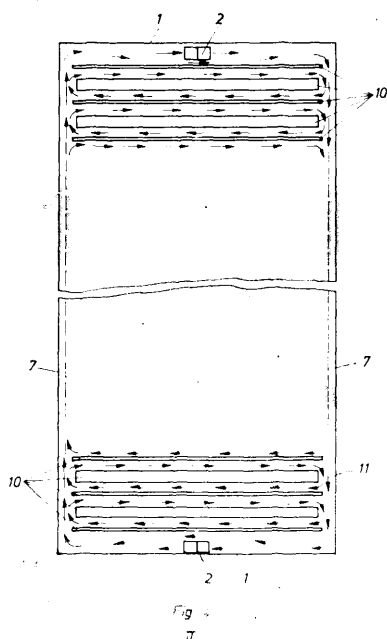
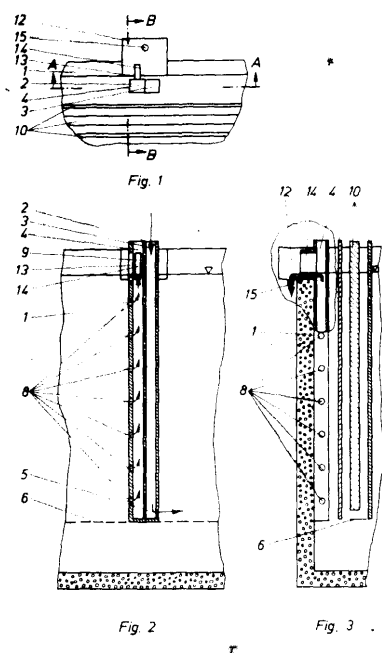
12n (P. 149577) 21.07.1971.

Pierwszeństwo: 14.08.1970, NRD

VEB Mansfeld Kombinat Wilhelm Pieck Lutherstadt Eisleben, NRD, (Klaus Nein, Dietmar Schab, Helmut Starsinzy).

Urządzenie do równoległego przepływu elektrolitu w wannie znamienny tym, że po wewnętrznej stronie

ścian wanny znajduje się pionowo usytuowany system wlotu i wylotu elektrolitu (2), złożony z rurowego przewodu dopływu (3) i odpływu (4), przy czym przewód rurowy (3) na wysokości nieco poniżej dolnej krawędzi katody (6) po jednej stronie, mniej lub bardziej równoległe do odpowiedniej ściany wanny, posiada jeden lub szereg otworów dopływowych (5), których przekrój zapewnia taką prędkość przepływu, że cały elektrolit zostanie skierowany wokół grupy elektrod, nie powodując jednak zabierania szlamu anodowego, znajdującego się pod elektrodami (10), zaś przewód rurowy (4) zaopatrzony jest w otwory odpływowe (8), znajdujące się po jednej stronie ponad wysokością wszystkich elektrod, mniej lub bardziej równoległe do odpowiedniej ściany, wanny, przy czym najwyższej położony otwór (9) wykonany jest podłużnie, z dolną krawędzią na wysokości elektrolitu przy normalnym wypełnieniu wanny, przy czym zespolenie rurowego przewodu dopływu (3) i odpływu (4) dokonane jest ściankami tych rur, na których nie ma otworów (5, 8 i 9).

12η

(P. 153827)

2.03.1972.

Pierwszeństwo: 4.03.1971 - Włochy

Montecatini Edison S.p.A., Mediolan, Włochy, (Domenico Morero, Ugo Montiglio, Pierfrancesco Aspes, Giam-piero Basjle).

Sposób otrzymywania ferromagnetycznego dwutlenku chromu, znamienny tym, że ogrzewa się uwodniony chromian chromu (III) o wzorze $\text{Cr}_2(\text{CrO}_4) \cdot n\text{H}_2\text{O}$, w którym n może wynosić od 1 do 8, w temperaturze $250^\circ\text{C} - 500^\circ\text{C}$ i pod ciśnieniem tlenu pomiędzy 30--1000 atm.

12n

(P. 155191)

5.05.1972.

Pierwszeństwo: 6.05.1971 - NRF

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Peter Woditsch, Kurt Hill, Franz Hund, Fritz Rodi).

Sposób otrzymywania ferromagnetycznych tlenków żelaza o wysokim natężeniu koercyjnym przez odwodnienie, ewentualnie wygrzewanie, redukcję i ponowne utlenienie $-\text{FeOOH}$ w postaci igieł o $-\text{Fe}_2\text{O}_3$ o stosunku długości do grubości igieł wynoszącym 2:1--20:1 przy czym otrzymywanie $\alpha\text{-FeOOH}$ stosowanego jako materiał wyjściowy, prowadzi się przez utlenienie roztworu soli żelazawej za pomocą tlenu powietrza lub innego środka utleniającego z szybkością tworzenia się pigmentu 0,5--15 g/l.h, korzystnie 3--8 g/l.h w obecności zarodków $\alpha\text{-FeOOH}$ wytwarzanych ewentualnie z dodatkami jonów fosforanowych przy użyciu zasadowych środków strącających lub innych substancji wiążących, protony, znamienny tym, że otrzymywanie pigmentu prowadzi się w obecności jonów fosforanowych.

12o

(P. 138257)

20.01.1970.

Pierwszeństwo: 21.01.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki

Merck Co., Inc. Rahwa, USA, (Burton G. Christensen, Lorji D. Cama).

Sposób otrzymywania kwasów epoksyfosfonowych, znamienny tym, że diastereoizomery kwasu (1-R₆-epoksyetylo)-fosfonowego, w którym R₆ oznacza wodór lub niższy alkil lub jego pochodną, oraz poddaje się rozdzielaniu i wyodrębnia diastereoizomer kwasu fosfonowego posiadający aktywność przeciwbakteryjną.

12o

(P. 138274)

20.01.1970.

Polska Akademia Nauk Instytut Chemii Organicznej, Warszawa, (Edward Grochowski, Wojciech Kulicki).

Sposób wytwarzania 2-bromoetanolu przez bromowanie glikolu etylenowego, znamienny tym, że na zawieszoną czerwonego fosforu w glikolu etylenowym działa się bromem następnie po wprowadzeniu całej ilości bromu mieszaninę utrzymuje się w podwyższonej temperaturze do 100°C w ciągu do 2,5 godzin, po czym usuwa się produkty nieorganiczne a pozostałość destyluje się w środowisku bezwodnym w temperaturze do 150°C .

12o

(P. 138283)

11.10.1967.

Instytut Tworzyw Sztucznych, Warszawa, (Piotr Penczek, Henryk Staniak, Zbigniew Łazowski).

Sposób wytwarzania mieszaniny bezwodników i poli bezwodników kwasowych, znamienny tym, że dimeryzowana, polimeryzowana lub kopolimeryzowane kwasy tłuszczowe lub produkty częściowego lub prawie całkowitego uwodornienia nienasyconych kwasów tłuszczowych ogrzewa się z bezwodnikiem octowym i oddesty-

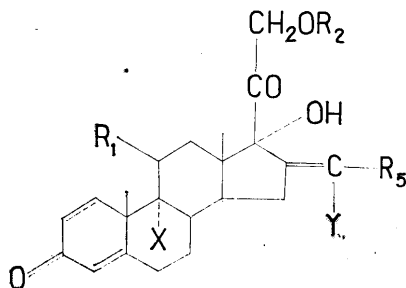
lowuje się powstały kwas octowy i nadmiar bezwodnika octowego.

12o (P. 138626) 5.02.1970.

Pierwszeństwo: 11.02.1969 - NRF

Merck-Anlagen-Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Darmstadt, NRF.

Sposób wytwarzania 9 α -fluoro-16-fluorometyleno-prednizolono-21-enantanu, znamienny tym, że 9 α -fluoro-16-fluorometyleno-prednizolon lub jego pochodną mającą niższą grupę estrów w pozycji 21, estyfikuje się lub przeestryfikowuje za pomocą kwasu enantowego albo chemicznie czynnej pochodnej tego kwasu, bądź też 9 α -fluoro- β , 21-dwuhydroksy-16 α , 17 α -epoksy-16 β -fluorometylo-1,4-pregnadieno-3,20-diono-21-enantan traktuje się fluorowodorem, chlorowodorem, albo bromowodorem w bezwodnym rozpuszczalniku albo 9 α -fluoro-16-fluorometyleno-hydrokortizono-21-enantan traktuje chemicznymi, albo mikrobiologicznymi środkami powodującymi odszczepienie wodoru w pozycji 1 (2) lub 9 β , 11 β -epoksy-16-fluorometyleno-17 α , 21-dwuhydroksy-1,4-pregnadieno-3,20-diono-21-enantan, albo 9 β , 11 β ; 16 α , 17 α -dwuepoksy-16 β -fluorometylo-21-hydroksy-1,4-pregnadieno-3,20-diono-21-enantan poddaje reakcji z fluorowodorem albo 9-fluoro-11 β , 17 α -dwuhydroksy-16-fluorometyleno-1,4-pregnadieno-3,20-diono poddaje reakcji z jodem w środowisku alkalicznym, a następnie z solą kwasu enantowego, bądź też 2-chlorowco-9 α -fluoro-16-fluorometyleno-hydrokortizono-21-enantan albo 2,4-dwuchlorowco-9 α -fluoro-11 β , 17 α -dwuhydroksy-16-fluorometyleno-21-enantyloksy-pregnan-3,20-diono, który jako chlorowiec zawiera chlor lub brom, traktuje się środkami powodującymi odszczepienie cząsteczki chlorowcowodoru.

12o (P. 138671) 7.02.1970.

Pierwszeństwo: 8.02.1969 - Holandia

Stamicarbon N.V., Heerlen, Holandia (Jozef Aloys Thoma, Jozef Franciscus Maria Klein, Leonardus Hubertus Geurts).

Sposób wytwarzania γ -cyjanobutyraldehydu, znamienny tym, że poddaje się hydrolizie γ -cyjanobutyraldiminy.

12o (P. 138672) 7.02.1970.

Pierwszeństwo: 8.02.1969 - Holandia

Stamicarbon N.V., Heerlen, Holandia (Jozef Aloys Thoma, Jozef Franciscus Maria Klein, Leonardus Hubertus Geurts).

Sposób wytwarzania γ -cyjanobutyraldiminu przez reakcję acetaldiminy z akrylonitrylem, znamienny tym, że akrylonitryl poddaje się reakcji w temperaturze 70—130°C z acetaldiminą w stosunku co najmniej 0,8 mola acetaldiminy na mol akrylonitrylu a po osiągnięciu maksymalnie 50% przemiany akrylonitrylu, i po regeneracji nieskonwertowanych: akrylonitrylu i acetaldiminy, mieszaninę reakcyjną poddaje się rozdzielaniu.

12o (P. 140119) 18.04.1970.

Pierwszeństwo: 22.04.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób przeprowadzania grupy 3-hydroksy-5 α ,6 α -oksydowej steroidu szeregu pregnanu w grupę Δ^4 -3-ketonową, znamienny tym, że 3-hydroksy-5 α , 6 α -oksydopregnan poddaje się reakcji z 1 gramorównoważnikiem jodowodoru, otrzymaną 3-hydroksy-6 β , 5 α -jodohydrynę utlenia w położeniu 3 w celu otrzymania odpowiedniej 3-keto-6 β , 5 α -jodohydryny, którą z kolei poddaje się reakcji ze związkiem odwadniającym, zdolnym do przeprowadzania grupy 3-keto-5 α -hydroksylowej steroidu w grupę Δ^4 -3-ketonową i ze związkiem redukującym, zdolnym do przeprowadzenia otrzymanego związku chlorowcohydrynowego w odpowiedni związek olefinowy, przy czym związek Δ^4 -6-jodo-3-ketonowy poddaje się reakcji usunięcia atomu jodu, a powstały związek Δ^4 -3-ketonowy poddaje przegrupowaniu w związek Δ^4 -3-ketonowy i ewentualnie uwalnia związane grupy hydroksylowe i ketonowe albo istniejące wolne grupy hydroksylowe przekształca funkcjonalnie.

12o (P. 140120) 18.04.1970.

Pierwszeństwo: 22.04.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wprowadzania podwójnego wiązania olefinowego do pozycji 5,6 steroidu, znamienny tym, że 5 α ,6 α -oksydosteroid lub mieszaninę 5 α ,6 α - i 5 β ,6 β -oksydosteroidów poddaje się reakcji z nadmiarem ponad 2 równoważników molowych jodowodoru.

12o (P. 140818) 22.05.1970.

Pierwszeństwo: 23.05.1969 - Japonia

Nippon Shokubau Kagaku Kogyo Co, Ltd, Osaka, Japonia, (Eijiro Ide, Thoshihiko Kumazawa, Isamu Kiguchi).

Sposób wytwarzania tlenu etylenu w fazie gazowej w wyniku reakcji katalitycznego utleniania etylenu cząstkowym tlenem w obecności srebrnego katalizatora znamienny tym, że reakcję prowadzi się w węglowo stalowej rurze, której wewnętrzna powierzchnia pokryta jest powłoką ze stopu niklowo-fosforowego, uformowaną bezprądowo.

12o (P. 140885) 26.05.1970.

Pierwszeństwo: 31.05.1969 - Niemiecka Republika Federalna

Dynamit Nobel Aktiengesellschaft, Trieisdorf, NRF. (Hans Leuck, Klaus Thewalt).

Sposób wytwarzania kwasu benzenokarboksylowego lub estru kwasu benzenodwukarboksylowego zwłaszcza kwasu p-toluilowego i/albo estru jednometylowego kwasu tereftalowego przez utlenienie ksylenu i/albo estrów kwasu toluilowego alifatycznych alkoholi nasyconych o 1—5 atomach węgla, zwłaszcza p-ksylenu i/albo estru kwasu p-toluilowego za pomocą tlenu lub gazów zawierających tlen, w obecności katalizatorów zawierających metale ciężkie, w podwyższonej temperaturze zwłaszcza 120—170°C, korzystnie 145—155°C i pod zwiększonym ciśnieniem zwłaszcza 2—10 ata, korzystnie 5—7,5 ata, znamienny tym, że strumień gazowego tlenu wprowadza się do kolumny w której zachodzi utlenianie od dołu symetrycznie i osiowo do środowiska reakcyjnego z przepływem wagowym przy wlocie 50—250 kg/m² na sekundę korzystnie 100—200 kg/m² na sekundę.

Urządzenie do przeprowadzania sposobu według zastrz. 1-3, znamienny tym, że dolna część kolumny w

którym zachodzi utlenianie, jest zaopatrzona w przewód do doprowadzania gazu oraz rurę w której zachodzi mieszanie gazu z cieczą.

12o (P. 141094) 4.06.1970.

Pierwszeństwo: 12.06.1969 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (James Derek Birchall, John Edward Cassidy).

Sposób wytwarzania nowych kompleksów fosforanu glinu zawierających chemicznie związany chlorowec, taki jak chlor lub brom i co najmniej jedną chemicznie związaną cząsteczkę związku hydroksylowego, o wzorze ROH, w którym R oznacza atom wodoru lub rodnik alifatyczny o 1—10 atomach węgla, korzystnie 1—4 atomach węgla, w których stosunek ilościowy gramoatomów glinu do gramoatomów fosforu wynosi 1—2: 2—1, korzystnie 1 : 1, a stosunek gramoatomów glinu do gramoatomów chlorowca wynosi korzystnie 1 : 1, znamieny tym, że związek glinu, korzystnie halogenek glinu, poddaje się reakcji ze związkiem hydroksylowym o ogólnym wzorze ROH, w którym R ma wyżej podane znaczenie i z kwasem fosforowym lub ze związkiem tworzącym w warunkach reakcji kwas fosforowy i jeżeli użyty do reakcji związek glinu nie jest halogenkiem - również z chlorowcokwasem, po czym ewentualnie wydziela się kompleksowy fosforan glinu w postaci stałej, w przypadku użycia organicznego związku hydroksylowego jako reagentu, otrzymany kompleksowy związek fosforanowy ewentualnie poddaje się hydrolizie.

12o (P. 141123) 6.06.1970.

Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa, (Edyta Boboli, Władysław Longin Małaśnicki, Mieczysław Kowalski, Andrzej Pazgan).

Sposób wytwarzania mieszaniny chlorków dwu- i jedno-n-oktylocynowych w reakcji cyny i chlorku n-oktylowego w temperaturze 175—200° w obecności katalizatora fosforowego znamieny tym, że jako katalizator stosuje się trójdłochlorek fosforu w ilości 0,03—0,08 mola na 1 gramoatom cyny, przy czym reakcję prowadzi się z równoczesnym oddestylowywaniem powstającego w czasie reakcji alfa-oktenu.

12o (P. 141124) 6.06.1970.

Grodziskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfar”, Grodzisk Mazowiecki, (Jakub Giermasiński, Henryk Kycia).

Sposób wytwarzania acetali formyloacetonu działaniem alkoholu i kwasu mineralnego na sól sodową formyloacetonu, znamieny tym, że powstającą ubocznie sól nieorganiczną wydziela się ze środowiska reakcji w postaci roztworu wodnego.

12o (P. 141225) 10.06.1970.

Pierwszeństwo: 11.06.1969 - Holandia

Stamicarbon N.V., Heerlen, Holandia, (Ientie Bonnama, Henri Hoseph, Hubert Simon).

Sposób odzyskiwania akrylonitrylu z wodnego roztworu soli amonowych zanieczyszczonego nieznanymi ilościami akrylonitrylu, acetonitrylu, kwasu cyjanowodorowego i cyjanohydryny, który to roztwór powstaje podczas oziębiania gorących gazów reakcyjnych z syntezy akrylonitrylu przy bezpośrednim ich zetknięciu z wodą chłodzącą zawierającą kwas mineralny i z którego to roztworu odpędza się akrylonitryl przez ogrzewanie w kolumnie destylacyjnej, znamieny tym, że odpędzanie to prowadzi się w fazie błotnej w temperaturze poniżej 100°C, korzystnie w temperaturze 40—75°C.

12o (P. 149273) 7.07.1971.

Pierwszeństwo: 8.07.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Ciba-Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria i Agripat S. A., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania 4,4-dwubromodwubenzoilu, znamieny tym, że benzoinę poddaje się reakcji z mocznikiem w środowisku obojętnego, nierozpuszczalnego w wodzie rozpuszczalnika organicznego, w temperaturze 100—200°C, po czym bromuje się otrzymany 4,5-dwufenyloimidazol-2 i utlenia produkt bromowania.

12o (P. 149275) 7.07.1971.

Pierwszeństwo: 8.07.1970, 5.10.1970 - NRF

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt n/Menem, NRF (Wilhelm Riemenschneider, Hans Krekeler, Helmut Meidert).

Sposób wytwarzania czterochlorku węgla i fosgenu w nieobecności katalizatorów, znamieny tym, że zawierające tlen związki węgla i wodoru lub zawierające tlen związki węgla i wodoru, tlenek węgla, dwutlenek węgla lub wodę w mieszaninie z aromatycznymi, chlorowanymi aromatycznymi, chlorowanymi alifatycznymi lub chlorowanymi cykloalifatycznymi węglowodorami, poddaje się reakcji z chlorem w temperaturze 400° - 800° i pod ciśnieniem 50 - 800 atn.

12o (P. 149301) 8.07.1971.

Pierwszeństwo: 9.07.1970 - Wielka Brytania

Ciba-Geigy A. G., Bazylea, Szwajcaria.

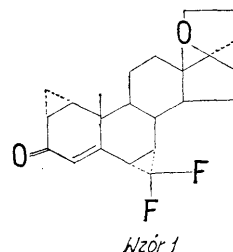
Sposób wytwarzania środka powierzchniowo-czynnego znamieny tym, że cyjanoetyluje się pierwszorzędową alkiloaminę o 12—22 atomach węgla, otrzymaną N, N'-dwy(cyjanoetylo) pochodną uwadarnia się do związku aminowego, który następnie poddaje się reakcji z 30—200 molami tlenu etylenu na mol związku aminowego.

12o (P. 149305) 8.07.1971.

Pierwszeństwo: 15.07.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Merck and Co., Inc., Rahway, Stany Zjednoczone Ameryki (David F. Hinkley, John B. Conn, Frederick W. Bollinger).

Sposób wytwarzania 1,2-a-metyleno-6,7-a-dwufluorometyleno-20-spiroksy-4-enonu-3, znamieny tym że 1,2-a-metyleno-20-spiroksa-4,6-dienon-3 poddaje się reakcji z trójmetylotrójfluorocyną lub z alkoholem, otrzymując ketal w pozycji 3, który następnie poddaje się reakcji z chlorotrójfluorooctanem sodu albo 1,2-a-metyleno-20-spiroksa-4,6-dienon-3 poddaje się reakcji z kwasem metachlorowadbenzoesowym, otrzymując pochodną 6,7-β-epoksy, którą poddaje się reakcji z dwufluorometylenotrójfenylofosforanem, a otrzymany związek wyosabnia się.

Schemat

120 (P. 149425) 13.07.1971.

Pierwszeństwo: 15.07.1970 - Węgry

EGYT Gyógyszervegyészeti Gyár, Budapest, Węgry, (Kálmán Hideg, Olga Hideg, Lajos Váci).

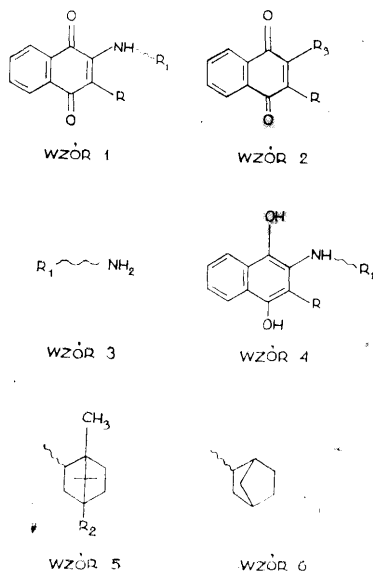
Sposób wytwarzania nowych soli α -merkaptooctanu, α -merkaptopropionianu oraz β -merkaptopropionianu aminoadamantanu, znamienny tym, że aminoadamantan wprowadza się w reakcję w rozpuszczalniku z kwasem α -merkaptooctowym, α -merkaptopropionowym albo (3-merkaptopropionowym).

120 (P. 149522) 17.07.1971.

Pierwszeństwo: 17.07.1970 - Szwajcaria

F. Hoffmann - La Roche and Co. Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria, (Karl Bernauer, Janos Borgulya, Erika Böhm).

Sposób wytwarzania pochodnych naftochinonu o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza atom wodoru, chlorowca lub niższą grupę alkoksylową, a R₁ oznacza grupę o wzorze 5 lub 6, w których R₂ oznacza atom wodoru, niższą grupę alkilową ewentualnie podstawioną grupę fenyłową, lub niższą grupę fenyloalkilową, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie, a R₃ oznacza grupę dającą się odszepić, poddaje się reakcji z aminą o wzorze ogólnym 3, w którym R ma wyżej podane znaczenie, lub związek o wzorze ogólnym 4, w którym R i R₁ mają wyżej podane znaczenie, utlenia się i w związku o wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub chlorowca, różnego od chloru, ewentualnie wymienia grupę R na atom chloru.

120 (P. 149581) 21.07.1971.

Pierwszeństwo: 24.07.1970 - Francja

Melle-Bezons, Melle (Deux-Sèvres), Francja, (Paul Biarnais).

Sposób oczyszczania estrów wysokowrzających wytwarzanych na drodze estyfikacji alkoholu użytego w nadmiarze i kwasu lub jego bezwodnika, w obecności katalizatora, po neutralizacji mieszaniny poreakcyjnej, przemyciu wodą, a następnie oddzielenie nadmiaru alkoholu, pozostałej wody i zanieczyszczeń przez destylację z parą wodną w kolejnych kolumnach destylacyjnych, z których w dwóch ostatnich stosuje się obniżone ciśnienie, przy czym w ostatniej kolumnie stosuje

się wyższą próżnię w stosunku do próżni występującej w poprzedzającej ją kolumnie, znamienny tym, że pary destylatu z górnej części końcowej kolumny wtryskuje się w sposób ciągły razem z parą wodną do dolnej części kolumny poprzedzającej kolumnę końcową.

120 (P. 149584) 23.07.1971.

Pierwszeństwo: 28.07.1970 - ZSRR

Wsjesojuzny Nauczno - Isslediwatelski Institut Sinteticeskowo Kauchuka imienia akademika Lebedeva, Leningrad, ZSRR, (Ilia Iosifowicz Pismann, Izaak Abramowicz Liwshits, Amir Mamedowicz Bakhishizade, Lidia Nikhailowna Korbowa, Galina Veniaminowa Kowalewa, Tatjana Iosifowna Bogolepowa, Zhaneta Armenowna Mirzoian, Nina Nikołajewna Marasanowa, Walerij Rudolfowicz Ansheles, German Władymirowicz Broi-Karre).

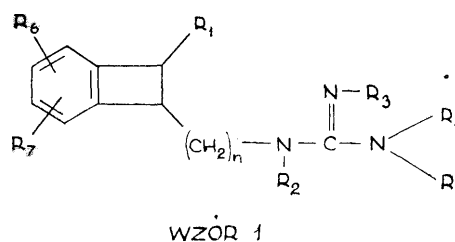
Sposób otrzymywania alkilidenopochodnych norbornenów na drodze izomeryzacji alkilonorbornenów w obecności katalizatorów o charakterze zasadowym, znamienny tym, że izomeryzację alkilonorbornenów prowadzi się na katalizatorze, stanowiącym trójskładowy system, składający się z metalu alkalicznego lub jego amoniakowych kompleksów, nośnika o wysoko rozwiniętej powierzchni i związków metali alkalicznych lub ziem alkalicznych.

120 (P. 149585) 23.07.1971.

Pierwszeństwo: 7.08.1970 - Holandia

N. V. Organon, Oss, Holandia, (Harm Jan Panneman).

Sposób wytwarzania pochodnych benzocyklobutenu znamienny tym, że związki o wzorze ogólnym 1, w którym n przyjmuje wartości 0, 1 lub 2, R₁, R₂, R₃ i R₄ oznaczają wodór lub grupę alkilową zawierającą 1-6 atomów węgla, R₅ oznacza wodór, grupę alkilową zawierającą 1-6 atomów węgla lub grupę aminową, a R₆ i R₇ oznaczają wodór, chlorowec, grupę hydroksylową, trójfluorometylową, niższą grupę alkilową lub alkoksylową, lub tworzą łącznie lub oddzielnie grupę alkilenodwutlenkową, jak również ich sole powstałe przez przyłączenie kwasu, otrzymuje się zgodnie z reakcjami podanymi w opisie i przykładach.

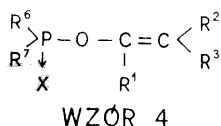
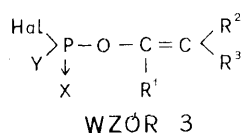
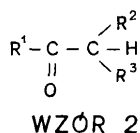
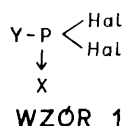
120 (P. 149657) 26.07.1971.

Pierwszeństwo: 27.07.1970 - Wielka Brytania

Shell Internationale Research Maatschappij N. V., Haga, Holandia).

Sposób wytwarzania podstawionych estrów winylowych kwasów fosforowych znamienny tym, że halogenek kwasu fosforu o wzorze ogólnym 1, w którym Y oznacza Hal, grupę alkilową zawierającą 1-5 atomów węgla lub grupę alkoksylową zawierającą 1-10 atomów węgla, Hal oznacza atom chloru lub bromu, a X oznacza atom tlenu lub siarki, poddaje się reakcji z anionem enolanowym pochodzącym od aldehydu lub ketonu o wzorze ogólnym 2, w którym R oznacza atom wodoru, grupę metylową lub grupę fenyłową, ewentualnie zawierającą jeden lub więcej podstawników, R₂ oznacza atom wodoru, chloru lub bromu, a R₃ oznacza atom chloru lub bromu, grupę alkilową zawierającą

1—5 atomów węgla grupę $-(C_1-C_5\text{alkilo})\text{benzyl}O$ sy karbonylową $CO-O-CH(C_1-C_5\text{alkilo})-C_6H_5$ lub podstawioną grupę karbamoilową o wzorze ogólnym $CO-NR_4R_5$, w którym R_4 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową zawierającą 1—5 atomów węgla, a R_5 oznacza grupę alkilową zawierającą 1—5 atomów węgla, w celu uzyskania halogenku podstawionego estru winylowego kwasu fosforu o wzorze ogólnym 3, w którym Y, Hal, R_1 , R_2 i R_3 mają podane powyżej znaczenia, który to halogenek o wzorze ogólnym 3 można następnie poddać w razie potrzeby reakcji z co najmniej jednym równoważnikiem molowym odpowiedniego alkoholu lub z dwoma różnymi alkoholami - równocześnie lub kolejno - albo z glikolem alkilenowym, w celu uzyskania estru kwasu (tio)fosforowego lub (tio)fosforowego albo jego chlorku o wzorze ogólnym 4, w którym R_6 oznacza grupę alkoksylową zawierającą 1—10 atomów węgla R_7 oznacza Y, lub R_6 i R_7 razem tworzą grupę alkilenodwuoksy z tym zastrzeżeniem, że suma liczby atomów węgla w grupach R_6 i R_7 łącznie wynosi 2—12.

12o

(P. 149683)

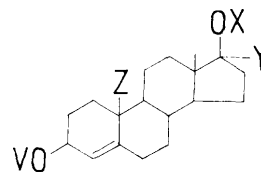
27.07.1971.

Pierwszeństwo: 29.07.1970 - Węgry

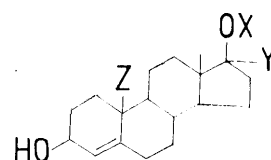
Richter Gedeon Vegyészeti Gyár R. T., Budapeszt, Węgry.

Sposób wytwarzania związków ze szkieletem steroidowym o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza atom wodoru lub grupę acylową o 1—6 atomach węgla, Y oznacza atom wodoru, grupę alkilową o 1—4 atomach węgla lub grupę winylową, alilową, lub etynylową, Z oznacza atom wodoru lub grupę metylową, V natomiast oznacza grupę acylową o 1—6 atomach węgla, przez acylowanie związku posiadającego grupę hydroksylową w położeniu alilowym w pierścieniu A oraz wzór ogólny 2, w którym X, Y i Z posiadają takie znaczenie jak we wzorze 2, znamienny tym, że a) związek o wzorze ogólnym 2, bezpośrednio, lub b) związek

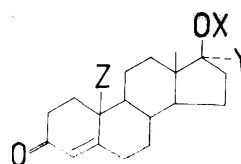
otrzymany przez redukcję połączenia o wzorze ogólnym 3, w którym X, Y i Z posiadają znaczenie podane wyżej a który posiada ogólny wzór 2, po przeprowadzeniu rozkładu znanym sposobem w nadmiarze środka redukującego, acyluje się w rozpuszczalniku, w obecności trzeciorzędowej zasady i jodu elementarnego jako katalizatora, a jako środek acylujący stosuje się organiczny bezwodnik kwasowy, zawierający 1—6 atomów węgla, a następnie związek o wzorze ogólnym 1 wydziela się z mieszaniny znanym sposobem.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

12o

(P. 149806)

3.08.1971.

Pierwszeństwo: 3.08.1970 - ZSRR

Vsesojuznyj Ordena Trudovogo Krasnogo Znameni Nauchno - Issledovatel'skij Institut Sinteticheskogo Kauchuka imienia akademika S. V. Lebedeva, Leninograd, ZSRR (Konstantin Mikhailovich Anikeev, Boris Davidovich Babitsky, Alexei Matveevich Verbovsky, Tamara Nikolaevna Kozhenets, Vitaly Abramovich Kormer, Mark Iosifowich Lobach, Viktoria Vladimirovna Markova, Ervin Mikhailovich Rivin).

Sposób wytwarzania π -allilowych związków niklu z czterokarbonylniklu za pomocą ogrzewania w środowisku obojętnego rozpuszczalnika znamienny tym, że w jednym etapie procesu czterokarbonylniklu poddaje się reakcji z węglowodorem dienowym w obecności kwasów protonowych z jednoczesnym wydzieleniem ze strefy reakcji tlenku węgla.

12o

(P. 149807)

3.08.1971

Pierwszeństwo: 4.08.1970 - NRD

VEB Petrolchemisches Kombinat Schwedt, Schwedt, NRD, (Siegfried Queck, Helmut Kögler, Werner Waldmann, Gerhard Wendt, Bernd-Michael Gräfe, Karl Becker, Wolfgang Grunz, Helmut Wagner).

Sposób katalitycznego **hydroodalkilowania** związków **alkiloaromatycznych, zwłaszcza toluenu** lub mieszanin węglowodorów zawierających związki alkiloaromatyczne w mieszaninie z wodorem lub z gazami zawierającymi wodór w stosunku molowym 1:1 do 1:10 i pod ciśnieniem 10—100 atm. w temperaturze 450°—650°C, znamienny tym, że jako katalizator stosuje się kombinację 5—20% wagowych tlenku chromu z 0,05—5% wagowymi metalu lub tlenków VI—VIII podgrupy okresowego układu pierwiastków w szczególności molibdenu, na tlenku glinu i/lub tlenku glinu zawierającym 2—70% krzemianu glinowego, lub mieszaniny tlenku glinu, które zawierają ewentualnie 0,05—3% wagowych tlenku I grupy głównej okresowego układu pierwiastków i które wytwarza się korzystnie przez nasycenie odpowiednimi roztworami soli takimi jak zawierający amoniak roztwór MoO_3 i CrO_3 , suszenie i wygrzewanie w atmosferze zawierającej parę wodną w temperaturze 400°—600°C i następnie za pomocą wodoru lub gazów zawierających wodór w temperaturze 450°—700°C, redukuje się i formuje, przy czym poczynając od temperatury 20°C utrzymuje się wzrost temperatury nie większy niż 40°C na godzinę.

12o (P. 149828) 4.08.1971.

Pierwszeństwo: 7.08.1970, 22.07.1971 - Francja

Société Nationale des Pétroles d'Aquitaine, Courbevoie, Francja, (Aristide Boy, Henri Caly, Raoul Ivaldi, Hubert Passedroit).

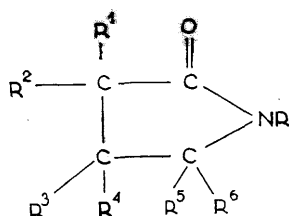
Sposób oddzielania kwasów sulfonowych z mieszaniny poreakcyjnej zawierającej ponadto kwas siarkowy, wodą oraz nieprzereagowane węglowodory, znamienny tym, że do surowego roztworu pod odgazowaniem dodaje się jeden lub kilka alkoholi słabo polarnych, o co najmniej 5 atomach węgla, w celu rozwarstwienia mieszaniny na fazę organiczną zawierającą całkowitą ilość kwasów sulfonowych oraz na fazę wodną zawierającą prawie całkowitą ilość kwasu siarkowego, po czym oddziela się fazę wodną, a fazę organiczną poddaje się dalszej obróbce w celu oddzielenia kwasów sulfonowych w postaci wolnych kwasów lub ich soli alkalicznych.

12o (P. 149829) 4.08.1971.

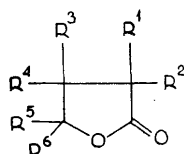
Pierwszeństwo: 5.08.1970 - Wielka Brytania

Ed. Geistlich Söhne A. G. für Chemische Industrie, Wolhusen, Lucerna, Szwajcaria, (Rolf Wilhelm Pfirrmann, Emil Hofstetter).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych pirolidynonu, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze RNH_2 ,

WZÓR 1

WZÓR 3

w którym R oznacza grupę arylową podstawioną co najmniej jedną grupą sulfamoidową, poddaje się reakcji z butyrolaktonem o ogólnym wzorze 3, w którym R^1 , R^2 , R^3 , R^4 , R^5 i R^6 mają takie same lub różne znaczenia i oznaczają atomy wodoru, grupy alifatyczne, cykloalifatyczne, aryloalifatyczne lub arylowe albo R^1 i R^2 , R^3 i R^4 lub R^5 i R^6 mogą łącznie oznaczać grupę cykloalkilidenu, w podwyższonej temperaturze i w obecności katalizatora reakcji dehydratacji otrzymuje się związek o ogólnym wzorze 1.

12o (P. 149934) 9.08.1971.

Pierwszeństwo: 11.08.1970

Ciba-Geigy AG.

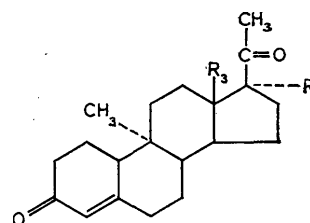
Sposób wytwarzania III-rzęd.-butylanów metali grup IVb, Vb lub VIb układu naturalnego pierwiastków, znamienny tym, że poddaje się reakcji III-rzęd.-butanol, z alkoholanem metalu o wzorze Me(OR)_n , w którym symbol Me oznacza metal grupy IVb, Vb lub VIb układu naturalnego pierwiastków o wartościowości n, symbol R oznacza resztę alkilową o 1—3 atomach węgla, zaś n oznacza wartość liczbową 4, 5 lub 6, odpowiednio w proporcji molowej, jak co najmniej 20:1, w temperaturze wrzenia pod chłodnicą zwrotną ewentualnie w obecności cykloheksanu, po czym rozpuszczalnik oddestylowuje się powoli, z tym, że wszystkie składniki lotne usuwa się ewentualnie pod zmniejszonym ciśnieniem.

12o (P. 149935) 8.08.1971.

Pierwszeństwo: 10.08.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Sandoz AG., Bazylea, Szwajcaria (Robert Victor Coombs, Eugene E. Galantay).

Sposób wytwarzania nowych związków organicznych o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza grupę wodorotlenową lub grupę acyloksylową o wzorze 15, w którym R oznacza rodnik alkilowy o 1—19 atomach węgla, a R_3 we wzorze 1 oznacza rodnik metylowy, etylowy lub n-propylowy, znamienny tym, że związki o wzorze 1a, w którym R i R_3 mają wyżej podane znaczenie, otrzymuje się przez reakcję związków o wzorze 1b, w którym R_3 ma wyżej podane znaczenie, ze związkami o wzorze 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie, a Y oznacza grupę wodorotlenową, atom bromu lub chloru albo grupę acyloksylową o wzorze 15, w którym R1 ma wyżej podane znaczenie, albo związki o wzorze 1b otrzymuje się przekształcając grupę etylenową w pozycji 17 w związkach o wzorze 3, w którym R_3 ma wyżej podane znaczenie, w grupę o wzorze 16, albo utlenia się związek o wzorze 4, w którym R_3 ma wyżej podane znaczenie.

WZÓR 1

12o (P. 150747) 27.09.1971.

Pierwszeństwo: 28.09.1970 - NRF

Dynamit Nobel Aktiengesellschaft, Troisdorf, NRF (Gerhart Hoffman, Rudolph Cordes, Wolfgang Raabe).

Sposób wytwarzania estru **dwumetylowego** kwasu tereftalowego przez utlenianie mieszanin p-ksylenu z es-

trem metylowym kwasu p-toluilowego tlenem z powietrza, estryfikację otrzymanych kwasów i zawieranie estru metylowego kwasu p-toluilowego do procesu utleniania, znamieny tym, że jako katalizator utleniania i estryfikacji stosuje się kombinacje związków kobaltu i związków metali z VI podgrupy okresowego układu pierwiastków.

120

(P. 150772)

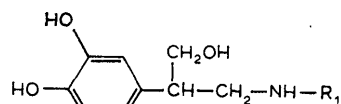
28.09.1971.

Pierwszeństwo: 30.09.1970 - Szwajcaria

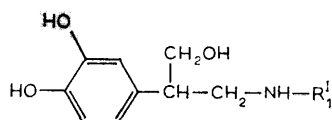
Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria (Anton Ebnöther, Klaus Hasspacher).

Sposób wytwarzania nowych związków karbocyklicznych o wzorze ogólnym 1, w którym R₁ oznacza atom wodoru, grupę cykloalkilową, niższą grupę alkilową lub cykloalkiloalkilową, grupę fenyloalkilową, której grupa fenylowa może być podstawiona w pozycji 3, 4 lub 5 grupami hydroksylowymi lub metoksyłowymi w ilości od jednej do trzech albo w pozycji 3, 4 grupą metylenodwuoksy, lub grupą dwufenyloalkilową, której grupy fenylove mogą być podstawione w pozycji 3, 4 lub 5 grupami hydroksylowymi lub metoksyłowymi w ilości od jednej do trzech albo w pozycji 3, 4 grupą metylenodwuoksy, oraz ich soli addycyjnych z kwasami, znamieny tym, że w celu wytworzenia związków o wzorze ogólnym 1a, w którym R₁ oznacza atom wodoru, grupę cykloalkilową, niższą grupę alkilową lub cykloalkiloalkilową, grupę fenyloalkilową, której grupa fenylowa może być podstawiona w pozycji 3, 4 lub 5 grupami hydroksylowymi w ilości od jednej do trzech lub grupą dwufenyloalkilową, której grupy fenylove mogą być podstawione w pozycji 3, 4 lub 5 grupami hydroksylowymi w ilości od jednej do trzech, przeprowadza się grupy eterowe w związkach o wzorze ogólnym 2, w którym R ma podane powyżej znaczenie, a R₂ oznacza grupę metylową, etylową lub benzylową, w grupy hydroksylowe, albo w celu wytworzenia związków o wzorze ogólnym 1b, w którym R^I oznacza atom wodoru, grupę cykloalkilową, niższą grupę alkilową lub cykloalkiloalkilową, grupę fenyloalkilową, której grupa fenylowa może być podstawiona w pozycji 3, 4 lub 5 grupami hydroksylowymi lub metoksyłowymi w ilości od jednej do trzech albo w pozycji 3, 4 grupą metylenodwuoksy i jest oddzielona od atomu azotu co najmniej dwoma atomami węgla lub grupą dwufenyloalkilową, której grupy fenylove mogą być podstawione w pozycji 3, 4 lub 5 grupami hydroksylowymi lub metoksyłowymi w ilości od jednej do trzech albo w pozycji 3, 4 grupą metylenodwuoksy i są oddzielone od atomu azotu co najmniej dwoma atomami węgla, oddzielają się hydrogenułowicie związki o wzorze ogólnym 3, w którym R₁ ma podane wyżej znaczenie, R₃ oznacza atom wodoru lub grupę benzylową, a R₂ oznacza grupę benzylową lub jeżeli R₃ oznacza grupę benzylową - także atom wodoru, albo w celu wytworzenia związków o wzorze ogólnym 1c, w którym R oznacza grupę cykloalkilową zawierającą co najmniej 4 atomy węgla, niższą pierwszorzędową lub drugorzędową grupę alkilową lub cykloalkiloalkilową, grupę fenyloalkilową, której grupa fenylowa może być podstawiona w pozycji 3, 4 lub 5 grupami hydroksylowymi lub metoksyłowymi w ilości od jednej do trzech albo w pozycji 3, 4 grupą metylenodwuoksy i jest oddzielona od atomu azotu co najmniej dwoma atomami węgla lub grupą dwufenyloalkilową, której grupy fenylove mogą być podstawione w pozycji 3, 4 lub 5 grupami hydroksylowymi lub metoksyłowymi w ilości od jednej do trzech albo w pozycji 3, 4 grupą metylenodwuoksy i są oddzielone od atomu azotu co najmniej dwoma atomami węgla, poddaje się reakcji w warunkach redukujących związki o wzorze ogólnym 4 w którym R ma podane wyżej znaczenie ze związkami o wzorze ogólnym 5, w którym R₄ oznacza atom wodoru, niższą grupę alkilową, cykloalkilową lub cykloalkiloalkilową, fenyloalkilową, której grupa fenylowa może być podstawiona w pozycji 3, 4 lub 5 grupami hydroksylowymi lub metoksyłowymi w ilości od jednej

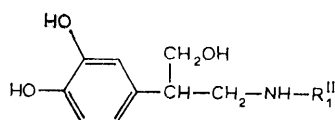
do trzech albo w pozycji 3, 4 grupą metylenodwuoksy i jest oddzielona od atomu tlenu co najmniej dwoma atomami węgla, lub grupą dwufenyloalkilową, której grupy fenylove mogą być podstawione w pozycji 3, 4 lub 5 grupami hydroksylowymi lub metoksyłowymi w ilości od jednej do trzech albo w pozycji 3, 4 grupą metylenodwuoksy i są oddzielone od atomu tlenu co najmniej dwoma atomami węgla, a R₅ oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkilową lub R₄ i R₅ razem z atomem węgla tworzą grupę cykloalkilową, zawierającą co najmniej 4 atomy węgla, albo w celu uzyskania związków o wzorze ogólnym 1 działa się na związki o wzorze ogólnym 6d, w którym R₁ ma podane wyżej znaczenie, a każdy z symboli R₆ i R₇ oznacza niższą grupę alkilową, nadającymi się do redukcji estrów do alkoholi, ewentualnie kompleksowymi wodorkami metali i hydrolizuje otrzymany produkt, i ewentualnie otrzymane racematy związków o wzorze ogólnym 1 rozdziela się w razie potrzeby na ich antypody optyczne i/lub uzyskane związki o wzorze ogólnym 1 przeprowadza się ewentualnie w sole addycyjne z kwasami.

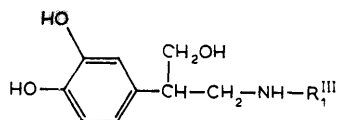
WZÓR 1

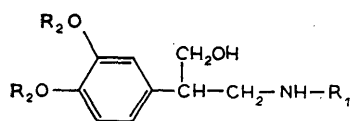
WZÓR 1a

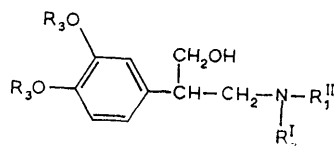
WZÓR 1b

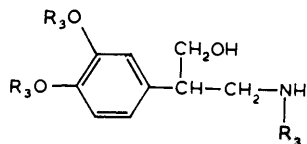
WZÓR 1c

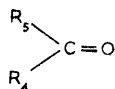
WZÓR 2

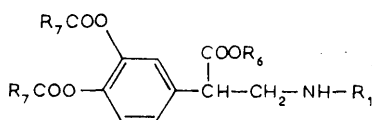
WZÓR 3

WZÓR 4

WZÓR 5

WZÓR 6d

12o

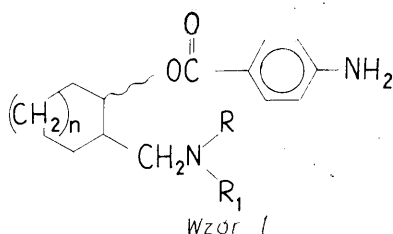
(P. 150911)

5.10.1971.

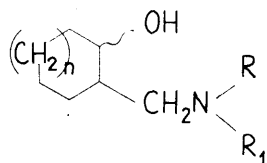
Pierwszeństwo: 6.10.1970, 25.05.1971. Stany Zjednoczone Ameryki

E. R. Squibb and Sons, Inc., Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki, (Pierre Simon, Jack Bernetein, John Krapche).

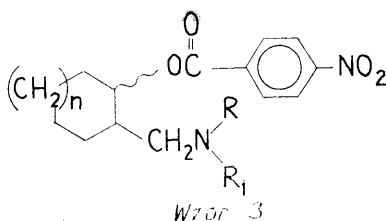
Sposób wytwarzania nowych estrów kwasu **p-amino** benzoowego o ogólnym wzorze 1, w którym n oznacza liczbę zero, 1 lub 2, R oznacza niższy rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, a R1 oznacza niższy rodnik alkilowy o 2—4 atomach węgla lub R i R1 razem z atomem azotu, z którym są połączone, tworzą grupę piperidynową, morfolinową lub pirolidynową, jak również stereoizomerów, izomerów optycznych lub farmakologicznie dopuszczalnych soli addycyjnych tych związków z kwasami, znamienny tym, że cykloalkanol o ogólnym wzorze 2, w którym R, R1 i n mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z halogenkiem

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

p-nitrobenzoilu i otrzymany związek o ogólnym wzorze 3, w którym R, R1 i n mają wyżej podane znaczenie, poddaje się redukcji, po czym ewentualnie rozdziela się stereoizomery cis i trans otrzymanego związku o wzorze 1 i ewentualnie rozdziela się na izomery optyczne.

12o

(P. 152284)

18.12.1971.

Pierwszeństwo: 29.12.1970 - Japonia

Mitsubishi Jukogyo Kabushiki Kaisha, Tokio, Japonia - Mitsubishi Petrochemical Company Limited, Tokio, Japonia (Takehiko Sato, Yuji Onishi, Toshiji Omori, Yoshihito Abe, Kazuyasu Suehiro).

Sposób wytwarzania olefin przez termiczny kraking węglowodorów polegający na przepuszczaniu przez wiele rurek krakingowych i oziębianie otrzymanych gazów krakowych za pomocą pojedynczej wielorurkowej chłodnicy przeponowej typu pionowego, znamienny tym, że skrakowane gazy oziębia się w chłodnicy zawierającej w swojej dolnej części szereg rurek o stopniowo zwiększającej się w górę średnicy przy czym wlotowa komora gazowa połączona jest z górnymi końcami rozszerzających się rurek i posiada dno ustawione pod kątem do poziomu, dzięki czemu strumienie skrakowanych gazów nie zlewają się przed wejściem do chłodnicy w jeden strumień w rurowym złączu o kształcie odwróconej litery Y lub podobnym.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1 składające się z wielu termicznych rurek krakingowych i pojedynczej wielorurkowej chłodnicy przeponowej typu pionowego połączonej z rurkami w celu chłodzenia skrakowanych gazów, znamienny tym, że posiada liczne rurki o stopniowo zwiększającej się w górę średnicy połączone z wlotową komorą gazową znajdującą się w dolnej części chłodnicy, przy czym dolne końce rurek o zwiększającej się w górę średnicy połączone są z górnymi końcami odpowiednich rurek krakingowych a wlotowa komora gazowa posiada pochylone pod kątem do poziomu dno.

12o

(P. 153159)

26.04.1971.

Pierwszeństwo: 28.04.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Esso Research and Engineering Company Linden, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki (John Edwin Engelhart).

Sposób wytwarzania 3,4,5-trójalkilocykloheksanoli o ogólnym wzorze przedstawionym na rysunku, w którym R1, R2 i R3 oznaczają takie same lub różne rodniki alkilowe zawierające —3 atomów węgla, znamienny tym, że 3,4,5-trójalkilofenol poddaje się redukcji, za pomocą wodoru, w temperaturze 50—300°C, ko-rzystnie 100—200°C, pod ciśnieniem 36—357 atm, ko-rzystnie 71—321 atm, w środowisku rozpuszczalnika i przy użyciu katalizatora.

12o

(P. 153240)

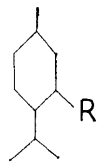
2.02.1972.

Pierwszeństwo: 4.02.1971 - Wielka Brytania

Wilkinson Sword Limited Londyn, Wielka Brytania (Hugh Robert Watson, Dawid George Rowsell, John Harold Douglas Browning).

Srodek powodujący uczucie zimna, znamienny tym, że jako substancję aktywną zawiera jeden lub więcej podstawionych w pozycji 3- p-mentanów o wzorze 1, w którym R oznacza grupę —CONH2 lub —COOR', w której R' oznacza atom wodoru, atom metalu alkalicznego, lub metalu ziem alkalicznych, lub rodnik amonowy, lub podstawiony rodnik amonowy, rodnik hydroksy alifatyczny o mniej niż 10 atomach węgla zawierający grupę hydroksylową w pozycji 2- lub - i niepodstawiony atom węgla w pozycji 1-, lub acylową lub ketalową pochodną takiego rodnika hydroksy alifatycznego, albo rodnik hydroksyarylowy zawierający poniżej

10 atomów węgla i grupę hydroksylową w pozycji 2- lub 3- w stosunku do grup estrowych, lub rodnik karboksylifacyjny o mniej niż 10 atomach węgla zawierających grupę karboksylową w pozycji 1-, 2-, lub 3-, lub jego ester alkilowy o 1—4 atomach węgla, lub jego sól z metalem alkalicznym, metalem ziem alkalicznych, albo też sól amonową lub podstawioną amonową.

Wzór 1

12o

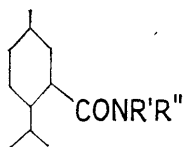
(P. 154243)

2.02.1972.

Pierwszeństwo: 4.02.1971 - Wielka Brytania

Wilkinson Sword Limited, Londyn, Wielka Brytania (Hugh Robert Watson, David' George Rowsell, David John Spring).

Srodek powodujący uczucie zimna znamienny tym, że jako substancję aktywną zawiera jeden lub więcej N-podstawionych 3-karboksamido p-mentanów o wzorze 1, w którym R' oznacza atom wodoru lub rodnik alifatyczny zawierający poniżej 25 atomów węgla, R'' oznacza grupę hydroksylową lub rodnik alifatyczny zawierający poniżej 25 atomów węgla, z tym, że jeśli R' oznacza atom wodoru, to R'' może oznaczać także rodnik arylowy o mniej niż 10 atomach węgla, oraz R' i R'' tworzą razem cykliczną lub heterocykliczną grupę o mniej niż 25 atomach węgla.

Wzór 1

12o

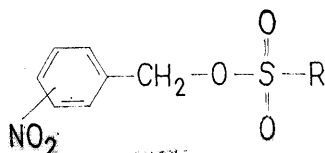
(P. 154784)

17.04.1972.

Pierwszeństwo: 19.04.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Eli Lilly and Company, Indianapolis, USA, (Edmond Milton Bottorft).

Sposób wytwarzania metanosulfonianów i toluenosulfonianów alkoholi o-, m- i p-nitrobenzylowych o wzorze przedstawionym na rysunku, w którym R oznacza metyl lub p-tolil, przez reakcję alkoholu nitrobenzylowego z chlorkiem metanosulfonylu lub z chlorkiem p-toluenosulfonylu w obecności zasady w obojętnym rozpuszczalniku, znamienny tym, że reakcję prowadzi się w bezwodnym acetonie w obecności co najmniej równoważnej ilości dwucykloheksyloaminy, z mieszaniny reakcyjnej oddziela się wytrącony chlorowodorek dwucykloheksyloaminy i odzyskuje z niej metanosulfonian nitrobenzylu lub p-toluenosulfonian nitrobenzylu.

12o

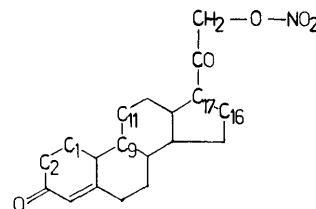
(P. 155182)

5.05.1972.

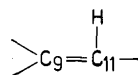
Pierwszeństwo: 7.05.1971 - Węgry

Richter Gedeon Vegyészeti Gyár R. T., Budapeszt, Węgry, (József Tóth, Anna Boór, Katalin Görgényi, Máté Kovatsits, Tamas Szén, Éva Czizér, Sándor Holly).

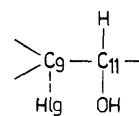
Sposób wytwarzania nowych 21-azotanów z szeregu pregnanu o ogólnym wzorze 1, w którym C₁—C₂ oznacza wiązanie pojedyncze lub podwójne, C₉—C₁₀ oznacza grupę o wzorze 2—5 a C₁₆—C₁₇ oznacza grupę o wzorze 6—8, przy czym we wzorach 2—8 symbol Hlg oznacza atom chlorowca, R₁ oznacza wolną lub związaną w postaci estru grupę α- lub β-hydroksylową, R₂ oznacza atom wodoru, grupę α- lub β-metylową, wolną lub związaną w postaci estru grupę α- lub β-hydroksylową, R₃ oznacza wolną lub związaną w postaci estru grupę α-hydroksylową, a R₄ i R₅ stanowią jednakowe lub różne podstawniki i oznaczają atomy wodoru, grupy alkilowe o 1—4 atomach węgla lub ewentualnie podstawione w pierścieniu grupy fenylowe lub aryloalkilowe, znamienny tym, że 21-alkohol z szeregu pregnanu o ogólnym wzorze 9, w którym C₁—C₂, C₉—C₁₀, C₁₆—C₁₇, Hlg, R₁, R₂, R₃, R₄ i R₅ mają wyżej podane znaczenie, przekształca się w znany sposób w azotan, albo 21-azotan z szeregu pregnanu o ogólnym wzorze 1 przekształca się w znany sposób w inny związek o ogólnym wzorze 1, i ewentualnie azotan następnie wyodrębnia się w znany sposób.

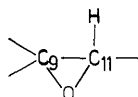
Wzór 1

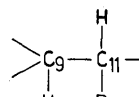
Wzór 2

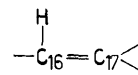
Wzór 3

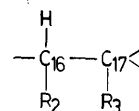
Wzór 4

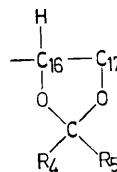
Wzór 5

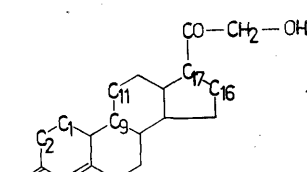
Wzór 6

Wzór 7

Wzór 8

Wzór 9

12o

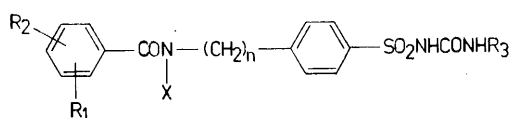
(P. 155189)

5.05.1972.

Pierwszeństwo: 6.05.1971 - Węgry

Chinoin Gyógyszer-Es Vegyészeti Termekek Gyara RT. Budapeszt, Węgry, (Kálmán Lanyi, Marianne Lorasz, Eva Somfai, Ida Fedor, Iren Laczi, Zsuzsanna Szöllös).

Sposób wytwarzania pochodnych **benzenosulfonylo** mocznika o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę alkilową, acyloaminową, alkoksylową, nitrową lub aminową, R₂ oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę alkilową, acyloaminową, alkoksylową, nitrową lub aminową, R₃ oznacza grupę alkilową, grupę cykloalkilową lub aryloalkilową ewentualnie podstawioną atomem chlorowca, grupą alkilową lub alkoksylową, X oznacza atom wodoru lub grupę formylową, a n oznacza liczbę 0, 1, 2 lub 3, znamieny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R₃ i n mają wyżej podane znaczenie w środowisku rozpuszczalnika organicznego nie tworzącego wiązania wodorowego poddaje się reakcji z zasadą Lewisa wytworzoną z halogenku kwasowego o ogólnym wzorze 3, w którym Z oznacza atom chlorowca, a R₁ i R₂ mają wyżej podane znaczenie i z trzeciorzędowej aminy, a grupę formylową ewentualnie usuwa się na drodze hydrolizy.

WZOR 1

12o

(P. 155243)

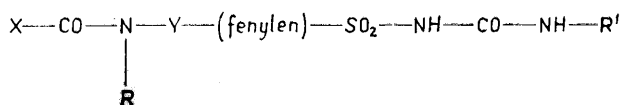
27.05.1967.

Pierwszeństwo: 18.04.1967

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt n/Menem, NRF, (Helmut Weber, Walter Amüller, Karl Muth, Rudi Weyer).

Sposób wytwarzania **benzenosulfonylomoczników** o wzorze 1, w którym R oznacza niższą grupę alkilową, niższą grupę fenyloalkilową lub korzystnie atom wodoru, R¹ oznacza grupę cykloheksylową, która jest dwupodstawioną grupą metylową i alkoksylową o 1—2 atomach węgla, albo grupę chlorocykloheksylową, albo grupę spiro-(5,5)-undecyl-(3)-ową o wzorze 2, albo grupę egzo-trójcyklo(3,2,1,0^{2,4})-oktanową o wzorze 3, albo grupę 4-metylocykloheksenylową, X oznacza grupę fenyłową, która w dowolnych pozycjach zawiera podstawniki Z i Z', które mogą być jednakowe lub różne, przy czym Z oznacza atom wodoru, atom chlorowca, niższą grupę alkilową, grupę alkenylową, alkoksylową, alkenyloksylową, chlorowcoalkoksylową, alkoksy-alkoksylową, fenyloalkoksylową lub fenyloalkilową, cykloalkoksylową, fenyłową, fenoksylową, niższą grupę acylową, grupę benzoyłową, trójfluorometyłową, hydroksylową, niższą grupę acyloksylową, cyjanową, nitrową, Z' oznacza atom wodoru, atom chlorowca, niższą grupę alkilową, alkoksylową, alkoksyalkoksylową lub acyloksylową, hydroksylową, albo X oznacza grupę naftylową, która ewentualnie może być jedno lub dwupodstawiona atomem chlorowca, niższą grupą alkilową, niższą grupą alkoksylową lub grupą hydroksylową, albo X oznacza grupę czterowodoronaftylową lub indanyłową, albo grupę tiofenylową, która ewentualnie może być jedno lub dwupodstawiona niższą grupą alkilową, fenyloalkilową, alkoksylową, alkoksyalkoksylową, alkenoksylową, fenyloalkoksylową, aryłową lub atomem chlorowca, albo grupę czterometylenotenyłową lub trójmetylenotenyłową, przy czym X korzystnie oznacza wyżej podaną grupę fenyłową, zawierającą podstawniki 2 i 2' o wyżej podanym znaczeniu, Y oznacza łańcuch węglowodorowy o 1—3 atomach węgla, korzystnie ugrupowanie —CH₂—, —CH₂, oraz ich soli, znamieny tym, że podstawione grupą o wzorze X—CO—N(R)—Y—w którym X, Y i R

mają wyżej podane znaczenie, benzenosulfonyloizocyjaniany, estry kwasów benzenosulfonylokarbami nowych, estry Kwasów benzenosulfonylotiolokarbami nowych, halogenki kwasów benzenosulfonylokarbami nowych lub benzenosulfonylomoczniki, benzenosulfonylosemikarbazydy lub benzenosulfonylosemikarbazony poddaje się reakcji z podstawionymi podstawnikami R¹ o wyżej podanym znaczeniu aminami lub ewentualnie ich solami, albo benzenosulfonamidy o wzorze 101, w którym X, Y i R mają wyżej podane znaczenie, lub ewentualnie ich sole poddaje się reakcji z podstawionymi podstawnikami R¹ o wyżej podanym znaczeniu izocyjanianami, estrami kwasów karbaminowych, estrami kwasów tiolokarbaminowych, halogenkami kwasów karbaminowych lub mocznikami, albo poddaje się hydrolizie odpowiednio podstawione etery benzenosulfonyloizomocznikowe, etery benzenosulfonyloizotiomocznikowe, estry benzenosulfonyloizomocznikowe, kwasy benzenosulfonyloparabanowe lub amidyny kwasów benzenosulfonylochlorowcomrówkowych, albo w odpowiednio podstawionych benzenosulfonylotiomocznikach wymienia się atom siarki na atom tlenu, albo przyłącza się wodę do odpowiednio podstawionych karbodwuimidów, albo utlenia się odpowiednio podstawione benzenosulfonylomoczniki lub benzenosulfonylomoczniki, albo do benzenosulfonylomoczników o wzorze 102 w którym Y, R i R¹ mają wyżej podane znaczenie, wprowadza się przez acylowanie, ewentualnie etapowe, resztę X—CO—, w której X ma wyżej podane znaczenie, albo odpowiednio podstawione halogenki benzenosulfonylowe poddaje się reakcji z mocznikami podstawionymi podstawnikami R¹ o wyżej podanym znaczeniu, albo w odpowiednio podstawionych tioami doalkilobenzenosulfonylomocznikach lub tioamidoalkilobenzenosulfonylotiomocznikach wymienia się atom siarki lub atomy siarki na atom tlenu lub atomy tlenu, albo w przypadku gdy R oznacza atom wodoru, poddaje się zmydlaniu związki o wzorze 103 lub ich pochodne z kwasem parabanowym albo związki o wzorze 104, przy czym w związkach tych X, Y i R¹ mają wyżej podane znaczenie, i U oznacza każdorazowo niższą grupę alkoksylową, niższą grupę tioalkilową lub atom chlorowca, korzystnie atom chloru, lub poddaje się uwodornieniu odpowiednio benzenosulfonylomoczniki, które zawierają w cząsteczce wiązania nienasycone, po czym ewentualnie produkty reakcji traktuje się środkami alkalicznymi w celu wytworzenia soli.

WZOR 1

12o

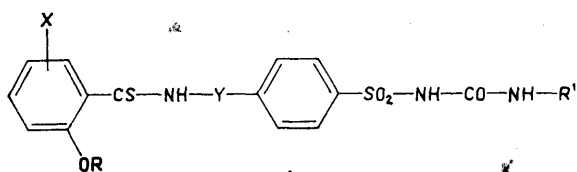
(P. 155272)

2.10.1967.

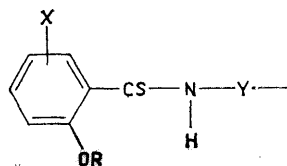
Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt n/Menem, NRF (Helmut Weber, Walter Aumüller, Rudi Weyer, Karl Muth).

Sposób wytwarzania **benzenosulfonylomoczników** o wzorze 1, w którym Y oznacza grupę o wzorze —CH₂—CH₂—, —CH(CH₃)—CH₂— lub —CH₂—CH(CH₃)—, R oznacza grupę alkilową o 1-5 atomach węgla korzystnie grupę metylową, niższą grupę alkenylową, grupę metoksymetyłową, etoksymetyłową, metoksyetyłową lub etoksyetyłową, X oznacza atom chlorowca, korzystnie atom chloru, niższą grupę alkilową, korzystnie metylową, niższą grupę alkoksylową, korzystnie metoksylową, lub grupę trójfluorometyłową, R¹ oznacza grupę alkilową o 3—6 atomach węgla, grupę cykloalkilową o 5—8 atomach węgla, grupę cykloheksenylową lub metylocykloheksenylową, grupę cykloheksylową podstawioną 1—2 grupami alkilowymi, przy czym te grupy alkilowe zawierają po 1-2 atomów węgla i korzystnie występują w grupie cykloheksylowej w pozycji 4, albo grupę chlorocykloheksylową lub niższą grupę alkoksycykloheksylową, grupę endometylenocyklohe-

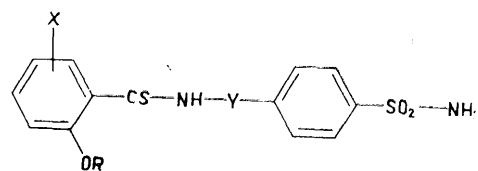
ksylową, endometylenocykloheksenylową, endometylenocykloheksylometylową lub endometylenocykloheksenylometylową, grupę nortrójcyklilową albo grupę adamantylową, lub ich soli, znamienny tym, że albo podstawione w pozycji para grupą o wzorze 2, w którym X, Y i R mają wyżej podane znaczenie, benzenosulfonyloizocyjaniany, estry kwasów benzenosulfonylokarbaminowych, estry kwasów benzenosulfonylotiolokarbaminowych, benzenosulfonylomoczniki, benzenosulfonylosemikarbazyny lub benzenosulfonylosemikarbazony poddaje się reakcji z aminami podstawionymi podstawnikiem R^1 o wyżej podanym znaczeniu lub ich solami, albo benzenosulfonamidy o wzorze 3, w którym X, Y i R mają wyżej podane znaczenie, lub ich sole poddaje się reakcji z podstawionymi podstawnikiem R^1 o wyżej podanym znaczeniu izocyjanianami, estrami kwasów karbaminowych, estrami kwasów tiolokarbaminowych, halogenkami kwasów karbaminowych lub mocznikami, albo halogenki kwasów benzenosulfonowych o wzorze 4, w którym X, Y i R mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z mocznikami podstawionymi podstawnikiem R^1 o wyżej podanym znaczeniu lub ich solami z metalami alkalicznymi, albo hydrolizuje się odpowiednio podstawione etery benzenosulfonyloizomocznikowe, estry benzenosulfonyloizomocznikowe, etery benzenosulfonyloizotiomocznikowe, kwasy benzenosulfonyloparabanowe lub amidyny kwasów benzenosulfonylochlorowcomrówkowych, albo w odpowiednio podstawionych benzenosulfonylotiomocznikach wymienia się atom siarki w reszcie mocznikowej na atom tlenu, albo przyłącza się wodę do odpowiednio podstawionych karbodwuimidów albo poddaje się uwodornianiu odpowiednio benzenosulfonylomoczniki, które w cząsteczce zawierają wiązania nienasycone, albo do benzenosulfonylomoczników o wzorze 5, w którym Y, i R^1 mają wyżej podane znaczenie, wprowadza się przez acylowanie, ewentualnie etapowe, grupę o wzorze 6, w którym X i R mają wyżej podane znaczenie, po czym produkty reakcji traktuje się ewentualnie środkami alkalicznymi w celu wytworzenia soli, przy czym jednak związki o wzorze 7, w którym Y_0 oznacza grupę o wzorze $-\text{CH}_2-\text{CH}_2-$, $-\text{CH}(\text{CH}_3)-\text{CH}_2-$ lub $-\text{CH}_2-\text{CH}-\text{CH}_3-$, R_0 oznacza niższą grupę alkilową, korzystnie metylową, X_0 oznacza atom chlorowca, korzystnie atom chloru, niższą grupę alkilową, korzystnie metylową, lub niższą grupę alkoksylową, korzystnie metoksylową, występujące w pozycji 3, 4 lub 5 w stosunku do grupy tiokarbonamidowej, R_1 oznacza grupę alkilową o 3–6 atomach węgla, albo grupę cykloalkilową o 5–8 atomach węgla, albo grupę cykloheksenylową, albo podstawioną 1–2 grupami alkilenowymi grupę cykloheksylową, przy czym grupy alkilowe zawierają 1–2 atomów węgla i korzystnie występują w grupie cykloheksylowej w pozycji 4, albo grupę endometylenocykloheksylową, endometylenocykloheksenylową, endometylenocykloheksylometylową lub endometylenocykloheksenylometylową, grupę nortrójcyklilową, albo grupę adamantylową wytwarza się tylko przez poddanie reakcji halogenków kwasów benzenosulfonowych o wzorze 4, w którym X, Y i R mają wyżej podane znaczenie, z mocznikami podstawionymi podstawnikiem R^1 o wyżej podanym znaczeniu lub ich solami z metalami alkalicznymi albo przez przyłączenie wody do odpowiednio podstawionych karbodwuimidów.

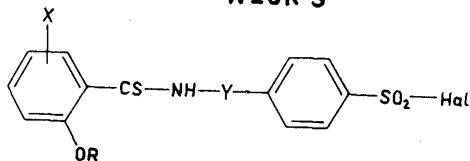
WZÓR 1

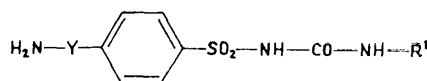
WZÓR 2

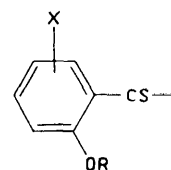
WZÓR 3

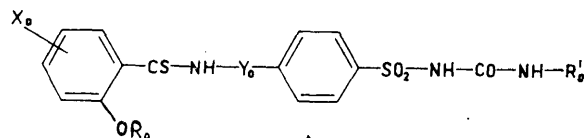
WZÓR 4

WZÓR 5

WZÓR 6

WZÓR 7

120

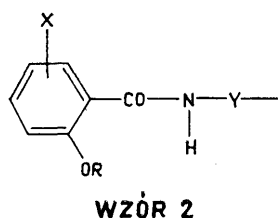
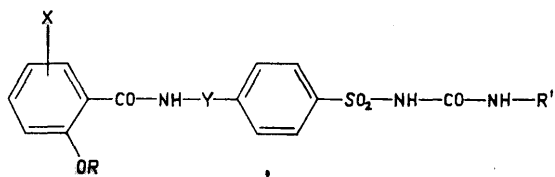
(P. 155273)

18.12.1967.

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt n/Menem, NRF (Helmut Weber, Walter Aumüller, Rudi Weyer, Karl Muth, Felix Helmut Schmidt).

Sposób wytwarzania benzenosulfonylomoczników o wzorze 1, w którym R oznacza niższą grupę alkilową lub niższą grupę alkenylową, korzystnie grupę metylową, R^1 oznacza grupę alkilową lub alkenylową o 3–6 atomach węgla, niższą grupę fenylalkilową niższą grupę cykloheksyloalkilową, cykloheptylometylową, cykloheptyloetylową lub cyklooktylometylową, grupę endoalkilenocykloheksylową, endoalkilenocykloheksenylową, endoalkilenocykloheksylometylową lub endoalkilenocykloheksenylometylową o 1–2 atomach węgla, niższą grupę alkilocykloheksylową, niższą grupę alkoksycykloheksylową, grupę cykloalkilową o 5–8 atomach węgla, grupę cykloheksenylową, cykloheksenylometylową, X oznacza niższą grupę acylową, grupę nitrową, trójfluorometylową, cyjanową, metylomerkapto, fenyloową lub benzylową, Y oznacza grupę o wzorze $-\text{CH}_2-\text{CH}_2-$, $-\text{CH}(\text{CH}_3)-\text{CH}_2-$ lub $-\text{CH}_2-\text{CH}(\text{CH}_3)-$, lub ich soli, znamienny tym, że albo podstawione w pozycji para grupą o wzorze 2 w którym X, Y i R mają wyżej podane znaczenie halogenki kwasów benzenosulfonylokarbaminowych poddaje się reakcji z aminami podstawionymi podstawnikiem R^1 o wyżej podanym znaczeniu lub ich solami, albo odpowiednio podstawione halogenki kwasów benzenosulfonylowych poddaje się reakcji z mocznikami podstawionymi podstawnikiem R^1 o wyżej podanym znaczeniu lub ich solami, albo odpowiednio podstawione halogenki kwasów benzenosulfonylowych lub w obecności kwaśnych środków kondensacyj-

ných również odpowiednio podstawione kwasy benzenosulfonowe lub ich sole z metalami alkalicznymi poddaje się reakcji z hydroksymocznikami, w których grupa NH_2 jest podstawiona podstawnikiem R^1 o wyżej podanym znaczeniu, albo utlenia się odpowiednio podstawione benzenosulfonylomoczniki lub benzenosulfonylomoczniki, po czym produkty reakcji przeprowadza się ewentualnie w sole przez traktowanie ich środkami alkalicznymi.

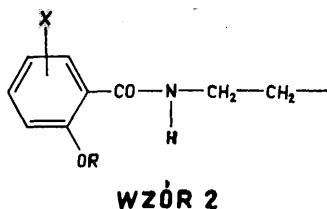
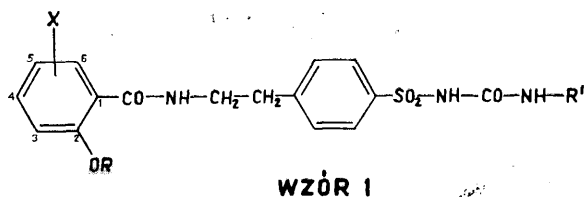
12o

(P. 155274)

24.11.1967.

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt n/Menem, NRF (Helmut Weber, Walter Aumüller, Rudi Weyer, Karl Muth, Felix Helmut Schmit).

Sposób wytwarzania benzenosulfonylomoczników o wzorze 1, w którym R oznacza niższą grupę alkilową, korzystnie metylową lub niższą grupę alkenylową, X oznacza atom wodoru, fluoru, chloru lub bromu, korzystnie atom chloru, niższą grupę alkilową, korzystnie metylową, lub niższą grupę alkoksylową, korzystnie metoksylową o położeniu 4 lub 5 w stosunku do grupy karbonamidowej, R^1 oznacza grupę endometylenocykloheksylową lub endometylenocykloheksenyłową, endoetylenocykloheksylową lub endoetylenocykloheksenyłową, lub ich soli, znamienny tym, że halogenki kwasów benzenosulfonylokarbaminowych podstawione w pozycji para grupą o wzorze 2, w którym X i R mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z aminami podstawionymi podstawnikiem R^1 o wyżej podanym znaczeniu lub ich solami albo odpowiednio podstawione halogenki kwasów benzenosulfonowych lub, w obecności kwaśnych środków kondensacyjnych również odpowiednio podstawione kwasy benzenosulfonowe lub ich sole z metalami alkalicznymi poddaje się reakcji z hydroksymocznikami, których grupa NH_2 jest podstawiona podstawnikiem R^1 o wyżej podanym znaczeniu, po czym produkty reakcji przeprowadza się ewentualnie w sole przez traktowanie środkami alkalicznymi.

12p

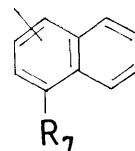
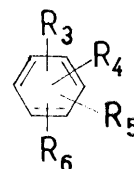
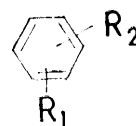
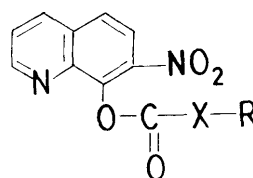
(P. 138685)

9.02.1970.

Pierwszeństwo: 10.02.1969 - Włochy

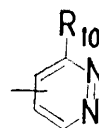
Recordati Industria Chimica e Farmaceutica sas, Mediolan, Włochy, (Dante Nardi, Elena Massarani, Ludwig Degen).

Sposób otrzymywania nowych estrów 7-nitro-8-hydroksychinoliny o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza pojedyncze wiązanie albo nasycony lub nienasycony alifatyczny rodnic węglowodorowy o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, a R oznacza atom wodoru, rodnic aryłowy albo podstawiony lub niepodstawiony rodnic heterocykliczny, korzystnie R oznacza grupę o wzorze 2, w którym R_1 i R_2 oznaczają atom wodoru, atom chlorowca, grupę nitrową, wodorotlenową, aminową, alkilową lub alkoksylową, albo gdy R_1 oznacza atom wodoru, R_2 oznacza grupę fenyłową, fenoksylową, fenylotio lub alkilotio, albo R oznacza grupę o wzorze 3, w którym R_3 , R_4 i R_5 oznaczają rodnic alkilowy lub alkoksylowy, a R_6 oznacza atom wodoru, lub każdy z podstawników R_3 , R_4 , R_5 i R_6 oznacza rodnic alkilowy; albo R oznacza grupy o wzorach 4—20, w których R_7 oznacza atom wodoru lub atom chloru, R_8 oznacza atom wodoru, atom chlorowca, grupę CH_3 lub NO_2 , R_9 oznacza atom wodoru lub rodnic fenyłowy, R_{10} oznacza atom wodoru, grupę CH_3 lub NH_2 , R_{11} oznacza atom wodoru lub rodnic metylowy, R_{12} oznacza atom wodoru, rodnic metylowy lub alkoksylowy, a Z oznacza atom tlenu, siarki lub grupę NH , znamienny tym, że estryfikuje się 7-nitro-8-hydroksychinolinę za pomocą kwasu o wzorze ogólnym $\text{R}-\text{X}-\text{COOH}$, w którym R i X mają wyżej podane znaczenie.

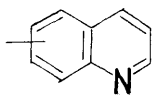

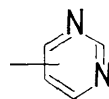
Wzór 5

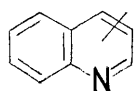
Wzór 13

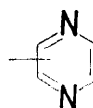
Wzór 6

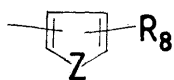
Wzór 14

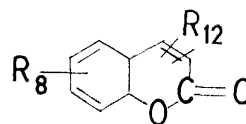
Wzór 7

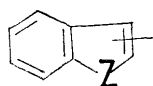
Wzór 15

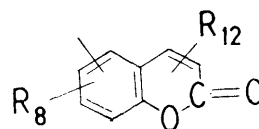
Wzór 8

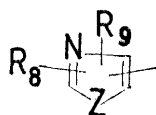
Wzór 16

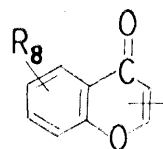
Wzór 9

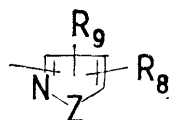
Wzór 17

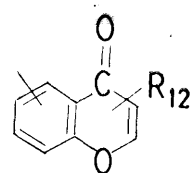
Wzór 10

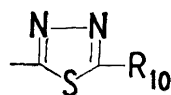
Wzór 18

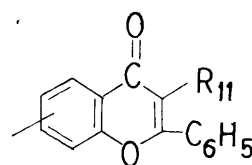
Wzór 11

Wzór 19

Wzór 12

Wzór 20

12p

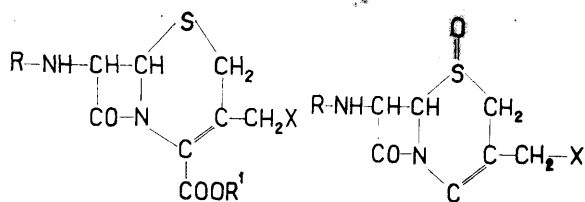
(P. 139661)

27.03.1970.

Pierwszeństwo: 28.03.1969, 8.12.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki

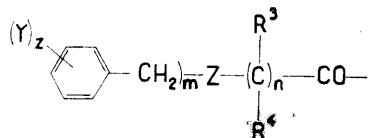
Eli Lilly and Company Indianapolis, Indiana, Stany Zjednoczone Ameryki, (Charles Franklin Murphy, John Alan Webber).

Sposób wytwarzania estrów **3-halometylo- Δ^3 -cefalo** sporyny oraz ich sulfotlenków o wzorze ogólnym 1 lub 2, w których X oznacza atom chloru, bromu lub jodu, a R posiada wzór ogólny 3, w którym m oznacza liczbę całkowitą od 0 do 4, n oznacza liczbę całkowitą od 1 do 4, Z oznacza atom tlenu lub siarki albo wiązanie chemiczne, R³ i R⁴ oddzielnie oznaczają atom wodoru lub rodnik metylowy, Y oznacza atom wodoru lub rodnik fenylowy podstawiony fluorem, chlorem, bromem, jodem, rodnikiem alkilowym, zawierającym od 1 do 2 atomów węgla, grupę alkiloksyłową zawierającą od 1 do 2 atomów węgla, N-chroniony α -aminę rodnik alkilowy zawierający od 1 do 3 atomów węgla, grupę butoksykarbonyłową, nitrową, cyjanową, trójfluorometylową, Z oznacza liczbę całkowitą od 1 do 2, R oznacza 2,2,2-trójkloroetyl, rodnik III-rzęd. alkilowy zawierający od 4 do 6 atomów węgla, rodnik III-rzęd. alkynylowy zawierający od 5 do 7 atomów węgla, rodnik III-rzęd. alkynylowy zawierający od 5 do 7 atomów węgla oraz grupy benzyłową, metoksybenzyłową, nitrobenzyłową, fenacyłową, ftalidometyłową lub metyloimid kwasu bursztynowego, znamienny tym, że ester **sulfo** tlenku 3-hydroksymetylo- Δ^3 -cefalosporyny poddaje się reakcji ze związkami fosforowymi takimi jak trójklorek lub trójbromek fosforu lub pięcioklorek, pięciobromek, tlenochlorek lub tlenobromek fosforu, w obecności trzeciorzędowej aminy, w zasadniczo bezwodnym, płynnym rozpuszczalniku w temperaturze od około -75°C do około +50°C odpowiednio, tworząc ester 3-halometylo- Δ^3 -cefalosporyny z co najmniej równomolowej ilości trójkloru lub trójbromku fosforu, jeżeli stosuje się temperatury powyżej -25°C, ester sulfotlenku 3-halometylo- Δ^3 -cefalosporyny z, w przybliżeniu, równomolowej ilości trójbromku lub trójkloru fosforu, jeżeli stosuje się temperatury poniżej -25°C, albo ester sulfotlenku 3-halometylo- Δ^3 -cefalosporyny z pięciokloru, pięciobromu, tlenochloru lub tlenobromu fosforu.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

12p

(P. 140131)

20.04.1970.

Pierwszeństwo: 21.04.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki

Eli Lilly and Company, Indianapolis, Indiana, USA, (Ralph Robert Pfeiffer).

Sposób wytwarzania monohydratu **cefaleksyny** (kwasu 7-D- α -aminofenylacetamido (3-metylo-3-cefamo

karboksylowego-4) znamienny tym, że do roztworu wodnego soli addycyjnej z kwasem cefaleksyny dodaje się w temperaturze przynajmniej 58°C, ale niższej od temperatury powodującej jej szybki rozkład, odpowiedniej zasady celem przekształcenia soli w jon obojętny i tym samym wytrącenie krystalicznego monohydratu cefaleksyny, który następnie izoluje się ze środowiska wodnego.

12p

(P. 140132)

20.04.1970.

Pierwszeństwo: 21.04.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki

Eli Lilly and Company, Indianapolis, Indiana, USA, (Albert Johnson Barnes).

Sposób wytwarzania monohydratu cefaleksyny, znamienny tym, że cefaleksynę miesza się z około 20 do około 50% wagowymi wody w temperaturze pokojowej, a następnie suszy otrzymany krystaliczny monohydrat cefaleksyny do zawartości wody od około 4 do około 8%.

12p

(P. 140742)

19.05.1970

Pierwszeństwo: 20.05.1969, 18.07.1969 - Anglia

Glaxo Laboratories Limited, Greenford, Anglia. (Roy Bywood, John Charles Clayton, George Ross Taylor, Herbert James White).

Sposób wytwarzania **estru** penicyliny, znamienny tym, że sól kwasu penicylanowego poddaje się reakcji z estrem kwasu chlorowcomrówkowego, takiego jak chloromrówkowy lub bromomrówkowy z alkoholem lub fenolem w obojętnym, w zasadzie bezwodnym organicznym rozpuszczalniku w odpowiednio niskiej temperaturze, bez znacznego nadmiaru zasady do chwili wytworzenia pożądanego mieszanego bezwodnika a następnie mieszany bezwodnik poddaje się dekarboksylacji pod wpływem słabej trzeciorzędowej zasady, otrzymując ester kwasu penicylanowego z wymienionym alkoholem lub fenolem.

12p

(P. 140744)

20.05.1970.

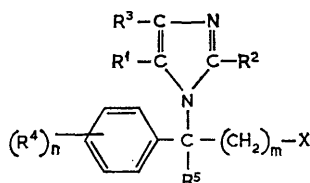
Pierwszeństwo: 21.05.1969 - Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Karl Heinz Büchel, Werner Meiser, Manfred Plempel, Carl Metzger).

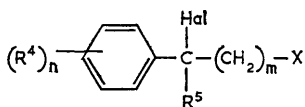
Sposób wytwarzania nowych pochodnych kwasów **fenylo-imi-dazolilo-tłuszczowych** o wzorze ogólnym 1, w którym R¹, R² i R³ oznaczają atomy wodoru lub niższe rodniki alkilowe, a zwłaszcza R¹ i R³ oznaczają atomy wodoru, a R² oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, X oznacza grupę karboksylową lub grupę funkcyjną pochodną kwasu karboksylowego, zwłaszcza grupę COR⁶ w której R⁶ oznacza rodnik alkilowy o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym zawierający 1-10 atomów węgla lub rodnik benzyłowy, lub X oznacza zwłaszcza grupę o wzorze 4, w której R⁷ i R⁸ oznaczają atomy wodoru lub rodniki metylowe i w tym zakresie znaczeń mogą mieć takie same lub różne znaczenie, lub R⁷ i R⁸ razem z atomem azotu grupy amidowej mogą stanowić pierścień morfolinowy lub piperidynowy, lub X oznacza grupę cyjanową, R⁴ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy, niższą grupę **O-alkilową** lub **S-alkilową**, lub podstawniki elektrofylne, a zwłaszcza R⁴ oznacza atom wodoru, rodnik metylowy, grupę metoksyłową, nitrową, atom fluoru, chloru lub bromu, R⁵ oznacza pierścień benzenowy ewentualnie podstawiony rodnikami wymienionymi przy R⁴ lub rodnik alifatyczny, a zwłaszcza oznacza rodnik fenylowy, rodnik fenylowy podstawiony w położeniu para atomem fluoru, chloru, bromu, rodnikiem metylowym, grupą metoksyłową lub nitrową, albo rodnik alkilowy o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym zawierający 1-5 atomów węgla, n oznacza liczbę 1 lub 2, zwłaszcza 1

i m oznacza liczbę —6, oraz soli podanych związków, znamienny tym, że związki chlorowcowe o wzorze 2, w którym X oznacza grupę karboksylową lub grupę pochodnej funkcyjnej kwasu karboksylowego, R^4 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy, niższą grupę **O-alkilową** i **S-alkilową**, lub podstawniki elektroujemne, n oznacza liczbę 1 lub 2, m oznacza liczbę —6, R^5 oznacza pierścień benzenowy, ewentualnie podstawiony podstawnikami podanymi pod R^4 , lub rodnik alifatyczny, a Hal oznacza atom chlorowca, poddaje się reakcji z imidazolami ewentualnie podstawionymi rodnikami alkilowymi, w obecności zasady wiążącej kwas lub nadmiaru imidazolu, lub związki chlorowcowe o wzorze 2, w którym X, R^4 , R^5 , n, m i Hal mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z solami metali alkalicznych lub solami srebrowymi imidazoli, ewentualnie podstawionych rodnikami alkilowymi, w obojętnym rozpuszczalniku, w temperaturze około 20—200°C lub związki hydroksylowe o wzorze 3, w którym R^4 , R^5 , X, n i m mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z odczepieniem wody z imidazolami, ewentualnie podstawionymi rodnikami alkilowymi i otrzymane związki ewentualnie przeprowadza się w sól.

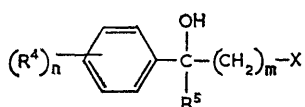
Sposób wytwarzania środków chemioterapeutycznych, znamienny tym, że jako substancję czynną stosuje się pochodne kwasu fenylo-imidazolo-tłuszczowego według zastrz. 1.

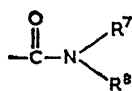
WZÓR 1

WZÓR 2

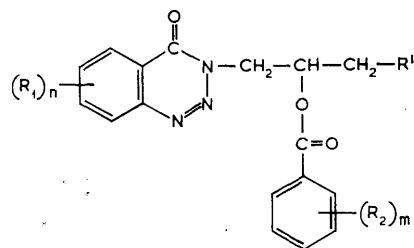

WZÓR 3

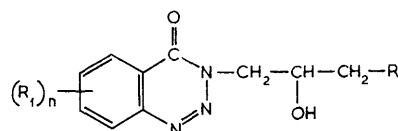

WZÓR 4

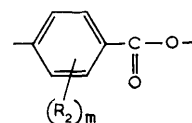
resztę drugorzędowej aminy alifatycznej, cykloalifatycznej, aryloalifatycznej o 2—10 atomach C, lub 5-, 6- lub 7-członową heterocykliczną zasadę azotową, która obok atomu N w pierścieniu zawiera odpowiednią liczbę grup metylenowych, jak również ewentualnie dalszy atom N, atom O lub S, R oznacza niższe grupy alkoksylowe o 1—4 atomach C, które mogą się znajdować w pozycji 6,7- lub 6,7,8-, R_2 oznacza grupę **alkoksylową** o 1—4 atomach C, m oznacza liczby 1, 2 lub 3 i n oznacza liczby 2 lub 3, znamienny tym, że pochodne 1,2,3-benzotriazynon-4(3H)-onu o wzorze ogólnym 2, w którym R' posiada znaczenie podane wyżej, $R = R'$ lub w przypadku gdy R' zawiera resztę acyloksylową o wzorze ogólnym 3, R może również oznaczać resztę podstawowego związku hydroksylowego, acyluje się kwasem alkoksybenzoesowym o wzorze ogólnym 4, lub jego funkcjonalną pochodną, ewentualnie w obecności środka wiążącego kwas, lub podstawione o-aminobenzamidy o wzorze ogólnym 5 cyklizuje się z kwasem azotowym.

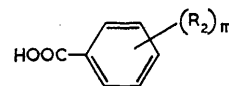
WZÓR 1

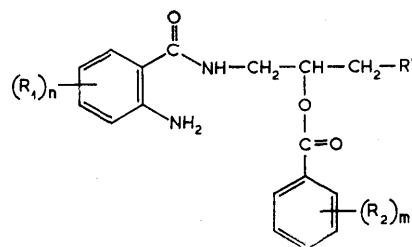
WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

WZÓR 5

12p

(P. 140773)

21.05.1970.

Pierwszeństwo: 22.05.1969 - Niemiecka Republika Federalna

Gasella Farbwerke Mainkur AG, Frankfurt n/Menem, NRF, (Adolf Stachel, Rudi Beyerle, Rolf-Eberhard Nitz, Klaus Resag, Eckhard Schraven).

Sposób wytwarzania zasadowo podstawionych pochodnych **1,2,3-benzotriazyn-4(3H)-onu** o wzorze ogólnym 1, w którym R' oznacza związaną przez atom N

12p

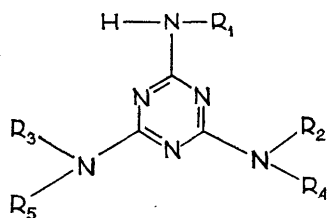
(P. 140774)

21.05.1970.

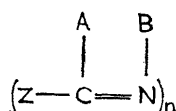
Pierwszeństwo: 22.05.1969 - Stany Zjednoczone
Ameryki

American Cyanamid Company, Wayne, USA (Louise Cantrall, Martin Leon Sassiver, Robert Gordon Shepherd).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych **melaminy** o ogólnym wzorze 1 i dopuszczalnych w farmacji kwaśnych soli addycyjnych tych związków, w którym to wzorze R_1 oznacza niepodstawioną lub podstawioną grupę metylową grupę adamantylową lub bicyklo (2.2.1) heptylową albo trzeciorzędową grupę alkilową o 4 do 11 atomach węgla, R_2 i R_3 stanowią tę samą lub różne grupy i oznaczają drugorzędową grupę alkilową o 4 do 8 atomach węgla, trzeciorzędową grupę alkilową o 4 do 11 atomach węgla, niepodstawioną lub podstawioną grupą metylową grupę cykloalkilową o 3 do 8 atomach węgla, niepodstawioną lub podstawioną grupą metylową grupę bicyklo (2.2.1) heptylową lub adamantylową jeśli R_4 i R_5 oznaczają atom wodoru i ponadto R_2 może oznaczać niższą grupę n-alkilową, niepodstawioną lub podstawioną grupą metylową grupę cykloalkilową o 3 do 8 atomach węgla jeśli R_4 i (lub) R_5 oznaczają niższą, pierwszo- lub drugorzędową grupę alkilową bądź atom wodoru i jeśli R_2 i R_4 oraz (lub) R_3 i R_5 łącznie z atomem azotu, do którego są przyłączone, tworzą w każdym przypadku pierścień polimetylenoiminowy o 4 do 6 atomach węgla zawierający od zera do 4 grup metylowych, z tym zastrzeżeniem, że gdy R_4 i R_5 oznaczają atom wodoru to R_1 , R_2 nie oznaczają jednocześnie trzeciorzędowej grupy butylowej lub grupy 2,4,4-trójmetylo-2-pentylowej, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym $n = 1, 2$ lub 3, Z stanowi tę samą lub różne grupy i oznacza atom chloru, bromu, fluoru, jodu, grupę hydroksylową, O-alkilową, O-fenylową, SH, S-alkilową, SO-alkilową, SO₂-alkilową, N₃, CN, N(CH₃)₃, —NH₂, trójchloroalkilową, trójfluoroalkilową, guanidynową, guanidynową podstawioną grupą R, NH—R₁, NR₂R₄ lub NR₃R₅, w których to wzorach R oznacza R_1 , R_2 , R_3 , R_4 lub R_5 a R_1 , R_2 , R_3 , R_4 i R_5 mają wyżej podane znaczenie, A i B oznaczają wartościowości chemiczne, które łącznie tworzą pojedyncze wiązanie lub mogą łączyć się z innymi atomami z utworzeniem symetrycznie lub niesymetrycznie podstawionych dwumerycznych lub trójmerycznych łańcuchów otwartych bądź symetrycznie lub niesymetrycznie podstawionego pierścienia s-triazyny, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze R—X, w którym R oznacza pierwszo-, drugo- lub trzeciorzędową grupę alkilową, niepodstawioną lub podstawioną grupę, metylową grupę bicyklo (2.2.1) heptylową, cykloalkilową lub adamantylową, X oznacza grupę —NH₂, —CO—R₁, —CHO, CR = CR₂ lub NHY (przy czym Y oznacza grupę CN, NH₂, OH, acylową, sulfonylową, Si(CH₃)₃ lub ładunek ujemny), Cl, Br, F, J, -OH,

WZÓR 1

WZÓR 2

O-alkilową, O-fenylową, —SH, —S-alkilową, —SO-alkilową, —SO₂-alkilową, —N₃, —CN, —N⁺(CH₃)₃, —NH₂, —NH—R₁, —HHR₂, —NHR₄ i NHR₅, w których to wzorach R_1 , R_2 , R_3 , R_4 i R_5 mają wyżej podane znaczenie i gdy R_2 oraz R są połączone wraz z atomem azotu, do którego są przyłączone tworzą pierścień polimetylenoiminowy o 4 do 6 atomach węgla zawierający od zera do 4 grup metylowych, z tym zastrzeżeniem, że gdy X i Y mają to samo znaczenie to mogą oznaczać jedynie grupy —NH₂, —NHR₁, —NHR₂, —NHR₄ lub —NHR₅ o podanym wyżej znaczeniu, bez lub w obecności kwasu Lewisa jako katalizatora, przy czym reakcję prowadzi się stopniowo jeśli podstawniki końcowej s-triazyny mają być różne lub stopniowo i (lub) równocześnie gdy podstawniki s-triazyny mają być takie same i jeśli X oznacza grupę —CO—R lub —CHO, uzyskany związek redukuje się do związku o ogólnym wzorze 1 oraz gdy uzyskany związek występuje w formie monomeru RNH—C≡N poddaje się go trimeryzacji do tris(aminopodstawionej)-s-triazyny przez ogrzewanie z alkali-ami oraz gdy uzyskany związek występuje w formie izo-melaminy można go izomeryzować do s-triazyny o ogólnym wzorze 1, działając zasadą.

12p

(P. 140817)

22.05.1970.

Pierwszeństwo: 29.05.1969 - Szwajcaria

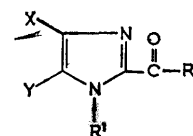
Lonza A.G., Gampel i Bazylea, Szwajcaria, (Karl-Josef Boosen).

Sposób wytwarzania kwasów **2-hydroksychinolino-4**-karboksylowych i ich soli, znamienny tym, że 2-hydroksy-4-chlorowcometylochinoliny utlenia się za pomocą nadtlenu wodoru, użytego w stosunku molowym do produktu wyjściowego wynoszącego od 10 : 1 do 20 : 1, prowadząc utlenianie w temperaturze powyżej 35°C w środowisku wodnego roztworu wodorotlenku alkalicznego, użytego w stosunku molowym do produktu wyjściowego wynoszącym 6:1 do 15:1, po czym z otrzymanej soli alkalicznej kwasu chinolinokarboksylowego ewentualnie uwalnia się kwas chinolinokarboksylowy przez działanie kwasem mineralnym nie mającym właściwości utleniających.

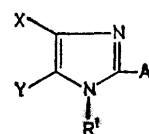
12p

(P. 140829)

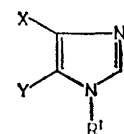
21.05.1970.

Pierwszeństwo: 22.05.1969, 12.11.1969 - Niemiecka
Republika FederalnaFarbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft, Leverkus-
sen, NRF, (Erik Regel, Karl-Heinz Büchel).

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

Sposób wytwarzania nowych **acyloimidazoli** o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza trzeciorzędowy rodnik alkilowy, chlorowcoalkilowy, grupę nitroalkilową, aminoalkilową, alkoksylową, alkilotio, dwualkiloaminową, aryloksylową, arylotio, rodnik fenylový, chlorowcofenylový, grupę nitrofenylovą, aminofenylovą, alkoksyfenylovą, hydroksyfenylovą, rodnik naftylový, cykloalkilowy, pirydylový, pirazolilowy, oksazolilowy, tiadiazolilowy, furylový, tienylový, R' oznacza rodnik alkilowy lub arylový, ewentualnie podstawiony atomem chlorowca, grupami nitrowymi lub rodnikami alkilowymi, X i Y oddzielnie oznaczają atomy wodoru, chlorowca, rodniki alkilowe, chlorowcoalkilowe, fenylove, chlorowcofenylove, a X i Y razem z grupą -CH=CH- umieszczoną między nimi mogą oznaczać pierścień benzenowy, ponadto R może oznaczać grupę o wzorze 2, w którym A oznacza wiązanie pojedyncze lub grupę -CO-, -CO-CH₂-, albo -CO-C₆H₄-, a R', X i Y mają wyżej podane znaczenie, znamieny tym, że imidazole o wzorze ogólnym 3, w którym R', X i Y mają wyżej podane znaczenia, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze R" -CO-Z, w którym R" oznacza atom chlorowca, grupę chlorowcokarbonylovą, chlorowcokarbonylometylovą, lub chlorowcokarbonylofenylovą, lub ma znaczenie R podane przy wzorze 1 a Z oznacza atom chlorowca lub grupę o wzorze R-CO-O-, w obecności rozpuszczalników o dużej polarności oraz mocnych zasad.

12p

(P. 140855)

23.11.1970.

Instytut Przemysłu Farmaceutycznego, Warszawa, (Bożena Chochelska, Eliza Giro, Irena Przysiecka, Elżbieta Szczecińska, Bohdan Szczeciński, Jolanta ulińska).

Sposób wytwarzania **halogenowodorków** haloidków 1-(2-alkilo-4-amino-5-pyrimidylometylo)-2-pikolinowych, w których alkil zawiera 1-4 atomów węgla, przez reakcję 2-alkilo-4-amino-5-alkoksymetylopirydyny lub jej halogenowodoru z pikoliną lub jej halogenowodorkiem w obecności halogenowodoru, znamieny tym, że 2-alkilo-4-amino-5-etoksymetylopyrimidynę poddaje się działaniu α , β -lub γ -pikoliny w środowisku wodnego roztworu halogenowodoru, w ewentualnej obecności wysokowrzącego rozpuszczalnika takiego jak ksylen, przy równoczesnym azeotropowym oddestylowaniu powstającego w reakcji etanolu.

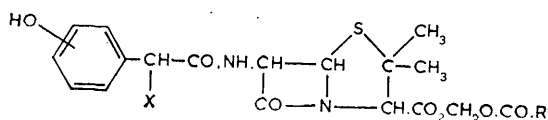
12p

(P. 140930)

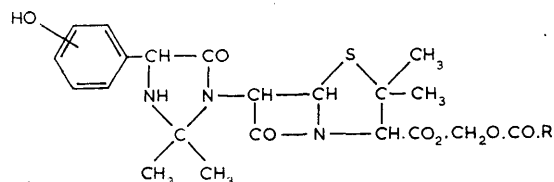
27.05.1970.

Pierwszeństwo: 28.05.1969, 7.04.1970 - Wielka Brytania
Beecham Group Limited, Brentford, Wielka Brytania, (John Herbert Charles Nayler).

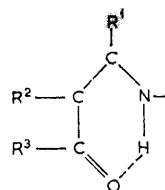
Sposób wytwarzania **pochodnych α -aminopenicylin**, o ogólnym wzorze 1 lub 2, w których R oznacza grupę alkilową, cykloalkilową, aryloalkilową, arylovą lub grupę heterocykliczną, ewentualnie podstawioną, a X we wzorze 1 oznacza grupę aminową, bądź w postaci soli addycyjnej z kwasem lub w postaci zabezpieczonej grupy aminowej, o ogólnym wzorze 3 lub 4, lub ich tautomerycznych odmian, w których linie przerywane oznaczają wiązania wodorowe, R¹ oznacza niższą grupę alkilową, R² oznacza albo atom wodoru, albo łączenie z R¹ tworzy pierścień heterocykliczny, R³ oznacza niższą grupę alkilową lub niższą grupę alkoksylową, a Z oznacza resztę podstawionego lub niepodstawionego pierścienia benzenowego lub naftalenowego, znamieny tym, że sole kwasu penicylanowego o wzorze 5 lub 6 poddaje się reakcji z związkami acyloksymetylowymi o wzorze Y-CH₂-CO-R, w którym Y oznacza atom Br lub Cl, a R ma znaczenie podane we wzorze 1.

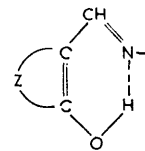
WZÓR 1

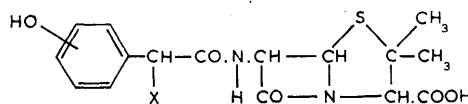
WZÓR 2

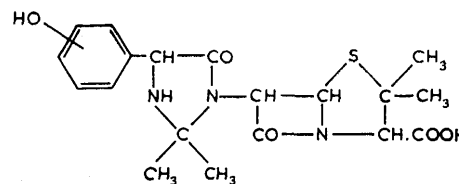
WZÓR 3

WZÓR 4

WZÓR 5

WZÓR 6

12p

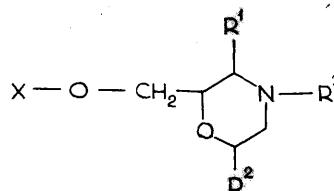
(P. 141132)

6.06.1970.

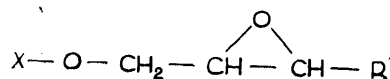
Pierwszeństwo: 20.06.1969, 13.10.1969 - Wielka Brytania

IMPERIAL CHEMICAL INDUSTRIES LIMITED,
Londyn, Wielka Brytania, (Stanley Arnold Lec).

Sposób wytwarzania pochodnych morfoliny o ogólnym wzorze 1, w którym R¹ i R² są takie same lub róż-

WZÓR 1

WZÓR 3

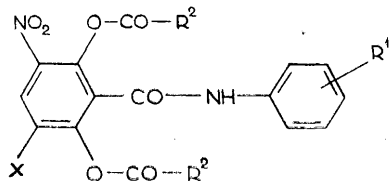
ne i oznaczają atom wodoru lub rodnik alkilowy, R_3 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, alkenylo-
wy, cykloalkilowy lub -aryloalkilowy, a X oznacza
rodnik arylowy, ewentualnie podstawiony oraz soli
addycyjnych tych związków z kwasami, znamienny tym,
że poddaje się cyklizacji związek o ogólnym wzorze
 $X-O-CH_2-CHOH-CHR^1-NR^3-CH_2-CHR^2-Z$, w
którym X, R^1 , R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie
a Z oznacza rodnik, który można wymienić, lub sól
addycyjną tego związku z kwasem lub związek epo-
ksydowy o ogólnym wzorze 3, w którym X i R mają
wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze zwią-
zkiem o ogólnym wzorze $R^3NH-CH_2-CHR^2-Z$, w któ-
rym R^2 , R^3 i Z mają wyżej podane znaczenie lub z jego
solą addycyjną z kwasami i otrzymany związek w po-
stać wolnej zasady ewentualnie poddaje się reakcji
z kwasem w celu przetworzenia związku w addycyjną
sól z kwasem.

12p (P. 141159) 8.06.1970.

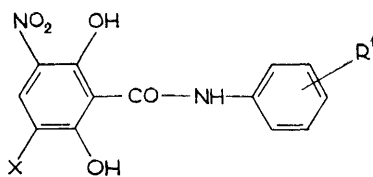
Pierwszeństwo: 9.06.1969 - Niemiecka Republika
Federalna

Farbwerke Hoechst A.G. vormals Meister Lucius
Brüning, Frankfurt n/Menem, NRF (Heinrich Ruschig,
Dieter Düwel, Johann König).

Sposób wytwarzania **anilidów** kwasu dwuacyloksy-
benzoesowego o wzorze 1, w którym X oznacza atom
wodoru lub chlorowca; R^1 oznacza grupy nitrowe przy
węglu w położeniu 1—3, grupy trójfluorometylowe i/lub
atom chlorowca; R^2 oznacza atom wodoru, niskoczą-
steczkową grupę alkilową, ewentualnie podstawioną
chlorowcem, niskocząsteczkową grupą alkoksylową lub
fenylową, grupę alkenylową o 3—6 atomach węgla, gru-
pę cykloalkilową o 4—6 atomach węgla, grupę fenylo-
wą, 5-cio lub 6-cio członowy nienasycony heterocykliczny
pierścień, grupę alkiloaminową lub dwualkiloami-
nową, w których grupy alkilowe w każdym przypadku
zawierają 1—4 atomów węgla lub, razem z atomem
azotu, mogą tworzyć pierścień piperidynowy, piperi-
dynowy, morfolinowy lub N-metylopiperazynowy, zna-
mienny tym, że anilidy kwasu dwuhydroksybenzoeso-
wego o ogólnym wzorze 2, w którym X i R^1 mają wy-
żej podane znaczenie acyluje się w znany sposób.

WZÓR 1

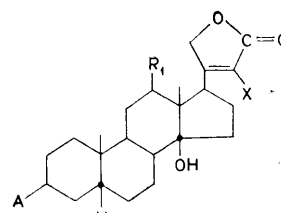
WZÓR 2

12p (P. 141186) 9.06.1970.

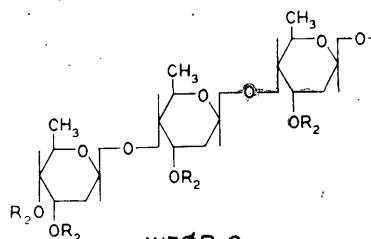
Pierwszeństwo: 10.06.1969 - Niemiecka Republika
Federalna

Dr Karl Thomae GmbH, Biberach n/Riss, NRF,
(Wolfgang Eberlein, Josef Nickl, Joachim Heider, Ger-
hard Dahms, Walter Kobinger).

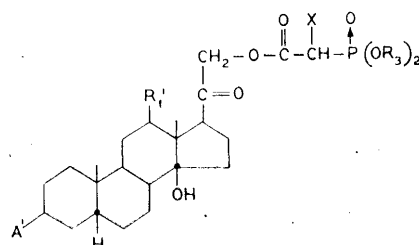
Sposób wytwarzania nowych glikozydów kardenoli-
dów o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 oznacza atom
wodoru, grupę hydroksylową lub acyloksylową, X ozna-
cza atom fluoru lub chloru, grupę alkilową lub alko-
ksylową, zawierającą 1—4 atomów węgla i A oznacza
grupę digitoksozylową o wzorze 2, w którym R_2 ozna-
cza atom wodoru lub grupę acylową, znamienny tym,
że w obecności zasady poddaje się ester steroidowy
o wzorze ogólnym 3, w którym X posiada wyżej po-
dane znaczenie, R_1' oznacza atom wodoru, grupę acy-
loksylową lub grupę hydroksylową, zablockowaną inną,
dającą się łatwo odszczepić grupą ochronną, R_3 ozna-
cza niższy rodnik alkilowy i A' oznacza grupę digito-
ksozylową o wzorze 4, w którym R_2' oznacza grupę acy-
lową lub inną dającą się łatwo odszczepić grupą ochro-
ną, wewnątrzcząsteczkowej cyklizacji i, jeżeli stosuje
się jako produkt wyjściowy związek o wzorze 3, w któ-
rym grupy R_1' i/lub R_2' posiadają inne znaczenie niż
podano wyżej dla R_1 i R_2 , grupy te następnie odszcze-
pia się i, wytworzony glikozyd kardenolidowy o wzo-
rze 1, w którym R_1 oznacza grupę hydroksylową i/lub
 R_2 oznacza atom wodoru ewentualnie następnie acy-
luje.

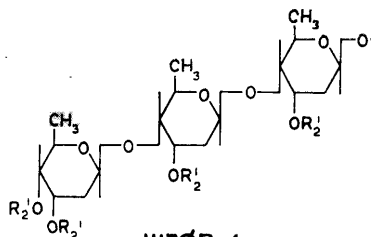
WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

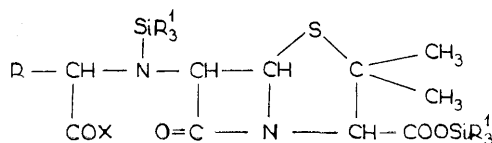
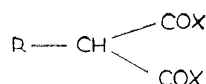
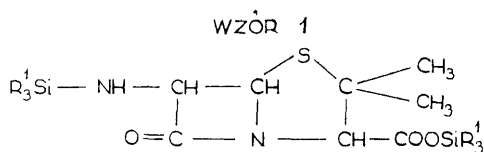
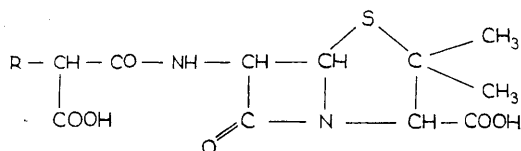
WZÓR 4

12p (P. 147548) 15.04.1971.

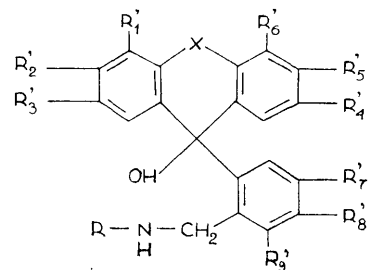
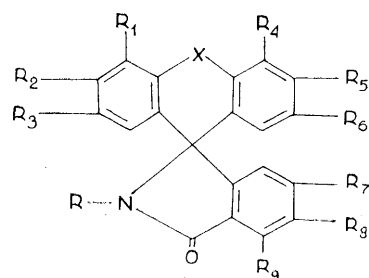
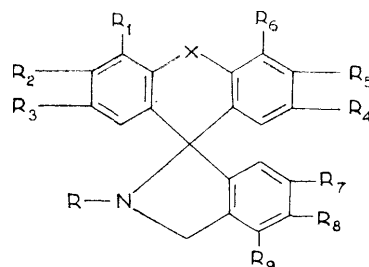
Pierwszeństwo: 16.04.1970 - Węgry

Chinoín Gyógyszer-és Vegyészet Termékek Gyára
 R_1 , Budapeszt, Węgry, (Magda Huhn, Julia Rádóczy,
Gábor Horváth, Vera Kovács).

Sposób wytwarzania pochodnych kwasu 6-aminopenicylanowego o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza ewentualnie podstawioną grupę aromatyczną lub heterocykliczną oraz ich soli, znamienny tym, że ester trójalkilo-sililowy kwasu 6-aminopenicylanowego o wzorze ogólnym 2 w którym R^1 oznacza grupę alkilową poddaje się reakcji z dwuhalogenkiem kwasu malonowego o wzorze ogólnym 3, w którym X oznacza atom chlorowca, a R ma wyżej podane znaczenie, wytworzony związek o wzorze ogólnym 4, w którym R, R^1 i X mają wyżej podane znaczenia, hydrolizuje i otrzymany produkt ewentualnie uwalnia z jego soli lub leż w sól przeprowadza.

2 z podstawników R_7 , R_8 i R_9 mają znaczenie inne, niż wodór, względnie nie więcej niż 3 z podstawników R_1 , R_2 , R_3 , R_4 , R_5 , R_6 , R_7 , R_8 i R_9 mają znaczenie inne niż wodór, znamienny tym, że redukuje się związki o wzorze 2, w którym X, R i R_1 do R_9 mają wyżej podane znaczenie albo związki o wzorze 3, w którym R i X mają wyżej podane znaczenie, a R do R_9 mają takie same znaczenie, jak R_1 do R_9 , z tym, że nie oznaczają grupy hydroksylowej, za to jednakże dodatkowo mogą oznaczać grupy 2-czterowodoropiranyloksylowe, poddaje się reakcji zamknięcia pierścienia.

12p

(P. 149435)

13.07.1971.

Pierwszeństwo: 15.07.1970 - Szwajcaria

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Fulvio Gadiant).

12p

(P. 149391)

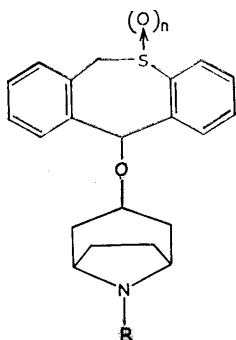
12.07.1971.

Pierwszeństwo: 13.07.1970, 8.03.1971 - Stany
Zjednoczone Ameryki

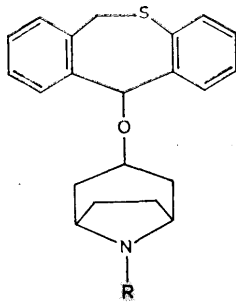
Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (William J. Houlihan, Jeffrey Nadelson).

Sposób wytwarzania nowych związków organicznych o wzorze 1, w którym X oznacza grupy o wzorze $-CH_2-$ lub $-CH=CH-$, R oznacza rodnik alkilowy zawierający 1-3 atomów węgla, R_1 , R_2 , R_3 , R_4 , R_5 i R mają takie same lub różne znaczenie i oznaczają atom wodoru, grupę hydroksylową, metoksylową lub etoksylową, przy czym także, gdy 2 z podstawników R_2 , R_3 , R_4 , R_5 i R_6 sąsiadują ze sobą, mogą stanowić razem grupę metylenodwuoxy, R_7 i R_8 mają takie same lub różne znaczenie i oznaczają atom wodoru, grupę hydroksylową, metoksylową, etoksylową, rodnik metylowy lub etylowy, a R_9 oznacza atom wodoru, grupę hydroksylową, metoksylową lub etoksylową, z tym, że nie więcej niż 2 z podstawników R_1 , R_2 i R_3 , nie więcej niż 2 z podstawników R_4 , R_5 i R_6 i nie więcej niż

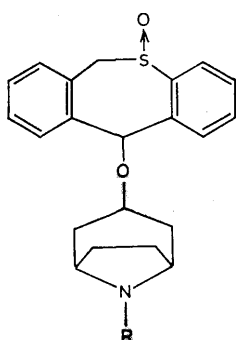
Sposób wytwarzania nowych związków heterocyklicznych o wzorze 1, w którym R oznacza niższy rodnik alkilowy, a η oznacza 1 lub 2 albo w przypadku, gdy R nie oznacza rodnika metylowego, oznacza także 0 oraz ich soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że związki o wzorze 3, w którym R ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze 2, w którym X oznacza resztę kwasową reaktywnego estru, a n oznacza 1 lub 2 albo, gdy R w związkach o wzorze 3 nie oznacza rodnika metylowego, oznacza także C, albo związki o wzorze 1a, w którym R ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji w obojętnym lub słabo kwaśnym roztworze z solą metalu alkalicznego lub metalu ziem alkalicznych kwasu nadjodowego lub ze stechiometryczną ilością organicznego nadkwasu lub ze stechiometryczną ilością nadtlenu wodoru otrzymując związki o wzorze 1b, w którym R ma wyżej podane znaczenie, albo związki o wzorze 1a lub 2b utlenia się w kwaśnym roztworze za pomocą nadtlenu wodoru lub organicznego nadkwasu otrzymując związki o wzorze c, w którym R ma wyżej podane znaczenie, i otrzymane związki o wzorze 1 przeprowadza się ewentualnie w sole addycyjne z kwasami.

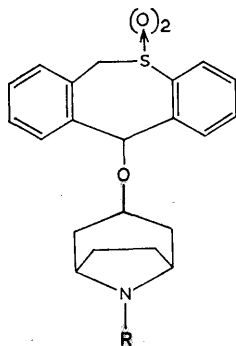
WZÓR 1

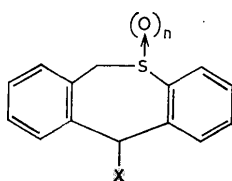
WZÓR 1a

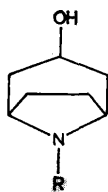
WZÓR 1b

WZÓR 1c

WZÓR 2

WZÓR 3

12p

(P. 149492)

16.07.1971.

Pierwszeństwo: 17.07.1970 - Szwajcaria

Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania aminodwuantroimidów, znamienny tym, że na aroiloaminodwuantroimidy działa się kwasem siarkowym w obecności kwasu borowego.

12p

(P. 149495)

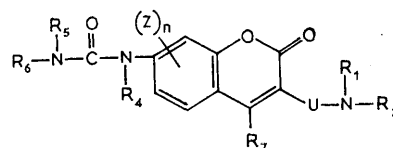
16.07.1971.

Pierwszeństwo: 17.07.1970, 20.02.1971 - Niemiecka Republika Federalna

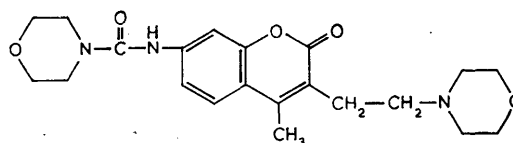
Troponwerke Dinklage u.Co, Kolonia, NRF.

Sposób wytwarzania pochodnych kumaryny o działaniu rozszerzającym naczynia wieńcowe o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 , R_2 , R_5 i R_6 oznaczają atomy wodoru, grupy alkilowe o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym zawierające do 4 atomów węgla, w których atom wodoru może być zastąpiony grupą hydroksylową, grupy cykloalkilowe, aralkilowe lub aryłowe, które mogą być również podstawione 1 lub 2 atomami chlorowca,

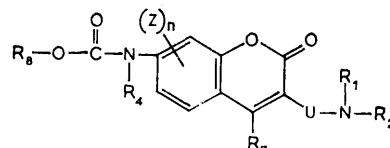
niższymi grupami alkilowymi, niższymi grupami alkoksyłowymi, grupami hydroksylowymi lub trójfluorometyłowymi, oraz grupy R i R_2 jak i reszty R_5 i R_6 łącznie z podstawionymi przez nie atomami azotu oznaczają heterocykle o 3—7 członach pierścienia, w których 1—3 tych członów mogą stanowić heteroatomy, przy czym heterocykle te mogą mieć 1 lub 2 podstawniki, takie jak grupy aryłowe lub niższe grupy alkilowe lub niższe grupy alkilowe podstawione grupą hydroksylową, atomy chlorowca lub grupy trójfluorometylowe, przy czym te grupy R_1 , R_2 , R_5 i R jak również pary $-N$ i $-NR_5R_6$ mogą być jednakowe lub różne, R_4 oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkilową zawierającą do 3 atomów węgla, R_7 oznacza atom wodoru, niższą grupę alkilową zawierającą do 3 atomów węgla lub grupę aryłową, Z oznacza atom chlorowca lub niższą grupę alkilową lub alkoksyłową zawierającą do 3 atomów węgla, η oznacza liczbę 0—2, a U oznacza niższą grupę alkilenową o 2—5 atomach węgla o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, w której atom wodoru może być zastąpiony grupą hydroksylową, znamienny tym, że związki o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 , R_2 , R_4 , R_7 , U , Z i η mają podane wyżej znaczenie, a R_8 oznacza grupę alkilową lub aryłową, lub związki o wzorze ogólnym 3, w którym R_4 , R_7 , R_8 , U , Z i η mają podane wyżej znaczenie, a Hal oznacza atom chlorowca, lub związki o wzorze ogólnym 4, w którym R_1 , R_2 , R_4 , R_7 , U , Z i η mają podane wyżej znaczenie, a R_9 i R_{10} mają znaczenie takie jak zdefiniowane dla R_1 i R_2 i przy tym mogą być takie same jak one lub także różne, lub związki o wzorze ogólnym 5, w którym R_1 , R_2 , R_7 , U , Z i η mają podane wyżej znaczenie, lub związki o wzorze ogólnym 6, w którym R_1 , R_2 , R_4 , R_7 , U , Z i η mają podane wyżej znaczenie, a Hal oznacza atom chlorowca, **poddaje się reakcji ze związkami o wzorze ogólnym 7 lub 7a w którym R_1 i R_2 lub R_5 i R_6 mają podane wyżej znaczenie, przy czym jednak przy reakcji związków o wzorze ogólnym 4 grupa $-NR_9R_{10}$ nie jest identyczna z grupą drugorzędowej aminy o wzorze ogólnym 7 lub 7a albo też związek o wzorze ogólnym 8, w którym R_1 , R_2 , R_4 , R_7 , U , Z i η mają podane wyżej znaczenie, **poddaje się reakcji ze związkami o wzorze ogólnym 9, w którym R_5 ma podane wyżej znaczenie, lub ze związkami o wzorze ogólnym 10, w którym R_5 i R_6 mają podane wyżej znaczenie, lub ze związkami o wzorze ogólnym 11, w którym R_5 i R_6 mają podane wyżej znaczenie, w tym przypadku przy dalszym zmydleniu powstającej początkowo grupy $=NH$.****

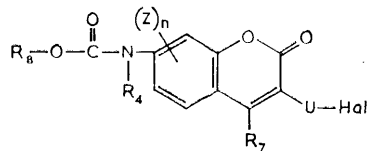
WZÓR 1

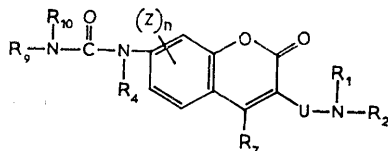
WZÓR 1a

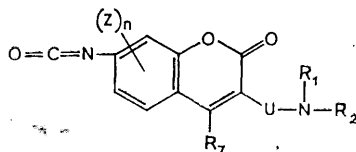
WZÓR 2

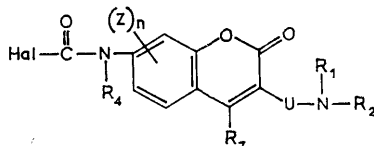
WZÓR 3

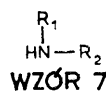
WZÓR 4

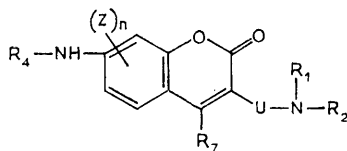
WZÓR 5

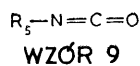
WZÓR 6

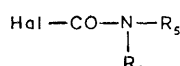
WZÓR 7

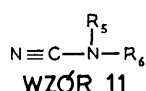
WZÓR 8

WZÓR 9

WZÓR 10

WZÓR 11

12p

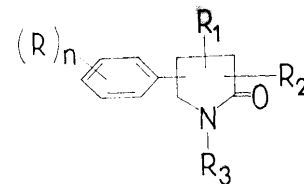
(P. 149583)

23.07.1971.

Pierwszeństwo: 24.07.1970 - Wielka Brytania

U.C.B.S.A. Saint - Gilles - lez - Bruxelles, Belgia,
(Joseph Strubbe, Raymond Linz).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych pirolidyno-
nu-2 o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza atom
chlorowca, grupę alkilową, chlorowcoalkilową, alkeny-
lową, alkinyłową, alkoksylową zawierającą do 5 ato-
mów węgla, grupę nitrową, aminową lub hydroksylową,
R1 oznacza grupę alkilową, alkenyłową, alkinyłową za-
wierającą do 5 atomów węgla, grupę aryłową lub ary-
loalkilową lub ich pochodne podstawione w pierścieniu,
R oznacza atom wodoru, grupę alkilową, alkenyłową lub alkiny-
lową zawierającą do 7 atomów węgla, grupę cykloal-
kilową lub aryloalkilową, η oznacza liczbę całkowitą 1,
2 lub 3 oraz ich diastereoizomerów cis i trans, znamien-
ny tym, że cyklizuje się kwas 4-aminomasłowy lub jego
ester alkilowy o wzorze ogólnym H(R3)N-A-COOX,
w którym X oznacza atom wodoru lub niższą grupę al-
kilową, A oznacza łańcuch n-propylenowy podstawio-
ny grupami (R)n-fenyłowymi, R1 i R2, przy czym R,
R1, R2, R3 i n mają wyżej podane znaczenie.

Wzór 1

12p

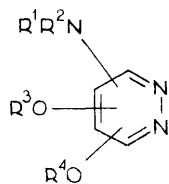
(P. 149592)

23.07.1971.

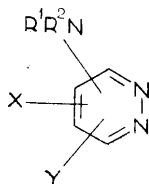
Pierwszeństwo: 27.07.1970, 1.03.1971 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wiel-
ka Brytania, (David John Gilman, Justus Kenneth
Landquist, Sara Elizabeth Neek).

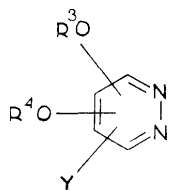
Sposób wytwarzania pochodnych pirydazyny o ogólnym
wzorze 1, w którym R1 i R2 są identyczne lub róż-
ne i oznaczają rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla
lub rodnik alkilowy o 2 lub 3 atomach węgla zawiera-
jący jako podstawnik rodnik alkoksylowy o 1—3 ato-
mach węgla lub R1 i R2 tworzą razem z przyległym
atomem azotu rodnik heterocykliczny 5-, 6- lub 7-czło-
nowy, ewentualnie zawierający heteroatom tlenu lub
podstawnik alkoksylowy o 1—4 atomach węgla, R3 i R4
są identyczne lub różne i oznaczają rodnik alkilowy
o 1—6 atomach węgla lub rodnik alkilowy o 2—6 ato-
mach węgla zawierający jako podstawnik rodnik alko-
ksylowy o 1—6 atomach węgla pod warunkiem, że jeżeli
oba symbole R3 i R4 oznaczają rodniki alkilowe nie-
podstawione, wówczas jeden z rodników R3 lub R4
zawiera co najmniej 2 atomy węgla, znamienny tym, że
pochodną chlorowcopirydazyny o ogólnym wzorze 2,
w którym R1 i R2 mają wyżej podane znaczenie, X
oznacza atom chlorowca lub rodnik o wzorze R5O,
w którym R3 ma wyżej podane znaczenie, Y oznacza
atom chlorowca, poddaje się reakcji z pochodną me-
talu alkalicznego alkoholu o ogólnym wzorze R4OH,
w którym R4 ma wyżej podane znaczenie lub pochodną
chlorowcopirydazyny o ogólnym wzorze 3, w którym
R3, R4 i Y mają wyżej podane znaczenie, poddaje się
reakcji z aminą o ogólnym wzorze R1 R2 NH, w którym
R1 i R2 mają wyżej podane znaczenie lub pochodną pi-
rydazyny o ogólnym wzorze 4, w którym R1, R2 i R3
mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z so-
lą o ogólnym wzorze (R4)3 · BF4⊖, w którym R4 ma
wyżej podane znaczenie i ewentualnie otrzymany zwią-
zek poddaje się reakcji w postaci wolnej zasady z far-
maceutycznie dopuszczalnym kwasem.

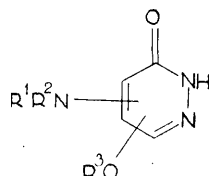
WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

12p

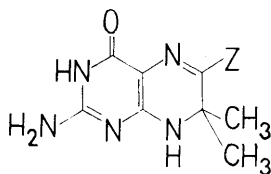
(P. 149659)

26.07.1971.

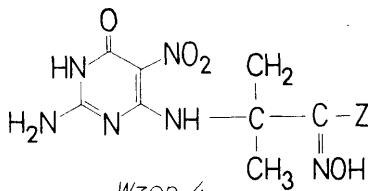
Pierwszeństwo: 27.07.1970 - Wielka Brytania

The Wellcome Foundation Limited, Londyn, Wielka Brytania (Hamish Christopher Swan Wood, Alexander Stuart, Adrian Charles Ward Curran, Saieba Al-Hasan).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych pterydyny o ogólnym wzorze 1, w którym Z oznacza niższy rodnik alkilowy lub grupę hydroksymetylową, znamienny tym, że związek o wzorze 4, w którym Z ma wyżej podane znaczenie, poddaje się redukcyjnej cyklizacji.

Wzór 1

Wzór 4

12p

(P. 149684)

27.07.1971.

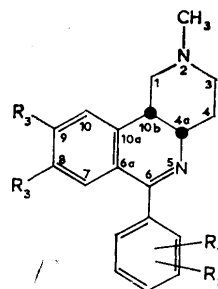
Patent dodatkowy do patentu nr P. 148072

Pierwszeństwo: 29.07.1970 - Szwajcaria

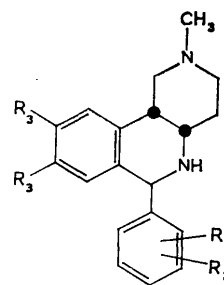
Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Hans Ott, Rudolf Süess)

Sposób wytwarzania nowych związków w położeniu 4a, 10b-cis-benzo[c] [1,6]naftyrydyn o wzorze 1, w którym R1 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, niższą grupę alkoksylową, atom fluoru, chloru, bromu, grupę trójfluorometylową lub grupę nitrową, R₂ oznacza atom wodoru, chloru, niższy rodnik alkilowy lub niższą grupę alkoksylową, a R₃ oznacza grupę metoksy-

lową lub oba R₃ oznaczają razem grupę metylenodwuoksy, znamienny tym, że utlenia się związki o wzorze 2, w którym R, R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, związane w położeniu 4a, 10b-cis.

WZÓR 1

WZÓR 2

12p

(P. 149717)

29.07.1971.

Pierwszeństwo: 30.07.1970 - NRF

C. H. Boehringer Sohn, Ingelheim, NRF, (Ernst-Otto Reuth, Anton Mentrup, Kurt Schromm, Rolf Giesemann).

Sposób wytwarzania nowych racemicznych lub optycznie czynnych pochodnych piperazyny o ogólnym wzorze 1, w którym Ar i Ar1 oznaczają jednakowe lub różne rodniki aromatyczne o dwóch skondensowanych pierścieniach, z których dalszy pierścień nie połączony bezpośrednio z resztą cząsteczki stanowi pierścień izocykliczny lub heterocykliczny nasycony lub aromatyczny, korzystnie każdy z podstawników Ar i Ar oznacza rodnik 3,4-metylenodwuoksyfenylowy, hydrindenylowy, czterowodoronaftyłowy, naftyłowy, 1,4-benzodioxanyłowy lub chromanyłowy, oraz ich soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że do cząsteczki związku o wzorze ogólnym 2, w którym Ar1 ma wyżej podane znaczenie, korzystnie drogą reakcji z elektrofilowymi racemicznymi lub optycznie czynnymi związkami 1-arylopropylowymi-(2) w obecności środka wiążącego kwas, lub drogą reakcji z 1-arylopropanonem-(2) w obecności katalitycznie zaktywowanego wodoru, wprowadza się rodnik 1-arylopropylowy-(2), przy czym człon aryłowy związków stosowanych w tych reakcjach ma takie znaczenie jak podano wyżej dla podstawnika Ar, albo zawierający atom chlorowca, racemiczny lub optycznie czynny związek o ogólnym wzorze 3, w którym Ar i Ar mają wyżej podane znaczenie, a Hal oznacza atom chloru, bromu lub jodu, korzystnie atom chloru, poddaje się reakcji z katalitycznie zaktywowanym wodorem, albo racemiczny lub optycznie czynny związek o ogólnym wzorze Q-N(CH₂CH₂X)₂, w którym Q oznacza rodnik o wzorze 4, w którym Ar ma wyżej podane znaczenie, lub też Q oznacza podstawnik Ar, o wyżej podanym znaczeniu, a X oznacza dający się łatwo anionowo odszczepić rodnik, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze Q₁-NH₂, w którym Q1 ma znaczenie takie jak wyżej podano dla podstawnika Q, jednakże każdorazowo różniące się od Q, albo dwukrotnie H-rzędową racemiczną lub optycznie czynną dwuaminę o wzorze 5, w którym Ar i Ar1 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze X-CH₂-CH₂-X, w którym X ma wyżej podane znaczenie, albo związek o ogólnym wzorze 6, w którym Ar i Ar, mają wyżej podane znaczenie, a A oznacza grupę -CO-CH₂-, -CO-CO- lub CH₂-CO-, redukuje się wodorkiem metalu, albo związek o wzorze 7, w którym M oznacza podstawnik Ar lub rodnik o wzorze 8 a M oznacza podstawnik Ar1 lub rodnik o wzorze 8, przy czym M albo M1 oznacza rodnik o wzorze 8, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze X-(CH₂)ₙ-X, w którym X ma wyżej podane znaczenie a n oznacza liczbę całkowitą 1 lub 2, i otrzymane związki o wzorze 1 ewentualnie

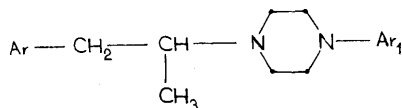
przekształca się drogą reakcji z odpowiednimi kwasami w farmakologicznie dopuszczalne sole addycyjne z kwasami.

İ2p

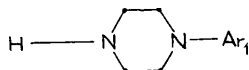
(P. 149718)

29.07.1971.

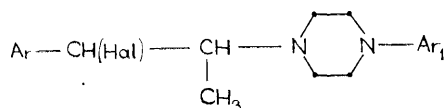
Pierwszeństwo: 29.07.1970 - Szwajcaria

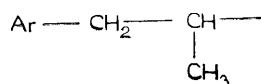
WZÓR 1

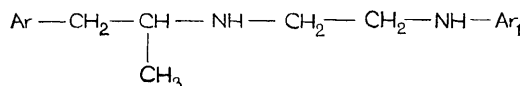
WZÓR 2

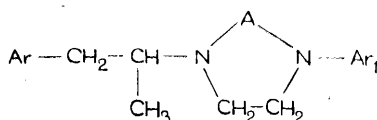
WZÓR 3

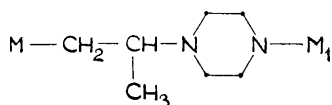
WZÓR 4

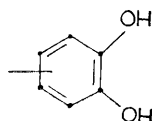
WZÓR 5

WZÓR 6

WZÓR 7

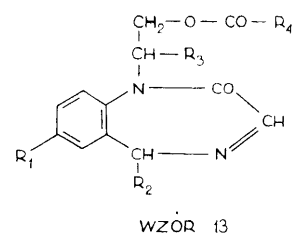
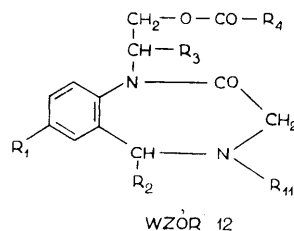
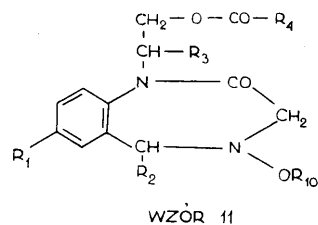
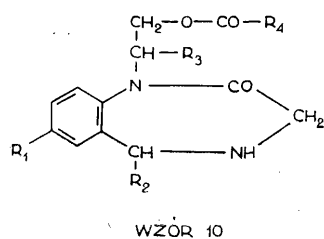
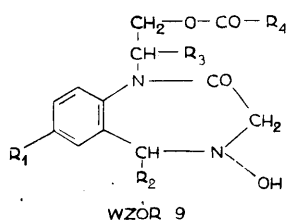
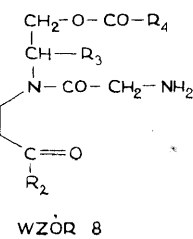
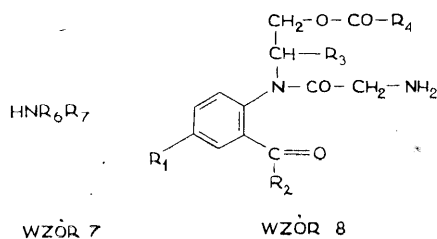
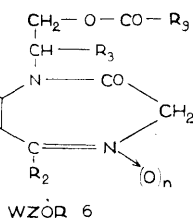
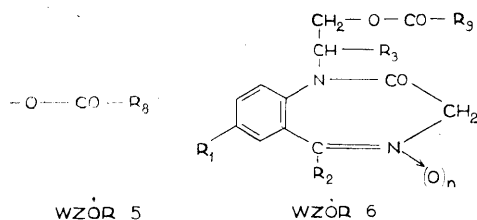
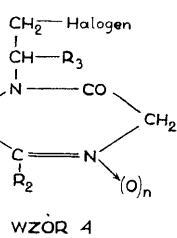
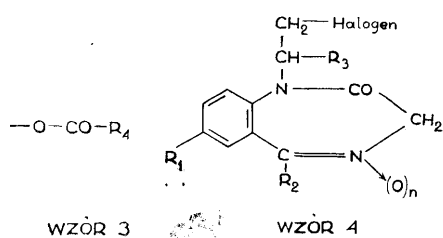
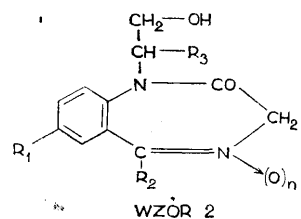
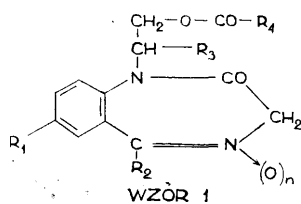

WZÓR 8

F. Hoffmann - La Roche und Co. Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria, (Joseph Hellerbach, Armin Walser).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych **benzodwu** azepiny o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom chlorowca lub grupę nitrową, R₂ oznacza rodnik fenyłowy, chlorowcofenylowy lub pirydylowy, R₃ oznacza grupę alkoksylową, R₄ oznacza grupę chlorowcoalkilową, alkoksyalikilową, karboksyalikilową, jedno- lub dwualkiloaminową, rodnik alkilowy podstawiony grupą o wzorze -NR₆R₇, w którym R₆ i R₇ oznaczają atomy wodoru lub rodniki alkilowe, albo razem z atomem azotu tworzą nasycony pierścień heterocykliczny o 5 lub 6 członach, który ewentualnie zawiera również atom tlenu, albo aromatyczny pierścień heterocykliczny o 5 lub 6 członach, ewentualnie podstawiony i zawierający 1 lub 2 heteroatomy, a η oznacza liczbę 0 lub 1, jak również soli tych pochodnych, znamienny tym, że w związku o ogólnym wzorze 2, w którym R₁, R₂, R₃ i η mają wyżej podane znaczenie, pierwszorzędową grupę wodorotlenową w łańcuchu bocznym przeprowadza się przez działanie odpowiedniego środka acylującego w grupę o ogólnym wzorze 3, w którym R₄ ma wyżej podane znaczenie, albo w celu otrzymania związku o ogólnym wzorze 1, w którym R₄ oznacza grupę chlorowcoalkilową, alkoksyalikilową, rodnik alkilowy podstawiony grupą o wzorze -NR₆R₇, w którym R₆ i R₇ mają wyżej podane znaczenie, albo aromatyczny rodnik heterocykliczny o 5 lub 6 członach, ewentualnie podstawiony, zawierający 1 lub 2 heteroatomy, a R₁, R₂, R₃ i η mają wyżej podane znaczenie, w związku o ogólnym wzorze 4, w którym R₁, R₂, R₃ i η mają wyżej podane znaczenie, alifatycznie związany atom chlorowca w łańcuchu bocznym wymienia się na grupę o wzorze 5, w którym R₈ oznacza grupę chlorowcoalkilową, alkoksyalikilową, rodnik alkilowy podstawiony grupą o wzorze -NR₆R₇, w którym R₆ i R₇ mają wyżej podane znaczenie, albo aromatyczny pierścień heterocykliczny o 5 lub 6 członach, ewentualnie podstawiony, zawierający 1 lub 2 heteroatomy, albo w celu otrzymania związku o ogólnym wzorze 1, w którym R₄ oznacza rodnik alkilowy podstawiony grupą o wzorze -NR₆R₇, w którym R₆ i R₇ mają wyżej podane znaczenie, związek o ogólnym wzorze 6, w którym R₁, R₂, R₃ i η mają wyżej podane znaczenie, a R₆ oznacza rodnik alkilowy podstawiony odpowiednią grupą dającą się odszczepić, poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze 7, w którym R₆ i R₇ mają wyżej podane znaczenie, albo w celu otrzymania związku o wzorze 1, w którym n oznacza liczbę 0, związek o ogólnym wzorze 8, w którym R₁, R₂, R₃ i R₄ mają znaczenie podane dla wzoru 1, poddaje się cyklizacji, albo w celu otrzymania związku o wzorze 1, w którym η oznacza liczbę 1, odpowiedni związek o wzorze 1, w którym η oznacza liczbę 0, utlenia się w pozycji 4, albo w celu otrzymania związku o wzorze 1, w którym η oznacza liczbę 0, odpowiedni związek o wzorze 1, w którym n oznacza liczbę 1, oddlenia się w pozycji 4, albo w celu otrzymania związku o wzorze 1, w którym η oznacza liczbę 0, związek o ogólnym wzorze 9, w którym R₁, R₂, R₃ i R₄ mają znaczenie podane dla wzoru 1, odwadnia się, albo w celu otrzymania związku o ogólnym wzorze 1, w którym n oznacza liczbę 0, związek o ogólnym wzorze 10, w którym R₁, R₂, R₃ i R₄ mają znaczenie podane dla wzoru 1, utlenia się lub odwodornia przw. wiązaniu w pozycji 4, 5 albo w celu otrzymania związku o wzorze 1, w którym η oznacza liczbę 0, związek o ogólnym wzorze 11, w którym R₁, R₂, R₃ i R₄ mają znaczenie podane dla wzoru 1, a R oznacza grupę acylową przez działanie zasady przeprowadza się w odpowiedni związek odwodorniony w pozycji 4, 5, albo w celu otrzymania związku o wzorze 1, w którym η oznacza liczbę 0, związek o ogólnym wzorze 12, w którym R₁, R₂, R₃ i R₄ mają znaczenie podane dla wzoru 1, a R oznacza grupę alkilosulfonylową lub arylosulfonylową, przeprowadza się za pomocą silnej zasady w odpowiedni związek odwodorniony w pozycji 4, 5, albo w celu otrzymania związku o wzorze 1, w którym η oznacza liczbę 0, związek

o ogólnym wzorze 13, w którym R_1 , R_2 , R_3 i R_4 mają znaczenie podane dla wzoru 1, **przegrupowuje** się w odpowiadający mu związek odwodorniony w pozycji 4, 5, po czym otrzymany związek o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się w sól.

12p

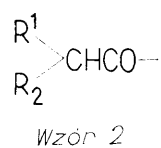
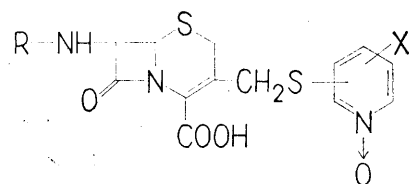
(P. 149745)

29.07.1971.

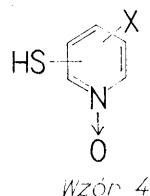
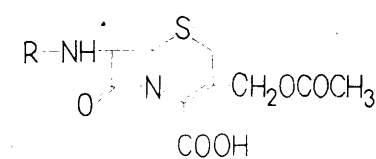
Pierwszeństwo: 10.11.1970 - Japonia

Takeda Chemical Industries, Ltd., Osaka, Japonia,
(Michihiko Ochiai, Osami Aki, Akira Morimoto, Taiiti Okada, Katsutada Masuda).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych cefalosporyny o wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub grupę acylową albo grupę o wzorze 2, w którym R^1 oznacza grupę fenyłową, fenoksy, cykloheksenylową, tienylową lub 3-amino-3-karboksyprowyłową, a R^2 oznacza atom wodoru lub grupę aminową, zaś X oznacza atom wodoru lub chlorowca, oraz ich sole, znamienny tym, że związek o wzorze 3, w którym R oznacza atom wodoru lub grupę acylową albo jego sól poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze 4, w którym X ma wyżej podane znaczenie lub z jego solą

Wzór 1

12p

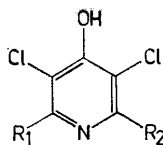
(P. 149809)

3.08.1971.

Pierwszeństwo: 5.08.1970 - Węgry

Richter Gedeon Vegyészeti Gyár R1, Budapeszt, Węgry, (Ferenc Mórász, László Tóth, László Szabó, Ferenc Sós, Gábor Szepesi).

Sposób wytwarzania 2,6-dwualkilo-3,5-dwuchloropirydynoli-4 o ogólnym wzorze 1, w którym R1 i R2 oznaczają jednakowe lub różne rodniki alkilowe o 1—5 atomach węgla, na drodze chlorowania 2,6-dwualkilopirydynoli-4 o ogólnym wzorze 2, w którym R1 i R2 mają wyżej podane znaczenie, znamienny tym, że chlorowanie prowadzi się za pomocą związków oddających dodatkowo jony chloru, w środowisku obojętnym lub zasadowym, a otrzymany związek o ogólnym wzorze 1 wydobywa się z mieszaniny reakcyjnej w znany sposób.

WZÓR 1

WZÓR 2

12p

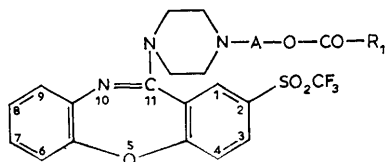
(P. 149831)

4.08.1971.

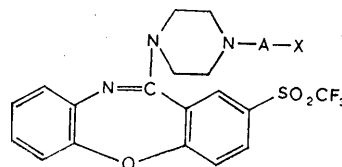
Pierwszeństwo: 6.08.1970, 1.06.1971 - Szwajcaria

A. Wander AG, Berno, Szwajcaria, (Jean Schmutz, Fritz Hunziker, Franz Martin Künzle).

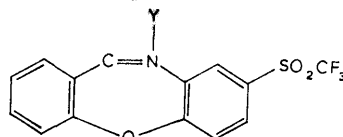
Sposób wytwarzania nowych związków organicznych o wzorze 1, w którym A oznacza rodnik alkilenowy o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu zawierającym 1—3 atomów węgla, a R1 oznacza nasycony lub nienasycony rodnik alifatyczny o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu zawierającym 3—18 atomów węgla, znamienny tym, że związki o wzorze 3, w którym A ma wyżej podane znaczenie, a X oznacza grupę hydroksylową, grupę o wzorze —OMe, w którym Me oznacza atom metalu, albo reaktywną grupę dającą się odszczepiać, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze 8, w którym R1 ma wyżej podane znaczenie ewentualnie z ich solami, ewentualnie z ich reaktywnymi pochodnymi albo związki o wzorze 4, w którym Y oznacza grupę dającą się odszczepiać z wodorem amin, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze 5, w którym A i R1 mają wyżej podane znaczenie albo związki o wzorze 6 poddaje się reakcji ze związkami o wzorze 7, w którym A i R1 mają wyżej podane znaczenie, a Z oznacza reaktywną grupę dającą się odszczepiać.

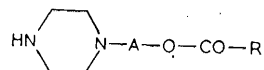
WZÓR 1

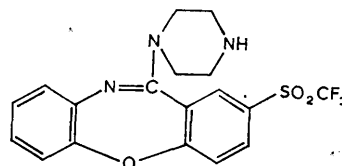
WZÓR 3

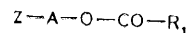
WZÓR 4

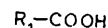
WZÓR 5

WZÓR 6

WZÓR 7

WZÓR 8

12p

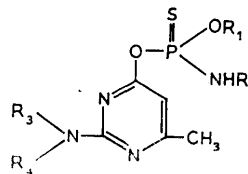
(P. 149860)

5.08.1971.

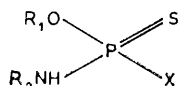
Pierwszeństwo: 7.08.1970 - Szwajcaria

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Karlheins Milzner, Fritz Reisser).

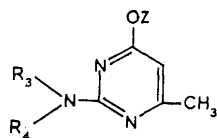
Sposób wytwarzania nowych estrów amidów kwasu fosforowego o ogólnym wzorze 1, w którym R1 oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, R2 oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, R3 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, a R4 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R1 i R2 mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chlorowca, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 3, w którym R3 i R4 mają wyżej podane znaczenie, a Z oznacza atom wodoru lub kation.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

12p

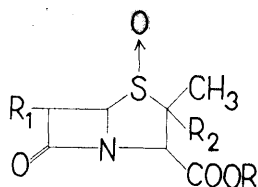
(P. 149931)

9.08.1971.

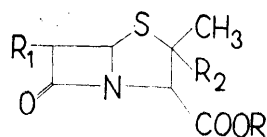
Pierwszeństwo: 10.08.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Eli Lilly and Company, Indianapolis, Stany Zjednoczone Ameryki (Douglas O. Spry).

Sposób wytwarzania sulfotlenku penicyliny o wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, jednostkowy ładunek ujemny lub niedającą się utlenić grupę estrową, R₂ oznacza grupę metylową lub alkanoiloksymetylową o 2—5 atomach węgla, R₃ oznacza grupę NH₃⁺, zabezpieczoną grupą aminową, ftalimidową lub acyloamidową o wzorze 2, w którym X oznacza atom wodoru, grupę metylową lub etylową, Y oznacza atom wodoru, grupę metylową, hydroksylową, NH₃ lub zabezpieczoną grupą aminową, P oznacza ewentualnie podstawiony rodnik fenyłowy lub grupę alkilową o 1-5 atomach węgla, n równa się 0 lub 1, przy czym w przypadku gdy n równa się 1, P oznacza ewentualnie podstawiony rodnik fenyłowy, a Y oznacza atom wodoru lub grupę metylową, a w przypadku gdy n równa się 0, Y oznacza atom wodoru, grupę hydroksylową, NH₃ lub zabezpieczoną grupą aminową, X oznacza atom wodoru z zastrzeżeniem, że kiedy R₁ nie oznacza grupy NH₃⁺ wówczas R oznacza atom wodoru lub nie dającą się utlenić grupę estrową, znamienny tym, że utlenia się za pomocą ozonu w obojętnym rozpuszczalniku w temperaturze od -10 do 35°C związek penicylinowy o wzorze 3, w którym R₁, R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie.

WZÓR 1

WZÓR 3

12p

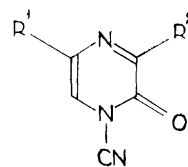
(P. 149936)

9.08.1971.

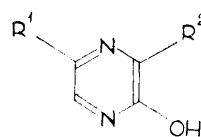
Pierwszeństwo: 4.03.1971 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania (James Clark, Michael Edward McMenim, Francis Leslie Rose, Alastair Graham Wylie).

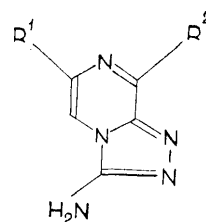
Sposób wytwarzania pochodnych 1-cyjanopirazyonu-2 o ogólnym wzorze 2, w którym R¹ i R² są takie same lub różne i oznaczają rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, znamienny tym, że pochodną hydroksypirazyony o ogólnym wzorze 3, w którym R¹ i R² mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z halogenkiem cyjanu, w obecności zasady zdolnej do przeprowadzenia hydroksypirazyony w jej postać anionową i otrzymaną pochodną 1-cyjanopirazyonu-2 o wzorze 2, w którym R¹ i R² mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie poddaje się reakcji z hydrazyną, a następnie wytworzoną pochodną amino-3-triazolo-[4,3-a]-pirazyony o wzorze 4, w którym R¹ i R² mają wyżej podane znaczenie, wydobywa się w znany sposób.

WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

12p

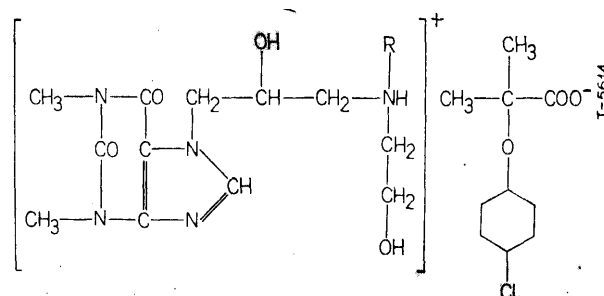
(P. 150724)

25.09.1971.

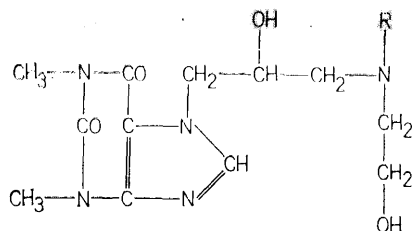
Pierwszeństwo: 25.09.1970 - Węgry

Chinoin Gyógyszer-és Vegyészeti Termékek Gyára Rt., Budapeszt, Węgry (Kálmañ Harsányi, Dezső Korbónits, Rudolf Szebeni, Gyula Gál, László Keller).

Sposób wytwarzania nowych soli teofiliny i kwasu izomasłowego o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza wódór lub rodnik alkilowy, znamienny tym, że

WZÓR 1

WZÓR 2

związek o wzorze ogólnym 2, w którym R ma podane wyżej znaczenie, poddaje się reakcji z kwasem 2-(4-chlorofenoksy)-izomasłowym, oraz ewentualnie związku o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza wodór, alkiluje się.

12p

(P. 150773)

28.09.1971.

Pierwszeństwo: 30.09.1970 - Włochy

Snam Progetti S.p.A., Mediolan, Włochy (Marcello Massi Mauri, Pietro Moggi).

Sposób wytwarzania dwu- lub wielopierścieniowych związków heterocyklicznych o wysokiej czystości z zawierającego podstawnik związku aromatycznego, znamienny tym, że związek aromatyczny doprowadza się do reaktora w wysokiej temperaturze, a wyciek z reaktora, po przekazaniu ciepła strumieniowi zasilającemu, wprowadza się do rozdzielacza i wypływające z rozdzielacza niekondensujące zawierające dymy płucze się strumieniem świeżego związku aromatycznego, wymywającego dymy.

12p

(P. 150940)

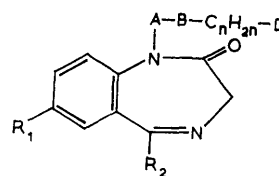
7.10.1971.

Pierwszeństwo: 7.10.1970 - Szwajcaria

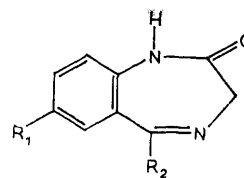
F. Hoffman - La Roche und Co. Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria, (Roland Jaunin, Joseph Hellerbach).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych benzodwuzepiny o wzorze ogólnym 1, w którym A oznacza rodnik etylenowy, propylenowy lub izopropylenowy, B oznacza grupę $-\text{O}-$, $-\text{S}-$ lub $-\text{NR}_3-$, D oznacza grupę karboalkoksyłową, cyjanową, karbamoilową, monoalkilokarbamoilową lub dwualkilokarbamoilową, R oznacza atom chlorowca, grupę nitrową, trójfluorometyłową, alkilową o 2-5 atomach węgla lub alkanoilową, R_2 oznacza grupę fenyłową, o-chlorowcofenylową, o,o'-dichlorowcofenylową lub 2-pirydyłową, R_3 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową, a η oznacza 1 lub 2 oraz 4-tlenków tych związków oraz ich soli, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenia, lub 4-tlenek tego związku poddaje się reakcji z związkiem o wzorze ogólnym 3, w którym X oznacza atom chlorowca, a A, B, D, i n mają wyżej podane znaczenie, natomiast R_3 oznacza grupę alkilową lub grupę ochronną i ewentualnie usuwa grupę ochronną, albo związek o wzorze ogólnym 4 lub jego 4-tlenek poddaje się reakcji z związkiem o wzorze ogólnym 5, przy czym w wzorach 4 i 5 R_1 , R_2 , A, B, D i η mają wyżej podane znaczenie, jeden z symboli Y i Z oznacza grupę hydroksylową, merkaptę, aminową lub alkiloaminową, a drugi oznacza atom chlorowca albo związek o wzorze ogólnym 6, w którym R_1 , R_2 , A, B, D i η mają wyżej podane znaczenie, poddaje się cyklizacji, albo N-tlenek o wzorze ogólnym 7, w którym R_1 , R_2 , A, B, D i n mają wyżej podane znaczenie, odtlenia się, albo nityl o wzorze ogólnym 8, w którym R_1 , R_2 , A, B i n mają wyżej podane znaczenie, lub 4-tlenek tego związku przeprowadza się w odpowiedni amid, albo amid o wzorze ogólnym 9,

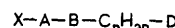
w którym R, R_2 , A, B i n mają wyżej podane znaczenie, lub 4-tlenek tego związku przeprowadza się w odpowiedni nityl, albo ester o wzorze ogólnym 10, w którym R_1 , R_2 , A, B i n mają wyżej podane znaczenie, a R_4 oznacza grupę alkilową, lub 4-tlenek tego związku przeprowadza się w odpowiedni amid, którego grupa amidowa może być jedno- lub dwu podstawiona rodnikami alkilowymi, albo ester o wzorze ogólnym 10, w którym R_1 , R_2 , R_4 , A, B i n mają wyżej podane znaczenie, lub 4-tlenek tego związku zmydla się do odpowiedniego kwasu i ten przeprowadza w odpowiedni amid, którego grupa amidowa może być jedno- lub dwupodstawiona rodnikami alkilowymi, albo związek o wzorze ogólnym 11, w którym R, R_2 , A, B, D i n mają wyżej podane znaczenie, poddaje się przy wiązaniu 4,5 utlenieniu lub uwodornieniu i wytworzony zasadowy produkt ewentualnie przeprowadza się w sól.

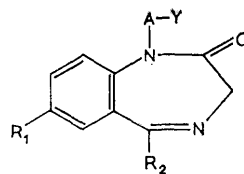
WZÓR 1

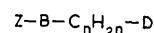
WZÓR 2

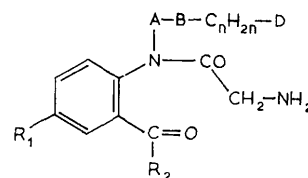
WZÓR 3

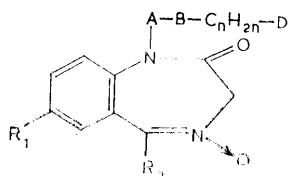
WZÓR 4

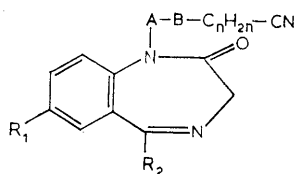
WZÓR 5

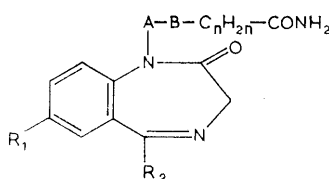
WZÓR 6

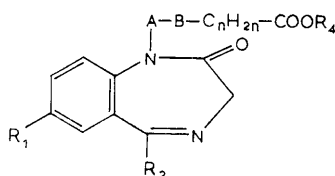
WZÓR 7

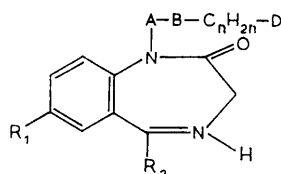
WZÓR 8

WZÓR 9

WZÓR 10

WZÓR 11

12p

(P. 153120)

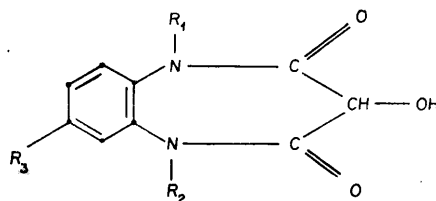
26.01.1972.

Pierwszeństwo: 27.01.1971 - Niemiecka Republika Federalna

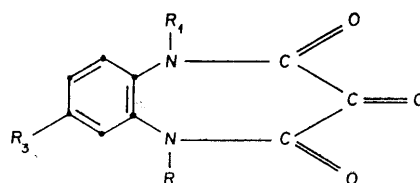
C.H.Boehringer Sohn, Ingelheim n/Renem, Niemiecka Republika Federalna (Karl-Heinz Webere, Adolf Bauer, Peter Danneberg, Klaus Mink).

Sposób wytwarzania nowych 5-arylo-(lub heteroarylo)-3-hydroksy-1H-1,5-benzodwazepino-2,4-(3H,5H)dionów o wzorze ogólnym 1, w którym R1 oznacza atom wodoru, nierozgałęzioną lub rozgałęzioną grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, ewentualnie podstawioną w położeniu ω grupą hydroksylową, grupę alkilową lub grupę cyklopropylometylową, R2 oznacza grupę fenylową, ewentualnie podstawioną atomem chlorowca, grupą trójfluorometylową lub grupą nitrową, lub grupę pirydylową i R3 oznacza atom fluoru, chloru lub bromu lub grupę trójfluorometylową lub nitrową, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym R1, R2 i R3 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się redukcji lub związek o wzorze ogólnym 3, w którym R2 i R3 mają wyżej podane znaczenie a podstawniki R, które mogą być jednakowe lub różne oznaczają atomy wodoru lub nierozgałęzione grupy alkilowe, zwłaszcza o 1-4 atomach węgla, poddaje się łagodnemu utlenianiu, lub związek o wzorze ogólnym 4, w którym R2 i R3 mają wyżej podane znaczenie, a R1 posiada wyżej podane znaczenie za wyjątkiem atomu wodoru, ogrzewa się do wrzenia.

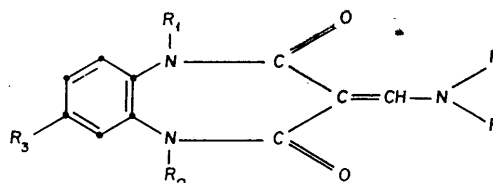
dukcji lub związek o wzorze ogólnym 3, w którym R2 i R3 mają wyżej podane znaczenie a podstawniki R, które mogą być jednakowe lub różne oznaczają atomy wodoru lub nierozgałęzione grupy alkilowe, zwłaszcza o 1-4 atomach węgla, poddaje się łagodnemu utlenianiu, lub związek o wzorze ogólnym 4, w którym R2 i R3 mają wyżej podane znaczenie, a R1 posiada wyżej podane znaczenie za wyjątkiem atomu wodoru, ogrzewa się do wrzenia.

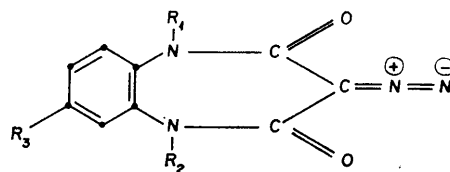
WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

12p

(P. 153162)

28.01.1972.

Pierwszeństwo: 29.01.1971 - Węgry

Richter Gedeon Vegyeszeti Gyar R1 Budapeszt, Węgry (Csaba Szantay, Lajos Szabo, György Kalas, Vilmos Simomidesz).

Sposób wytwarzania winkaminy z 16-epiwinkaminy znamienny tym, że na roztwór 16-epiwinkaminy lub roztwór mieszaniny 16-epiwinkaminy i winkaminy działa się metalem należącym do grup: IA, IB, IIA, IIB, IVB, VB, VIB, VIIIB lub VIII układu okresowego pierwiastków lub związkami tych metali.

12p

(P. 153235)

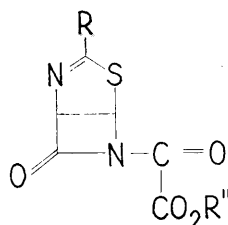
18.08.1971.

Pierwszeństwo: 19.08.1970; 22.03.1971 - Szwajcaria

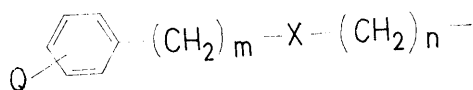
Agripat S.A. Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych (alkoksymetyloamino)-s-triazyn o wzorze 1, w którym R1 oznacza niższy rodnik alkilowy, rodnik cyklopropylowy lub metylocyklopropylowy, R2 oznacza niższy rodnik alkilowy, a X

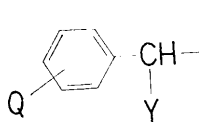
odpowiednią zasadą; (2) działanie ozonem w temperaturze od -80° do -20°C w celu przekształcenia podwójnego wiązania w łańcuchu bocznym w grupę karbonylową przez co powstaje imid; (3) działanie alkanolem o 1—3 atomach węgla w temperaturze od 0° do $+80^{\circ}\text{C}$ w celu zhydrolizowania imidu; (4) działanie amalgamatem glinowym lub borowodorkiem sodowym w temperaturze 0° — 50°C w celu zredukowania podwójnego wiązania z pierścienia tiazolinowego; (5) działanie środkiem, który wymieni wodór związany z azotem pierścienia tiazolidynowego na grupę o wzorze 6, trójmetylosilil, tróchloroetoksykarbonyl, III-rzęd. butoksykarbonyl lub benzyloksykarbonyl.

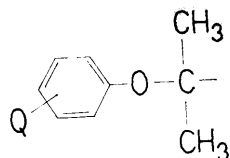
Wzór 2

Wzór 3

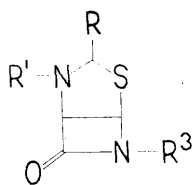
Wzór 4

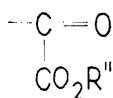
Wzór 5

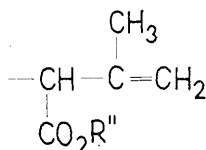
Wzór 6

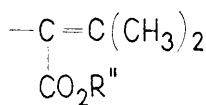
Wzór 23

Wzór 24

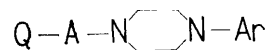

Wzór 25

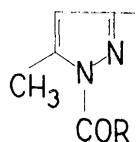

Wzór 26

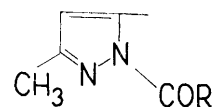
cza rozgałęziony lub nierozgałęziony rodnik alkenowy o 1—4 atomach węgla, Ar oznacza rodnik fenyłowy ewentualnie podstawiony jednym lub kilkoma rodnikami alkilowymi i/lub alkoksyłowymi, każdy o 1—4 atomach węgla, rodnikiem trófluorometyłowymi i/lub atomami chlorowca, Q oznacza związek o wzorze 2 lub o wzorze 3, w których to wzorach R oznacza ewentualnie nienasycony rodnik alkenowy lub aryloalkenowy, każdy o nie więcej niż 10 atomach węgla, rodnik aryłowy o nie więcej niż 10 atomach węgla, ewentualnie podstawiony jednym lub kilkoma rodnikami alkilowymi, aminowymi lub metoksyłowymi, grupę aminową lub grupę dwumetyloaminową albo grupę alkoksyłową o nie więcej niż 4 atomach węgla oraz ich fizjologicznie dozwolonych soli addycyjnych z kwasami, znamieny tym, że reakcji poddaje się związek o wzorze 4, ze związkiem o wzorze 5, w których to wzorach A, Ar i R mają wyżej podane znaczenie albo związek o wzorze 6, w którym A i Ar mają wyżej podane znaczenie, a Q oznacza grupę o wzorze 7 lub grupę o wzorze 8, poddaje się reakcji z kwasem o wzorze RCOOH , w którym R ma wyżej podane znaczenie lub z funkcjonalną pochodną tego kwasu albo reakcji poddaje się związek o wzorze QAX, w którym Q i A mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza ewentualnie reaktywnie zestryfikowaną grupę wodorotlenową, ze związkiem o wzorze 9, w którym Ar ma wyżej podane znaczenie i otrzymany związek o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się w jego fizjologicznie dozwolone sole addycyjne z kwasami i/lub otrzymane sole poddaje działaniu zasady i wyodrębnia związek w postaci wolnej.

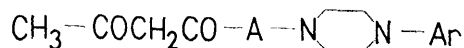
Wzór 7

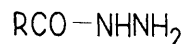
Wzór 2

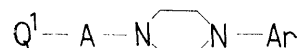
Wzór 3

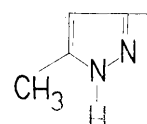
Wzór 4

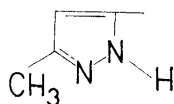
Wzór 5

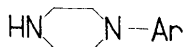
Wzór 6

Wzór 7

Wzór 8

Wzór 9

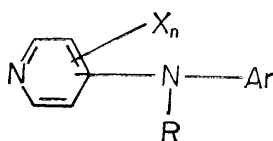
Wzór 9

12p (P. 153830) 2.03.1972.
Pierwszeństwo: 19.03.1971 - Wielka Brytania

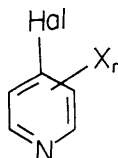
Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Clive Dudley Spencer Tomlin, Charles Brian Barlow, Brian Graham White).

Środek szkodnikobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, rodnik acylowy lub rodnik węglowodorowy, Ar oznacza rodnik aryłowy ewentualnie podstawiony jednym lub kilkoma atomami chloru, bromu lub fluoru lub rodnikami takimi, jak rodnik nitrowy, cyjanowy, perchlorowcokarbylowy, sulfonylowy, hydrokarbylowy, hydrokarbyloksylowy lub hydrokarbylotiolowy, X oznacza atom chloru, bromu lub fluoru lub rodnik nitrowy, cyjanowy, hydrokarbyloksylowy lub hydrokarbylotiolowy, a symbol n oznacza wartość liczbową 3 lub 4, lub zawiera sól takiego związku, w mieszaninie ze stałym lub ciekłym rozcieńczalnikiem zawierającym środek powierzchniowo czynny.

Sposób wytwarzania substancji czynnej według zastr. 1, stanowiącej związek o ogólnym wzorze 1, w którym wszystkie symbole mają znaczenie jak w zastr. 1, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze ArNHR poddaje się reakcji z zasadą i ze związkiem o ogólnym wzorze 56, w których to wzorach symbole Ar, R, X i n mają wyżej podane znaczenie, a Hal oznacza atom chloru, bromu, fluoru lub jodu.

Wzór 1

Wzór 56

12p (P. 153831) 2.03.1972.
Pierwszeństwo: 19.03.1971 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Charles Brian Barlow, Brian Graham White, Clive Dudley Spencer).

Sposób wytwarzania pochodnych heterocyklicznych o ogólnym wzorze X-NH-Y, w którym X oznacza rodnik pirazynyłowy co najmniej z jednym podstawnikiem lub rodnik pirymidynyłowy albo pirydazyłowy, co najmniej z dwoma podstawnikami, a Y oznacza rodnik aryłowy, pirydylowy lub dwuazynyłowy, co najmniej z jednym podstawnikiem; przy czym jako podstawnik w każdym rodniku występuje atom chlorowca i grupa cyjanowa, nitrowa, perchlorowcoalkilowa, alkoxyłowa, alkylotiolowa, aryloalkylotiolowa lub aminowa pod warunkiem, że w związku występują przynajmniej cztery podstawniki, z których co najmniej dwa są atomami chlorowca i jeżeli X oznacza rodnik pirymidynyłowy a Y oznacza rodnik pirydylowy, to co najmniej jeden podstawnik jest inny niż atom chlorowca, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze X-NH-Y poddaje się działaniu zasady i otrzymany związek poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze Y-Hal, w których to wzorach X i Y mają wyżej podane znaczenie, a Hal oznacza atom chlorowca lub związek o ogólnym wzorze Y-NH2, poddaje się działaniu zasady i otrzymany związek poddaje się reakcji ze związkiem X-Hal, w których to wzorach X, Y i Hal mają wyżej podane znaczenie.

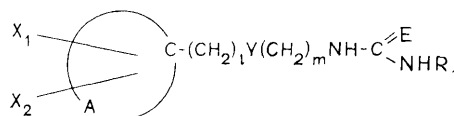
Środek szkodnikobójczy, znamienny tym, że zawiera jako substancję czynną związek o ogólnym wzorze X-NH-Y, w którym X i Y mają znaczenie jak w zastr. 1.

12p (P. 153934) 8.03.1972.

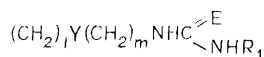
Pierwszeństwo: 9.03.1971, 22.07.1971 - Wielka Brytania.

Smith Kline, French Laboratories Limited, Welwyn Garden City, Wielka Brytania, (Graham John Durant, John Colin Emmett, Charon Robin Ganellin).

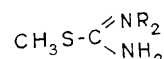
Sposób wytwarzania związków farmaceutycznych o ogólnym wzorze 1, w którym A oznacza nienasycony pierścień heterocykliczny, utworzony z włączeniem po-

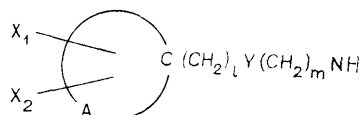
WZÓR 1

WZÓR 2

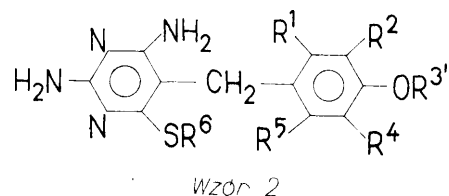
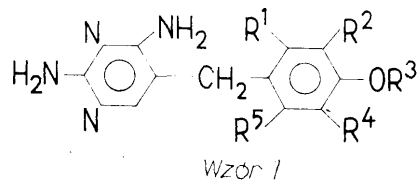
WZÓR 9

WZÓR 43

kazanego we wzorze 1 atomu węgla, zawierający co najmniej jeden atom azotu i ewentualnie zawierający dalsze heteroatomy takie jak atom siarki i tlenu, X_1 i X_2 oznaczają tę samą lub różne niższą grupę alkilową, grupę trójfluorometylową, hydroksylową, benzylową, aminową, grupę o ogólnym wzorze 2, atom wodoru lub chlorowca lub X wraz z X_2 i co najmniej dwoma atomami zawartymi w pierścieniu A, mogą utworzyć następny pierścień 1 i m oznaczają liczby całkowite od 0 do 4, pod warunkiem, że suma 1 i m wynosi 3 lub 4, Y oznacza atom tlenu, siarki lub grupę NH; E oznacza atom tlenu, siarki lub, pod warunkiem, że A nie może oznaczać takiej grupy żeby mógł powstać pierścień pirydynowy, grupę NR_2 , R oznacza atom wodoru, niższą grupę alkilową, acylową lub dwualkiloaminoalkilową; i R_2 oznacza atom wodoru, grupę nitrową lub cyjanową, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 43 w którym A, X_1 , X_2 , l, m i Y mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze $R_1-N=C=E$ w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, a E oznacza atom siarki lub tlenu, lub ze związkiem o ogólnym wzorze 9, w którym R_2 ma wyżej podane znaczenie.

padku gdy R_8 oznacza atom wodoru, grupę wodorotlenową pirymidyny pozbawionej siarki poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze R^3Q , w którym Q oznacza atom reaktywny lub grupę reaktywną.

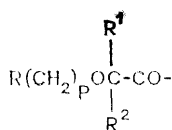

12p (P. 153990) 10.03.1972.

Pierwszeństwo: 12.03.1971, 25.02.1972 - Wielka Brytania

Glaxo Laboratories Limited, Greenford, Wielka Brytania, (John Francis Oughton, Philip Thomas Siddons, Thomas Walker, Peter Alfred Wilkinson, Brian Richard Cowley).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych peniciliny takich jak kwas 6beta-amino-2,2-dwumetyloopenam-3alfa-karboksylowy, znamienny tym, że zabezpiecza się grupę 3-karboksylową w kwasie 6beta-acyloamido-2,2-dwumetyloopenam-3alfa-karboksylowym przez utworzenie mieszanego bezwodnika tego kwasu i innego kwasu karboksylowego, połączenie powstałego roztworu ze środkiem tworzącym imidohalogenek, zmieszanie powstałej mieszaniny reakcyjnej ze związkiem tworzącym iminoeter, a następnie z wodą w środowisku kwaśnym i wydzielenie powstałego kwasu 6beta-amino-2,2-dwumetyloopenam-3alfa-karboksylowego.

12p (P. 154734) 14.04.1972.

Patent dodatkowy do patentu nr 59957

Pierwszeństwo: 16.04.1971 - Wielka Brytania

The Wellcome Foundation Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Barbara Roth).

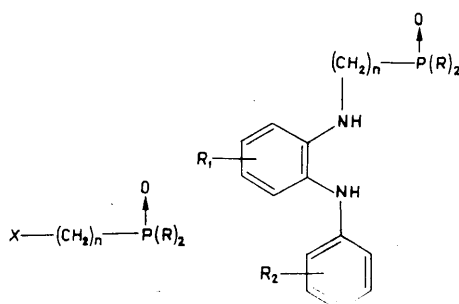
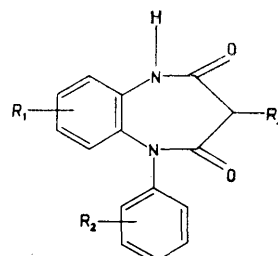
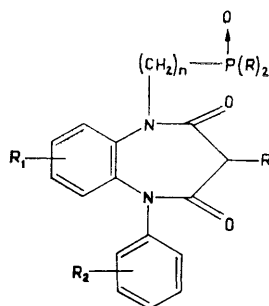
Sposób wytwarzania 2,4-dwuamino-5-benzylpirymidyny o wzorze 1, w którym R^1 , R^2 , R^4 i R^5 są jednakowe lub różne i każdy z nich oznacza atom wodoru, atom chlorowca, grupę alkilową albo alkoksylową, każda o 1—12, korzystnie o 1—7 atomach węgla, a najlepiej o 1—4 atomach węgla, zaś R^3 oznacza nasycony lub nienasycony rodnik węglowodorowy posiadający do 12 atomów węgla, dowolnie podstawionej atomem chlorowca, na przykład chlorek, według patentu nr 59957, znamienny tym, że redukuje się przez hydrogenolizę grupę SR^6 w związku o wzorze 2, w którym R^3 ma znaczenie podane dla R^3 lub oznacza atom wodoru zaś R oznacza grupę alkilową o 1—12 atomach węgla, korzystnie o 1—7, a najlepiej o 1—4 atomach węgla, albo oznacza grupę aralkilową, taką jak benzylową i w przy-

12p (P. 154735) 14.04.1972.

Pierwszeństwo: 15.04.1971 - Niemiecka Republika Federalna

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Heinz Kuch, Irmgard Hoffmann).

Sposób wytwarzania 1,5-benzodiazepinu o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza resztę alkilową o 1—3 atomach węgla, R_1 i R_2 , które mogą być jednakowe lub różne, oznaczają atom wodoru, atom chlorowca, grupę trójfluorometylową lub nitrową lub grupę alkoksylową o 1—2 atomach węgla, R_3 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową o 1—3 atomach węgla, i η oznacza liczbę 1—3 znamienny tym, że albo pochodne benzodiazepiny o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkami dwualkylfosforyloalkilowymi o ogólnym wzorze 3, w którym R i η mają wyżej podane znaczenie i X oznacza atom chlorowca lub resztę kwasu alkanosulfonowego lub arylosulfonowego, w obecności środków metalizujących albo pochodną 2-amino-dwufenylami-

WZÓR 4

ny o ogólnym wzorze 4, w którym R, R₁, R₂ i n mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z dwuhalogenkiem kwasu malonowego lub alkilmalonowego, ewentualnie z zastosowaniem środków wiążących kwasy.

12p

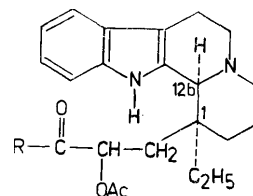
(P. 155188)

5.05.1972.

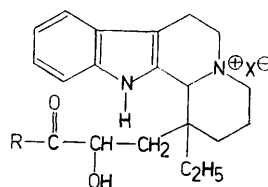
Pierwszeństwo: 7.05.1971 - Węgry

Richter Gedeon Vegyeszeti Gyar Rt., Budapeszt, Węgry, (Csaba Szantay, Lajos Szabo, György Klaus, Vilmos Simonidesz).

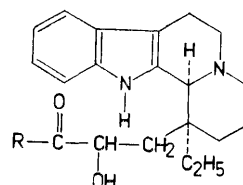
Sposób wytwarzania winkaminy i jej analogów o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza grupę alkoksylową o 1—5 atomach węgla albo grupę R—CO—, oznaczającą reaktywną grupę, którą można przekształcić w rodnik alkoksykarbonylowy, korzystnie amid kwasowy lub grupę nitrylową, znamienny tym, że 1-etylo-2,3,4,6,7,12-sześciowodorindolo[2,3-a]chinolizynę o wzorze 2 poddaje się reakcji z pochodną kwasu α-acyloksyakrylowego o ogólnym wzorze 3, w którym R ma wyżej podane znaczenie, a Ac oznacza rodnik acylo wy niższego alifatycznego lub aromatycznego kwasu karboksylowego albo kwasu alkilo- lub arylosulfonowego, otrzymany związek o ogólnym wzorze 4, w którym R i Ac mają wyżej podane znaczenie, a X⁻ oznacza anion nieorganiczny, korzystnie jon nadechloranowy, ewentualnie w postaci wolnej zasady albo poddaje się reakcji redukcji, a otrzymany związek o ogólnym wzorze 5, w którym R i Ac mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie w postaci soli, poddaje się reakcji ze środkiem deacylującym w celu wytworzenia związku o ogólnym wzorze 7, w którym R ma wyżej podane znaczenie, albo poddaje się reakcji deacylacji, a otrzymany związek o ogólnym wzorze 6, w którym R i X⁻ mają wyżej podane znaczenie, poddaje się redukcji, a następnie otrzymany związek o ogólnym wzorze 7, w którym R ma wyżej podane znaczenie albo poddaje się reakcji ze środkiem utleniającym i otrzymuje mieszaninę epiwinkaminy i winkaminy lub mieszaninę związków o ogólnych wzorach 1 i 8, w którym R ma wyżej podane znaczenie, epiwinkaminę lub jej pochodną o ogólnym wzorze 8 poddaje się epimeryzacji

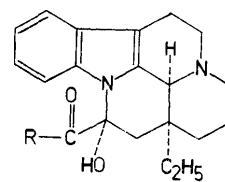
WZOR 5

WZOR 6

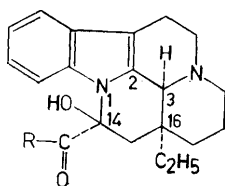

WZOR 7

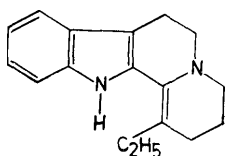

WZOR 8

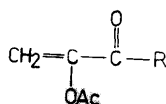
cji znany sposób, albo poddaje się reakcji z węglanem srebra w celu wytworzenia winkaminy lub jej pochodnej o ogólnym wzorze 1, w którym R ma wyżej podane znaczenie, a następnie grupę reaktywną związku otrzymanego w którymkolwiek z etapów procesu ewentualnie przekształca się w grupę alkoksykarbonylową o 1—5 atomach węgla w rodniku alkilowym a (±)-winkaminę lub jej analog o wzorze 1 ewentualnie rozdziela się.

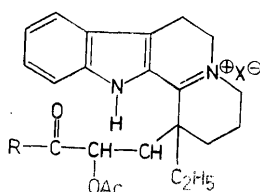
WZOR 1

WZOR 2

WZOR 3

WZOR 4

12p

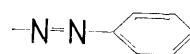
(P. 155215)

6.05.1972.

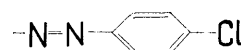
Pierwszeństwo: 8.05.1971 - Włochy

Poli Industria Chimica Sp. A., Mediolan, Włochy.

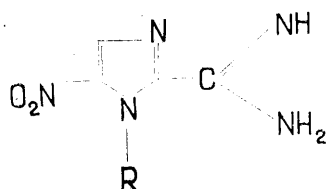
Sposób wytwarzania nowych 2,5-dwupodstawionych pirymidyn, znamienny tym, że poddaje się reakcji podstawiony dwualdehyd malonowy o wzorze ogólnym R₁CH(CHO), z podstawioną w pozycji 1 amidyną kwasu 5-nitro-2-imidazolo karboksylowego-2 o wzorze ogólnym 4, w których R oznacza rodnik metylowy, etylowy, lub benzylowy, a R₁ oznacza atom wodoru, chloru, bromu, lub grupę —NO₂, —NH₂, —NHCOCH₃, —NHCOCH₂CH₃, lub grupę o wzorze 2, albo grupę o wzorze 3.

Wzór 2

Wzór 3

Wzór 4

12p

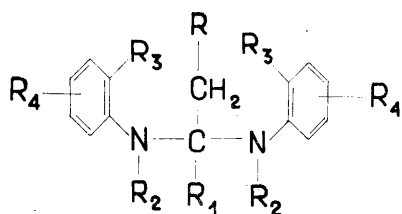
(P. 155304)

11.05.1972.

Pierwszeństwo: 13.05.1971 - Włochy

Snam Progetti S.p.A., Mediolan, Włochy, (Pietro Moggi, Ugo Romano).

Sposób wytwarzania azotowych związków heterocyklicznych, znamienny tym, że związek o wzorze przedstawionym na rysunku, w którym symbole R, R₁, R₂ i R₃ oznaczają atom wodoru lub rodnik alkilowy, a R₄ oznacza atom wodoru lub chloru, rodnik alkilowy lub aryłowy, grupę nitrową, cyjanową, aminową lub aiksylową, poddaje się reakcji pirolizy.

Wzór 1

12q

(P. 138252)

19.01.1970.

Starogardzkie Zakłady Farmaceutyczne „Polfarm” Przedsiębiorstwo Państwowe, Starogard-Gdański, (Janusz Sokołowski, Zofia Fiałkiewiczowa, Stefania Kolka, Stanisław Magielka, Alojzy Wolski, Karol Cwikliński).

Sposób wytwarzania N-metyloglukaminy przez katalityczną redukcję wodorem mieszaniny D-glikozy i metyloaminy znamienny tym, że redukcję mieszaniny D-glikozy i stechiometrycznej ilości ewentualnie w niewielkim nadmiarze metyloaminy prowadzi się w alkoholu metylowym, wodorem pod ciśnieniem 20–35 atm w obecności katalizatora niklu Raney'a w temperaturze nie wyżej niż 55°C, z ewentualnym dodatkiem węgla aktywnego, po czym do mieszaniny reakcyjnej dodaje się niewielką ilość wody, oddziela katalizator a otrzymany produkt oczyszcza się w znany sposób przez krystalizację z rozpuszczalników.

12q

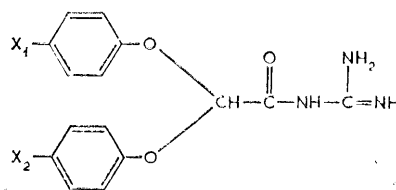
(P. 138641)

6.02.1970.

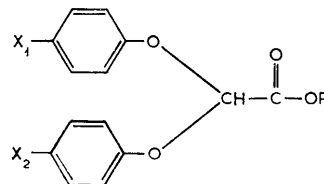
Pierwszeństwo: 7.02.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki

Sandoz A. G., Bazylea, Szwajcaria (Albert J. Frey, Mario G. Buzzolini).

Sposób wytwarzania nowych związków organicznych o wzorze 1, w którym X₁ i X₂ jednakowe lub różne, oznaczają atom chloru, bromu lub jodu, znamienny tym, że guanidynę poddaje się reakcji z związkami o wzorze 2, w którym X i X₂ mają wyżej podane znaczenie, a R oznacza rodnik alkilowy zawierający 1–6 atomów węgla.

WZÓR 4

WZÓR 2

12q

(P. 138762)

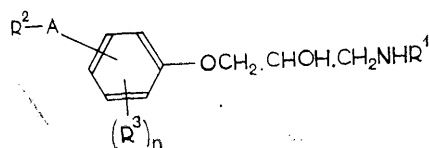
11.02.1970.

Pierwszeństwo: 21.02.1969, 24.09.1969 - Wielka Brytania

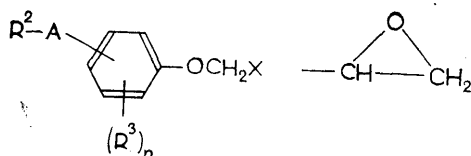
Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania (Arthur Michel Barrett, John Carter, Roy Hull, Dawid James le Count, Christopher John Squire).

Sposób wytwarzania pochodnych alkanoloaminy o ogólnym wzorze 1, w którym R¹ oznacza rodnik alkilowy lub hydroksyalkilowy, R² oznacza rodnik elektryczny, A oznacza rodnik alkilenowy lub alkenylo-owy, n oznacza wartość liczbowa 1 lub 2 a R³ oznacza atom wodoru, chlorowca, rodnik alkilowy, cykloalkilowy, alkenylo-owy, nitrowy, hydroksylo-owy, alkilotio-owy, alkoksylowy, alkenyloksylowy, aryłowy, aryloksylowy, aralkilowy, aralkoksylowy, hydroksyalkilowy, alkoksyalkilowy, halogenoalkilowy, acylowy, alkoksykarbonylo-owy i cyjanowy, przy czym jeżeli symbol n oznacza wartość liczbowa 2, wówczas rodniki o symbolu R³ są jednakowe lub różne, oraz estrów, produktów kondensacji z aldehydami i soli addycyjnych otrzymanych związków, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 3, w którym R², R³ A i n mają wyżej podane znaczenie a X oznacza grupę o wzorze 4 lub grupę o wzorze CHOH·CH₂Y, w którym Y oznacza atom chlorowca lub mieszaninę związków o wzorze 3, w którym X ma obydwa wyżej podane znaczenia poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze NH₂R¹, w którym R¹ ma wyżej podane znaczenie, lub związek o ogólnym wzorze 5, w którym R², R³, A i n mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie pochodną metalu alkalicznego tego związku, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze Y·CH₂CHOH·CH₂·NHR¹ lub ze związkiem o ogólnym wzorze 6, w których to wzorach R¹ i Y mają wyżej podane znaczenie, lub w przypadku wytwarzania związku o ogólnym wzorze 1, w którym symbol A oznacza rodnik winylenowy, związek o ogólnym wzorze 7, w którym R¹, R³, Y i n mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji w obecności zasady ze związkiem o ogólnym wzorze R²·CH₂·R³ lub ze związkiem o ogólnym wzorze R²·CH₂PO(OR⁶)₂, w których to wzorach R³ oznacza atom wodoru lub rodnik karboksylowy a R⁶ oznacza rodnik alkilowy o nie więcej niż 6 atomach węgla lub związek o ogólnym wzorze 8, w którym R¹, R², R³ i n mają wyżej podane znaczenie, A oznacza rodnik alkilenowy lub alkenylenowy a R⁷ oznacza rodnik ulegający hydrogenolizie, poddaje się hydrogenolizie i otrzymany związek ewentualnie przeprowadza się w addycyjną sól z kwasem, lub w przypadku wytwarzania związku o ogólnym wzorze 1, w którym R¹ oznacza rodnik o wzorze R⁸R⁹CH, w którym R⁸ oznacza rodnik alkilowy a R⁹ oznacza rodnik alkilowy lub hydroksyalkilowy, związek o ogólnym

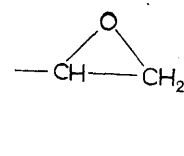
wzorze 9, w którym R^2 , R^3 , A i n mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie sól addycyjną z kwasem tego związku, poddaje się reakcji w warunkach redukcyjnych ze związkiem karbonylowym o ogólnym wzorze $R^8 \cdot \text{COR}^9$, w którym R^8 i R^9 mają wyżej podane znaczenie, lub związek o ogólnym wzorze 9, w którym R^3 , A i n mają wyżej podane znaczenie a R^2 oznacza pochodną funkcyjną rodnika karboksylowego, przetwarza się w inny związek o ogólnym wzorze 9, w którym R^2 oznacza inną pochodną funkcyjną rodnika karboksylowego, lub w przypadku wytwarzania związku o ogólnym wzorze 1, w którym A oznacza rodnik alkilenowy, odpowiedni związek o ogólnym wzorze 1, w którym A oznacza rodnik alkenylenowy poddaje się redukcji, lub w przypadku wytwarzania estru pochodnej alkanoloaminy o ogólnym wzorze 1, addycyjną sól kwasu tej pochodnej poddaje się reakcji ze środkiem acylującym, lub w przypadku wytwarzania odpowiedniej pochodnej oksazolidynowej alkanoloaminy o ogólnym wzorze 1, pochodną alkanoloaminy o ogólnym wzorze 1 poddaje się reakcji z aldehydem i otrzymany ester lub produkt kondensacji z aldehydem pochodnej alkanoloaminy ewentualnie przetwarza się poprzez wolną zasadę w odpowiednią sól addycyjną z kwasem w znany sposób.

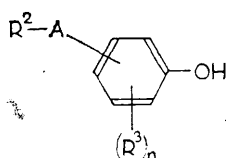
WZÓR 1

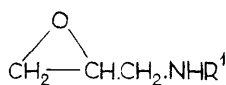
WZÓR 3

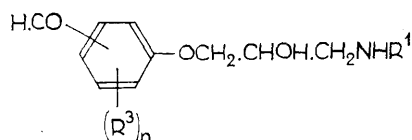
WZÓR 4

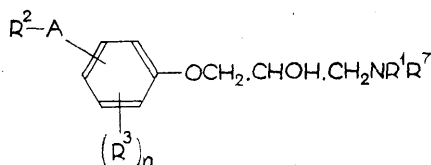
WZÓR 5

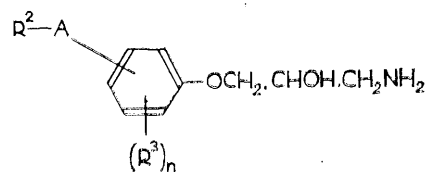
WZÓR 6

WZÓR 7

WZÓR 8

WZÓR 9

12q

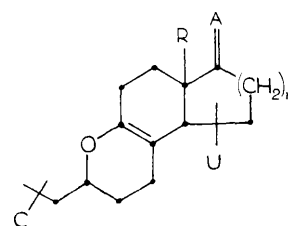
(P. 140135)

20.04.1971

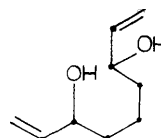
Pierwszeństwo: 21.04.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki

F. Hoffmann - La Roche und Co. Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria, (Dawid Andrews, Gabriel Saucy).

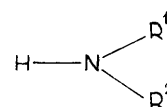
Sposób wytwarzania związków trójpierścieniowych o ogólnym wzorze 1, w którym A oznacza grupę o wzorze 13 lub 14, C i U oznaczają wiązanie pojedyncze lub podwójne, R oznacza niższy rodnik alkilowy, a n oznacza liczbę 1 lub 2, przy czym jeżeli C oznacza wiązanie podwójne, wówczas U także oznacza wiązanie podwójne, a gdy U oznacza wiązanie pojedyncze, wówczas A oznacza grupę o wzorze 14, jak również optycznych enancjomerów tych związków, znamieny tym, że 3,7-dwuhydroksynonadien-1,8 o wzorze 2 poddaje się w obecności dwutlenku manganu reakcji z aminą o ogólnym wzorze 3, w którym R^1 oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, a R^2 oznacza niższy rodnik alkilowy lub aralkilowy, albo też R^1 i R^2 razem z łączącym je atomem azotu oznaczają pięcio- lub sześcioczłonowy, nasycony pierścień heterocykliczny, zawierający poza tym nie więcej niż jeden dalszy atom azotu lub tlenu i otrzymany związek o ogólnym wzorze 4, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie uwodornia katalitycznie i otrzymany związek o ogólnym wzorze 5, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, albo związek o ogólnym wzorze 4, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, poddaje reakcji z pierścieniowym dionem o ogólnym wzorze 6,

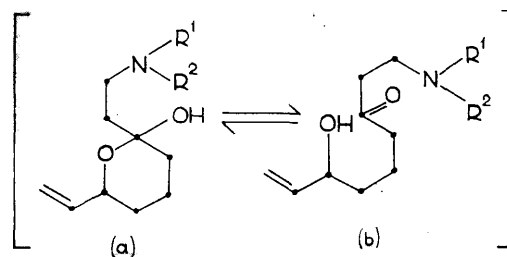
WZÓR 1

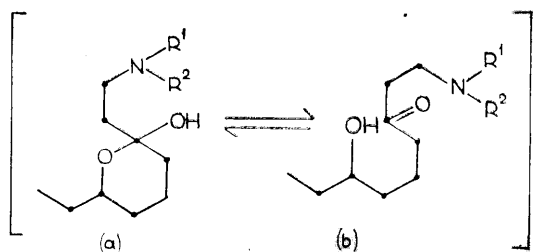
WZÓR 2

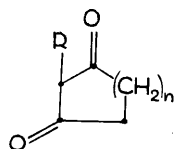
WZÓR 3

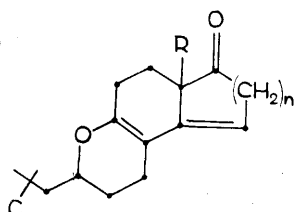
WZÓR 4

WZÓR 5

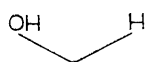
WZÓR 6

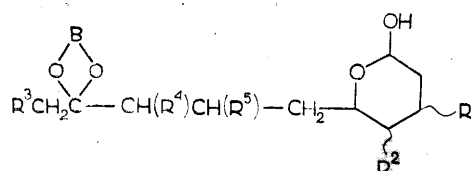
WZÓR 7

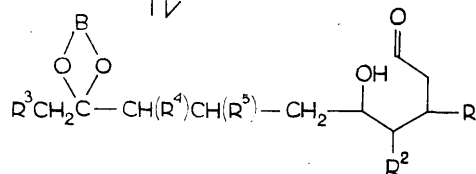
WZÓR 13

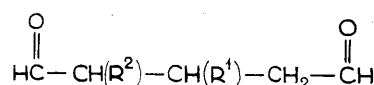
WZÓR 14

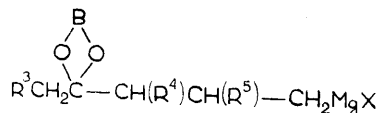
WZÓR 1a

WZÓR 1b

WZÓR 2

WZÓR 3

w którym R i n mają wyżej podane znaczenie, otrzymując związek o ogólnym wzorze 7, w którym R, C i n mają wyżej podane znaczenie i jeżeli w związku o wzorze 7 symbol C oznacza podwójne wiązanie, wówczas związek taki ewentualnie poddaje się selektywnemu uwodornieniu katalitycznemu i/lub otrzymany związek traktuje środkiem redukującym i otrzymany produkt ewentualnie uwodornia katalitycznie.

12q

(P. 140745)

20.05.1970.

Pierwszeństwo: 21.05.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki

F. Hoffmann - La Roche Co. Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria, (Dawid Anderews, Gabriel Saucy).

Sposób wytwarzania **czterowodoropiranol-2 podstawionych w położeniu 6** o wzorze 1a-1b, w którym B oznacza jedno- lub dwupierscieniowy rodnik arylenowy, ewentualnie podstawiony jednym lub kilkoma niższymi rodnikami alkilowymi lub niższymi grupami alkoksylowymi, przy czym oba atomy tlenu związane z B są umieszczone w położeniu orto rodnika arylenowego, a R¹, R², R³, R⁴ i R⁵ oznaczają atomy wodoru lub niższe rodniki alkilowe, z tym, że dwualdehyd o wzorze 2, w którym R¹ i R² mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z odczynnikiem Grignarda o wzorze 3, w którym R³, R⁴, R⁵ i B mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chlorowca.

12q

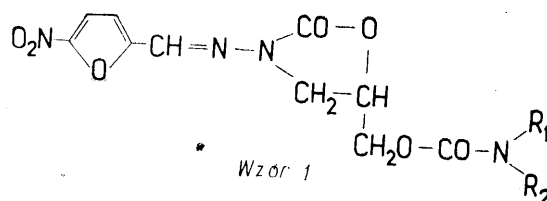
(P. 141093)

4.06.1970.

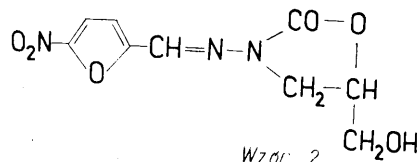
Pierwszeństwo: 5.06.1969 - Wielka Brytania

J. R. Geigy A. G., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania **5-nitro-2-furfurylidenoaminook-sazolidynonu** o wzorze ogólnym 1, w którym R₁ oznacza atom wodoru lub grupę —CO—R₃, w której R₃ oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, albo grupę alkenylową o 2—6 atomach wę-

Wzór 1

Wzór 2

gla, a R_2 oznacza atom wodoru, z tym, że R_1 i R_2 nie mogą jednocześnie oznaczać wodoru, albo R_2 oznacza grupę alkilową o 1—3 atomach węgla lub grupę alkenylową o 3—4 atomach węgla, znamienny tym, że 5-nitro-2-furfurylidenoaminohydroksymetylookszolidyno o wzorze 2, poddaje się reakcji z izocyjanianem o wzorze R_3-NCO lub z izocyjanianem alkanolu o wzorze $R_3-CO-NCO$, w których to wzorach R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie.

12q (P. 141220) 10.06.1970.

Instytut Przemysłu Farmaceutycznego, Warszawa, (Jerzy Wrotek).

Sposób wytwarzania 3-(2-hydroksyetylo)-4-metylo-7-hydroksykumaryny przez reakcję rezorcyny z a-acetylo- γ -butyrolaktonem, znamienny tym, że reakcję prowadzi się w środowisku obojętnych rozpuszczalników w stosunku do powstającego produktu, takich jak na przykład alkanole, w obecności chlorowodoru.

12q (P. 141227) 10.06.1970.

Pierwszeństwo: 11.06.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki

The Upjohn Company, Kalamazoo, USA, (Robert David Birkenmeyer, Lester Arthur Dolak).

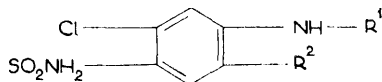
Sposób wytwarzania związków N-dealkilowych z trzeciorzędowych związków z niższą grupą N-alkilową, znamienny tym, że na trzeciorzędowy związek z niższą grupą N-alkilową o 1 do 4 atomach węgla w rozpuszczalniku polarnym działa się tlenem w temperaturze od 0°C do 100°C, w obecności katalizatora takiego jak: platyna, pallad, rod, ruten, dwutlenek manganu i nikiel.

12q (P. 149395) 12.07.1971.

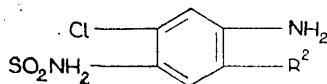
Pierwszeństwo: 13.07.1970 - Wielka Brytania

A/S Dumex Ltd./, Kopenhaga, Dania, (Svend Age Christensen).

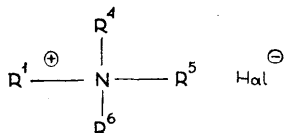
Sposób wytwarzania pochodnych N-podstawionego kwasu antranilowego o wzorze ogólnym 1, w którym R_1

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

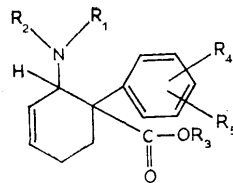
oznacza grupę furfurylową, ewentualnie podstawioną grupą alkilową mającą do 4 atomów węgla, grupą benzylową lub tienylową, R_2 oznacza grupę $COOH$, grupę $-CN$ lub grupę o wzorze $COOR_3$, w którym R_3 oznacza kation, taki jak atom metalu alkalicznego lub grupę amonową, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w którym R_2 ma wyżej wymienione znaczenie poddaje się reakcji z czwartorzędowym związkiem amoniowym o wzorze 3, w którym R_1 ma wyżej wymienione znaczenie, a R_4-R_6 są takie same lub różne i oznaczają grupy alkilowe, korzystnie metylowe, a Hal oznacza atom chlorowca, korzystnie jod i otrzymany związek o wzorze 1, wyodrębnia się z mieszaniny reakcyjnej.

12q (P. 149434) 13.07.1971.

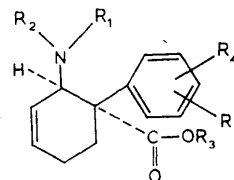
Pierwszeństwo: 15.07.1970, 30.03.1971. 31.03.1971 - Szwajcaria

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Anton Ebnöther, Rudolf Süess).

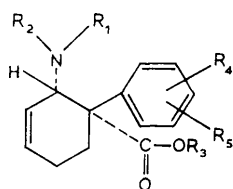
Sposób wytwarzania nowych pochodnych kwasu 2-amino-1-fenylocyklohekseno-3-karboksylowego o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza niższy rodnik alkilowy, R_2 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy lub rodnik benzylowy, albo R_1 i R_2 razem z atomem azotu tworzą pierścień heterocykliczny o 5 lub 6 członach, ewentualnie zawierający jako dalszy heteroatom atom tlenu lub azotu albo atom azotu monopodstawiony niższym rodnikiem alkilowym, R_3 oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, R_4 oznacza niższą grupę alkoksylową, a R_5 oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkoksylową, albo R_4 i R_5 razem oznaczają grupę metylenodwuoxy, jak również soli addycyjnych tych związków z kwasami, znamienny tym, że w celu otrzymania związków o wzorze 1c, w którym R_1 , R_2 , R_4 i R_5 mają wyżej podane znaczenie, a R_3 oznacza niższy rodnik alkilowy związek o wzorze 2, w którym R_4 , R_5 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze 3, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie, albo w celu otrzymania związków o wzorze 1f, w którym R_1 , R_3 , R_4 i R_5 mają wyżej podane znaczenie, związek o wzorze 1g, w którym R_3 , R_4 i R_5 mają wyżej podane znaczenie, odbenzylowuje się hydrogenolitycznie i ewentualnie otrzymany związek o wzorze 1c ewentualnie przeprowadza na drodze hydrolizy w związek o wzorze 1d, w którym R_1 , R_2 , R_4 i R_5 mają wyżej podane znaczenie i ewentualnie otrzymaną mieszaninę izomerów związków o wzorze 1 ewentualnie rozdziela na izomery, to jest pochodną kwasu trans-2-amino-1-fenylocyklohekseno-3-karboksylowego o wzorze 1a, w którym R_1 , R_2 , R_3 , R_4 i R_5 mają wyżej podane znaczenie i pochodną kwasu cis-2-amino-1-fenylocyklohekseno-3-karboksylowego o wzorze 1b, w którym R_1 , R_2 , R_3 , R_4 i R_5 mają wyżej podane znaczenie i/lub przeprowadza je w addycyjne sole z kwasami.

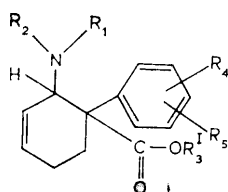
WZÓR 1

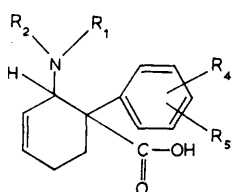
WZÓR 1a

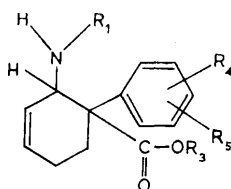
WZÓR 1b

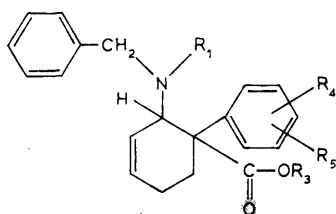
WZÓR 1c

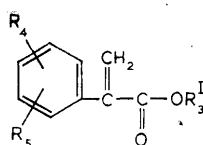
WZÓR 1d

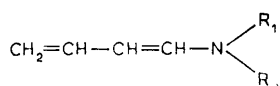
WZÓR 1f

WZÓR 1g

WZÓR 2

WZÓR 3

12q

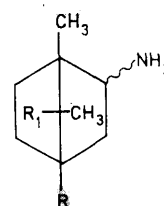
(P. 149520)

17.07.1971.

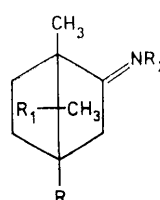
Pierwszeństwo: 17.07.1970 - Szwajcaria

F. Hoffmann - La Roche und Co. Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria, (Karl Bernauer, Janos Borgulya, Maurice Jaiffe, Walter Mosimann).

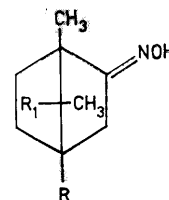
Sposób wytwarzania pochodnych bornanoaminy o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza niższą grupę alkilową lub ewentualnie podstawioną grupę fenyłową, a R1 oznacza niższą grupę alkilową, przy czym przynajmniej jeden z podstawników R i R1 oznacza grupę metylową, oraz ich soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym R i R1 mają wyżej podane znaczenie, a R2 oznacza atom wodoru lub grupę hydroksylową, poddaje się redukcji albo związek o wzorze ogólnym 3, w którym R i R1 mają wyżej podane znaczenie, a R3 oznacza grupę dającą się odszczepić hydrolytycznie, poddaje hydrolyzie i ewentualnie rozdziela otrzymaną mieszaninę stereoizomerów lub diastereoizomerów i wytworzoną zasadę ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z kwasem.

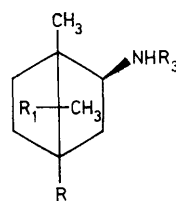
WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 2a

WZÓR 3

12q

(P. 149590)

23.07.1971.

Pierwszeństwo: 24.07.1970 - Szwajcaria

Ciba-Geigy AG., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych związków azowych nie zawierających grup sulfonowych, znamienny tym, że składniki bierne o wzorze $H-A-NR_1-R_2-X-CO-Y-CO-X'-R_3$, w którym A oznacza rodnik 1,4 fenyłowy, X oznacza grupę iminową, atom siarki lub tlenu, Y oznacza alifatyczny lub cykloalifatyczny rodnik węglowodorowy, ewentualnie podstawiony, X' oznacza grupę iminową, atom siarki lub tlenu, R1 oznacza rodnik alkilowy, R2 oznacza rodnik alkilenowy, zaś R3 oznacza grupę organiczną, sprzęga się ze związkiem

dwuazoniowym składnika czynnego i otrzymany produkt ewentualnie przeprowadza się w związek czwartorzędowy.

12q

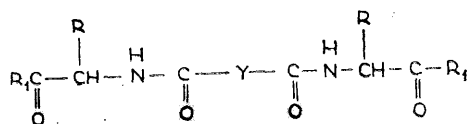
(P. 149658)

26.07.1971.

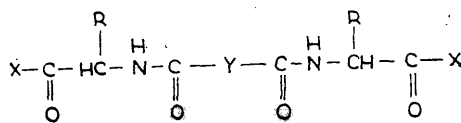
Pierwszeństwo: 27.07.1970 - NRF

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt n/Menem, NRF, (Ulrich Pintschovius, Erich Schinzel).

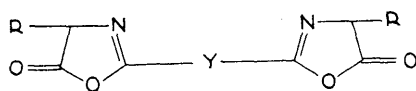
Sposób wytwarzania α -aminoketonów acylowanych kwasami dwukarboksylowymi o ogólnym wzorze 1, w którym Y oznacza bezpośrednie wiązanie lub dwuwartościową resztę olefinową, resztę karbocykliczną lub heterocykliczną o łańcuchu sprzężonych wiązań podwójnych przebiegającym pomiędzy graniczącymi z Y grupami karbonyłowymi, R oznacza atom wodoru, niższą grupę alkilową, resztę fenyłową lub benzylową, R1 oznacza resztę karbocykliczną lub heterocykliczną, jedno- lub wielordzeniową resztę aromatyczną, która może być podstawione elektronodonorowym, nie chromoforowym podstawnikiem, znamienny tym, że acylowane kwasami dwukarboksylowymi halogenki kwasów α -aminokarboksylowych o ogólnym wzorze 2, lub bis-azolaktyny o ogólnym wzorze 3, w którym Y i R mają wyżej podane znaczenie i X oznacza atom chloru lub bromu, poddaje się reakcji z karbocyklicznymi lub heterocyklicznymi, jedno- lub wielordzeniowymi związkami aromatycznymi, które mogą być podstawione elektronodonorowymi, nie chromoforowymi resztami, w obecności katalizatorów Friedel-Crafts'a.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

12q

(P. 149685)

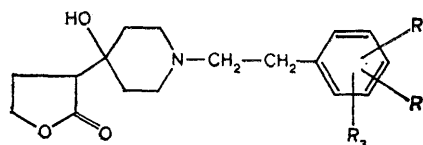
27.07.1971.

Pierwszeństwo: 29.07.1970 - Szwajcaria

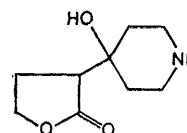
Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Anton Ebnöther, Erwin Rissi).

Sposób wytwarzania nowych związków heterocyklicznych o wzorze 1, w którym R oznacza atom fluoru, chloru, bromu, grupę trójfluorometyłową, niższy rodnik alkilowy lub niższą grupę alkoksylową, R2 oznacza atom chloru, bromu, fluoru, niższy rodnik alkilowy lub niższą grupę alkoksylową, a R3 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy lub niższą grupę alkoksylową oraz ich soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że związek o wzorze 2 kondensuje się ze związkiem

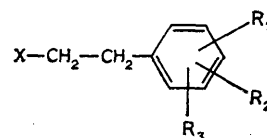
o wzorze 3, w którym R1, R2 i R3 mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza resztę kwasową reaktywnego estru w obecności środka wiążącego kwas albo związek o wzorze 4, w którym R1, R2 i R3 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z γ -butyrolaktonem o wzorze 5 w obecności zasadowego środka kondensującego i hydrolizuje otrzymany produkt reakcji, a otrzymane związki o wzorze 1 przeprowadza się ewentualnie w ich sole addycyjne z kwasami.

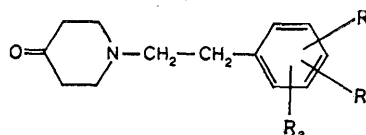
WZÓR 1

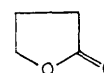
WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

WZÓR 5

12q

(P. 149893)

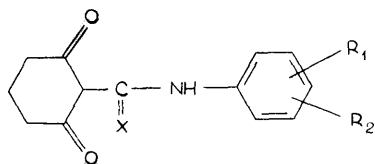
7.08.1971.

Pierwszeństwo: 8.08.1970 - NRF

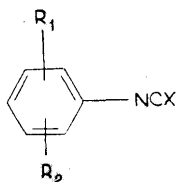
Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt n/Menem, NRF (Heinrich Ruschig, Johann König, Walter Dittmar, Peter Klatt, Dieter Düwel).

Sposób wytwarzania anilidów kwasu dwuketocykloheksanokarboksylowego o wzorze 1, w którym X oznacza atom tlenu lub siarki, R oznacza atom chlorowca, grupę trójfluorometyłową, nitrową, alkilową o 1—4 atomach węgla, alkoksylową o 1—4 atomach węgla lub chlorowca alkoksylową o 1—4 atomach węgla, lub w przypadku gdy X oznacza atom siarki R1 oznacza atom wodoru, a R2 oznacza atom wodoru lub takie same podstawniki jak R1, znamienny tym, że cykloheksandion-1,3 poddaje się reakcji z odpowiednio podstawionym izocyjanianem fenyłu lub izotocyjanianem fenyłu o wzorze 2, w którym R1, R2 i X mają wyżej podane

znaczenie, lub z odpowiednim związkiem tworzącym izocyjanian lub izotiocyanian, korzystnie w obecności zasady.

WZÓR 1

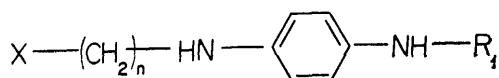
WZÓR 2

12q (P. 153198) 31.01.1972.

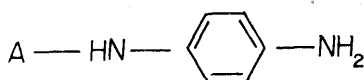
Pierwszeństwo: 24.02.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria (Robert Everett Manning).

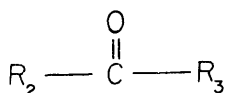
Sposób wytwarzania nowych pochodnych fenylenodwuaminy o wzorze 1, w którym X oznacza grupę fenylową lub alkoksylową o 1-4 atomach węgla, R1 oznacza rodnik alkilowy o 5-11 atomach węgla o rozgałęzionym lub prostym łańcuchu, a η oznacza liczbę 2, 3 lub 4, znamienny tym, że związki o wzorze 2, w którym A oznacza grupę o wzorze $-(CH_2)_n-X$ lub R1 przy czym R1, n i X posiadają wyżej podane znaczenie, poddaje reakcji w warunkach redukującego alkilowania ze związkami o wzorze 3, w którym R2 oznacza atom wodoru, a R3 oznacza rodnik alkilowy o 4-10 atomach

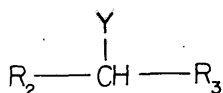
Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

Wzór 4

węgla o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu lub grupę o wzorze $-(CH_2)_n-X$, w którym η oznacza liczbę 1, 2 lub 3, a X posiada wyżej podane znaczenie, albo R2 i R3 oznaczają rodniki alkilowe, które razem z atomem węgla związanym z grupą ketonową tworzą prosty lub rozgałęziony keton o 5-11 atomach węgla, z tym ograniczeniem, że jeżeli A w związkach o wzorze 2 oznacza R1 wtedy w związkach o wzorze 3 R2 oznacza atom wodoru i R3 oznacza grupę o wzorze $-(CH_2)_n-X$ albo, jeżeli w związkach o wzorze 2 A oznacza grupę o wzorze $-(CH_2)_n-X$, wtedy w związkach o wzorze 3 R2 oznacza atom wodoru i R3 oznacza rodnik alkilowy albo też R2 i R3 niezależnie od siebie oznaczają rodniki alkilowe, albo poddaje reakcji związki o wzorze 2 ze związkami o wzorze 4, w którym R2 i R3 posiadają wyżej podane znaczenie, a Y oznacza atom chloru lub bromu, z tym, że A, R2 i R3 mają znaczenie podane w ustępie a).

12g (P. 153752) 28.02.1972.

Pierwszeństwo: 1.03.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Shell Internationale Research Maatschappij N. V., Haga, Holandia, (Robert Peter Nielsen).

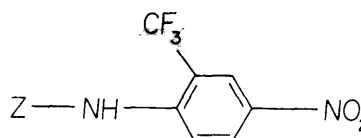
Sposób aktywowania katalizatora srebrowego według zgłoszenia P 151846, znamienny tym, że katalizator ogrzewa się w temperaturze od 175°C—300°C w ciągu 4—24 godzin kontaktuje katalizator z bezwodnym alkanolem lub mieszaniną alkanoli zawierających jeden lub dwa atomy węgla, a następnie przeprowadza się odzyskiwanie katalizatora.

12q (P. 153828) 2.03.1972.

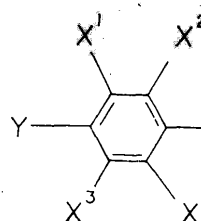
Pierwszeństwo: 26.08.1971 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Charles Brian Barlow, Brian Graham White).

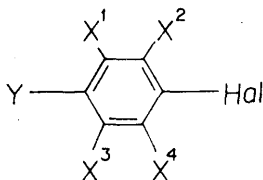
Sposób wytwarzania pochodnych heterocyklicznych o ogólnym wzorze 2, w których Z oznacza chlorowcopodstawiony rodnik naftylowy lub rodnik o ogólnym wzorze 3, w którym X¹, X², X³ i X⁴ są takie same lub różne i oznaczają atom chlorowca, a Y oznacza atom chlorowca lub rodnik trójfluorometylowy, nitrowy lub alkilowy, znamienny tym, że 4-nitro-2-trójfluorometyloanilinę poddaje się reakcji w obecności zasady z chlorowcopochodną naftalenu lub ze związkiem o ogólnym wzorze 14, lub 4-nitro-2-trójfluorometyloanilinę poddaje się reakcji z zasadą a następnie otrzymany produkt

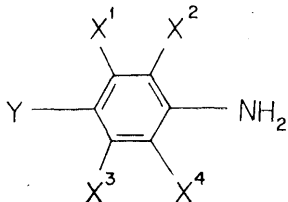
Wzór 2

Wzór 3

Wzór 14

Wzór 15

poddaje się reakcji z chlorowcopochodną naftalenu lub ze związkiem o ogólnym wzorze 14, lub związek o ogólnym wzorze 15 lub chlorowcopochodną naftyloaminy poddaje się reakcji z 2-chlorowco-5-nitro- a, a, a-trój fluorotoluenem, w których to wzorach wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie, a Hal oznacza atom chlorowca.

Srodek szkodnikobójczy, znamieny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o ogólnym wzorze 2, w którym Z oznacza chlorowcopodstawiony rodnik naftyłowy lub rodnik o ogólnym wzorze 3, w którym X^1 , X^2 , X^3 i X^4 są takie same lub różne i oznaczają atom chlorowca, a Y oznacza atom chlorowca lub rodnik trój-fluorometylowy, nitrowy lub alkilowy.

12q

(P. 155107)

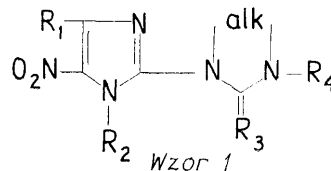
2.05.1972.

Pierwszeństwo: 3.05.1971, 1.11.1971, 8.02.1971 - Szwajcaria

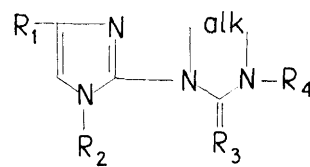
Ciba - Geigy A.G., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych imidazoli o wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru lub resztę niskoalkilową, R_2 atom wodoru, resztę hydroksyniskoalkilową, niskoalkilosulfonyloniskoalkilową lub aminoniskoalkilową, R_3 ogroowanie okso lub tiookso, R_4 atom wodoru, resztę niskoalkilową, hydroksyniskoalkilową, niskoalkoksyniskoalkilową, aminoniskoalkilową acylową lub w danym przypadku podstawioną grupę 2-imidazolilową zaś alk oznacza resztę niskoalkilową, znamieny tym, że imidazol o wzorze 3, w którym R_1 i R_2 posiadają znaczenie jak podano wyżej, zaś X oznacza reaktywną estryfikowaną grupę hydroksylową, wolną lub eteryfikowaną grupę merkaptanową, grupę aminową lub sulfonylową, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze 4, w którym R_3 , R_4 oraz alk posiadają znaczenie jak podano wyżej, lub imidazol o wzorze 1a, w którym R_1 , R_2 , R_3 , R_4 oraz alk posiadają znaczenie jak podano wyżej, lub imidazol o wzorze 5, w którym R_1 , R_2 , R_3 i R_4 posiadają znaczenie jak podano wyżej, jedna z reszt Y i Z oznacza atom wodoru a druga ugrupowanie -alk-X₁ przy czym alk posiada znaczenie jak podano wyżej, zaś X oznacza reaktywną estryfikowaną grupę hydroksylową, poddaje wewnątrzcząsteczkowej cyklizacji, lub imidazol o wzorze 5a, w którym R_1 , R_2 , R_4 oraz alk posiadają znaczenie jak podano wyżej, jedna z reszt A i B oznacza atom wodoru a druga ugrupowanie -CR₃-X₁ przy czym R_3 posiada znaczenie jak podano wyżej, zaś X oznacza reaktywną estryfikowaną grupę hydroksylową, poddaje wewnątrzcząsteczkowej cyklizacji, lub imidazol o wzorze b, w którym R_1 , R_2 oraz alk posiadają znaczenie jak podano wyżej, zaś R_5 oznacza resztę niskoalkilową, poddaje hydrolizie wobec środka utleniającego i w danym

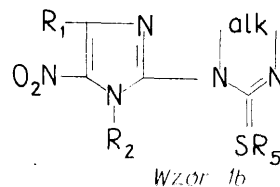
przypadku wprowadza do wytworzonego związku resztę R_1 lub imidazol o wzorze c, w którym R_1 , R_2 , R_3 oraz R_4 posiadają znaczenie jak podano wyżej, zaś reszta alkenyłowat oznacza resztę niskoalkenylową, poddaje reakcji i jeżeli zachodzi potrzeba wprowadza, przekształca lub odszczepia podstawniki w ramach definicji produktów końcowych i/lub rozdziela wytworzone mieszaniny racematów na czyste racematy i/lub rozdziela wytworzone racematy na antypody optyczne i/lub przekształca wytworzone sole w wolne związki lub inne sole lub przekształca wytworzone wolne związki w sole.

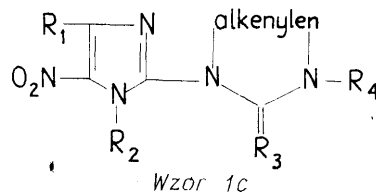
Wzór 1

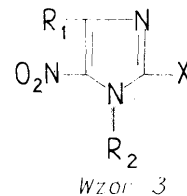
Wzór 1a

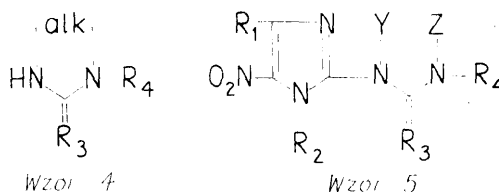
Wzór 1b

Wzór 1c

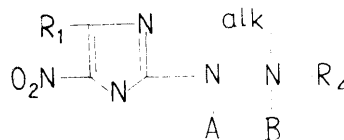
Wzór 3

Wzór 4

Wzór 5

Wzór 5a

12q (P. 155238) 8.05.1972.
Pierwszeństwo: 7.05.1971] . . . Holandia

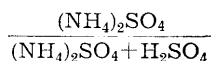
Stamicarbon N. V., Heerlen, Holandia, (Abraham Hermanus De Roij).

Sposób wytwarzania laktamów na drodze wewnątrzcząsteczkowej reakcji odpowiednich ketoksymów w środowisku kwasu siarkowego i wydzielania laktamów z tego środowiska przez ekstrakcję laktamów rozpuszczalnikiem organicznym nie mieszającym się z wodą, znamienny tym, że kwas siarkowy wraz z zawartym w nim laktamem miesza się najpierw z wodnym roztworem siarczanu amonowego, otrzymywanym jako produkt uboczny w znanej syntezie siarczanu hydroksyloamonowego na bazie redukcji azotynu amonowego dwutlenkiem siarki oraz podczas przetwarzania tego roztworu siarczanu hydroksyloamonowego przy oksymowaniu ketonów do ketoksymów, po czym po ekstrakcji i po ewentualnym dalszym zateżeniu poddaje się kwaśny roztwór siarczanu amonowego nie zawierający laktanu rozkładowi termicznemu z odzyskaniem gazu zawierającego dwutlenek siarki.

12q (P. 155239) 8.05.1972.
Pierwszeństwo: 7.05.1971 - Holandia

Stamicarbon N. V., Heerlen, Holandia, (Abraham Hermanus De Rooij).

Sposób wydzielania laktamów ze środowiska zawierającego stężony kwas siarkowy i ewentualnie jeszcze wolny trójtlenek siarki przez ekstrakcję nie mieszającym się z wodą rozpuszczalnikiem laktamu, znamienny tym, że środowisko składające się z laktamu i kwasu siarkowego zobojętnia się amoniakiem i wodą i rozcieńcza tak, aby stosunek molowy

w otrzymanym roztworze wynosił 0,30:1—0,65:1 a roztwór zawierał na 1 mol trójtlenku siarki, zawartego pierwotnie w postaci związanej na kwas siarkowy i w wolnej postaci, nie więcej niż 10 moli wody po czym laktam ekstrahuje z roztworu.

12s (P. 50749) 27.09.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr P. 148139

Pierwszeństwo: 6.05.1971 - Szwajcaria

Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób kapsulkowania substancji rozproszonych w cieczy za pomocą środków powierzchniowo czynnych według patentu głównego nr.....(P. 148349) znamienny tym, że substancję, która ma być kapsulkowana, dysperguje się w rozcieńczalniku w obecności reaktywnego środka powierzchniowo czynnego, zdolnego do wytwarzania związku nierozpuszczalnego w rozpuszczalniku, po czym otrzymaną zawiesinę traktuje roztworem produktów wstępnej kondensacji aminoplastów o niewielkiej aktywności powierzchniowej lub mieszaniną, z której produkty te powstają, a następnie reaktywne środki powierzchniowo czynne i produkty wstępnej kondensacji aminoplastów przeprowadza się nieodwracalnie w postać nierozpuszczalną.

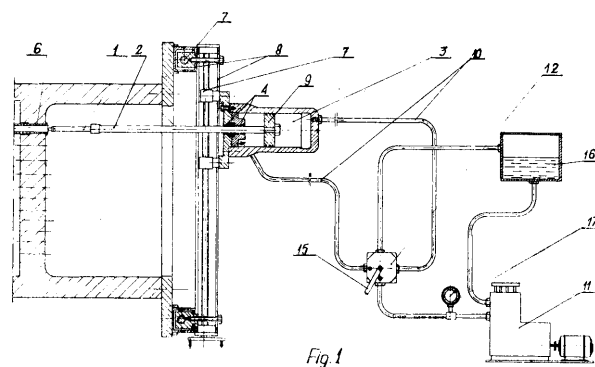
13a (P. 147157) 26.03.1971.

Zakłady Azotowe „Puławy”, Puławy, (Edward Bednarz).

Sposób roztlaczania rur w dnach sitowych i urządzenie do stosowania tego sposobu znamienny tym, że odkształcenie ścianki rury w płaszczyźnie styku z powierzchnią otworu dna sitowego dokonuje się przez 4—5 krotne kolejne działania tłoczniaka, cylindrycznego

narzędzia posiadającego część roboczą, składającą się z dwu ściętych stożków o wspólnej podstawie, przy czym w kolejnych tłoczeniach używa się narzędzi o zwiększających się średnicach, przy czym średnica narzędzia kolejnie wzrasta od wielkości $dw + g$ przy pierwszym przebiegu narzędzia do wielkości $dw + g_5$ przy ostatnim przebiegu narzędzia.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamiennie tym że, narzędzie robocze (1) wkłada się suwlicie do wycięcia w tłoczysku (2) siłownika (3), przy czym zmianę położenia siłownika względem otworów w dnie sitowym (6) dokonuje się przy pomocy r'rub pociągowych (7) umieszczonych w prowadnicach pionowej i poziomej (8).

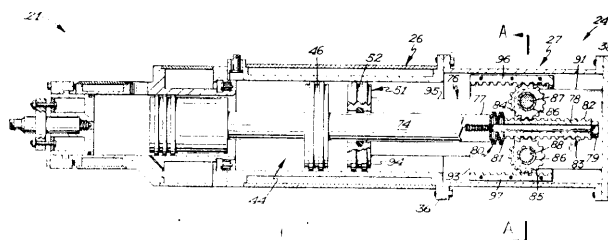

Ma (P. 147461) 19.04.1968.

Pierwszeństwo: 12.09.1967 - Stany Zjednoczone Ameryki

Anton Braun, Minneapolis Minnesota, Stany Zjednoczone Ameryki.

Urządzenie synchronizujące zwłaszcza maszyny tłoczkowej, wyposażone w dwa przeciwbieżne poruszające się do przodu i do tyłu zespoły przeciwcieżary, przy czym przynajmniej jeden z zespołów przeciwcieżaru zawiera tłok, znamiennie tym że, na członie (78), połączonej z pierwszym ruchomym zespołem przeciwcieżaru i stanowiącym jego część, umocowane są przynajmniej dwie pierwsze zębatki (82, 83), których zęby oddzielnie wystają na zewnątrz, że przewidziane są przynajmniej dwa elementy przekładniowe (84, 85) będące w ząbieniu z zębatkami (82, 83) i ułożyskowane obrotowo w korpusie, a następnie na uformowanym przeważnie w kształcie ramy członie, połączonym z drugim ruchomym zespołem przeciwcieżaru (51) i stanowiącym jego część, mającym przynajmniej jedną płytę ustalającą (92, 93), umocowane są przynajmniej dwie zębatki (96, 97), których zęby skierowane są do siebie do wewnątrz i są w ząbieniu z wymienionymi elementami przekładniowymi (84, 85).

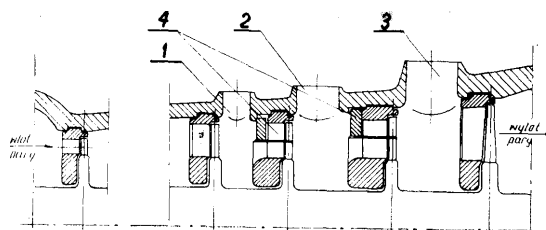

14c (P. 147311) 2.04.1971.

Zakłady Mechaniczne im. Gen. K. Świerczewskiego Przedsiębiorstwo Państwowe, Elbląg, (Tadeusz Orzeł).

Turbina parowa upustowo-kondensacyjna, ciepłownicza o osiowym kierunku przepływu pary, ze stopniami

dwuwarstwowymi o podzielonej części przepływowej wzdłuż promienia na zewnętrzną i wewnętrzną z nieregulowanymi lub regulowanymi upustami pary, zwłaszcza dla kilkustopniowego podgrzewu wody sieciowej, znamienna tym, że bezpośrednio po upustach ciepłowniczych (1 i 2) oprócz ostatniego (3) licząc w kierunku zgodnym z kierunkiem przepływu pary umieszczony jest stopień dwuwarstwowy (4) podzielony w kierunku promieniowym na część zewnętrzną (5) i część wewnętrzną (6) posiada ruchomą przesłonę (7) w jednej z tych części przepływowych stopnia, zewnętrznej lub wewnętrznej, która na czas pracy turbiny w warunkach kondensacyjnych nieczynne upusty odsłania jedną z części stopnia dwuwarstwowego lub w czasie pracy w warunkach ciepłowniczych zasłania jedną z części stopnia dwuwarstwowego.

14i

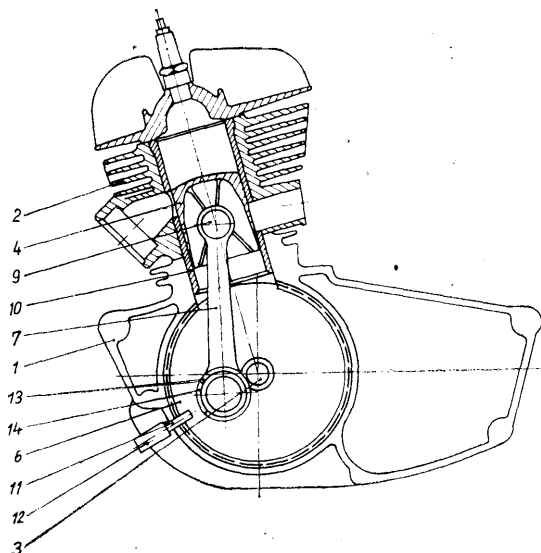
(P. 147546)

15.04.1971.

Pierwszeństwo: 16.04.1970 - NRD

Franz Wolf, Zschopau, NRD, Roland Schuster, Lichtenwalde, NRD.

Układ smarowania dwusuwowego silnika spalinowego z pompą czynnika smarującego i z dozowanym doprowadzaniem go, znamienny tym, że doprowadzenie (11) czynnika smarującego ma ujście w skrzyni korbowej (1) w bezpośrednim sąsiedztwie koła zamachowego (6) lub wirującego łożyska (8) korbowodu tak, że wypływający czynnik smarujący jest zasysany względnie rozbryzgiwany przez wirujące części silnika.

14k

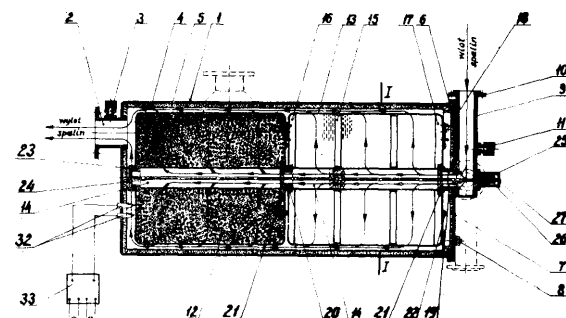
(P. 147730)

22.04.1971.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi - Zakład Doświadczalny, Lubin, (Marek Jaglarz, Jacek Mozdyniewicz, Jerzy Mordalski, Jan Stosiak, Zbigniew Kempa, Daniel Wincewicz, Leon Wołosiewicz, Edward Jazy).

Oczyszczacz katalityczny gazów spalinowych składający się z obudowy i umieszczonego wewnątrz pojemnika wypełnionego katalizatorem, znamienny tym, że w cylindrycznej obudowie (1) posiadającej warstwę (4)

izolacji termicznej umieszczonych jest współosiowo jeden lub kilka cylindrycznych pojemników (13) wypełnionych katalizatorem (12), przy czym pojemnik (13) posiadają kanały (14) przelotowe wykonane z rury lub blachy perforowanej, usytuowane współśrodkowo względem pojemników (13) i połączone z przewodem (9) doprowadzającym gazy spalinowe poprzez końcówkę kulistą (22) pokrywy (7), stanowiącej zamknięcie cylindrycznej obudowy (1).

15i

(P. 135360)

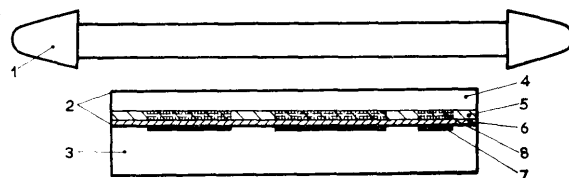
13.08.1969.

Pierwszeństwo: 14.08.1968 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Filmfabrik Wolfen, Wolfen, NRD

Materiał do kopiowania uczulony na działanie ciepła materiał do kopiowania, zawierający sól metalu z kwasem tłuszczowym, wielowartościowy fenol, ewentualnie dodatki w środku wiążącym w uczulonej na działanie ciepła warstwie na nośniku, znamienny tym, że na nośniku (4) umieszczona jest tylko jedna warstwa (5), która zawiera uczulone na działanie ciepła składniki i ewentualnie dodatki w środku wiążącym albo w mieszaninie środków wiążących i jednocześnie jest utworzona w postaci jasnej, jednak wolnej od pigmentu bieli, odpornej mechanicznie, nie przyklejającej się warstwy kontaktowej.

Sposób wytwarzania uczulonego na działanie ciepła materiału do kopiowania według zastrz. 1 przez nałożenie mieszaniny warstwowej na przezroczysty nośnik, znamienny tym, że do mieszaniny warstwowej, która obok jednego lub więcej środków wiążących zawiera związki uczulone na działanie ciepła, dodatki i rozpuszczalniki albo mieszaniny rozpuszczalników, dodaje się jeszcze środki rozjaśniające które rozpuszczają środek lub środki wiążące tylko częściowo lub wcale, wskutek czego środek lub środki wiążące bieleją podczas suszenia.

16b

(P. 147950)

4.05.1971.

Politechnika Śląska im. Wincentego Pstrowskiego, Gliwice, Polska (Stefan Szymonik, Anatol Chomiakow, Leonard Firlus).

Sposób zapobiegania zbrylaniu się higroskopijnych granulowanych nawozów azotowych znamienny tym, że do pudrowania powierzchni granulek stosuje się wysoko zdyspergowane, syntetycznie otrzymywane kwas polikrzemowe zawierające poniżej 25% wody związanej w ilości poniżej 3% masy nawozu, najkorzystniej w ilości około 1%

16e

(P. 138643)

6.02.1970.

Pierwszeństwo: 6.02.1969 - NRF

Badische Anilin- & Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF (Gero Lueth, Robert Zink, Robert Nitzschmann, Gerhard Eisenhauer).

Sole nawozowe i nawozy sztuczne zaopatrzone w powłokę chroniącą przed pyleniem się i zbrylaniem, znamiennie tym, że powłoka składa się z wosku polietylenowego i/lub polipropylenowego o średnim ciężarze cząsteczkowym od 500 do 10 000 i substancji powierzchniowo czynnej, przy czym wosk stanowi 0,01 do 1,5% wagowych, a substancja powierzchniowa czynna 0,01 do 2% wagowych ogólnego ciężaru nawozu sztucznego lub soli nawozowej.

Sposób wytwarzania powłok na solach nawozowych i nawozach sztucznych według zastrz. 1—9 znamiennie tym, że na sole nawozowe względnie nawozy sztuczne o temperaturze o 10°C niższej do 30°C powyżej temperatury topnienia danego wosku, poddaje się wosk i po zmieszaniu ochładza do temperatury o 40°C niższej od temperatury topnienia wosku i niezwłocznie nanosi się substancję powierzchniowo czynną przy dalszym wymieszaniu.

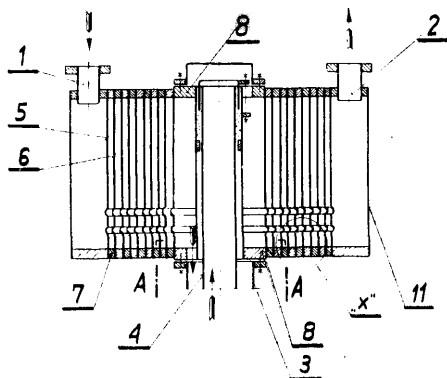
17f

(P. 147472)

9.04.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprout”, Gliwice, (Grażyna Paździora, Józef Piegza, Bronisława Dusza, Janina Abramek).

Spiralny wymiennik ciepła znamiennie tym, że na końcach spiral (5 i 6) ma umieszczone i wspólnie z nim zwijane międzyspiralowe płaskowniki (7), a w środku spiral umieszczony jest profilowy łącznikowy pierścień (8).

18a

(P. 147158)

26.03.1971.

Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica, Gliwice, (Hanna Zak, Jacek Okoń).

Sposób wytapiania stali i stopów o wysokiej czystości i o podwyższonej zawartości azotu znamiennie tym, że stale lub stopy wytapia się w warunkach pozwalających na usunięcie szkodliwych domieszek, wtrąceń niemetalicznych i gazów, jak na przykład w próżni lub w atmosferze gazu obojętnego, a następnie poddaje się je działaniu azotu przez wprowadzenia go do atmosfery otaczającej ciekły metal na okres niezbędny do nasycenia kąpieli metalowej żadaną ilością azotu.

18a

(P. 147568)

15.04.1971.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica Instytut Metalurgii, Kraków, (Eugeniusz Mazanek, Henryk Kozak, Tadeusz Makowski, Henryk Gruszczyński).

Sposób przygotowania rud przed spiekaniem lub grudkowaniem, polegający na zwilżeniu wodą, znamiennie

tym, że do wody dodaje się małe ilości soli alkalicznych i poddaje się działaniu silnego pola magnetycznego, przy czym oba te zabiegi stosuje się oddzielnie lub razem.

18a

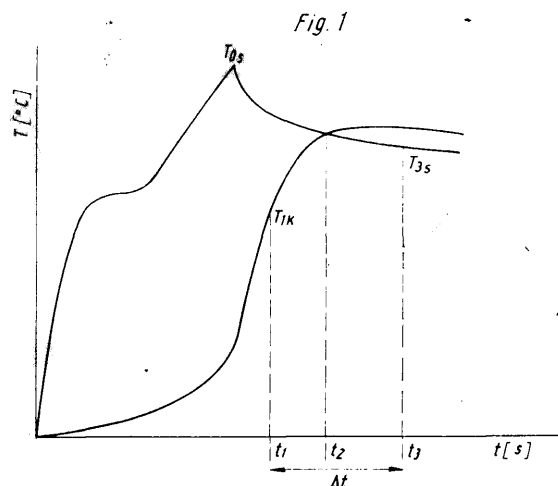
(P. 147778)

26.04.1971.

Pierwszeństwo: 30.04.1970, 13.03.1971 - Niemiecka Republika Federalna

Bau - Stahlgewebe GmbH, Düsseldorf-Oberkassel, NRF, (Ludwig Ettenreich, Otto Reimann, Klaus Greulich).

Sposób obróbki cieplnej niestopowych niskowęglowych stali konstrukcyjnych zawierających maksimum 0,26% C dla polepszenia ich własności mechanicznych, w którym przeprowadza się stal w postaci pręta w sposób ciągły przez strefę szybkiego nagrzewania, przy czym jako źródło ciepła wykorzystuje się promieniowanie elektronowe zwłaszcza nagrzew indukcyjny, nagrzewa się tę stal przy tym do wysokiej temperatury, a następnie hartuje, znamiennie tym że obrabia się cieplnie stal w stanie odkształconym na zimno, nagrzewa się tylko strefę przypowierzchniową do temperatury od 600—1300°C przy czym za pośrednictwem entalpii dostarczonej do strefy przypowierzchniowej za pomocą nastawnych parametrów w postaci gęstości mocy i głębokości, wnikaney przy nagrzewie indukcyjnym na przykład gęstości mocy w W/cm² i częstotliwości, nagrzewa się rdzeń średnio z szybkością nagrzewania co najmniej 100°C/sek., korzystnie co najmniej 300°C/sek do temperatury w granicach 450°C i (Ac3) oraz hartuje się nagrzaną stal przy zbliżaniu się, albo przy osiągnięciu, w każdym razie krótko po osiągnięciu zakresu wyrównywania temperatur ($t_1 \leq t \leq t_3$ według fig. 1) którego chwilowa wartość początkowa ($t = t_1$ według fig. 1) odpowiada temperaturze rdzenia rzędu 450°C.

18c

(P. 147362)

5.04.1971.

Biuro Projektowo-Technologiczne Przemysłu Obrabiarek i Narzędzi „Bipron” Oddział Zabrze, Zabrze, (Józef Dudek, Maciej Staszek, Eugeniusz Niemczyk, Józef Niesyt, Emil Rożek).

Sposób usuwania elementów płaskich spod urządzeń hartowniczych znamiennie tym, że opadające swobodnie pionowo w dół elementy przechyla się w kierownicy do położenia poziomego, kieruje się do transportera, w którym dalej orientuje się szerokością prostopadłe do kierunku ruchu następnie osusza się przemieszczając je pod dyszą z czynnikiem osuszającym, po czym układa się w wydzielone pakiety, które następnie wprowadza się do palet, przy czym napelnione palety usuwa się z miejsca napelnienia i układa się w stos, wprowadzając na to miejsce palety puste.

Urządzenie do realizacji sposobu według zastrz. 1 znamienne tym że ma kierownicę ze zderzakiem i skośnymi ześlizgami, transporter przemieszczający z prowadzonymi po listwach zabierakami, mocowanymi do łańcuchów, rozpiętych na parach kół, dyszę czynnika suszącego, transporter pakietujący z odchylanymi przy pomocy krzywek i ściągaczami sprężynami zabierakami, osadzonymi przegubowo w poprzeczkach, wysuwany element z rolkami, prowadzony w szynach i napędzany siłownikiem, jak również układ dźwigniowy połączony jednym końcem z odchylanymi nakładkami, ciągnem z poprzeczką związaną poprzez sprężyny i jarzmo z listwami spychającymi oraz poprzez łączniki z ramionami i odchylanymi prowadnicami, zaś drugim ze wspornikami współpracującymi z rozchylnymi zaczepami mocowanymi do konstrukcji urządzenia.

19a

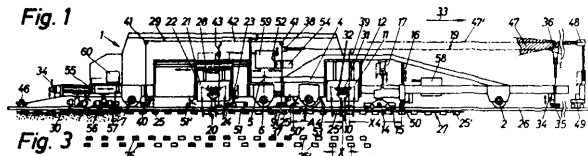
(P. 147462)

14.04.1971.

Franz Plasser, Wiedeń, Austria, (Josef Theurer).

Ruchoma maszyna niwelująca do podbijania torów kolejowych mająca dużą liczbę narzędzi wibracyjnych względnie zespołów narzędzi, służących do podbijania w kierunku wzdłużnym do torów co najmniej dwóch, podkładów przy czym narzędzia te umieszcza się kolejno w odstępach i przesuwnie względem siebie i są one ułożone wzdłużnie na przestawnym pionowo dźwigarze oraz mająca co najmniej jedną ramę podwozia ułożoną na mechanizmie jezdny, na przykład osi jezdnej, wózku skrętnym lub podobnym urządzeniu, mająca urządzenie do przenoszenia torów, napęd do przesuwania wzdłużnego narzędzi do podbijania i co najmniej jeden układ odniesienia, najkorzystniej współprzesuwny, współdziałający z członami pomiarowymi, kontrolnymi i narzędziami nadającymi kierunek torom, znamienne tym, że co najmniej jeden mechanizm (9) jezdny, oś jezdna (3, 6) lub wózek skrętny (4, 8) ramy podwozia umieszczone są zawsze pomiędzy dwoma przesuwными względem siebie w kierunku równoległym do torów zespołami (10, 20) narzędzi do podbijania, a zespół (20) względnie zespoły narzędzi do podbijania znajdujące się za przednim zespołem (10) umieszcza się zawsze pomiędzy dwoma takimi mechanizmami jezdny, osiami jezdny lub podobnymi urządzeniami, przy czym każdy zespół (10, 20) z przestawnym pionowo dźwigarem (11, 21) umieszcza się zawsze na podwoziu względnie częściach podwozia (4, 8) składających się z połączonych ze sobą przegubowo ram.

Fig. 1

19c

(P. 146570)

1.03.1971.

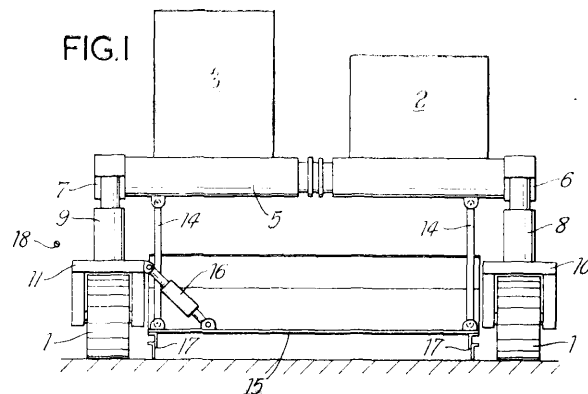
Pierwszeństwo: 2.03.1970 - Wielka Brytania

British Railways Board, Londyn, Wielka Brytania, (John Edgar Whitbread, Ronald Leslie Attwell).

Urządzenie do formowania nawierzchni zawierające płytę kształtującą do formowania górnej płaszczyzny nawierzchni drogi gdy urządzenie przesuwa się wzdłuż drogi, która to płyta daje się przesuwać poprzecznie, w bok, względem osi głównej urządzenia, czujniki do wykrywania położenia bocznego płyty kształtującej względem położenia odniesienia w czasie przesuwania się urządzenia, elementy napędowe do przesuwania w bok płyty kształtującej, elementy sterowania programowego przystosowane do przesuwania synchronicznego z ruchem, urządzenia do przodu wzdłuż drogi, poruszające czujniki w kierunku bocznym, znamienne tym, że zawiera elementy napędowe do bocznego ustawiania elementu kształtującego i ustawiania czujników w ich

położeniu środkowym w stosunku do bazy odniesienia, dla zmiany zależności wzajemnych położenia elementu kształtującego i bazy odniesienia.

FIG.1

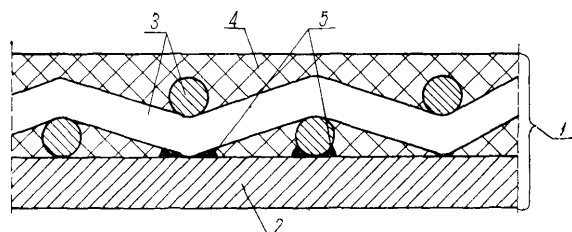
19d

(P. 147671)

21.04.1971.

Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Drogowej, Warszawa, (Mieczysław Rybak, Stanisław Byczkowski).

Nawierzchnia cienkowarstwowa na lekkich pomostach stalowych, znamienne tym, że składa się z stalowej plecionej siatki jednokarbowej (3), połączonej zgrzeźninami (5) z blachą pomostu (2) i zalanej masą bitumiczną lub z tworzyw sztucznych (4), przy czym całkowita grubość nawierzchni (1) nie przekracza 20 mm.

19f

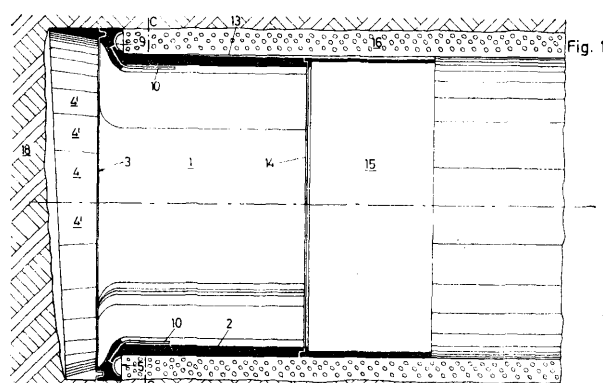
(P. 146466)

24.02.1971.

Pierwszeństwo: 25.02.1970 - Austria

Josef Krismer, Landeck, Austria.

Urządzenie do przeprowadzania budowy tarczowej przy wykonywaniu tuneli i sztolni, zawierające stalowy cylinder, wykazujący na swej czołowej stronie zbieżność w kształcie ostrza, przy czym cylinder przy swojej czołowej stronie jest odsadzony w celu utworzenia kołnierza rozciągającego się przeważnie na całym obwodzie, znamienne tym, że na powierzchni (5') kołnierza (5) utworzonego przez odsadzenie cylindra (2) prze-

widziany jest co najmniej jeden, elastyczny jak guma workowaty miech (9) zasilany czynnikiem ciśnieniowym (olej, woda powietrze, i tym podobne czynniki), a przy miechu (9) ma przeprowadzone na zewnątrz dostarczające beton rury (6), przy czym wyłoty (7) tych rur usytuowane są w znany sposób na zbieżnej powierzchni (13) płaszcza, utworzonego przez odsadzenie cylindra (2).

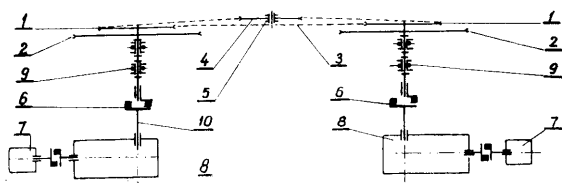
20a

(P. 147984)

6.05.1971.

Wojewódzki Park Kultury i Wypoczynku, Chorzów, (Zbigniew Polizio, Wiktor Padé).

Sposób ewakuacji pasażerów z trasy kolei jednolinowej, znamienny tym, że napęd na kolei z uszkodzonym zespołem napędowym jest przenoszony z napędu sprawnego sąsiedniej kolei poprzez pomocnicze koła połączone ciągnem o obwodzie zamkniętym z napinaniem.

20c

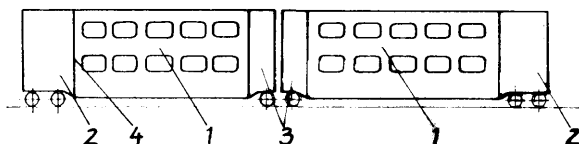
(P. 138740)

10.02.1970.

Pierwszeństwo: 2.07.1969 - NRD

VEB Waggenbau Görlitz, NRD (Inwaukas, Halbgebauer, Makowski).

Konstrukcja sekcyjna skrzyń wagonowych dla zamkniętych dwupiętrowych jednostek pociągowych, z częścią wannową, obniżoną między wózkami, znamienna tym, że skrzynie wagonowe połączone z podwoziem utworzone są z trzech sekcji, podzielonych poprzecznie do kierunku podłużnego pojazdu, które złożone są z jednolitej dla wszystkich skrzyń wagonowych części środkowej (1), z krótkich części (3) i długich części (2), których szczeliny dylatacyjne (4) po obu końcach środkowej części wagonu (1) usytuowane są na początku koniecznego skosu części krańcowych wagonu (2, 3).

20c

(P. 147314)

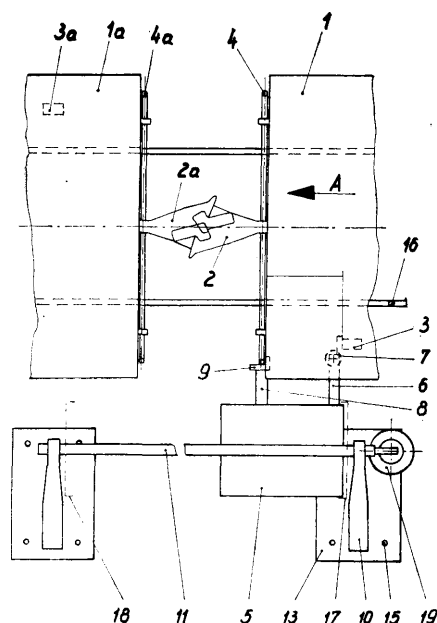
2.04.1971.

Pierwszeństwo: 14.04.1970

Ministerium für Verkehrswesen, Berlin, NRD, (Johannes Hermann).

Urządzenie do rozprzegania dla pojazdów szynowych z samoczynnymi sprzęgami, przeznaczone zwłaszcza dla zautomatyzowania pracy manewrowej na stacjach rozrządowych, które to urządzenia wyposażone są w dźwignie odprężowe, zwalnające zamek sprzęgowy oraz odpowiednie elementy zderzakowe lub najazdowe, sterowane pneumatycznie, elektrycznie, mechanicznie lub na drodze kombinacji wyżej wymienionych środków przeniesienia mocy, znamienny tym, że równolegle do toru kolejowego lub do kierunku jazdy (A) zainstalowany jest wózek odprężowy (5), umieszczony na rolkach (12) spoczywających w prowadnicach (11), zamontowanych jedna pod drugą na stojaku (10), ustawionym wzdłuż toru kolejowego, przy czym wózek ten sterowany

jest ręcznie lub za pomocą środków przekazu danych, na przykład karty lub taśmy perforowanej i/lub poprzez licznik osi względnie licznik wagonów, przy czym wózek (5), posiadający przesuw wzdłuż toru, znajduje się poza skrajnią pojazdów (1), (1a) i posiada zabierak (6), umieszczony poprzecznie względem osi toru, który wysuwany jest w kierunku tegoż toru za pomocą urządzenia przyciskowego (16), uruchomionego przez sam wagon (1), ręcznie lub też za pośrednictwem środka przekazu danych, przy czym zabierak (6) posiada rolkę (7), która zaczepia o występ zderzakowy (3), zamontowany na wagonie (1). Ponadto wózek (5) posiada wał (8) z nasadzoną na końcu dźwignią kątową (9), który to wał jest wysuwalny w uzależnieniu od zabieraka (6) i może się obracać lub też odchylać. Wózek (5) wyposażony jest poza tym w hamulec najazdowy (19), działający niezależnie od szybkości manewrowej.

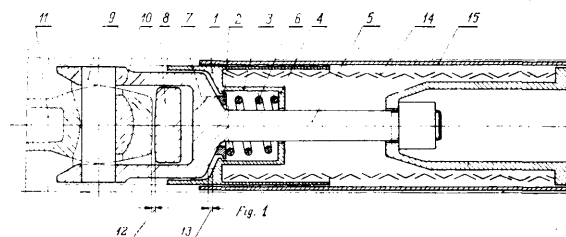
20e

(P. 147316)

3.04.1971.

Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa, Warszawa, (Bogusław Momot, Józef Kędzior).

Urządzenie odsprężynowujące luz wzdłużny przegubu sprzęgu samoczynnego, znamienny tym, że sprężyna (6) urządzenia umieszczona jest wewnątrz korpusu (15) amortyzatora w tuleji prowadzącej (1) przedłużonej wzdłuż trzona (5) przy czym w wydłużeniu (3) tuleji prowadzącej (1) z jednej strony umieszczony jest talerz (2) opierający się o powierzchnię (7) trzona (5) a z drugiej strony denko (4).

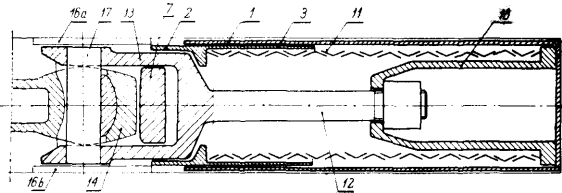
20c

(P. 147317)

3.04.1971.

Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa, Warszawa, (Bogusław Momot, Józef Kędzior, Jerzy Wakulicz).

Urządzenie oporowe amortyzatora sprzęgu samoczynnego do pojazdów szynowych, składające się z tuleji prowadzącej i płyty oporowej, znamienne tym, że tuleja prowadząca (2) posiada kołnierze oporowe (4a), (4b) prowadzone w prowadnikach (9a), (9b) korpusu (1) ograniczonych oporami przednimi (15a), (15b) pojazdu szynowego i ogranicznikami (10a), (10b) korpusu (1) amortyzatora, przy czym długość współpracującej z tuleją prowadzącą (2) płyty oporowej (7) jest mniejsza od rozstawienia opór przednich (15a), (15b).

20e

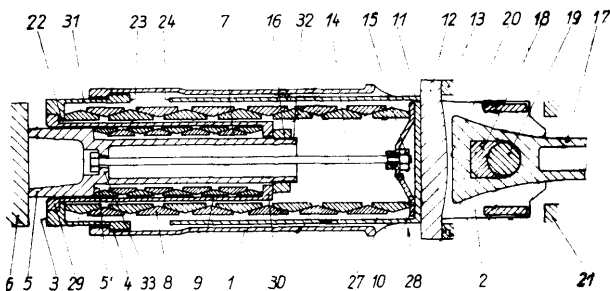
(P. 147444)

9.04.1971.

Pierwszeństwo: 15.04.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna

Ministerium für Verkehrsreisen, Berlin, NRD.

Odsprężniany aparat pociągowo-zderzny dla sprzęgów centralnych w pojazdach szynowych, w którym drąg sprzęgowy, posiadający głowicę na jednym końcu a w pobliżu drugiego końca połączony jest przegubowo z obudową za pośrednictwem przegubu stabilizującego, pionowego czopa złączowego i płyty dociskowej, która to obudowa przenosi siły na płytę oporową ramy podwoziowej za pośrednictwem układu sprężyn o różnych charakterystykach dla obciążeń pociągowych i zderżnych, który to układ sprężyn wstępnie napięty za pomocą na przykład podkładki sprężynowej i śruby napinającej, umieszczony jest jako człon wymienny w obudowie, i składa się ze sprężyny wstępnej, umieszczonej koncentrycznie wewnątrz sprężyny głównej i sprężonej z tą sprężyną w układzie szeregowym za pomocą cylindrycznej tulei z kryzami wewnętrznymi i zewnętrznymi, znamienne tym, że tuleja cylindryczna (9) połączona jest kołnierzem zewnętrznym (29) z osadzonym od płyty oporowej ramy podwoziowej pojazdu dnem obudowy (3) i że owa tuleja (9) prowadzona jest swą wewnętrzną powierzchnią na stopie (5), wspierającej się na płycie oporowej (6), która to stopa wystaje swym trzonem z tulei (9) i w bliskości końca opartego o płytę oporową (6), lecz wewnątrz tulei (9) trzon ma zwężoną średnicę na całej swej długości aż do przeciwnego końca i że wewnętrzna kryza (30) tulei (9) otacza zwężoną część tulei (5) oraz - że sprężyna wstępna (7) umieszczona jest pomiędzy ściankami wewnętrznymi tulei (9) i trzonem stopy (5), opierając się jednym końcem o kryzę (30) tulei (9), a drugim końcem - o występ (5') stopy (5) przy czym napięcie wstępne sprężyny (7) regulowane jest nakrętką nastawczą, umieszczoną na zwężonym końcu trzona stopy (5) i opierającą się na kryzie (30).

20e

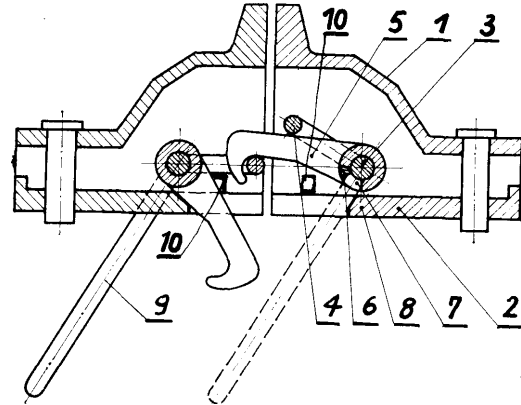
(P. 147733)

23.04.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr P. 140296

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Józef Kowal, Karol Mitrega).

Sprzęg samoczynny do wozów kopalnianych według patentu nr P-140296 składający się z dwóch jednakowych zesprzęglających się głowic, w których pomiędzy dolną i górną ścianką na obrotowym wałku są osadzone hak i ogniwo z zamocowanym od spodu ramieniem, przy czym kąt obrotu haka jest ograniczony występem ogniwa wchodzącym w wycięcie na obwodzie piasty tego haka, znamienne tym, że hak (5) ma zwrócony ku dołowi zaczep i jest osadzony na wałku (3) sztywno z ramieniem (9), natomiast ogniwo (4) jest osadzone na wałku (3) luźno, przy czym w pozycji poziomej hak (5) wystaje poza zderzakową płaszczyznę czołową własnej głowicy.

20g

(P. 147166)

31.03.1971.

Zjednoczenie Portów Morskich, Gdynia, (Stanisław Bartkiewicz, Andrzej Maria Jaeske, Janusz Kryczkowski, Piotr Michał Kryczkowski, Jerzy Borowicz).

Sposób rozładunku za pomocą wywrotnicy wagonowej materiałów sypkich przymarzniętych do wagonu, polegający na odspojeniu tych materiałów i wysypaniu z wagonu po obrocie wywrotnicy, znamienne tym, że odspojenie przymarzniętej warstwy materiałów do wewnętrznych ścian wagonu przeprowadza się na wywrotnicy, po odwróceniu przez nią wagonu, wymuszając - z zewnątrz - drgania w postaci pulsów, zawierających drgania o wysokiej częstotliwości.

20g

(P. 147167)

31.03.1971.

Patent dodatkowy do zgłoszenia P. 147166

Zjednoczenie Portów Morskich, Gdynia (Stanisław Bartkiewicz, Andrzej Maria Jaeske, Janusz Kryczkowski, Piotr Michał Kryczkowski, Jerzy Borowicz).

Sposób rozładunku za pomocą wywrotnicy wagonowej materiałów sypkich, przymarzniętych do wnętrza wagonu polegający na inicjowaniu wstrząsami wysypywania się tych materiałów po obrocie wagonu na wywrotnicy według patentu głównego nr..... i według patentu dodatkowego nr....., znamienne tym, że, wymusza się fale stojące wstrząsów na przemian, kolejno wymuszając pulsy i drgania par elementów (źródeł) wymuszających je, usytuowanych na przeciwnych ścianach bocznych, na przeciwnych ścianach czołowych (przedniej i tylnej) wagonu oraz na jego dnie, przy czym korzystnie stosuje się na dnie także dwa takie same elementy (źródła) wymuszające drgania, a energię z falownika doprowadza się do tych ostatnich także po zainicjowaniu wysypywania się materiału, aż do chwili zakończenia całego procesu wysypania się i resztek z dna.

20g

(P. 147168)

31.03.1971.

Patent dodatkowy do zgłoszenia P. 147166

Zjednoczenie Portów Morskich, Gdynia, (Stanisław Bartkiewicz, Andrzej Maria Jaeske, Janusz Kryczkowski, Piotr Michał Kryczkowski, Jerzy Borowicz).

Sposób rozładunku za pomocą wywrotnicy wagonowej materiałów sypkich przymarzniętych do ścian wagonów, w którym odpajanie przymarzniętej warstwy materiałów przeprowadza się na wywrotnicy wagonowej, po odwróceniu przez nią wagonu, wymuszając wstrząsy w postaci pulsów infraakustycznych o częstotliwości rezonansu własnego układu ściana i bryła materiału z nią związana oraz drgań w tych pulsach o częstotliwości ultraakustycznej, według patentu głównego nr....., znamienne tym, że wymuszane przynajmniej dwiema falami (para fal) wstrząsów mają zsynchronizowane częstotliwości oraz fazy tak, iż w sumie wytwarzana jest stojąca fala wstrząsów (nieruchoma w przestrzeni wewnątrz wagonu).

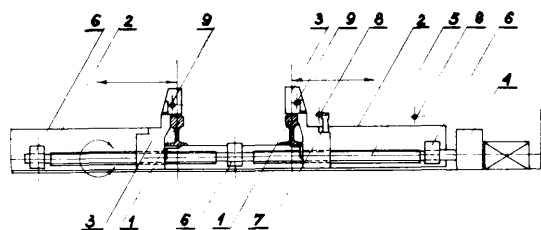
20h

(P. 147571)

15.04.1971.

Biuro Projektów Kolejowych, Kraków, (Jerzy Paruch).

Urządzenie do punktowego hamowania pojazdów szynowych znamienne tym, że stanowią go dwa hamujące kliny (3) ułożone w prowadnicach (2) nasuwane automatycznie przy pomocy urządzeń napędowych na szyny (1) toru i z nich zsuwane.

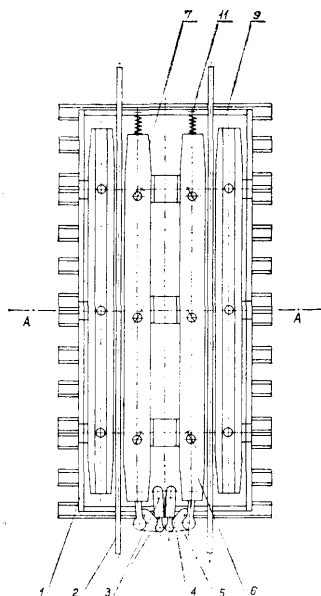
20h

(P. 147694)

21.04.1971.

Biuro Projektów Kolejowych, Kraków, (Jan Panaś, Ryszard Kalinowski, Paweł Podzorny, Bolesław Nogowczyk).

Lekki hamulec torowy przeznaczony do zmniejszania nadmiaru energii kinetycznej toczących się wagonów, przy ich rozrządzaniu na stacjach rozrządowych, znamienne tym, że ma połączone ze sobą obrotowo korbowe łączniki (7) i sprężyste jarzma (8) do zacisku hamulcowych szczęk (6) i (9) na różnych szerokościach obrotów kół hamowanego wagonu oraz sterujące dźwignie (5) dla zachowania stałej wartości siły nacisku hamulcowych szczęk (6) i (9) na obręcze kół hamowanego wagonu.

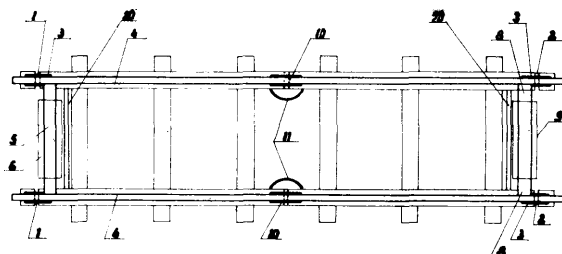
20i

(P. 147569)

15.04.1971.

Biuro Projektów Kolejowych, Kraków, (Wiktor Mól).

Sposób kontrolowania zajętości odcinków toru dla pojazdów szynowych przez tabor zwłaszcza na liniach elektryfikowanych znamienne tym, że z toków szyn (4) elektrycznej cewki (6) z rdzeniem ferromagnetycznym (5) zasilanej ze źródła prądu przemiennego, oraz elektrycznej cewki (9) z ferromagnetycznym rdzeniem (8) tworzy się zamknięty torowy magnetyczny obwód (12) dla przemiennego strumienia magnetycznego wytworzonego przez elektryczną cewkę (6).

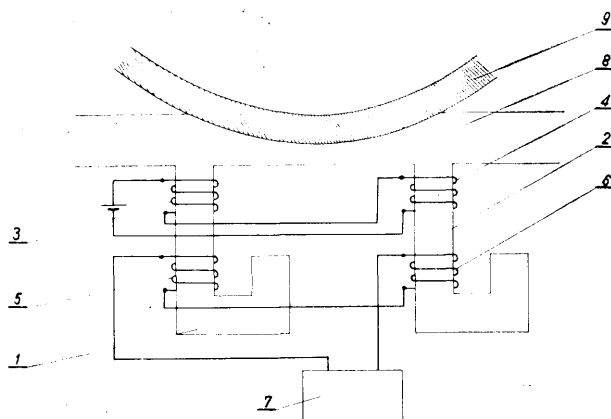
20i

(P. 147745)

24.04.1971.

Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego „Stolica”, Warszawa, (Eligiusz Grzywacz, Marek Kędra).

Czujnik szynowy dla celów sygnalizacji wzbudzonej przez pojazd szynowy szczególnie przez tramwaj, znamienne tym, że stanowią go zespoły składające się z rdzeni (1) i (2) konstrukcyjnie związanych z szyną (8) oraz nawiniętych na nie cewek (3) i (4), odbiorczych cewek (5) i (6) i elektronicznego układu (7).

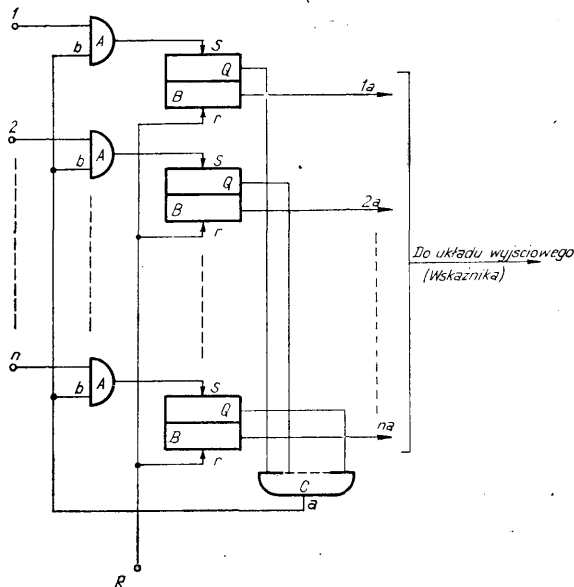
21a1

(P. 146453)

24.02.1971.

Zakłady Chemiczne „Oświęcim”, Oświęcim, (Janusz Janetta)

Układ logiczny dla określenia przyczyn zadziałania automatycznej sygnalizacji i blokady znamienne tym, że posiada na wejściach człony bramkujące (A), połączone z przerzutnikami (B) stanowiącymi elementy pamięci oraz funkcyj logiczny (C) w pętli sprzężenia zwrotnego pomiędzy wyjściami przerzutników a wejściami bramkującymi bramek wejściowych.

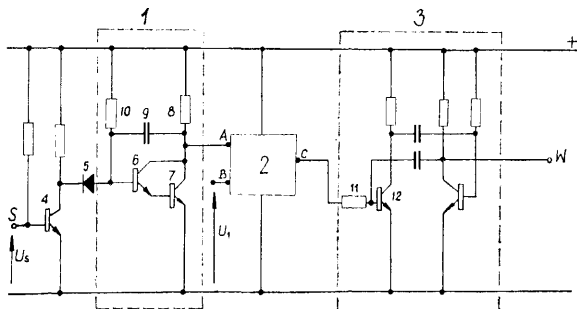
21a¹

(P. 147306)

2.04.1971.

„FAMOR” Bydgoskie Zakłady Sprzętu Okrętowego, Bydgoszcz, (Bohdan Zajdowski).

Układ do wytwarzania paczek impulsów prostokątnych o zmiennej szerokości paczki składający się z wyzwalanego impulsami synchronizującymi generatora przebiegu piłokształtnego, przekształtnika napięcia na czas trwania impulsu i generatora paczek impulsów znamiennej tym, że generator przebiegu piłokształtnego (1) jest dwustopniowym wzmacniaczem prądu stałego z kolektorami obu stopni pracującymi na wspólny opornik (8) i emiterem pierwszego stopnia (6) połączonym z bazą drugiego stopnia (7) i ze sprzężeniem zwrotnym kondensatorem członu czasowego (9), a generator paczek impulsów (3) jest multiwibratorem z bazą jednego tranzystora połączoną przez opornik (11) z wejściem (C) przekształtnika napięcia na czas trwania impulsu (2).

21a¹

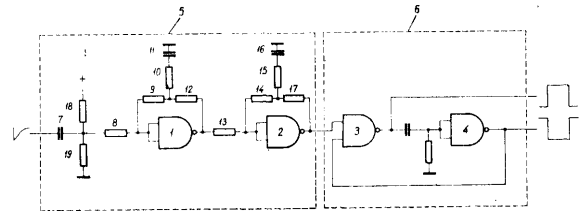
(P. 148134)

13.05.1971.

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Józef Kalisz).

Układ formujący impulsy zbudowany na czterobramkowym elemencie scalonym, zawierającym uniwibrator (6) zrealizowany na dwu bramkach (3, 4) logicznych NAND tego elementu scalonego, znamiennej tym, że wejście uniwibratora (6) jego połączone z wyjściem układu wzmacniającego (5) zrealizowanego na pozostałych dwu bramkach (1, 2) logicznych NAND tego samego czterobramkowego elementu scalonego w ten sposób, że zwarte wejścia każdej bramki układu wzmacniającego (5) są połączone z jej wyjściem przez szeregowo połączone dwa oporniki (9, 12 i 14, 17) a punkt połączenia tych oporników jest załączony przez szeregowy dwójnik oporowo-pojemnościowy (10, 11 i 15, 16) z masą, wyjście pierwszej z tych bramek (1) jest połą-

czony z wejściami drugiej bramki (2) za pośrednictwem opornika (13), ponadto wejścia pierwszej bramki (1) są załączone przez opornik (8) i dzielnik napięcia zrealizowany na dwu opornikach (18, 19) do dodatniego napięcia zasilającego, przy czym punkt połączenia tego opornika (8) z dzielnikiem napięcia (18, 19) jest załączony przez kondensator (7) na wejście układu formującego według wynalazku, natomiast wyjście drugiej bramki (2) układu wzmacniającego (5) jest przyłączone do jednego z wejść bramki (3) z układu uniwibratora (6).

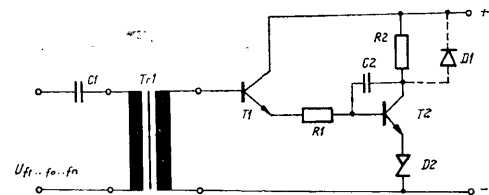
21a¹

(P. 148157)

14.05.1971.

Kombinat Przemysłu Teletechnicznego „Unitra-Telkom” Państwowe Zakłady Teletransmisyjne, Warszawa (Benedykt Steinborn, Tadeusz Nalej).

Układ selektywnego przekaźnika z transformatorowym wejściem, którego pierwotne uzwojenie z szeregowo włączonym kondensatorem tworzy obwód rezonansowy, układ zawierający na wyjściu tranzystor, w kolektorze którego znajduje się obciążenie, a między bazą i kolektorem kondensator, znamiennej tym, że posiada tranzystor wejściowy (T1), baza którego jest dołączona do wtórnego uzwojenia transformatora (Tr), a kolektor do dodatniego bieguna zasilania oraz opornik (R1) włączony między emiter tranzystora wejściowego (T1) i bazę tranzystora wyjściowego (T2) lub w kolektor tranzystora (T1).

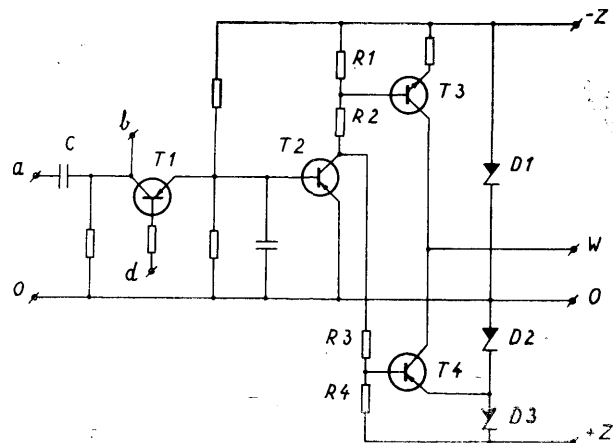
21a²

(P. 146447)

24.02.1971.

Biuro Studiów i Projektów Energetycznych „Energoprojekt” Zakład Doświadczalny, Poznań, (Józef Janicki).

Układ stopnia mocy do pomiarowego wzmacniacza stałego prądu z przetwarzaniem zwłaszcza dla urządzeń

telemetrycznych znamienno tym, że posiada na wyjściu dwa tranzystory, mianowicie jeden tranzystor (T3) typu NPN połączony kolektorem z zaciskiem wyjściowym (W), emiterem z ujemnym biegunem (-Z) zasilacza i bazą do odczepu dzielnika napięcia (R1, R2) łączącego kolektor tranzystora wzmacniającego (T2) z ujemnym biegunem (-Z) zasilacza, oraz jeden tranzystor (T4) typu PNP połączony kolektorem z wyjściowym zaciskiem (W), emiterem z dodatnim biegunem (+Z) zasilacza poprzez diodę Zenera (D3), a bazą do odczepu dzielnika napięcia (R3, R4) łączącego kolektor wzmacniającego tranzystora (T2) z dodatnim biegunem (+Z) zasilacza.

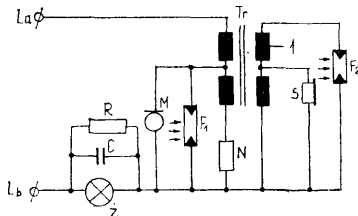
21a³

(P. 147700)

21.04.1971.

Zakłady Wytwórcze Aparatury Teletechnicznej, Radom, (Stefan Jarosik, Jan Bojarczak, Wiesław Dąbrowski).

Układ automatycznej regulacji poziomu nadawania i odbioru aparatu telefonicznego znamienno tym, że posiada fotorezystory (F1) i (F2) z których jeden włączony jest równolegle do obwodu mikrofonowego, a drugi równolegle do obwodu słuchawkowego, przy czym rezystancja ich zależna jest od natężenia źródła światła (Z) zasilanego prądem stałym z obwodu głównego lub mikrofonowego aparatu, ponadto fotorezystory (F1 i F2) umieszczone są we wspólnym korpusie (3) z źródłem światła (Z).

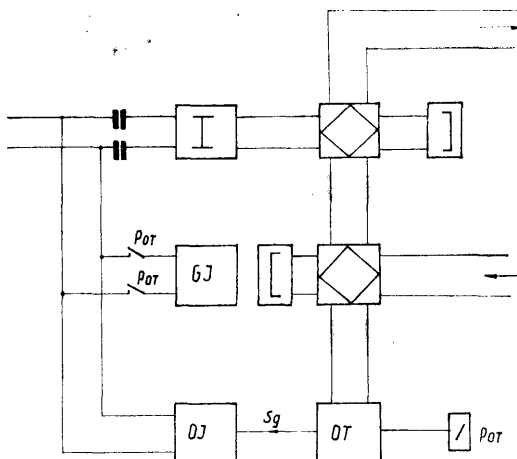
21a²

(P. 147720)

23.04.1971.

Kombinat Przemysłu Teletechnicznego „Unitra - Telkom” Państwowe Zakłady Teletransmisyjne, Warszawa, (Andrzej Pietrasik, Stanisław Siess, Aleksander Rak).

Sposób wprowadzania i odbioru sygnału zewu w szczególności sygnału zewu indukcyjnego bez przerywania obwodu teletransmisyjnego znamienno tym, że odbiornik zewu jest blokowany oraz obniżona jest jego oporność wejściowa w czasie wysyłania własnego sygnału zewu i w czasie niezbędnym do rozładowania pojemności obwodu.

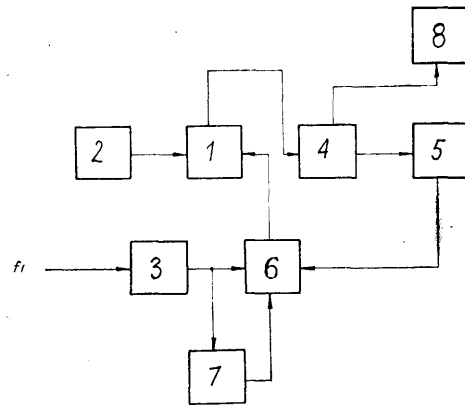
21a²

(P. 148042)

10.05.1971.

Kombinat Przemysłu Teletechnicznego „Unitra—Telkom” Państwowe Zakłady Teletransmisyjne, Warszawa, (Andrzej Giryń).

Układ regulatora poziomu wyjściowego teletransmisyjnego wzmacniacza, liniowego składający się ze wzmacniacza różnicowego, generatora napięcia schodkowego, detektora szerokości impulsów, znamienno tym, że pierwsze wejście wzmacniacza różnicowego (1) jest połączone z generatorem napięć schodkowych lub piłokształtnych (2), drugie wejście wzmacniacza różnicowego (1) jest połączone poprzez wyjście i pierwsze wejście układu przełączającego (6) z odbiornikiem prądu pilotowego (3) oraz wyjście wzmacniacza różnicowego (1) jest połączone z wejściem dyskryminatora napięcia stałego (4), którego jedno wyjście jest połączone z uzwojeniem grzejnym pośrednio żarzonych termistorów (8), a którego drugie wyjście jest połączone z wejściem detektora szerokości impulsów (5).

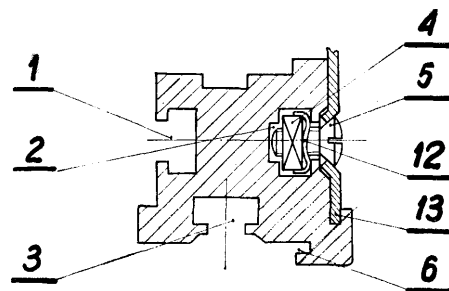
21a⁴

(P. 146509)

26.02.1971.

Unitra, ZRK, Zakłady Radiowe im. M. Kasprzaka, Warszawa, (Janusz Walewski, Henryk Perkowski, Stanisław Matla, Anna Kostkowska).

Zespół elementów do konstrukcji obudów, paneli i stojaków, składający się z kształtowników, osłon i elementów łączących, znamienno tym, że jego kształtowniki mają na swych bokach wzdłużne wyjęcia kształtowe (1, 2, 3) o przekroju poprzecznym odpowiadającym przekrojowi osiowemu nakrętek (4) i/lub wkrętów (5), oraz wzdłużne wyjęcia (6) w kształcie rowka, zaś elementy łączeniowe tego zespołu elementów stanowią wałek (7) z poprzecznym gwintowanym otworem (8) i wkręt (9) do łączenia kształtowników poprzez otwory (10, 11, 8) oraz wkręt (5) z nakrętką (4) i sprężynującą podkładką chwytną (12) do mocowania osłon (13) do kształtownika, przy czym wyjęcia (1, 2, 3) są usytuowane najkorzystniej w pobliżu osi bezwładności kształtowników.

21a⁴

(P. 147177)

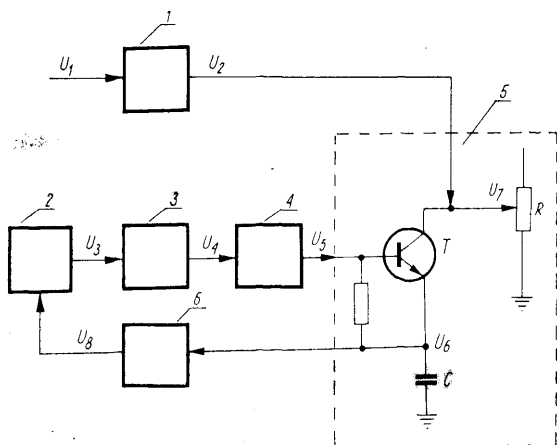
27.03.1971.

Instytut Łączności, Warszawa, (Tadeusz Bzowski).

Sposób synchronizacji częstotliwości generatora sygnałem zewnętrznym znamienno tym, że napięcie regu-

lacyjne (U_0) otrzymuje się z sygnału zewnętrznego (U_1) i sygnału generatora (U_3) przy czym sygnał symetryczny U_0 wytwarza się z sygnału o częstotliwości większej.

Układ do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamieny tym, że składa się z toru zawierającego obwód kształtujący impulsy prostokątne (3) połączony z obwodem przesuwnika fazowego (4) oraz toru zawierającego obwód kształtujący impulsy piłokształtne (1) przy czym wyjścia obwodów (1 i 4) doprowadzone są do obwodu komutowanego (5) zawierającego klucz elektronowy (T) i pojemność ładującą (C), która połączona jest ze wzmacniaczem prądu stałego (6).

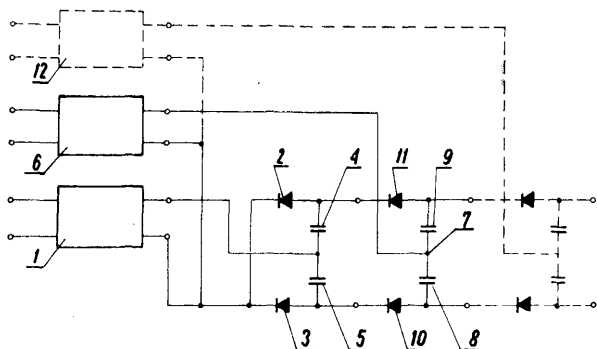
21a⁴

(P. 147453)

9.04.1971.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Elektroniki Próżniowej, Warszawa, (Andrzej Bachtin, Jerzy Skibiński).

Elektryczny zasilacz o stałej mocy na wyjściu, który składa się przynajmniej z dwóch lub więcej źródeł napięcia przemiennego, znamienny tym, że jedno źródło (1) napięcia przemiennego jest zaopatrzone w prostownik podwajający napięcie w układzie Latoura, złożony z dwóch kondensatorów (4 i 5) i dwóch diod (2 i 3), a drugie źródło (6) napięcia przemiennego, lub każde następne, ma na wyjściu napięcie wyższe od poprzedniego i za pośrednictwem układu prostowniczego, złożonego z dwóch diod (10 i 11) i dwóch kondensatorów (8 i 9), jest dołączone do źródła napięcia zaopatrzonego w podwajacz napięcia w układzie Latoura w ten sposób, że jeden biegun tego źródła napięcia jest połączony bezpośrednio ze źródłem napięcia przemiennego zasilającego podwajacz napięcia w układzie Latoura, a drugi biegun jest dołączony do miejsca połączenia przynależnych do tego źródła dwóch kondensatorów (8 i 9), których pozostałe dwa wyprowadzenia, za pośrednictwem dwóch diod (10 i 11) włączonych zgodnie z kierunkiem przepływu prądu, są dołączone do zacisków wyjściowych podwajacza napięcia w układzie Latoura, przy czym z miejsc połączeń tych kondensatorów z diodami są wyprowadzone zaciski wyjściowe zasilacza.

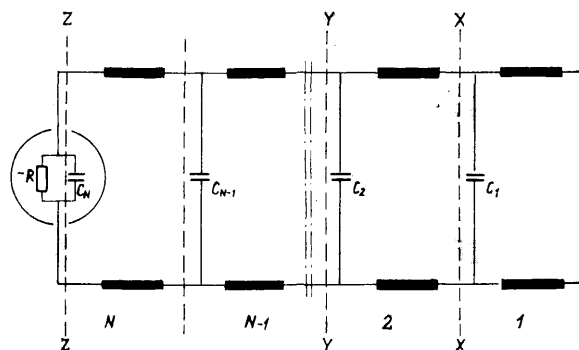
21a4

(P. 148041)

10.05.1971.

Warszawskie Zakłady Radiowe, Warszawa, (Barbara Deniszczuk, Witold Morawski, Jerzy Zagrodiński).

Wysokostabilny generator mikrofalowy, znamienny tym, że zawiera rezonator stabilizujący i ustalający częstotliwość, złożony z N rezonatorów (1), (2) ... ($N-1$) i (N) silnie sprzęgniętych między sobą, nastrojonych na częstotliwość generacji, przy czym każdy z tych rezonatorów składa się z odcinka linii o parametrach rozłożonych i pojemności skupionej (C_1), (C_2) ... (C_{N-1}) i (C_N) połączonych kaskadowo i dobranych w ten sposób, że rezonans rezonatora, znajdującego się najdalej od elementu czynnego ($-R$) określa częstotliwość generacji oraz powoduje wystąpienie rezonansu kaskadowo w pozostałych rezonatorach.

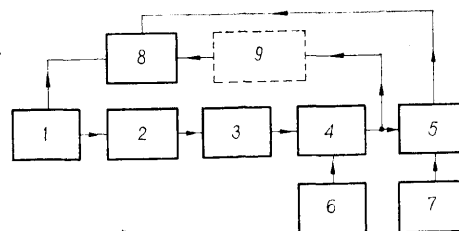
 $21a^4$

(P. 148064)

11.05.1971.

Zjednoczone Zakłady Elektronicznej Aparatury Pomiarowej „Elpo” Warszawa, (Jacek Ejgin).

Układ płynnej regulacji dewiacji częstotliwości generatora wobulowanego zawierający źródło napięcia wobulującego, potencjometryczny dzielnik napięcia, połączony ze źródłem napięcia i członem modulatora i generatora wielkiej częstotliwości, mieszacz współpracujący z pomocniczym generatorem wielkiej częstotliwości, mieszacz współpracujący z generatorem znaczników, układ oscyloskopowy i dołączany układ badany, znamienny tym, że dzielnik (2) napięcia zawiera trzy szeregowo połączone regulacje rezystorów (R_1 , R_2 , R_3), przy czym pierwszym rezystorem (R_1) ustala się maksymalną wartość dewiacji częstotliwości, trzecim rezystorem (R_3) ustala się minimalną wartość dewiacji częstotliwości, zaś drugim rezystorem (R_2) reguluje się płynnie wartość częstotliwości.

21c

(P. 138267)

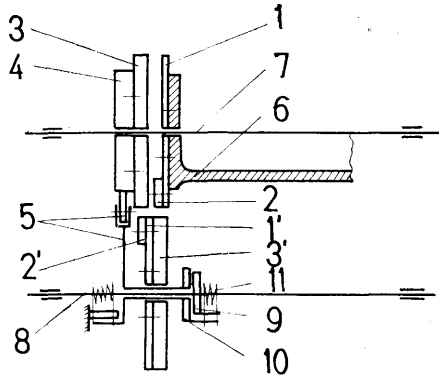
20.01.1970.

Pierwszeństwo: 21.01.1969 - Niemiecka Republika
Demokratyczna

VEB Elektrotechnische Geräte, Böhlitz - Ehrenberg,
Böhlitz - Ehrenberg, NRD (Johannes Sommer, Bern-
hard Schaal).

Wrzecionowy wyłącznik krańcowy do wyłączania silnika napędu elektrycznego po osiągnięciu założonej

liczby obrotów wału napędowego, w którym ruchoma nakrętka na trzpieniu napędowym poprzez zderzak na trzpieniu łącznika obraca korytko stykowe wokół jego osi, przy czym korytko stykowe sprzężone jest mechanicznie z elektrycznym członem łączącym jak również z napędem nadażnym, dzięki czemu zapobiega się wykonaniu przez korytko stykowe więcej niż jednego obrotu i ponownemu włączeniu łącznika, znamieny tym, że korytko stykowe (6) poprzez napęd skokowy (1; 2; 3) porusza obrotowo założyskowaną na trzpieniu napędowym tarczę łączącą (4), która wychyla dźwignię rolkową (5) elektrycznego członu łączącego.

21c

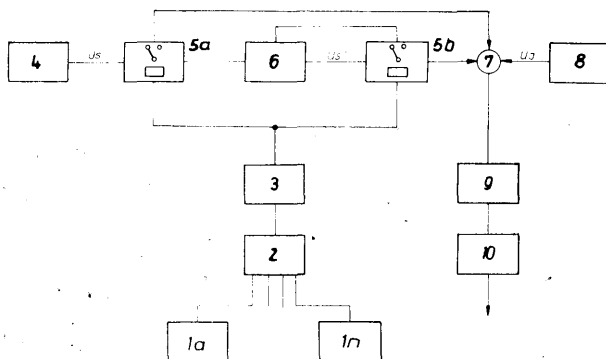
(P. 138709)

9.02.1970.

Pierwszeństwo: 11.02.1969

VEB Starkstrom-Anlagenbau, Karl-Marx-Stadt, NRD.

Układ połączeń do awaryjnego hamowania napędów elektrycznych o regulowanej ilości obrotów z analogową wielkością wiodącą, zwłaszcza do stanowisk probierczych linii przesyłowych prądu stałego, w którym określona w członie porównującym wartość odniesienia z wartością rzeczywistą różnica wartości odniesienia i wartości rzeczywistej wysterowuje regulator, który poprzez człon wykonawczy hamuje napęd, znamieny tym, że bezpośrednie połączenie wyjścia nadajnika wartości odniesienia (4) z członem porównującym wartość odniesienia i wartość rzeczywistą (7) dokonywane jest za pośrednictwem członu łączącego (5a) przez sygnał służący do scharakteryzowania stanu awaryjnego, a wyjście nadajnika wartości odniesienia (4) poprzez człon łączący (5b) doprowadzone zostaje do wejścia członu różniczkującego (6), którego wyjście poprzez dalszy człon łączący (5b) połączone jest z członem porównującym wartość odniesienia i wartość rzeczywistą (7).

21c

(P. 139584)

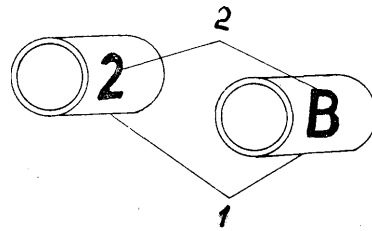
14.04.1969.

Mikołaj Grudziński, Brwinów.

Sposób wyrobu oznaczników igielitowych znamienne tym, że nadruk na nich zostaje wykonany za pomocą

sadzy lub grafitu pokrywanego substancją polichlorowinową.

Urządzenie do stosowania tego sposobu według zastrzeżenia 1-go znamienne tym, że nadruk znaków (2) powstaje przez podgrzanie w płomieniu (7) oleju czcionki (5) osadzone na obwodzie koła (6).

21c

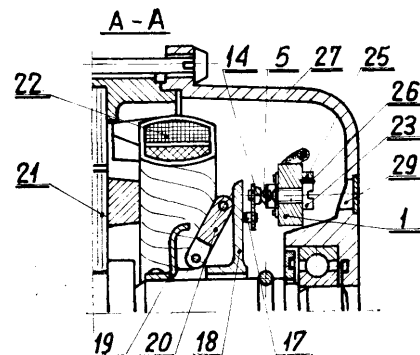
(P. 146561)

1.03.1971

Patent dodatkowy do patentu 62678

Zakłady Elektro Maszynowe „Eda”, Poniatowa, (Bogdan Włodarczyk, Henryk Tomasiak).

Wyłącznik odśrodkowy silnika elektrycznego posiadający płytkę izolacyjną, z umieszczonymi na niej blaszką sprężystą ze stykiem, nitem dystansowym i przetłoczeniem do mocowania przewodu, oraz zaciskami według patentu 62678 znamienne tym, że posiada na wydłużonym boku (1) płytki (2) otwór gwintowany (3), z wkrętem regulacyjnym (4) o ograniczonym zakresie wkręcania go w płytkę, usytuowanym w osi styku (5) znajdującym się na wydłużonym końcu (6) płytki stykowej (7) połączonej z płytką izolacyjną (2), a koniec (16) wkręta regulacyjnego (4) podczas regulacji zmienia odalenie końca płytki (6) ze stykiem (5) od płaszczyzny (24) płytki (2) co pozwala na uzyskanie zmiany położenia wstępnego nita dystansowego (17) oraz tarczy (18) nośnika (19) z ciężarkami (20) przy zwartych stykach (5) i (14) wyłącznika a przez to na zmianę prędkości obrotowej wirnika przy której tarcza (18) cofając się od złącza uzwojenie fazy rozruchowej (22), natomiast płytkę wyłącznika (2) przymocowana jest do wewnętrznej powierzchni tarczy łożyskowej (27) w której na przedłużeniu osi wkręta regulacyjnego (4) wykonany jest dwustopniowy otwór (29) dla wprowadzenia wkręta celem dokonania regulacji a następnie lakieru plombowniczego (26), który następnie zostaje zaślepiony brokiem (30).

21c

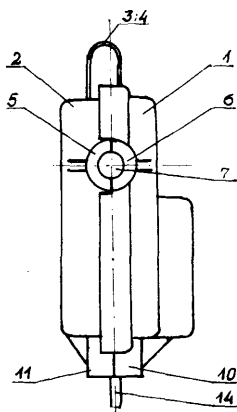
(P. 147304)

1.04.1971.

Zakład Mechaniczno-Elektroniczny „Polkat”, Wrocław, (Wiesław Mróz, Mieczysław Garwadzki).

Puszka ochronna, zwłaszcza do anteny dipolowej zabezpieczająca połączenie końcówek (9) dipola z kablem przesyłowym (14) od wpływów atmosferycznych, wykonana z elastycznego i izolacyjnego tworzywa w po-

staci dwóch odpowiednio ukształtowanych połówek korpusu (1) i pokrywy (2) elastycznie ze sobą połączonych dwiema taśmami (3) i (4) wykonanymi jako całość z tego samego tworzywa, znamienna tym, że uszczelnienie znajduje się wewnątrz otworów (7) i (12) wykonanych w połówkach króćców (5) i (6); i (10) i (11).

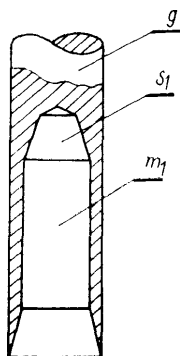
21c

(P. 147307)

2.04.1971.

Instytut Łączności, Warszawa, (Henryk Konczyński).

Sposób łączenia prętów uziomu pionowego, którego górny pręt ma wytoczone gniazdo a dolny posiada obtoczenie w kształcie stożka co pozwala na wprowadzenie jednej końcówki w drugą, znamienny tym, że na końcu dolnego pręta wytacza się dodatkowo wgłębienie do którego wprowadza się wkładkę stalową najlepiej wykonaną w kształcie wrzeciona (w) a następnie wciska się obydwa pręty w siebie przy pomocy szczypiec hydraulicznych co powoduje rozepchnięcie ścianek i zakleszczanie się ich naokoło wkładki stalowej dając trwałe i mocne połączenie.

21c

(P. 147320)

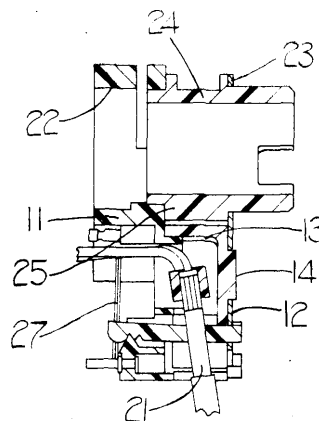
3.04.1971.

Pierwszeństwo: 16.05.1970 - Wielka Brytania

Joseph Lucas (Industries) Limited, Birmingham, Wielka Brytania (Steven John Tregurtha).

Wylłącznik elektryczny zawierający podstawę, przykrywkę wystającą nad podstawą, rotor zamocowany między podstawą a przykrywką wykonujący ruch obrotowy, roleczkę przewodzącą trzymaną przez rotor i tworzącą ruchomy styk wylłącznika, detale sprężynujące popychające roleczkę przewodzącą do styku z podstawą oraz parę stałych styków zamocowanych na podstawie i stykających się z roleczką przewodzącą w ustalonych pozycjach działania, znamienny tym, że **roleczka** przewodząca (16) trzymana jest przez rotor (13) w ten sposób, że oś obrotu roleczki (16) jest równoległa do podstawy (11) i nachylona do linii łączącej oś obrotu ro-

tora (13) ze środkiem ciężkości roleczki (16) podczas ruchu obrotowego roleczki na parze nieruchomych styków (18, 19).

21c

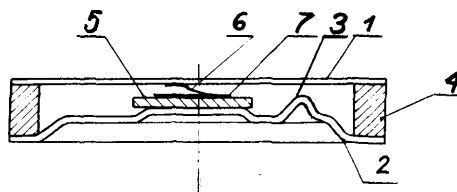
(P. 147540)

15.04.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr (P. 137291)

Instytut Elektrotechniki, Warszawa, (Edward Skowroński, Jerzy Zieliński, Andrzej Balcerzak, Piotr Korycki).

Iskierka do odgromnika zaworowego prądu przemiennego z przekładką izolacyjną przylegającą do jednej elektrody i sprężynką umieszczoną bezpośrednio między tą przekładką a drugą elektrodą według patentu (P. 137291) znamienny tym, że przekładka izolacyjna (5) ma na powierzchni stykowej ze sprężynką (6) powłokę metaliczną (7).

c

(P. 147588)

16.04.1971.

Przedsiębiorstwo Doświadczalne Przemysłu Kablowego i Sprzętu Elektrotechnicznego „Kablosprzet”, Ożarów Mazowiecki, (Jan Grobicki, Lech Czarnecki, L. Grabiec, G. Kaleta, Małgorzata Nowakowska, Helena Vogtman, Ryszard Woźniak, Franciszek Wróblewski).

Elektroizolacyjna zalewa kablowa do wypełniania muf i głowic kabli elektroenergetycznych na napięcie do 30 kV, zwłaszcza o izolacji polietylenowej oraz do wypełniania ośrodków kabli telekomunikacyjnych wzdłużnie wodoszczelnych, znamienna tym, że stanowi ją kompozycja polietylenu małowiskotowego oraz olejów parafinowych z dodatkiem antyutleniaczy, stanowiąca woskopodobny produkt odpadowy otrzymywany podczas polimeryzacji wysokociśnieniowej polietylenu małowiskotowego.

c

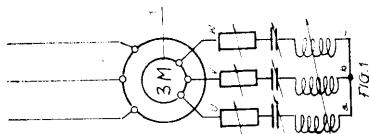
(P. 147610)

17.04.1971.

Biuro Studiów i Projektów Hutnictwa Biprostal, Kraków, (Ryszard Wójcik).

Układ płynnej regulacji prędkości elektrycznych silników asynchronicznych pierścieniowych o mocy do

5 kW znamieny tym, że na pieścienie wirnika elektrycznego silnika pierścieniowego (1) jest dla każdej fazy załączona w szereg z opornością czynną (R) i pojemnością (C) cewka (L) o zmiennej szczelinie.

21c

(P. 147625)

19.04.1971.

Zakłady Chemiczne w Bydgoszczy Przedsiębiorstwo Państwowe, Bydgoszcz, (Ewa Cupa, Jacek Ponikowski, Iwona Weber).

Sposób wytwarzania izolacji kablowej z polichlorku winylu odpornej na starzenie świetlne i działanie niskich temperatur poniżej -40°C znamieny tym, że obok typowych zmiekczaczy i stabilizatorów stosuje się równolegle węglan wapniowy strącony i absorber ultrafioletu otrzymany na bazie benzotriazolu.

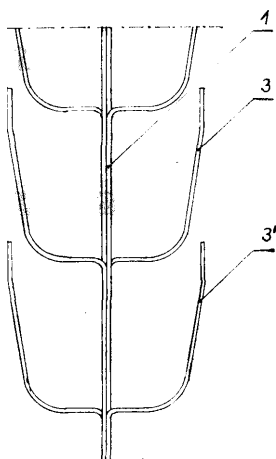
21c

(P. 147661)

20.04.1971.

Przedsiębiorstwo Robót Elektrycznych „Elektromontaż”, Poznań, (Mieczysław Foedke, Antoni Drewniak, Jarosław Kelma, Stanisław Filberek).

Urządzenie do mocowania zbiorczych ciągów instalacji przemysłowych zwłaszcza elektrycznych składające się z listwy do mocowania przewodu rur itp. oraz wspornika do mocowania puszek przełotowych lub rozgałęźnych znamienne tym, że listwa jest wycięta z metalowej lub wykonanej z tworzywa sztucznego płaskiej taśmy (1), która posiada na obu brzegach wytłoczone wsporniki (3, 3') przy czym wsporniki (3) jednego brzegu są przestawione względem wsporników (3') drugiego brzegu około połowę odstępu między wspornikami (3) - (3) zaś wzdłuż osi płaskiej części taśmy wykonane są owalne otwory (2) przeznaczone do mocowania listew do podłoży lub sztywnego skrócenia dwóch listew ze sobą.

21c

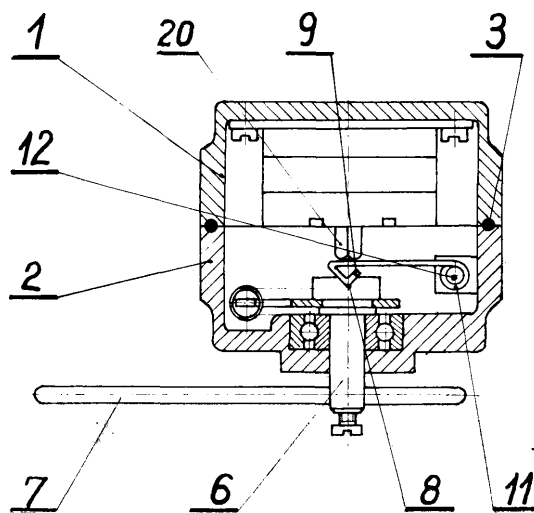
(P. 147699)

21.04.1971.

Zakłady Płyt Pilśniowych, Przemyśl, (Kazimierz Dolecki, Józef Rachowicz).

Wyłącznik krańcowy do mocowania na urządzeniach mechanicznych i produkcyjnych wymagających wyłączania lub włączania dopływającego prądu elektrycz-

nego do silnika napędowego w momencie dojścia elementu roboczego do któregośkolwiek ze skrajnych położen ruchowych, znamieny tym, że składa się z ułożyskowanego w pokrywie (2) wyłącznika krańcowego czopa (6), na którego końcu wystającym na zewnątrz wyłącznika krańcowego zamocowana jest napędowa dźwignia (7), na drugim zaś końcu wewnątrz obudowy wyłącznika na jego powierzchni czołowej wykonany jest profil (8) współpracujący z profilem (9) dociskowej blaszki (10), służącej do włączania i wyłączania mikrowyłącznika (4), a na jego powierzchni bocznej osadzone jest na sztywno jarzmo (13) z prowadnicą (14) w kształcie wycinka pierścienia, na którą nałożona jest śrubowa sprężyna (15) w taki sposób, że przy obrocie jarzma (13) w prawo lub w lewo od położenia wyjściowego pokazanego na fig. 3 tylko samo jarzmo bez sprężyny może przesunąć się przez szczelinę (18) utworzoną między ramionami występów (16) i (17) umocowanych na stałe do obudowy wyłącznika krańcowego, natomiast drugi koniec sprężyny (15) jest zabierany przez zakończenie (19) prowadnicy (14) wysuwające się z przeciwnego występu (16) w rezultacie czego śrubowa sprężyna (15) jest ściskana.

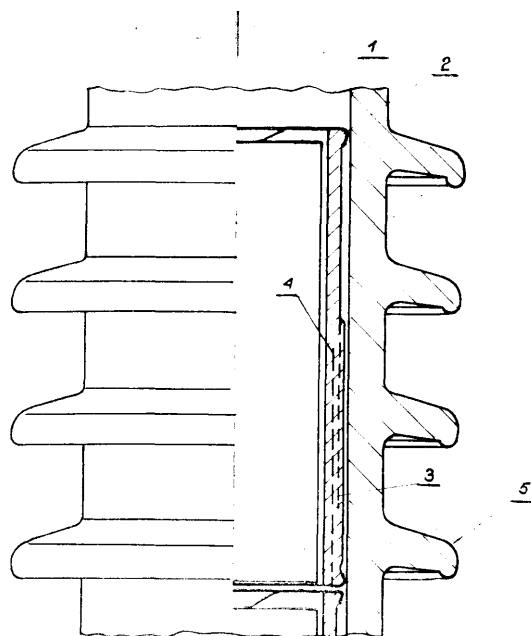
21c

(P. 147758)

24.04.1971.

Instytut Elektrotechniki, Warszawa, (Edward Skowroński, Piotr Korycki).

Odgromnik zaworowy prądu przemiennego znamieny tym, że ma kondensatory sterujące rozkład napię-

cia wykonane w postaci tulei izolacyjnych (2) z których każda ma dwie okładziny (3, 4) dołączone kolejno do obu biegunów bloku (1) zestawionego z iskierników i elementów zmienneoporowych i umieszczonego wewnątrz tulei (2).

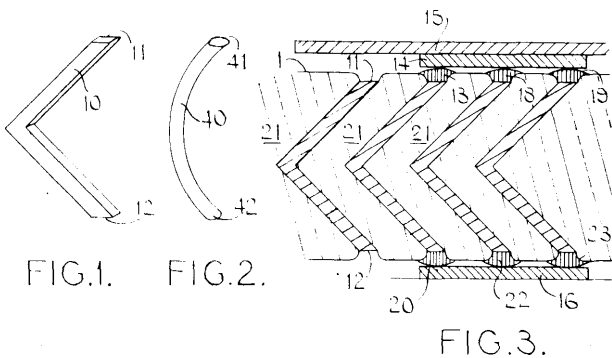
21c (P. 147758) 24.04.1971.

Pierwszeństwo: 27.04.1970 - Wielka Brytania

International Computers Limited, Letchworth, Wielka Brytania, (Wilhelm Lattmer).

Łącznik elektryczny do mikroobwodów znamieny tym, że posiada dużą ilość wydłużonych giętkich przewodzących członów (10) osadzonych w bloku (1) z elastomerycznego materiału izolacyjnego i tworzących oddzielne przewodzące ścieżki między wystającymi końcami (19-23) tych członów (10) przy czym każdy z członów 10 osadzony jest między dwoma obszarami powierzchniowymi tegoż bloku (1).

Sposób wykonania łącznika elektrycznego znamieny tym, że stosuje się metalowe cienkie płytki mające kształt ramki (32), których dłuższe boki połączone są ze sobą wzajemnie równomiernie rozmieszczonymi równoległymi paskami, przy czym kształtki układają się w stos na przemian z kształtkami odległościowymi (33) które nie posiadają pasków, a następnie przestrzeń utworzoną przez boki ramek ułożonego stosu wypełnia się ciekłym, elastomerycznym materiałem izolacyjnym, który w następstwie poddaje się zestaleniu po czym usuwa się boki ramek.

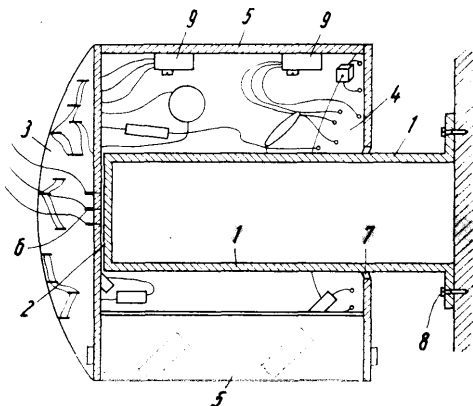

21c (P. 147759) 24.04.1971.

Pierwszeństwo: 27.04.1970 - NRF

Schleider GmbH Co. Relaisbau KG, Berlin Zachodni, (Karl-Dieter Friedrich).

Urządzenie do mocowania elektrycznych i/lub elektronicznych elementów konstrukcyjnych przy napędza-

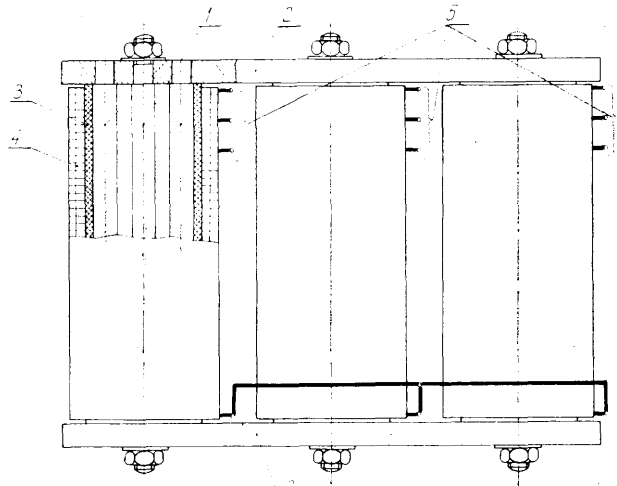

nym silnikiem elektrycznym przełączniku czasowym lub podobnym, przy czym poszczególne elementy są umieszczone na przykład na płytkach z tworzywa izolacyjnego, znamienne tym, że połączone są ze sobą w jeden sztywny zespół za pomocą podpórek dystansowych (5) a płytki (3, 4) na przykład z tworzywa izolacyjnego mają środkowe otwory (7), przez który są one nałożone na służącą jako podpora obudowę (1) silnika, przy czym jedna z płytek (3) jest przyłożona bezpośrednio i zamocowana na stronie czołowej (2) obudowy (1) silnika.

21c (P. 148107) 12.05.1971.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Władysław Kędzior, Bernard Herman).

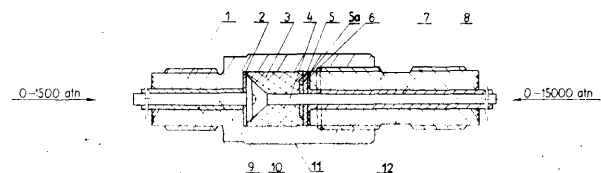
Rozrusznik wirowodowy do trójfazowych silników indukcyjnych pierścieniowych, składający się z połączonych ze sobą jarzmami trzech kolumn, przy czym każdą z kolumn stanowi rdzeń umieszczony w izolacyjnej tulei, na której nawinięte jest uzwojenie, a uzwojenia wszystkich kolumn połączone są w gwiazdę, znamienne tym, że rdzeń każdej z kolumn wykonany jest ze stalowych, nie stykających się z sobą prętów (1) o dowolnym przekroju korzystnie kołowym lub rurki, które są ustawione równolegle względem siebie i zamocowane w jarzmach (2).

21c (P. 148137) 13.05.1971.

Instytut Naftowy, Kraków, (Zygmunt Kozik).

Uszczelnienie przewodu elektrycznego w ścianie naczyń wysokociśnieniowych składające się z korpusu i wkręconej do niego tulei, wewnątrz których znajdują się trzpienie mające kształt grzybków, znamienne tym, że pod grzybkami usytuowane są podkładki mikowe (2 i 5), przy czym od strony niższego ciśnienia podkładka (2) znajduje się bezpośrednio pod grzybkiem, natomiast od strony wyższego ciśnienia, podkładka (5) zamyka komorę z izolacją termoplastyczną (3) i objęta jest podkładką stalową (6) i podkładką z metalu (5a) o współczynniku rozszerzalności większym od współczynnika rozszerzalności stali.

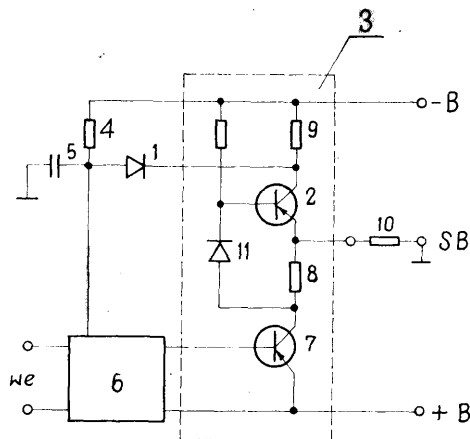
21c

(P. 148140)

13.05.1971.

Wielkopolskie Zakłady Teletechniczne „Telettra”, Poznań, (Jerzy Bulski, Gracjan Kaczalek).

Układ zabezpieczający przełącznik tranzystorowy zwłaszcza w odbiorniku telegrafii wielokrotnej z modulacją częstotliwości wyposażonym w układ sygnalizacji zaniku poziomu oraz układ blokady przełącznika tranzystorowego zbudowanego przy użyciu elementów małej mocy znamienny tym, że zawiera diodę półprzewodnikową włączoną między obwody zasilające układ blokady, a przełącznik tranzystorowy, z tym, że w przełączniku tranzystorowym jest ona dołączona do obwodu kolektora tranzystora współpracującego z tym samym biegunem baterii, z którego jest zasilany układ blokady.

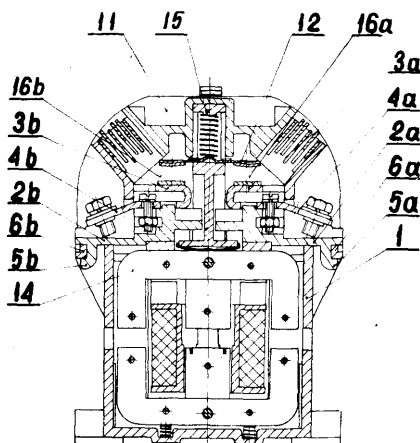
21c

(P. 148141)

13.05.1971.

Ośrodek Rozwojowy Łączników Niskonapięciowych przy Z.A.E. „Elester”, Łódź, (Wiesław Nowowiejski, Eugeniusz Pakulski, Zbigniew Wierchniewski).

Stycznik elektromagnetyczny suchy z dwuprzerwowym układem stykowym, znamienny tym, że umieszczona ponad zespołem napędowym podstawa do mocowania styków stałych oraz odpowiadających im elementów zaciskowych, składa się z dwóch oddzielnych wsporników (2a) i (2b) z których każdy zawiera styki stałe (3a) lub (3b) oraz zaciski (4a) lub (4b) odpowiadające jednostronnym przerwom stykowym (16a) lub (16b).

21c

(P. 148151)

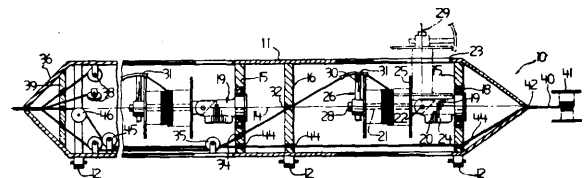
13.05.1971.

Pierwszeństwo. 18.05.1970 - Stany Zjednoczone A. P.

Southwire Company, Carrollton, Georgia, USA, (Roger I. Schoerner).

Sposób wytwarzania kabla skręcanego z wielu przewodów, polegający na prowadzeniu drutu rdzeniowego wzdłuż pewnej drogi, odwijaniu przynajmniej jednego przewodu kablowego ze zwoju, wzdłuż pewnej drogi zasadniczo równoległej do osi wzdłużnej zwoju, przy czym przewód ten owija się wokół drutu rdzeniowego, znamienny tym, że każdy przewód kablowy odwija się albo z nieobracającej się szpuli przeciwważonej albo z nieobracającej się szpuli zamontowanej na przeciwważonym wsporniku, albo też ze szpuli zamontowanej na obracalnym członie, przy czym oś wzdłużna szpuli jest odsunięta od osi obrotu tego obracalnego członu.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—5, zawierające obrotową ramę, prowadnicę drutu rdzeniowego, przynajmniej jeden wspornik szpuli, umieszczony wewnątrz ramy swą osią wzdłużną zasadniczo równoległą do osi obrotu ramy, układ ciągnący przewody, przeznaczony do odwijania przewodów kablowych z przynajmniej jednej szpuli, oraz człon lub członki skręcające znamienny tym, że przynajmniej jeden wspornik (19, 20, 21, 22) szpuli zawiera przeciwwagę (24) i jest zamontowany na łożyskowej konstrukcji (18), osadzonej w obrotowej ramie (11, 15) swą osią wzdłużną współosiowo z osią obrotu ramy, albo że każda szpula jest osadzona w obrotowej ramie (48, 49) swą osią wzdłużną współosiowo z osią obrotu ramy i jest wyposażona w przeciwwagę, albo też że przynajmniej jeden wspornik szpuli jest osadzony na obrotowej ramie (65), (75a, 75b, 75c, 75d) i ma swą oś wzdłużną równoległą do i odsuniętą od osi obrotu ramy.

21c

(P. 148161)

14.05.1971.

Wrocławskie Zakłady Elektroniczne „ELWRO”, Wrocław, (Jadwiga Górkiewicz, Kazimierz Czekala).

Elektroizolacyjna kompozycja epoksydowa do zalania układów elektronicznych, zwłaszcza magnetycznych głowic bębnowych pamięci magnetycznych znamienna tym, że podstawowy składnik kompozycji, macierzyściowa żywica epoksydowa o średnim ciężarze cząsteczkowym około 400 utwardzana jest utwardzaczem poliaminamidowym o lepkości 2 St w temperaturze 25°C i liczbie aminowej 280 - 380.

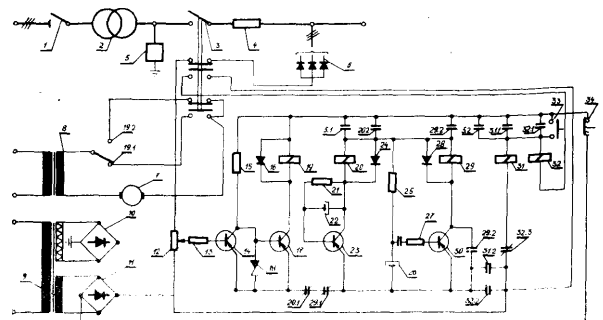
21c

(P. 148550)

1.06.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Stanisław Nitka, Mirosław Czekajewski, Andrzej Przytuła, Witold Siwek, Stanisław Szyja, Władysław Zaręba).

Układ samoczynnej kontroli i załączania sieci zasilanych ze stacji transformatorowych wyposażonych w obwodzie głównym w łącznik górnego napięcia, trans-

formator mocy oraz łącznik dolnego napięcia, znamienny tym, że zawiera układ kontroli stanu izolacji w stanie beznapięciowym złożony z diod (6), regulowanego opornika (12), oporników (13 i 15) oraz tranzystora (14), kontrolujący stan pracy przełącznika sterującego (19), służącego do załączania silnika napędowego (7) łącznika dolnego napięcia (3) włączanego w układzie tranzystora (17) i diody Zenera (18).

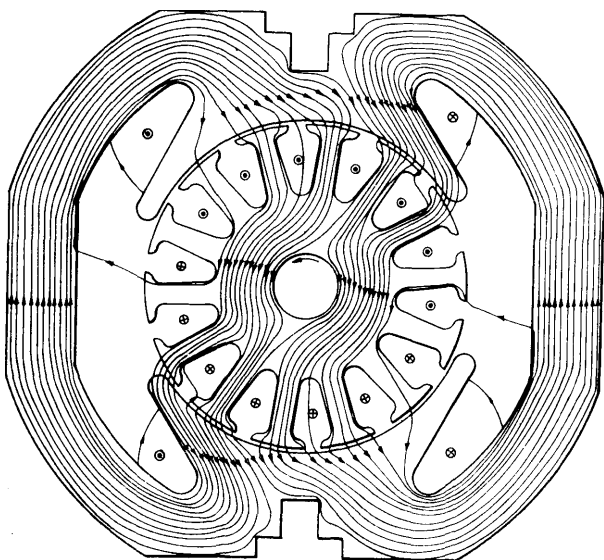
21d1

(P. 146640)

4.03.1971.

Hitachi, Ltd., Tokio, Japonia, (Toshinobu Ichiki, Hi-norori Okuda, Keiji Arai).

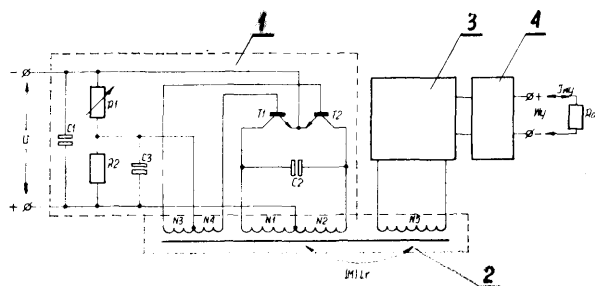
Elektryczna maszyna wirująca bez biegunów pomocniczych złożona z rdzenia stojana z wydłużonymi biegunami magnetycznymi zakończonymi obustronnie nabiegunknikami tworzącymi z biegunami jedną całość, z uzwojenia stojana umieszczonego we wgłębieniach utworzonych między wymienionymi biegunami magnetycznymi a jarzmem rdzenia stojana i nawiniętymi na wymienionych biegunach, z twornika zamocowanego obrotowo z wymienionym rdzeniu stojana, z uzwojenia twornika umieszczonego w żłobkach rdzenia twornika i nawiniętego na każdym jego zębie, oraz z urządzeń doprowadzających prąd do uzwojeń twornika i stojana, znamienna tym, że jedna z części nabiegunkników (15, 16) po stronie biegunów w kierunku przeciwnym do kierunku obrotów twornika ma w przypadku silnika pole przekroju obwodu magnetycznego większe niż druga z części nabiegunkników (15, 16) w kierunku zgodnym z obrotami twornika (A).

21d²

(P. 147539)

15.04.1971.

Zakład Doświadczalny Elektronicznej Aparatury Pomiarowej „Eureka” przy Zjednoczonych Zakładach Elektronicznej Aparatury Pomiarowej „Elpo”, Wrocław (Jerzy Hamberg).

Tranzystorowy zasilacz stabilizowany prądu stałego średniej mocy, znamienny tym, że zawiera przetwornik (1) napięcia stałego na prądienne mający na wyjściu transformator (2), którego wtórne uzwojenie (N5) jest połączone z wejściem stabilizatora poprzez prostownik (3) i układ filtracji (4) prądu wyjściowego.

21d²

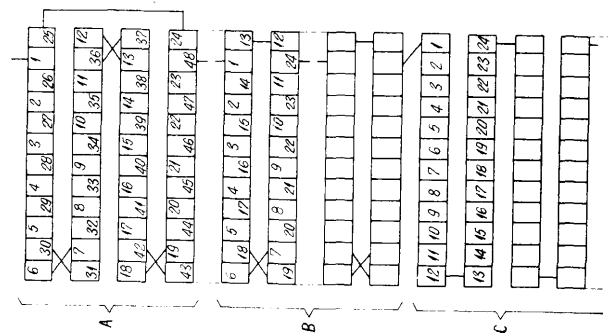
(P. 147590)

16.04.1971.

Patent dodatkowy do patentu.....P. 141249

„ELTA” Fabryka Transformatorów i Aparatury Trakcyjnej im. Bojowników PPR, Łódź (Janusz Pierzyński, Andrzej Maliszewski).

Sposób wykonywania wysokonapięciowych uzwojeń transformatorów i dławików nawijanych jednym drutem mający na celu stopniowanie pojemności szeregowych polegające na tym, że uzwojenie jest podzielone na trzy części, przy czym cewki pośrednie są wykonywane jako przeplecione z jednokrotnym przemieszczeniem zwojów, natomiast pozostałe cewki są wykonywane bez przepleceń według patentu....(P-141249), znamienny tym, że cewki wstępne (A) wykonuje się jako przeplecione z jednokrotnym przemieszczeniem przewodów przez cztery cewki (fig. 1).

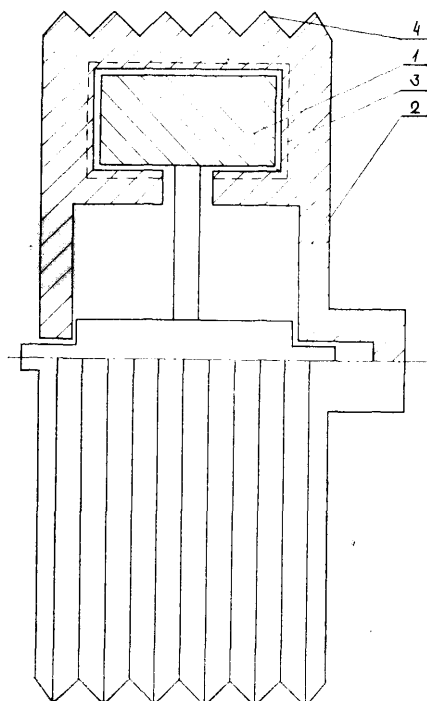
21

(P. 147619)

17.04.1971.

Wyższa Szkoła Inżynierska im. J. J. Śniadeckich, Bydgoszcz, (Michał Tall, Antoni Budzyński).

Maszyna asynchroniczna znamienna tym, że składa się ze stojana (1) wykonanego w kształcie cylindra lub

pierścienia, na którym po stronie zewnętrznej wykonane są żłobki (5), w których nawinięte jest koncentrycznie uzwojenie i wirnika (2) w kształcie cylindra (pierścienia) lub niepełnego pierścienia (cylindra), który otacza stojan (1) z zewnątrz całkowicie lub częściowo.

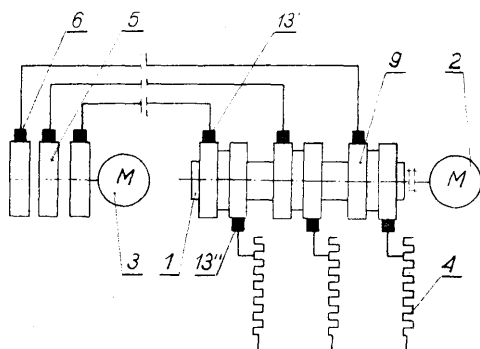
21d³

(P. 148128)

13.05.1971.

Dolnośląskie Zakłady Wytwórcze Maszyn Elektrycznych „Dolmel”, Wrocław, (Witold Barański).

Układ do badania zestyku szczotka - pierścień ślizgowy w warunkach odpowiadających pracy silników asynchronicznych znamieny tym, że jest zaopatrzony w wirującą głowicę pierścieniową (1) zasilaną przewodowo prądem o częstotliwości poślizgu z pierścieni (5) silnika asynchronicznego (3).

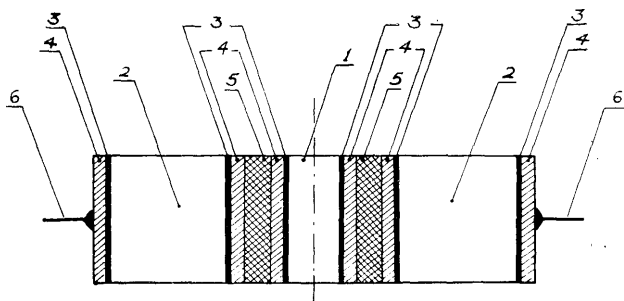
21e

(P. 148062)

11.05.1971.

Naukowo-Produkcyjne Centrum Półprzewodników Ośrodek Naukowo-Produkcyjny Mikroelektroniki Hybridowej, Warszawa, (Jan Andrzej Chroboczek).

Półprzewodnikowa sonda do pomiaru natężenia skrajnie wysokich pól magnetycznych w urządzeniach kriogenicznych znamieny tym, że wykorzystano w niej zjawisko magnetooporu w rejonie przewodnictwa hoppingowego poprzez płytkie stany lokalne w półprzewodnikach.

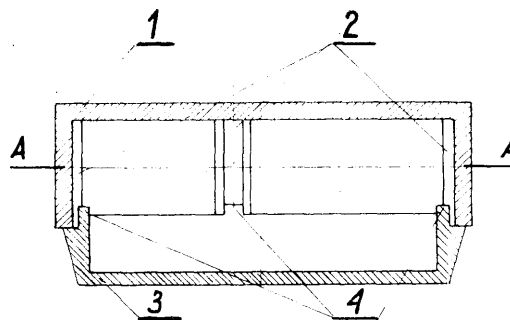
21e

(P. 148553)

28.05.1971.

„Era” Zakłady Wytwórcze Przyrządów Pomiarowych im. Janka Krasickiego, Warszawa, (Jan Walter, Jan Waszczuk).

Obudowa zwłaszcza przyrządu pomiarowego składająca się przynajmniej z pokrywy i podstawy znamieny tym, że każda ze ścian podstawy (3) posiada oporowy występ (4), a każda ze ścian pokrywy (1) posiada gniazdo (2) w które wprowadzony jest oporowy występ (4).

21g

(P. 147558)

14.04.1971.

Uniwersytet Wrocławski, Wrocław, (Bogdan Sujak, Stanisław Gąsior).

Dozymetr egzoemisyjny promieniowania jonizującego, zwłaszcza promieniowania X i gamma, znamieny tym, że wykonany jest w formie pastylko z materiału, którego fotowrażliwość leży w dalekim ultrafiolecie poniżej 300 nm, zwłaszcza fluorku sodu lub fluorku strontu lub fluorku baru, lub mieszaniny których podstawą są te substancje, uprzednio uczulonego celem zwiększenia wydajności emisyjnej obróbką mechaniczną i termiczną.

Sposób wytwarzania dozymetru znamieny, że materiał wyjściowy poddaje się procesowi mechanicznego skruszania przez co najmniej 3 minuty.

21g

(P. 147580)

16.04.1971.

Uniwersytet Wrocławski im. B. Bieruta, Wrocław, (Bogdan Sujak, Józef Kusz).

Sposób wytwarzania cienkich warstw plazmy gazowej, znamieny tym, że materiał ferroelektryczny, zwłaszcza ceramikę ferroelektryczną, zarówno w otoczeniu gazu jak i cieczy, polaryzuje się zewnętrznym napięciem elektrycznym o wartości co najmniej 1 V.

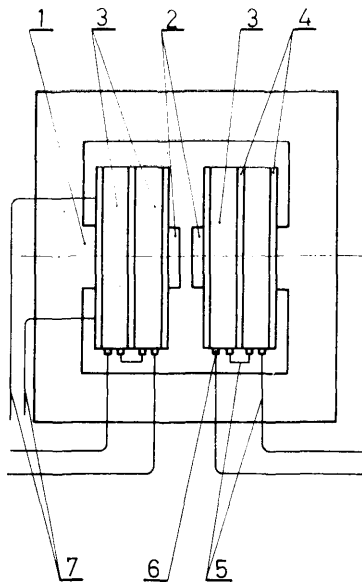
21g

(P. 147659)

20.04.1971.

Instytut Fizyki Jądrowej, Kraków, (Jacek W. Hennel).

Sposób budowy elektromagnesów o wielkim natężeniu i dużej stałości pola magnetycznego złożonych z rdzenia magnetycznego z nabiegunkami i z taśmami przewodnikowej, znamieny tym, że najpierw wytwarza się odrębne elementy uzwojenia przez nawijanie na pierścieniu (13) z tworzywa izolacyjnego taśm przewodnikowej (8) wraz z taśmą izolującą (9) w płaszczyźnie prostopadłej do osi, złożenie współosiowe dwóch krążków czołowymi płaszczyznami przekładając je arkuszem izolacyjnym (10) po obróceniu jednego z krążków na drugą stronę, aby zwoje w obu krążkach miały kierunek przeciwny, zaciśnięcie zespołu dwóch krążków między płytami stalowymi i poddanie impregnacji cieczą żywiczną utwardzalną, zwłaszcza żywicą epoksydową przeprowadzanie polimeryzacji żywicy, wycięcie fragmentów pierścieni (13), aby dostać się do początków taśm (8) na obu krążkach, połączenie tych początków łącznikiem (11) i zaklejenie łącznika kształtką (12), przy czym na taśmie (8) przed zakończeniem nawijania w odległości od końca mniejszej niż obwód krążka mocuje się metalową kostkę (6), a po skończeniu nawijania obejmuje się krążek obręczą (14) z otworem na kostkę (6), lub dwiema wąskimi obręczami nie dotykającymi kostki (6), po czym tak otrzymane elementy uzwojenia nakłada się na rdzeń (1) i dołącza do nich przewody prądowe (5) poprzez kostki (6).

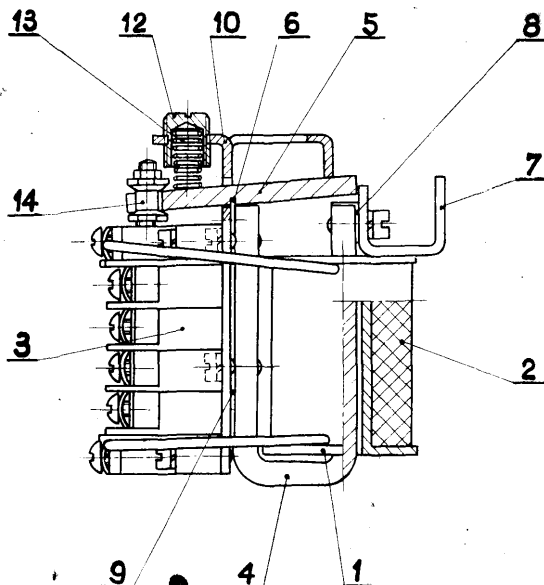
21g

(P. 147995)

7.05.1971.

„ELTA” Fabryka Transformatorów i Aparatury Trakcyjnej im. Bojowników PPR, Łódź, (Zbigniew Sawicki, Tadeusz Bednarek).

Przełącznik elektromagnetyczny prądu stałego zwłaszcza do elektrycznych układów sterowania i rozrządu pojazdów trakcyjnych, znamienny tym, że posiada stalowy nośnik (7) wykonany w kształcie litery „U”, będący ogranicznikiem ruchu wzdłużnego cewki, przy czym jedno jego ramię wystaje ponad powierzchnię czołową jarzma (4) tworząc schodkową szczelinę magnetyczną zwiększającą siłę rozruchu elektromagnesu w okresie początkowego ruchu zwory (5), a drugie ramię jest elementem mocującym przełącznik.

21g

(P. 148086)

11.05.1971.

Fabryka Podzespołów Radiowych „ELWA” Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, (Aleksander Kamiński, Hanna Głowczak).

Elektrolit do kondensatorów elektrolitycznych znamienny tym, że depolaryzatorem jest tlenek lub siarczan żelaza, najkorzystniej uwodniony siarczan żela-

zowy, swobodnie umieszczony w elektrolicie i w niewielkiej ilości, najkorzystniej 10—30% wagowo.

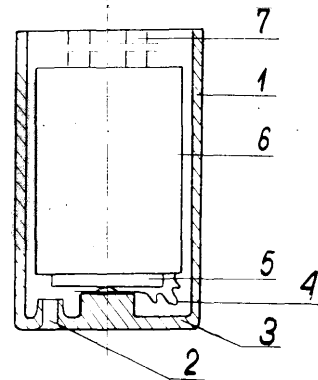
21g

(P. 148087)

11.05.1971.

Fabryka Podzespołów Radiowych „ELWA” Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, (Tadeusz Roguski, Bogdan Niewiadomski).

Kondensator elektrolityczny, zwłaszcza nakrętkowy i do obwodów drukowanych składający się z obudowy, w dnie której umieszczona jest współśrodkowo dysza wentylowa zwijki, od której wyprowadzenie katodowe jest połączone z obudową za pośrednictwem cokołu znamienny tym, że obudowa (1) ma w dnie w pobliżu powierzchni bocznej dyszę wentylową (2) skierowaną do wnętrza kubka oraz współśrodkowy występ (3), do którego przymocowane jest wyprowadzenie katodowe (4) oddzielone podkładką (5) od zwijki (6).

21g

(P. 148548)

1.06.1971.

Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego, Warszawa, (Edmund Igras, Józef Piotrowski, Bohdan Zarzycki, Zenon Nowak).

Sposób otrzymywania cienkich warstw tellurku kadmowo rtęciowego lub tellurku cynkowo rtęciowego na podłożach izolacyjnych lub przewodzących, znamienny tym, że w naczyniu próżniowym, stanowiącym na przykład ampulkę ze szkła trudnotopliwego, umieszcza się element składający się z podłoża na którym naparowana jest warstwa tellurku kadmu oraz umieszcza się lity tellurek kadmowo rtęciowy, dowolnej jakości, o budowie mono- lub polikrystalicznej, w ilości wagowej równej co najmniej dziesięciokrotnej ilości wagowej warstwy tellurku kadmu naparowanej na podłożu, następnie ampulkę odpompowuje się uzyskując próżnię o wartości co najmniej 10^{-4} Tr, po czym ampulkę zatapia się i całość wygrzewa się w temperaturze 350°C — 650°C , w czasie potrzebnym do uzyskania na podłożu warstwy tellurku kadmowo rtęciowego o molowej zawartości tellurku kadmu równej molowej zawartości tellurku kadmu litego tellurku kadmowo rtęciowego umieszczonego w ampulce.

21h

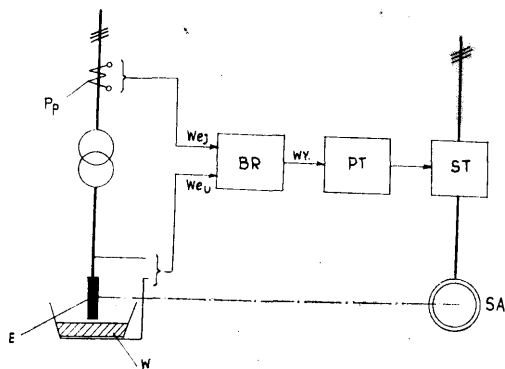
(P. 146577)

2.03.1971.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica (Instytut Automatyki Napędu i Urządzeń Przemysłowych), Kraków, (Jacek Seńkowski, Aleksy Kurbiel).

Układ regulacji posuwu elektrod pieca łukowego, zawierający sterownik tyrystorowy i silnik posuwu elektrod znamienny tym, że ma blok różnicowy (BR), mający dwa wejścia (We), z których wejście napięciowe (Weu) jest włączone pomiędzy elektrodę (E) i wsad pieca (W), a wejście prądowe (Wei) połączone z przekładnikiem prądowym (Pp), natomiast wyjście (Wy) bloku różnicowego (BR) jest połączone poprzez trój-

położeniowy tranzystorowy przełącznik (PT) z tyrystorowym sterownikiem (ST), łączącym z siecią zasilającą silnik posuwu elektrod (SA).

21k³

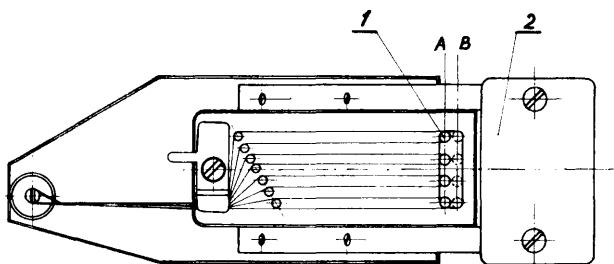
(P. 147474)

9.04.1971.

Centralne Laboratorium Akumulatorów i Ogniw, Poznań, (Waldemar Hollner, Stefan Łożykowski).

Sposób wytwarzania siatki z drutu dla chemicznych źródeł prądu szczególnie akumulatorów srebrowo-cynkowych, przez nawinięcie drutu pomiędzy początkowym sworzniem przyrządu, kierunkową klamrą i kilkoma rzędami kołków rozdzielających drut na poszczególne pętla, znamienny tym, że napręża się drut w poszczególnych pętlach przez zmianę położenia kołków rozdzielających.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1, składające się z początkowego sworznia, kierunkowej klamry i kołków rozdzielających znamienny tym, że rząd ruchomych rozdzielających kołków (1) jest połączony z dźwignią (2), przez co w chwili zadziałania dźwigni (2) następuje naprężenie drutu w poszczególnych pętlach.

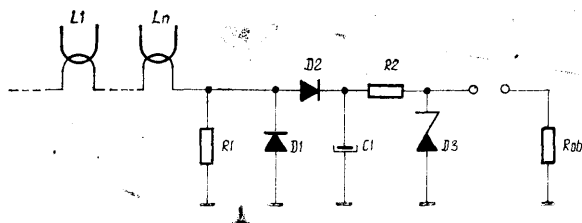
21n⁷

(P. 147423)

7.04.1971.

Warszawskie Zakłady Telewizyjne, Warszawa, (Leszek Szmidt, Kamil Modłkowski, Marek Chęciński).

Zasilacz niskiego napięcia, zwłaszcza do odbiorników telewizyjnych w których wykorzystuje się łańcuch włókien żarzenia lamp jako rezystor redukcyny znamienny tym, że obwód żarzenia lamp jest zamknięty do masy przez zasilacz niskonapięciowy, którego wejście jest zbocznikowane rezystorem (R_1) połączonym równolegle z diodą półprzewodnikową (D1).

21g

(P. 147451)

9.04.1971.

Instytut Maszyn Matematycznych, Warszawa, (Wacław Welik, Andrzej Modrzejewski).

Sposób spajania kształtek ferrytowych a zwłaszcza kształtek magnetycznych głowic wielośladowych, szczególnie przeznaczonych do zapisu cyfrowego i odczytywania informacji znamienny tym, że obszar kształtki ferrytowej położony obok spajanej powierzchni pokrywa się cienką warstwą szkła a następnie powierzchnie łączone dwóch lub więcej tak pokrytych kształtek ferrytowych przedziela się przekładkami i składa się ze sobą po czym umieszcza się w uchwycie dociskającym kształtki do siebie w ten sposób, ażeby pokryte szklą powierzchnie znajdowały się ponad powierzchniami spajanymi i podgrzewa się do temperatury umożliwiającej roztopienie się warstwy szkła i spłynięcie w szczelinie między kształtkami.

22a

(P. 141226)

10.06.1970.

Pierwszeństwo: 12.06.1969 - Szwajcaria

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Preparaty pigmentowe, znamienny tym, że zawierają co najmniej jedną nierozpuszczalną w wodzie substancję barwną i/lub co najmniej jeden nierozpuszczalny w wodzie rozjaśniacz optyczny i polimer mieszany, zwłaszcza ze styrenu i bezwodnika maleinowego lub jego nierozpuszczalną w wodzie pochodną, która pod wpływem zasad organicznych lub nieorganicznych tworzy związek rozpuszczalny w wodzie.

22a

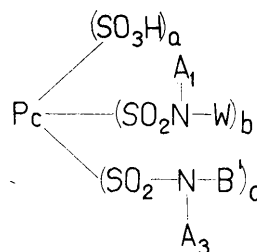
(P. 141228)

10.06.1970.

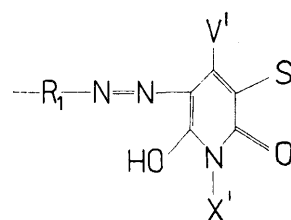
Pierwszeństwo: 12.06.1969, 15.12.1969, 20.04.1970 - Szwajcaria

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

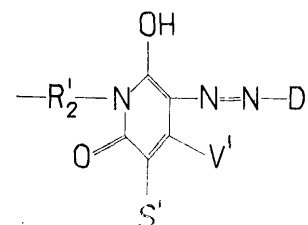
Sposób wytwarzania barwników ftalocyjaninowych o wzorze ogólnym 1, w którym Pc oznacza grupę ftalocyjaninową, W oznacza grupę reagującą z włóknem, a B' oznacza grupę o wzorze ogólnym 2 lub 3, w którym D' oznacza grupę składnika czynnego reakcji sprzęgania najkorzystniej zawierającą grupy sulfonowe i ewentualnie grupy reagujące z włóknem, X' oznacza atom wodoru albo grupę organiczną ewentualnie reagującą z włóknem, R oznacza aromatyczny albo, związany z mostkiem azowym częścią aromatyczną, arylo alifatyczny człon mostka, R₂' oznacza alifatyczny, cykloalifatyczny, aromatyczny, aryloalifatyczny albo heterocykliczny człon mostka, R i E' oznaczają aromatyczne, alicykliczne albo alifatyczne człony mostka, A i A₃ oznaczają niskocząteczkowe, zwłaszcza zawie-

Wzór 1

Wzór 2

rające do 4 atomów węgla w łańcuchu alifatycznym, grupy alkilowe albo aryloalkilowe albo atom wodoru, S' oznacza atom wodoru, grupę organiczną albo przekształconą grupę kwasu sulfonowego lub karboksylowego, V oznacza atom wodoru, grupę organiczną albo przekształconą grupę kwasu karboksylowego a, b i c oznaczają liczby całkowite lub ułamki, przy czym b i c oznaczają liczbę o wartości co najmniej 1, 0, a+b+c oznacza liczbę całkowitą lub ułamek o wartości w granicach 3,0—4,0, przez kondensację, acylowanie i sprzęganie.

22a

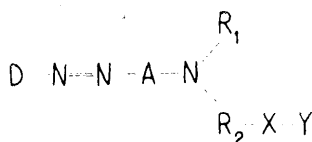
(P. 149447)

14.07.1971.

Pierwszeństwo: 15.07.1970 - Szwajcaria

Ciba - Geigy A.G., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych **nie** posiadających grup sulfonowych, związków azowych o wzorze 1, w którym D oznacza rodnik składnika dwuazowego, A oznacza rodnik p-fenylowy, R oznacza rodnik alkilowy, R₂ oznacza grupę alkilenową, X oznacza grupę iminową, a Y oznacza nie posiadający chlorowca, heterocykliczny, sześcioczłonowy pierścień, zawierający co najmniej 2 atomy azotu w pierścieniu i co najmniej jedną grupę alkoxyloową, korzystnie metoksy, znamienny tym, że składnik sprzęgania o wzorze $\text{H}-\text{A}-\text{NR}_1-\text{R}_2-\text{X}-\text{Y}$, w którym A, R₁, R₂, X i Y mają wyżej podane znaczenie sprzęga się ze związkiem dwuazoniowym składnika dwuazowego i ewentualnie poddaje się następnie czwartorzędowaniu.

Wzór 1

22a

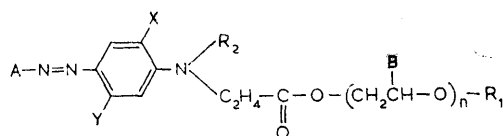
(P. 150723)

25.09.1971.

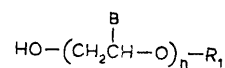
Pierwszeństwo: 26.09.1970 - NRF

Badische Anilin - und Soda - Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF (Gunter Lange).

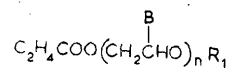
Sposób wytwarzania ciekłych preparatów zawierających barwnik o wzorze ogólnym 1, i alkohol o wzorze ogólnym 2 i ewentualnie dalsze organiczne rozpuszczalniki, mieszające się z wodą oraz niewielkie ilości środków dyspergujących, przy czym we wzorach tych A oznacza rodnik składnika dwuazowego szeregu aniliny, tiazolu, benzotiazolu, tiadiazolu, benzoizotiazolu, benzotriazolu, indazolu lub aminoftalimidu, X oznacza atom wodoru, grupę metoksyloową lub etoksyloową, Y oznacza atom wodoru, chloru, grupę metyloową, trójfluorometyloową, metoksyloową, etoksyloową, acetyloaminową lub propionyloaminową, B oznacza atom wodoru lub grupę metyloową, R oznacza grupę alkilową o 1 - 4 atomach węgla, R₂ oznacza atom wodoru, grupę alkilową o 1 - 4 atomach węgla, grupę alkoxyalkilową o w sumie 3 - 6 atomach węgla, grupę cyanoetyloową, chloroetyloową, β-cyanoetoksyetyloową, benzyloową, fenyletyloową lub grupę o wzorze 3 i n oznacza liczby 2 - 5, znamienny tym, że barwniki o wzorze ogólnym 4, w którym R₃ oznacza grupę alkilową o 1 - 4 atomach węgla, poddaje się reakcji z alkoholami o wzorze 2 w ich środowisku i ewentualnie dodaje dalsze organiczne rozpuszczalniki, mieszające się z wodą i/lub niewielkie ilości środków dyspergujących.

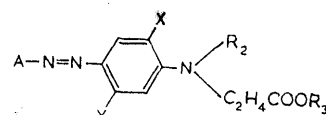
WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

22a

(P. 150775)

28.09.1971.

Pierwszeństwo: 30.09.1970 - Szwajcaria

Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych, trudno rozpuszczalnych w wodzie barwników styrylowych o wzorze 1, w którym R oznacza niższy rodnik alkilowy, rodnik cykloalkilowy, ewentualnie podstawiony rodnik arylowy, lub grupę heterocykliczną, jeden z podstawników X₁ lub X₂ oznacza grupę —NH— a drugi oznacza atom —O—, Ar oznacza ewentualnie podstawiony rodnik arylowy, Q₁ oznacza rodnik alkilenowy o 2—5 atomach węgla ewentualnie podstawiony atomami chloru lub bromu, Q₂ oznacza niższy rodnik alkilenowy, a Y oznacza atom wodoru, chlorowca lub niższy rodnik alkilowy, znamienny tym, że aldehyd o wzorze 2, w którym R, Ar, X₁, X₂, Q₁, Q₂ i Y mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z dwunitrylem kwasu malonowego, przy czym tak się dobiera substancję wyjściową o wzorze 2, aby otrzymany barwnik nie zawierał grup kwasno dysocjujących i nadających rozpuszczalność w wodzie.

22a

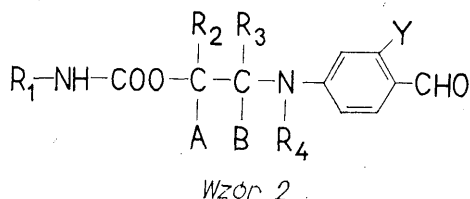
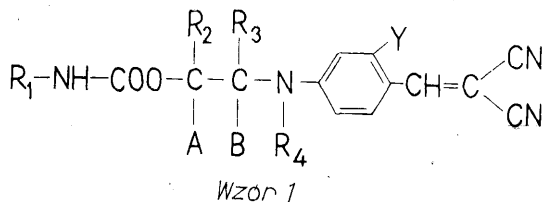
(P. 150776)

28.09.1971.

Pierwszeństwo: 30.09.1970 - Szwajcaria

Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych, trudno rozpuszczalnych w wodzie barwników styrylowych, o wzorze 1, w którym jeden z podstawników A i B oznacza atom wodoru, a drugi oznacza ewentualnie podstawiony rodnik fenylowy, R₁ oznacza niższy rodnik alkilowy, rodnik cykloalkilowy, ewentualnie podstawiony rodnik arylowy lub grupę heterocykliczną, R₂ i R₃ niezależnie od siebie oznaczają atom wodoru lub rodnik metyloowy, R₄ oznacza ewentualnie podstawiony niższy rodnik alkilowy, a Y oznacza atom wodoru, chlorowca lub niższy rodnik alkilowy, znamienny tym, że aldehyd o wzorze 2, w którym A, B, R₁, R₂, R₃, R₄ i Y mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z dwunitrylem kwasu malonowego, przy czym substrat o wzorze 2 dobiera się tak, aby otrzymany barwnik nie zawierał grup dysocjujących kwasowo i nadających rozpuszczalność w wodzie.

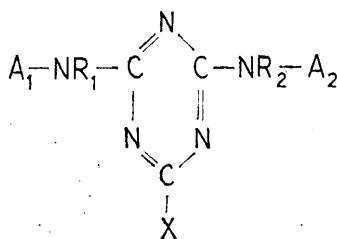

22a (P. 153801) 1.03.1972.

Pierwszeństwo: 3.03.1971 - Szwajcaria

Ciba - Geigy AG., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych barwników kadziowych, o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ i R₂ oznaczają atomy wodoru lub niższe rodniki alkilowe, A oznacza grupę 3,4-ftaloiloakrydonu związaną przez atom węgla pierścienia akrydonowego, A₂ oznacza związaną w pozycji 1 grupę 4-acyloaminoantrachinonu, a X oznacza arylowy związany z grupą 1,3,5-triazynową bezpośrednio przez atom węgla w pierścieniu, znamienny tym, że 2-arylo-4,6-dwuchlorowco-1,3,5-triazynę kondensuje się z amino-3,4-ftaloiloakrydonem i równocześnie z 1-amino-4-acyloaminoantrachinonem.

Wzór 1

22g (P. 138725) 10.02.1970.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Katedra Budownictwa Podziemnego Kopalń, Gliwice, Polska (Miroslaw Chudek, Kazimierz Podgórski, Zenon Szczepaniak, Jerzy Stanek, Wiesław Zadęcki).

Sposób ochrony metali i ich stopów przed korozją polegający na wytworzeniu powłoki antykorozyjnej, znamienny tym, że powierzchnie metali i ich stopów pokrywa się wodnym roztworem soli sodowych kwasów żywicznych i tłuszczowych.

22g (P. 141133) 6.06.1970.

Pierwszeństwo: 20.06.1969 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (James Moore).

Kompozycja powłokowa, znamienna tym, że zawiera mieszaninę składnika A, stanowiącego produkt reakcji alifatycznego związku jednowodorotlenowego o ciężarze cząsteczkowym co najmniej 70, z polizocyjanianem

zawierającym co najmniej 3 grupy izocyjanianowe w cząsteczce lub z innymi polizocyjanianami, w takiej proporcji aby produkt reakcji zawierał średnio co najmniej 2 grupy izocyjanianowe w cząsteczce, ze składnikiem B stanowiącym produkt reakcji oleju rycynowego z żywicą będącą solą metalu grupy Ua układu okresowego pierwiastków i kwasów żywicznych kalafonii lub stanowiącym produkt reakcji oleju rycynowego z produktem kondensacji kalafonii z: co najmniej jednym alkoholem wielowodorotlenowym lub co najmniej jednym alkoholem wielowodorotlenowym i co najmniej jedną żywicą rezolową z fenolu ewentualnie podstawionego i formaldehydu lub co najmniej jednym alkoholem wielowodorotlenowym i co najmniej jednym kwasem dwukarboksylowym α,β-nienasyconym ewentualnie jego bezwodnikiem.

22g (P. 149506) 19.07.1971.

Patent dodatkowy do patentu zgł. nr P. 134401

Pierwszeństwo: 22.07.1970

Vianova Kunstharz Aktiengesellschaft, Wiedeń, Austria, (Wolfgang Daimer, Gerfried Klintschar, Heiner Verfino).

Rozpuszczalne w wodzie środki powłokowe zawierające rozpuszczalnik i składnik stanowiący środek wiążący uzyskiwany drogą zobojętniania amoniaku i/lub zasadę organiczną rozpuszczalnego w wodzie środka wiążącego, ewentualnie w obecności mieszaniny się z wodą rozpuszczalników złożony z mieszaniny lub z jednego rozpuszczalnych produktów uzyskanych przez kondensację komponenta 1 stanowiącego produkty wymiany zawierające produkty wymiany jedną lub kilka grup karboksylowych polimerów dienowych z alfa, beta-etylenowo-nienasyconymi kwasami karbonowymi i/lbo dwukarbonowymi i/lbo ich bezwodnikami i/lbo jedno-estrami i/lbo jednoamidami, ewentualnie alko ksyłowe, reaktywne wobec ciepła, produkty kondensa cji formaldehydu z kwasami fenolokarbonowymi, ewen tualnie przy współdziałaniu produktów kondensacji for maldehydu z fenolami i/lbo mocznikami i/lbo triazy nami i ewentualnie, z jednego lub kilku związków poli hydroksylowych o co najmniej dwu grupach hydro ksyłowych i o ciężarze cząsteczkowym między 50 i 300, zgodnie z patentem (zgł. Nr P. 134 410) znamiennie tym, że maksymalnie 70% obecnych lub potencjalnie obec nych grup karboksylowych komponentu 1 zostaje ze stryfikowanych, przy użyciu jedno-alkoholi.

22i² (P. 140157) 21.04.1970.

Zakład Badań i Doświadczeń Zjednoczenia Przedsię biorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa "ZREMB", Warszawa, (Adam Rozbiewski, Maciej Jon czak).

Sposób zabezpieczenia przed zużyciem ściernym stalo wych bębnow mieszarek, a zwłaszcza betoniarek o przy musowym mieszaniu, polegający na wyłożeniu po wierzchni roboczej bębnow płytkami bazaltowymi łą czonymi ze sobą i z podłożem stalowym za pomocą spoiwa, znamienny tym, że jako spoiwo wykładziny dna i płaszcza bębna stosuje się klej składający się z: 1,0 części wagowej poliestru nasyconego zakończo nego aktywnymi grupami wodorotlenowymi, 0,8 do 2,0 części wagowych polizocjanu i 1,0 do 2,2 części wago wych talku.

22k (P. 140749) 20.05.1970.

Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp.z o.o., Warsza wa, (Wanda Kazimierska, Teresa Olearczuk, Józef Le szczyński).

Płynny środek myjący do mycia szkła, szyb, luster i tym podobnych przedmiotów, znamienny tym, że za wiera mieszaninę złożoną z malonianu dwuetylu w ilości

od 0,1 do 3,0% wagowych, glikolu etylenowego lub propylenowego w ilości od 0,2 do 4% wagowych, w zestawieniu ze znanymi układami myjącymi, a zwłaszcza z solami kwasu alkilbenzenosulfonowego w ilości od 0,5 do 1,5% wagowych, alkoholem etylowym lub metylowym w ilości od 12 do 20% wagowych oraz związkami barwiącymi, zapachowymi i tym podobnymi.

23b (P. 153896) 7.03.1972.

Pierwszeństwo: 8.03.1971 - NRD
VEB Petrolchemisches Kombinat Schwedt, Schwedt,

NRD. (Albrecht Bahr, Günter Schober, Bernd-Jörg Paradowski, Erhard Döhler, Karl-Heinz Buchwald, Uwe Langer, Richard Köhler).

Sposób ekstrakcji składników cieczy z mieszaniny wsadowej **za pomocą mieszaniny rozpuszczalników** składającej się z co najmniej dwóch różnych składników rozpuszczalnikowych o różnych temperaturach wrzenia, których temperatury wrzenia są wyższe od temperatur wrzenia ekstrahowanych składników cieczy, znamienne tym, że oba składniki rozpuszczalnikowe wprowadza się oddzielnie w różnych miejscach aparatu ekstrakcyjnego (1).

23b (P. 153897) 7.03.1972.

Pierwszeństwo: 8.03.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Universal Oil Products Company, Des Plaines, Stanv Zjednoczone Ameryki, (Donald Beddoes Broughton).

Sposób rozdzielania surowych węglowodorów na ekstrakt i rafinat przy zastosowaniu adsorbenta o właściwościach selektywnej adsorpcji ekstraktu w porównaniu z rafinatem, znamienne tym, że ciecz przepływa w jednym kierunku przez kolumnę adsorbenta złożoną przynajmniej z 3 stref spełniających różne funkcje połączonych kolejno ze sobą i ze strefami krańcowymi kolumny i zapewniających ciągłość połączenia stref, takich jak strefa adsorpcji przez którą rozumie się adsorbent umiejscowiony pomiędzy wlotem surowca przy granicy od strony dopływu do tej strefy a wylotem rafinatu przy granicy współprądowej strumienia tej strefy i strefa adsorpcji posiada wlot zawracanego rafinatu pomiędzy wlotem surowca i rafinatu, strefa oczyszczania przez którą rozumie się adsorbent umiejscowiony pomiędzy wylotem ekstraktu przy granicy od strony dopływu do tej strefy i wlotem surowca przy granicy współprądowej ze strumieniem tej strefy, przy czym strefa oczyszczania posiada wlot zawracanego ekstraktu umieszczony pomiędzy wlotem surowca i wylotem ekstraktu przy czym strefa oczyszczania znajduje się bezpośrednio przy stronie dopływu za strefą desorpcji bezpośrednio od strony dopływu ze strefy oczyszczania, przy czym powyższą strefę desorpcji tworzy adsorbent zlokalizowany pomiędzy wlotem desorbenta przy granicy przeciwprądowej tej strefy i wylotem ekstraktu przy granicy współprądowej tej strefy, przechodzący surowiec zawierający ekstrakt i rafinat wchodzi do strefy adsorpcji, gdzie następuje selektywna adsorpcja ekstraktu na adsorbencie, odejście rafinatu ze strefy adsorpcji i przejście zawracanego rafinatu do strefy adsorpcji dla usunięcia z adsorbenta desorbenta zaadsorbowanego przez adsorbent podczas stykania się adsorbenta z desorbentem w strefie desorpcji, desorbent przechodzi w strefę desorpcji dla usunięcia ekstraktu z adsorbenta i odprowadzenie go ze strefy desorpcji przy czym ekstrakt zostaje zaadsorbowany na adsorbencie podczas stykania się adsorbenta z surowcem w strefie adsorpcji, zawracany ekstrakt przechodzi do strefy oczyszczania dla desorpcji rafinatu z adsorbenta i usunięcia rafinatu z pustej objętości adsorbenta po uprzednim zetknięciu się adsorbenta z surowcem w strefie adsorpcji, przy czym strefa buforowa znajduje się bezpośrednio od strony dopływu ze strony desorpcji, i strefa buforowa tworzy adsorbent zlokalizowany pomiędzy wlotem desorbenta przy współprądowej granicy strefy

buforowej i wylotem rafinatu przy granicy przeciwprądowej strefy buforowej, przynajmniej część rafinatu przechodzi ze strefy buforowej dla zdesorbowania desorbenta z pustej objętości tego adsorbenta a adsorbent styka się z desorbentem w strefie desorpcji przez kolumnę okresowo przesuwając się adsorbent w kierunku współprądowym w stosunku do cieczy płynącej w strefie adsorpcji a strefy adsorpcji oczyszczania, desorpcji i strefa buforowa służą do ciągłego rozdzielania surowca na ekstrakt i rafinat.

23c (P. 138736) 10.02.1970.

Pierwszeństwo: 28.02.1969

Vsesojuzny teplotekhnicheskij nannoissledovatel'skij institut imeni F.E. Dzerzhinskogo, Moskwa, ZSRR (Konstantin Ivanovich Ivanov, Geny a Davy downa Vilyan'skaya, Albert Grigorievich Vainshtein, Margarita Mikhailovna Razarenova).

Sposób otrzymywania cieczy ognioodpornej, wykorzystywanej zwłaszcza jako olej turbinowy, posiadające właściwości smarownicze i uplastyczniające, na bazie fosforanu trójsylenowego, otrzymywanego drogą współdziałania frakcji ksylonolowej ze związkami fosforu w obecności katalizatora jak związków metali II grupy układu okresowego, znamienne tym, że w jako frakcję ksylonolową wykorzystuje się destylat ksylonoli, wrzący w zakresie temperatur 212—222°C i po reakcji ich ze związkami fosforu wydzielą się przez rozdzielanie mieszaniny izomerycznych fosforanów trójsylenolowych, wrzących w zakresie temperatur 240—260°C przy 5 mm Hg.

23c (P. 141184) 9.06.1970.

Pierwszeństwo: 10.06.1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Petrolchemisches Kombinat Schwedt, Schwedt. NRD, (Ida Böhme, Hilmar Heyer).

Dodatek do środków smarowych odporny na wysokie ciśnienie, wytworzony na podstawie związków zawierających siarkę i fosfor, znamienne tym, że stanowi mieszaninę usiarczonych długołańcuchowych związków organicznych z ufosforowanymi i usiarczonymi długołańcuchowymi związkami organicznymi w stosunku 1:3 do 3:1, korzystnie 2:3 do 3:2.

23c (P. 150373) 6.09.1971.

Pierwszeństwo: 7.09.1970 - Szwajcaria

Inventa AG für Forschung und Patentvertretung, Zurich, Szwajcaria, (Richard Sailer, Clau Berther).

Smar na podstawie syntetycznego oleju estrowego otrzymanego na podstawie wielowodorotlenowych, pierwszorzędowych alkoholi o 2—20 atomach węgla i rozgałęzionych monoalkoholi o 3—18 atomach węgla jako składników alkoholowych, znamienne tym, że zawiera takie estry, których składniki kwasowe stanowią mieszaniny kwasów, otrzymane jako produkt uboczny w reakcji utleniania cykloalkanu o 6 - 12 atomach węgla do cykloalkanolu/cykloalkanonu za pomocą gazu zawierającego tlen.

Sposób wytwarzania syntetycznych olejów estrowych o właściwościach smaru płynnego, znamienne tym, że mieszaninę kwasów, otrzymaną jako produkt uboczny w reakcji utleniania cykloalkanu o 6 - 12 atomach węgla do mieszaniny cykloalkanol/cykloalkanonu za pomocą gazu zawierającego tlen, poddaje się estryfikacji wielowodorotlenowymi, pierwszorzędowymi alkoholami o 2 - 20 atomach węgla i rozgałęzionymi monoalkoholami 3 - 18 atomach węgla.

24b

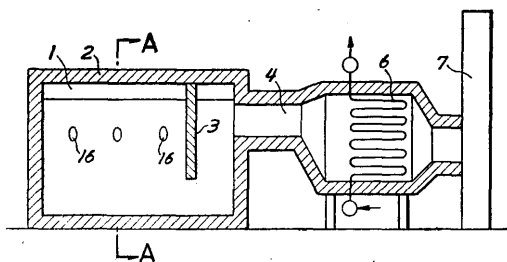
(P. 147991)

6.05.1971.

Pierwszeństwo: 8.05.1970 - Japonia

Mitsui Shipbuilding and Engineering Co. Ltd., Mitsui Petrochemical Industries Limited, Tokyo, Japonia, (Masonobu Sakata, Yoji Kitadza, Nabuo Itami, Yoshitada Tomoyasu, Kazuhiko Skibayama, Kunis Foutachi, Hideo Mineshima).

Urządzenie do spalania paliw płynnych o dużej lepkości, znamienne tym, że zawiera zespół rozpylający, posiadający dyszę rozpylającą paliwo, dyszę powietrzną umieszczoną w pobliżu dyszy paliwowej, rozpylającą głównie powietrze do spalania w przeciwnym kierunku do rozpylania paliwa, przy czym kierunek rozpylania dyszy paliwowej, jest nachylony pod małym kątem do poziomu, oraz zespół rozpylający dodatkowe powietrze w kierunku przyspieszania strumienia paliwa.

24g

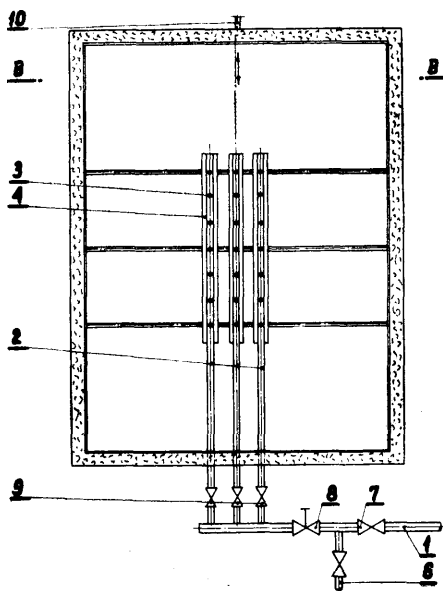
(P. 147335)

3.04.1971.

Centralne Biuro Konstrukcji Kotłowych, Tarnowskie Góry, (Wojciech Harasimowicz).

Sposób dodatkowego podgrzewu powietrza pierwotnego w kotłach parowych, a służący do poprawnej pracy instalacji młynowych i głównych palników kotła znamienne tym, że podgrzew prowadzi się w przewodach doprowadzających powietrza do kolektora rozdzielczego przed młynami za pomocą spalania paliwa w równoległych strumieniach, których przepływ jest zgodny z kierunkiem przepływu powietrza w przewodzie.

Instalacja do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że zawiera szereg rozpylaczy (3) o małej wydajności zabudowanych na lancach (2), przy czym w obrębie rozpylaczy (3) od strony napływu powietrza, na lancach (2) zabudowane są okapturzenia (4).

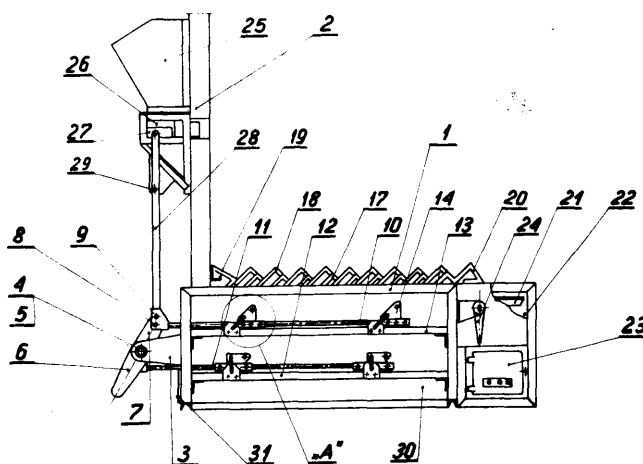
24h

(P. 148545)

25.08.1971.

Spółdzielnia Pracy Budowy Kotłów C.O. i Usług Metalowych, Rumia Janowo, (Ryszard Szałucki).

Ruszt mechaniczny kotłów centralnego ogrzewania utworzony z rusztowin wykonujących ruchy posuwisto-zwrotne, przewal, komory popielnikowej i zasobnika paliwa z podajnikiem znamienne tym, że rusztowiny (17) połączone są z ramą (15), rusztowiny (18) z ramą (16), a ramy (15) i (16) wykonują względem siebie ruchy posuwisto-zwrotne uzyskane od silownika napędzającego wahacza (6) zawieszony na wale (5) i napędzającego wahacze (7) dwuramiennie połączone przegubowo z drągami (10) i (11) przesuwne skojarzonymi z jezdniami (12) i (13), a z drągami (10) i (11) są skojarzone przegubowo za pomocą prostowodowych układów (20) dźwigniowych ramy (15) i (16), przy czym przewal (20) umieszczony jest na końcu pokładu rusztowego utworzonego z rusztowin (17) i (18), a zasobnik (15) paliwa z podajnikiem nad początkiem pokładu rusztowin (17) i (18).

29b

(P. 138231)

19.01.1970.

Pierwszeństwo: 20.01.1969 - Wielka Brytania

Courtaulds Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Brian James Duncanson Torrance).

Sposób zwiększania odporności na odbarwianie pod wpływem ciepła karboksylanowych włókien akrylowych formowanych na mokro, obejmujący koagulację roztworu kopolimeru karboksylanowo-akrylowego i powstanie włókien w postaci żelu, znamienne tym, że włókna w postaci żelu nasyca się roztworem soli metalu z II grupy układu okresowego.

29b

(P. 140752)

20.05.1970.

Instytut Włókiennictwa, Łódź, (Tomasz Janusz, Jerzy Zawadzki).

Środek do woskowania osnów i preparacji przędzy wątkowej, znamienne tym, że zawiera 50 do 60 części wagowych wosku polietylenowego, rozpuszczalnego w wodzie, 30 do 35 części wagowych wody, 15 do 25 części wagowych niższego alkoholu oraz 0,3 do 0,8 części wagowych środka regulującego wilgotność.

29b

(P. 149494)

16.07.1971.

Pierwszeństwo: 17.07.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Artes Dr Ing. Meier-Windhorst K. G., Hamburg, NRF, (Klaus Sievers).

Sposób wytwarzania materiału, **zwłaszcza** na obu-
pierz, znamienny tym, że runo włókien poddaje się naj-
pierw procesowi wykurczenia, w celu rozprężenia, a na-
stępnie przeprowadza się pełną impregnację spoiwem
i po dalszych operacjach pośrednich taśmę runa suszy
się po czym poddaje się ją powierzchniowej obróbce
wyglądającej i spłisniającej, przy jednoczesnej obrób-
ce cieplnej i w końcu zaopatruje w impregnację „Fi-
nish” przez natrysk a po tym przeprowadza się jeszcze
suszenie końcowe.

29b (P. 149826) 4.08.1971.

Pierwszeństwo: 5.08.1970, 30.03.1971 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wiel-
ka Brytania, (Desmond Wilfrid John Osmond, Morice
William Thompson, Derek John Walbridge).

Sposób powlekania włókna nieorganicznego, znamien-
ny tym, że włókno nieorganiczne poddaje się obróbce
polimerem błonotwórczym zdyspergowanym w cieczy
organicznej.

29b (P. 149933) 9.08.1971.

Pierwszeństwo: 23.11.1970 - Węgry

Textilipari Kutató Intézet, Budapeszt, Węgry (Pál
Kerékgyártó, József Sármany, Kálmán Nagy).

Sposób wytwarzania gotowych włókien w postaci luź-
nych, splątanych, złamanych pęczków włókien, pasm,
niedoprzędu lub gotowej przędzy, z roślin tykowych
przez chemiczny rozkład roszonych lub nieroszonych
łodyg, znamienny tym, że włókna uwolnione od odpa-
dów moczy się lub napawa najpierw wodą, następnie
traktuje roztworem soli organicznego kwasu dwukar-
boksylowego, po czym uwalnia od pektyny za pomocą
środków utleniających, korzystnie roztworem chlorynu
sodowego, następnie za pomocą alkalicznej kąpieli
zmniejsza zawartość ligniny we włóknach poniżej 2%
i ewentualnie bieli dodatkowo znany środek utle-
niającym, płucze, zmiękcza w znany sposób i suszy.

29b (P. 150971) 9.10.1971.

Pierwszeństwo: 12.10.1970 - Wielka Brytania

Raduner CO AG, Torn TG, Szwajcaria. (Alfred Emil
Laucheauser).

Sposób sieciowania włókien celulozowych lub mate-
riалу zawierającego takie włókna przez działanie na
materiał roztworem zawierającym środek sieciujący, ka-
talizator sieciowania i modyfikator oraz obróbkę cieplną
materiału dla uzyskania sieciowania, znamienny tym,
że jako środek sieciujący stosuje się mieszaninę alde-
hydu o ciężarze cząsteczkowym nie większym niż 60
i związku azotowego o ciężarze cząsteczkowym nie
większym niż 250, posiadającym co najmniej dwa rod-
niki azotowe, sąsiadujące z dwoma rodnikami karbo-
nylowymi, a jako katalizator stosuje się mieszaninę soli
metalów potencjalnie kwasowych i soli kwasu zawiera-
jącego fluor o wzorze ogólnym $H_x(AF_y)$, w którym A
oznacza atom krzemu lub boru, a x i y oznaczają liczy-
by całkowite, a jako modyfikator stosuje się obojętną
sól metalu zasadowego z jednozasadowym kwasem nie-
organicznym w ilości 0,3—3,0 mola.

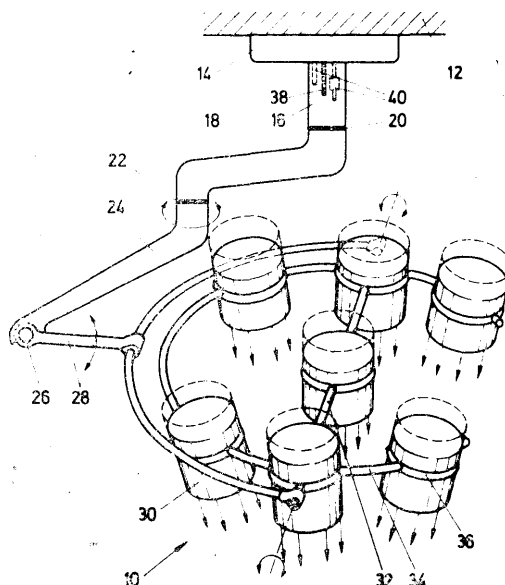
30a (P. 155161) 4.05.1972.

Pierwszeństwo: 6.05.1971 - NRF

Original Hanau Quarzlampen GmbH, Hanau, NRF.

Lampa operacyjna chłodzona wielorefleksyjowa za-
wieszona na czopie zamocowanym w suficie i na odchyl-

nych ramionach, znamienna tym, że reflektory (30) są
umieszczone wzdłuż otwartego w jednym miejscu pier-
ścienia (34), z jednym reflektorem usytuowanym w
środku pierścienia (34), przy czym każdy reflektor (30)
stanowi zespół zawierający urządzenie chłodzące, przez
które przepływa czynnik chłodzący.

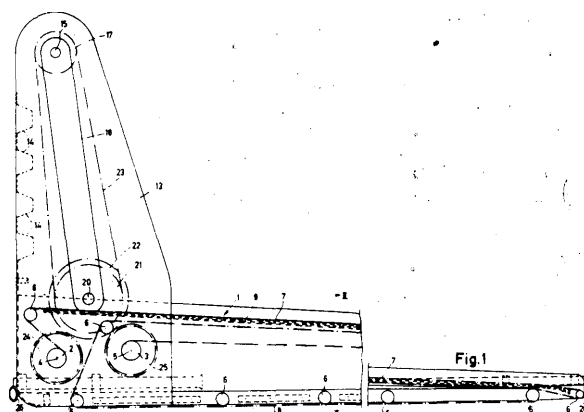

30e (P. 146519) 26.02.1971.

Pierwszeństwo: 2.03.1970 - Wielka Brytania

N. V. Philips Gloeilampenfabrieken, Eindhoven, Ho-
llandia, (Robert William Jardine).

Nosze do przewożenia chorego składające się z ramy
posiadającej przynajmniej dwie górne prowadnice,
umieszczone równolegle do przednich i tylnych boków
w celu przesuwu odcinka pasa nad tymi prowadnicami,
przeznaczonego do oparcia ciała ludzkiego, przy
czym rama ta składa się z przynajmniej dwu równole-
głych dolnych prowadnic, umieszczonych z przodu i ty-
łu boków przystosowanych do odcinków pasów, które
są przesuwane nad tymi prowadnicami i są przysto-
sowane do łączenia się z podłogą a dwa odcinki pasa
przesuwane są w tym samym kierunku w stosunku do
ramy, znamienna tym, że dwa odcinki pasa (7 i 8) two-
rzą część ograniczonego pasa, który połączony jest jed-
nym końcem z bębniem (2) a drugim z bębniem (3), przy
czym pas ten prowadzony jest z bębna pasowego (2)
przez dwie górne prowadnice a następnie przez dwie
dolne prowadnice, w sposób taki, że odcinki pasa (7
i 8) znajdują się między dwoma górnymi i dwoma dol-
nymi prowadnicami podczas przesuwu pasa posuwają-
cego się w tym samym kierunku w stosunku do ramy
(11) a mechanizm napędowy przeznaczony jest do na-

pędu przynajmniej tych wałów pasowych, na których opasany jest pas.

30k (P. 149554) 20.07.1971.

Pierwszeństwo: 22.07.1970 - Wielka Brytania

Aktiebolaget Leo, Halsingborg, Szwecja, (Stefan Lichteokert, Claes Lundgren, Ove Fernoe).

Mieszanina do żucia zwłaszcza dla palących, znamieną tym, że zawiera czysty kauczuk oraz zdyspergowany w nim alkaloid tytoniowy, przenoszony przez wymiennik kationowy.

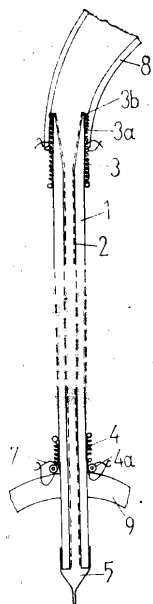
Sposób wytwarzania mieszaniny według zastrz. 1, znamieną tym, że stosuje się czysty kauczuk, w którym następnie dysperguje się alkaloid tytoniowy przenoszony przez wymiennik kationowy.

30k (P. 153947) 9.03.1972.

Pierwszeństwo: 7.04.1971 - Francja

Rhone - Poulenc S. A., Paryż, Francja.

Przewód do odprowadzania płynów biologicznych, zwłaszcza moczu, znamieną tym, że zawiera rurkę (1) z elastomeru silikonowego, otoczoną w pobliżu końcówki górnej nasadką (3) z dzianiny rurkowej lub tkaniny przyklejonej elastomerem silikonowym, a której końcówka dolna jest przyszyta do pęcherza.

30h (P. 138608) 4.02.1970.

Pierwszeństwo: 6.02.1969, 25.09.1969 - Japonia

Meiji Seika Kaisha, Ltd., Tokio, Japonia, (Takashi Tsurucka, Takashi Shomura, Norio Ezaki, Eiichi Akita, Shigeharu Inoue, Shunzo Fukatsu, Shoichi Amano, Riroshi Watanabe Taro Niida).

Sposób wytwarzania nowych antybiotyków, znamieną tym, że szczep Streptomyces mycarofaciens hoduje się w warunkach aerobowych, w pożywie zawierającej źródła przyswajalnego azotu i węgla, a następnie wyosabia się z kultury powstały antybiotyk SF-837.

30h (P. 140935) 29.05.1970.

Krakowskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfar” Przedsiębiorstwo Państwowe, Kraków, (Mieczysław Steczko, Anna Wrona).

Sposób otrzymywania tabletek, granulek lub ich form drażowanych rozpuszczalnych w odcinku jelitowym przewodu pokarmowego, a w szczególności tabletek lub granulek zawierających jako substancję czynną p-aminosalicylan sodowy lub mieszaninę tego leku z hydrazidem kwasu izonikozynowego znamieną tym, że na tabletki lub granulki otrzymane w znany sposób nakłada się otoczkę izolacyjną złożoną z talku, poliwinylpyrrolidonu, szelaku i oleju rycynowego sporządzoną przez sklejenie talku roztworem szelaku, poliwinylpyrrolidonu i oleju rycynowego w alkoholu etylowym, alkoholu izopropylowym lub ich mieszaninie, przy czym szelak używa się w ilości 20—40%, poliwinylpyrrolidon 3—7%, olej rycynowy 1—3%, po czym na tak sporządzoną otoczkę izolacyjną nakłada się w znany sposób otoczkę nierozpuszczalną w soku żołądkowym, złożoną z ftalanu acetylcelulozy, plastyfikowaną olejem rycynowym.

30h (P. 149660) 26.07.1971.

Pierwszeństwo: 27.07.1970, 15.04.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

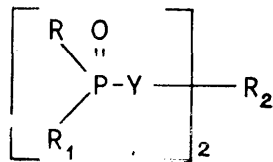
American Cynamid Company, Stamford, Conn, Stany Zjednoczone Ameryki, (Roger Williams Addor, David Edgar Ailman, Mary Ehlers Doscher).

Kompozycja farmaceutyczna nadająca się do leczenia robaczycy zwierząt ciepłokrwistych, znamieną tym, że jako składnik aktywny zawiera związek z dwiema resztami fosforylowymi o wzorze ogólnym 1, w którym R i R₁ oznaczają niższe grupy alkilowe, niższe grupy alkoksylowe lub grupy fenyłowe, Y oznacza grupę mostkową —NH—CS—S lub —N=C(SR₃)—S—, w której R₃ oznacza niższą grupę alkilową, niższą grupę alkenylową, grupę benzylową lub grupę benzylową podstawioną atomem chlorowca, a R₂ oznacza niższą grupę alkilową, taką jak grupę etylenową podstawioną niższą grupą alkilową, grupę propylenową lub grupę propylenową podstawioną niższą grupą alkilową i nośnik dopuszczalny pod względem farmaceutycznym.

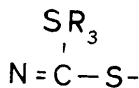
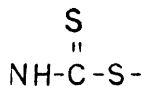
Sposób otrzymywania kompozycji farmaceutycznych nadających się do zwalczania robaków u zwierząt ciepłokrwistych, znamieną tym, że miesza się związek o wzorze ogólnym 1, w którym R i R₁ oznaczają niższe grupy alkilowe, niższe grupy alkoksylowe lub grupy fenyłowe, X oznacza grupę mostkową —NH—CS—S lub —N=C(SR₃)—S—, w której R oznacza niższą grupę alkilową, niższą grupę alkenylową, grupę benzylową lub grupę benzylową podstawioną atomem chlorowca, a R₂ oznacza niższą grupę alkilową, grupę etylenową podstawioną niższą grupą alkilową, grupę propylenową lub grupę propylenową podstawioną niższą grupą alkilową, oraz nośnik dopuszczalny pod względem farmaceutycznym.

Sposób wytwarzania związków o wzorze ogólnym 1, w którym R, R₁, R₂ i Y są określone w ten sposób, że kiedy R i R₁ oznaczają grupy metylowe, to R₂ oznacza grupę 2,2-dwumetylotrójmetylenową, a Y oznacza grupę —N=C(SR₃)—S—, w której R₃ oznacza grupę benzylową podstawioną atomem chlorowca; że kiedy R i R₁ oznaczają grupy etylowe, to R₂ oznacza grupę trójmetylenową, a Y oznacza grupę —NH—CS—S—; że kiedy R i R₁ oznaczają grupy metoksylowe, to R₂ oznacza grupę butylenową a Y oznacza grupę —N=C(SR₃)—S—, w której R₃ oznacza grupę benzylową podstawioną atomem chlorowca; że kiedy R i R₁ oznaczają grupy etoksylowe, to R₂ oznacza grupę metylenową, etylenową, trójmetylenową czterometylenową lub 2,3-dwumetyloczterometylenową, a Y oznacza grupę —N=C(SR₃)—S—, w której R₃ oznacza grupę benzylową lub 2-metallilową; że kiedy R i R₁ oznaczają grupy n-propoksylowe lub izopropoksylowe to R₂ oznacza grupę

etylenową, a Y oznacza grupę $-N=C(SR_3)-S-$, w której R_3 oznacza grupę benzylową; że kiedy R i R_1 oznaczają grupy fenyłowe, to R_2 oznacza grupę czterometylenową, a Y oznacza grupę $-NH-CS-S-$ znamien-ny tym, że izotiocyanian fosfinyłu poddaje się reakcji z solą alkanoditiolu, zakwasza się mieszaninę i następnie w razie potrzeby alkiluje się powstały w ten sposób produkt związkiem wybranym z grupy, składającej się z halogenku alkilowego, halogenku benzylu i halo- genku benzylu podstawionego atomem chlorowca.

WZÓR 1

30h (P. 152282) 18.12.1971.

Pierwszeństwo: 26.01.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Astra Pharmaceutical Products Worcester, Stany Zjednoczone Ameryki (Herbert J.F. Adams, Bertil H. Takman).

Sposób wytwarzania nowego działającego miejscowo środka znieczulającego o przedłużonym działaniu, znamien-ny tym, że do związku znieczulającego o działaniu miejscowym dodaje się saksitoksynę w ilości 0,5 - 10 $\mu\text{g/ml}$.

30h (P. 152283) 18.12.1971.

Pierwszeństwo: 26.01.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Astra Pharmaceutical Products Inc., Worcester, Stany Zjednoczone Ameryki (Herbert J.F. Adams, Bertil H. Takman).

Sposób wytwarzania nowego środka znieczulającego o przedłużonym działaniu miejscowym, znamien-ny tym, że jako substancję czynną stosuje się toksynę, taką jak tetrodotoksynę i desoksytetrodotoksynę w ilości 0,5 - 10 $\mu\text{g/ml}$ w odniesieniu do tetrodotoksyny i 10--20 $\mu\text{g/ml}$ w odniesieniu do desoksytetrodotoksyny.

30h (P. 154516) 1.04.1972.

Pierwszeństwo: 3.04.1971 - Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Erich Rauenbusch, Christian Gölker).

Sposób wzbogacania względnie wyodrębniania inhibitora kalikreiny-trypsyny z wodnych roztworów zawierających ten inhibitor, za pomocą środków adsorpcyjnych i następującej desorpcji, znamien-ny tym, że jako środek adsorpcyjny stosuje się cząstki niejonotwórczych, nierozpuszczalnych w wodzie, usieciowanych polimerów o strukturze porowatej ze styrenu i dwuwinylobenzenu, posiadających powierzchnię czynną 10-1000 m^2/g .

30h (P. 155003) 27.04.1972.

Pierwszeństwo: 30.04.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Eli Lilly and Company, Indianapolis, Stany Zjednoczone Ameryki, (Richard Lee Jackson).

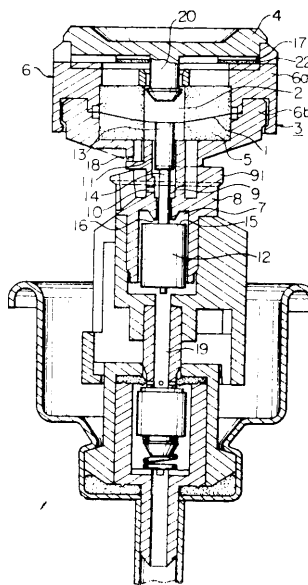
Sposób wytwarzania kompleksu soli insuliny i protaminy, znamien-ny tym, że tworzy się w środowisku wodnym mieszaninę protaminy oraz soli metalu alkalicznego lub soli amonowej insuliny w takim stosunku, że na każde 100 jednostek insuliny znajduje się 0,2-1,5 mg protaminy, przy czym powstaje zawiesina nierozpuszczalnego kompleksu.

30i (P. 150768) 28.09.1971.

Pierwszeństwo: 18.12.1970 - Japonia

Taisho Iketani, Tokio, Japonia, Showa Denko Kaishiki Kaisha, Tokio, Japonia.

Urządzenie do automatycznego spryskiwania sprężoną cieczą w ustalonych odstępach czasu, znamienne tym, że składa się z komory zaworowej mającej połączenie ze źródłem sprężonej cieczy, komory bimetalowego krążka usytuowanej powyżej komory zaworowej dyszy rozpryskującej ciecz na zewnątrz do atmosfery usytuowanej powyżej komory zaworowej, kanału głównego łączącego komorę zaworową z dyszą rozpryskującą, kanału bocznego łączącego kanał główny z komorą bimetalowego krążka, zaworu znajdującego się w komorze zaworowej otwierającego i zamykającego połączenie między źródłem sprężonej cieczy a kanałem głównym i bimetalowego krążka reagującego na tem-

peraturę, usytuowanego w komorze bimetalowego krążka, który pod wpływem podwyższonej temperatury, uruchamia zawór do pierwszej pozycji otwierającej połączenie między źródłem sprężonej cieczy i kanałem głównym i drugiej pozycji zamykającej to połączenie pod wpływem chłodzenia z tym, że wzmiankowana komora bimetalowego krążka posiada otwór wentylacyjny do regulowania przestrzeni wentylacyjnej, zapewniający połączenie pomiędzy komorą bimetalowego krążka i atmosferą, na zewnętrznej powierzchni komory bimetalowego krążka znajdują się przewody odprowadzające skroploną wodę do przedniej części dyszy rozpryskującej, ażeby urządzenie mogło być uruchamiane w ustalonych odstępach czasu.

31a¹

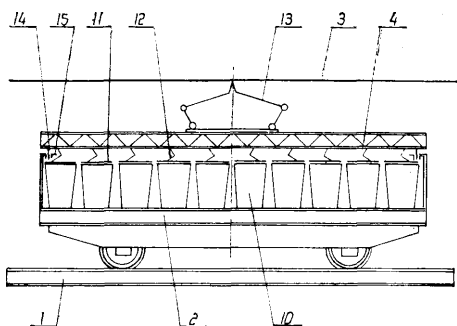
(P. 148125)

13.05.1970.

Biuro Projektów Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych „Bipromog” Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice, (Franciszek Hanusiewicz, Henryk Bielaniś).

Sposób suszenia tygli, zwłaszcza grafitowo-szamotowych, znamienny tym, że uformowane tygle układa się na podłożu ruchomym, korzystnie w postaci wózka w jednej lub kilku warstwach i wraz z podłożem przemieszcza do miejsca składowania, przy czym co najmniej na części drogi od miejsca załadunku do miejsca rozładunku ogrzewa się je elektrycznie oporowo oraz co najmniej na części drogi poddaje się działaniu wymuszonego obiegu powietrza suszącego, korzystnie w osłonie w postaci tunelu.

Układ urządzeń do stosowania sposobu według zastrz. 1—2, znamienny tym, że składa się z torowiska (1) od miejsca załadunku (6) do miejsca rozładunku (8), podłoża (2) ruchomego, korzystnie w postaci wózka wykonanego z przewodnika elektrycznego stanowiącego elektrodę i połączonego galwanicznie przez układ jezdy z torowiskiem (1), przewodu (3) ślizgowego na odcinku trasy na którym ogrzewa się tygle (10) elektrycznie, ramy (4) z zespołem elektrod (11) połączonych z ramą (4) sprężystości i z pantografem (13) współpracującym z przewodem (3) ślizgowym, oraz osłony (5) zabudowanej na części trasy w której znanymi sposobami wymusza się obieg powietrza suszącego.

31b¹

(P. 146395)

22.02.1971.

Huta Stalowa Wola Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola, (Anna Famulska, Halina Szewc, Eugeniusz Zahraj).

Masa rdzeniowa do produkcji odlewów żeliwnych i staliwnych o niskiej wybijalności składająca się z piasku kwarcowego, szkła wodnego i rozluźniacza, znamienna tym że zawiera 100 cz. wag. piasku kwarcowego średnioziarnistego, 5—7 cz. wag. szkła wodnego i 0,5 - 1 cz. wag. żywicy fenolowo-rezolowej.

31h1

(P. 147428)

8.04.1971.

Tsentralny Nauchno - Issledovatel'sky Institut Tekhnologii Mashinostroenia, Moskwa, ZSRR, (Abram Moiseevich Lyass, Sergei Semenovich Zhukovsky, Sergei Dmitrievich Teplyakov).

Sposób wytwarzania form i rdzeni odlewniczych, polegający na przygotowaniu mieszaniny piasku formierskiego i spoiwa, kształtowaniu z otrzymanej mieszaniny form i rdzeni i pozostawieniu ich dla stwardnienia, znamienny tym, że stosuje się spoiwo zawierające kwas ortofosforowy i tlenek żelazawy lub materiał zawierający przynajmniej 30% tlenku żelazawego.

31b²

(P. 143773)

5.10.1970.

Państwowe Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego, Paślęk, (Marian Morończuk, Marian Janczewski, Jan Jaskot, Mieczysław Płóciennik).

Sposób odlewania odśrodkowego pierścieni lub innych przedmiotów o zbliżonym kształcie znamienny tym, że odlewany surowiec jest formowany przez wtapienie metalowych rdzeni, które są zamieszczone na klinach z nakładkami profilowanymi i zamocowanymi przesuwnie wzdłuż osi formy kokili.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1 znamienny tym, że na kokili jest osadzona przesuwnie korona z klinami na których są metalowe osadzone rdzenie rozmieszczone w otworach formy.

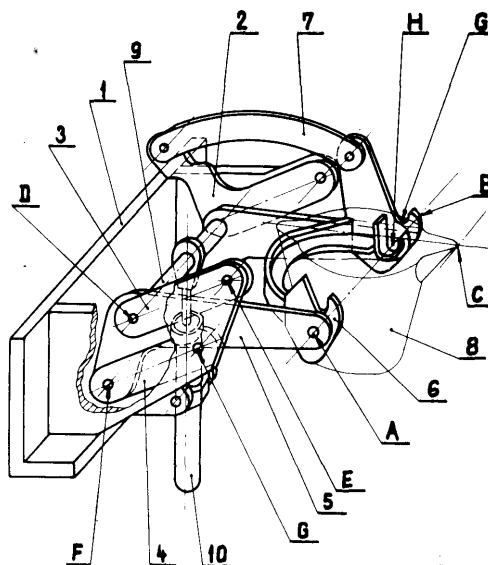
31b²

(P. 147313)

2.04.1971.

Zjednoczone Przedsiębiorstwo Projektowania i Wypożyczania Zakładów Przemysłu Elektro - Maszynowego "Prozamet-Bepes", Gliwice, (Jan Ficek, Edward Dyrda).

Mechanizm przechylania kadzi odlewniczych, znamienny tym, że dwuramienna dźwignia (2) osadzona obrotowo w jednej ze ścian bocznych korpusu (1), proste ramie (3) zamocowane w analogiczny sposób w drugiej ścianie bocznej oraz osadzone pod nimi dolne ramiona (4) są przegubowo połączone z widełkowymi ramionami (5), w których jest zawieszona kadź (8) za pomocą siedliska (6) połączonego obrotowo z popychaczem (7).

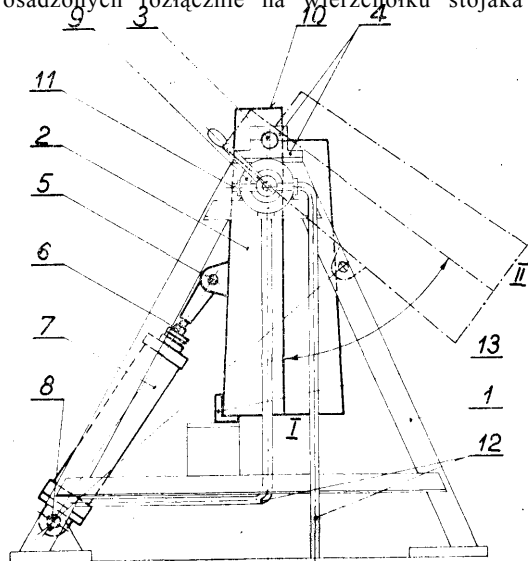
31b²

(P. 147724)

23.04.1971.

Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego „Piła”, (Marian Głowaczewski, Jan Olszewski, Mieczysław Borkowski, Jan Grzybowski, Tadeusz Hołowacz, Marian Belwender).

Urządzenie kokilowe do odlewania stopów miedzi a zwłaszcza brązu osadzone w stojaku o podstawie prostokątnej, znamienne tym, że kokila (2) ma sztywno osadzone czopy (3), umieszczone korzystnie w pobliżu wlewu (10) i jest zawieszona wahadłowo w łożyskach (4) osadzonych rozłącznie na wierzchołku stojaka (1).

31b²

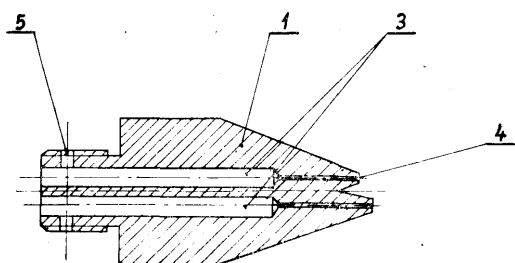
(P. 147741)

23.04.1971.

Zakłady Hutniczo-Przetwórcze Metali Nieżelaznych „Hutmen”, Wrocław, (Władysław Rybak, Eugeniusz Snowyda, Stefan Tobiasz).

Dysza do wytwarzania drutów lutowniczych na osnowie ołowiu lub cyny z kilkoma żyłami topnika o różnej aktywności znamienne tym, że komora topnikowa 3 podzielona jest na dwie lub więcej oddzielonych od siebie komór połączonych oddzielnymi kanalikami dozującymi 4.

Dysza według zastrzeżenia 1 znamienne tym, że komory topnikowe 3 mogą być połączone z jednym lub więcej kanalikami dozującymi 4.

31b²

(P. 148142)

13.05.1971.

Politechnika Gdańska Instytut Technologii Materiałów Maszynowych i Spawalnictwa, Gdańsk, (Henryk Czajkowski, Marian Jakubiec).

Sposób zabezpieczania przed zużyciem łopatek mieszalników, znamienne tym, że co najmniej jedną łopatkę, oczyszczoną znanymi metodami, zaformowuje się w masie formierskiej lub formie kokilowej, a następnie zalewa się od czoła płynnym żeliwem lub staliwem z dodatkiem metali odpornych na ścieranie w danych warunkach, przy czym grubość metalowej skorupy, otaczającej rdzeń łopatki, powinna wynosić co najmniej 5 mm.

32a

(P. 149516)

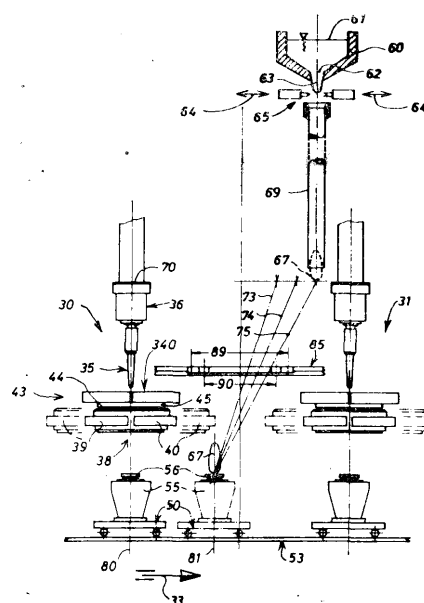
17.07.1971.

Pierwszeństwo: 20.07.1970 - NRF

Firma Hermann Heye, Obernkirchen, NRF, (Kurt Becker, Hans Georg Seidler).

Sposób wprowadzania kropli szkła do formy, na przykład formy do kształtowania wstępnego stosowanej w maszynie do obróbki szkła, przy czym kropla porusza się w czasie spadania wzdłuż osi formy znamienne tym, że poruszając w zwykły sposób formę zatrzymuje się chwilowo w celu wprowadzenia kropli do formy i spuszcza się kroplę swobodnie z zasilacza kropłowego pionowo do nieruchomej formy.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 do 4, znamienne tym, że forma (56, 55, fig. 3A) daje się sprzęgać (435, 436; fig. 10) z wózkiem (50) prowadzonym w przewodnicy (53) przy czym wózek (50) ma własny napęd (125, 189, 190) i daje się zatrzymywać przelotnie w zwykłym torze poruszania się formy lub poza nim, w miejscu napełniania.

32a

(P. 154500)

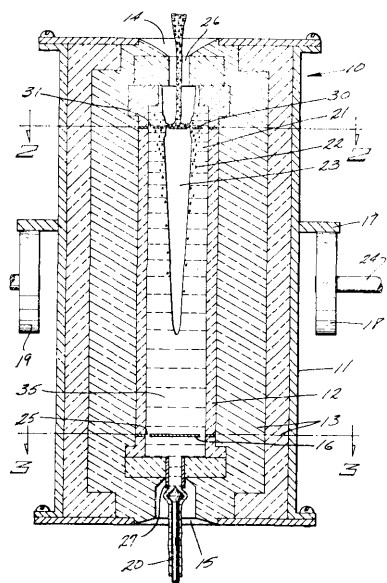
31.03.1972.

Pierwszeństwo: 2.04.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Owens - Illinois Inc, Ohio, USA, (Raymond Sears Richards, Robert Roy Rough, sr, Douglas Francis St. John).

Sposób klarowania stopionego szkła zawierającego wtrącenia gazowe, znamienne tym, że masę stopionego szkła z wtrąceniami wprowadza się do ograniczonej przestrzeni, poddaje się obracaniu dookoła osi środkowej dla nadania masie szkła siły odśrodkowej wystarczającej dla utworzenia w tej masie pustej przestrzeni i dla powstania w niej gradientów ciśnienia skierowanych promieniowo stwarzając ujście wtrąceniom gazowym, pobudzonym do wywędrowania ze stopionego szkła do wnętrza przestrzeni pustej za pomocą gradientów ciśnienia.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—14, znamienne tym, że stanowi pojemnik (10) tworzący komorę (35) mającą oś obrotu i zaopatrzony w jednym końcu wlot (14) usytuowany w linii z osią obrotu, a w drugim końcu w wylot (27) w linii z osią obrotu, oraz zawiera zespół wprowadzania strumienia nieklarowanego szkła zawierającego wtrącenia gazowe do wlotu (14) i układ (15, 20, 27) do odprowadzania sklarowanego szkła z wylotu, oraz jest wyposażone w zespół (17, 18, 24) do zamocowania i obracania pojemnika (10) dookoła osi obrotu.

32b (P. 143311) 19.09.1970.

Instytut Włókien Sztucznych i Syntetycznych, Łódź, (Edward Chodkowski, Maria Mirosławska, Bogusława Stawicka, Aleksandra Ogorzałek).

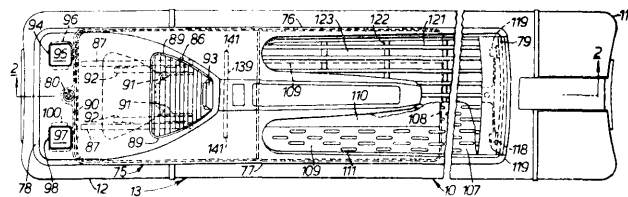
Sposób uszlachetniania włókien tkanin i innych wyrobów z włókien szklanych przez ich powierzchniowe powleknięcie żywicami syntetycznymi, znamienny tym, że wyroby te traktuje się roztworem poliamidokwasu o stężeniu 3—12%, a następnie poddaje obróbce termicznej w temperaturze 70—380°C w czasie wystarczającym do dehydrocyklizacji poliamidokwasu i wytworzenia powłoki poliimidowej.

34c (P. 139951) 13.04.1970.

Pierwszeństwo: 14.04.1969 - Wielka Brytania

Hoover Limited, Wielka Brytania, (Ronald Joseph Knouff, Carrol Melvin Gantz).

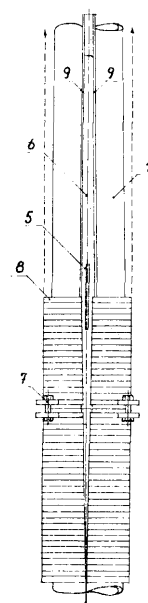
Odkurzacz ssący, znamienny tym, że obudowa zaopatrzona jest: w wlot i wylot dla powietrza pod ciśnieniem, w detale wytwarzające ssanie od wewnętrznej strony wlotowej przez filtr i detale prowadzące powietrze do otworu wylotowego, w człon wsporczy usytuowany na ścianie obudowy nad wylotem, który posiada otwór znajdujący się nad wylotem, umożliwiającą wprowadzenie węża do wylotu w celu odkurzania sprężonym powietrzem, przy czym otwór ten przykrywany jest zasuwką znajdującą się na członie wsporczym, a dalsze detale zapewniają przepływ powietrza w kierunku wylotu, gdy wspomniany otwór jest zasunięty.

35a (P. 141174) 9.06.1970.

Adam Billewicz, Katowice.

Tłok z wysięgnikiem w **cienkościennej**, rurze szczelinowej (1) jednostronnie ciętej wzdłuż, znamienny tym, że posuwając się tam i z powrotem, rozsuwa klamry zaciskowe (8) za pomocą klina (6) umocowanego do wysięgnika.

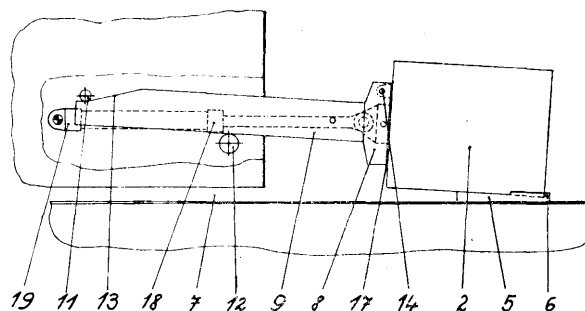

35b (P. 147547) 15.04.1971.

Pierwszeństwo: 16.04.1970 - NRD

VEB Schwermaschinenbau „Georgi Dimitroff”, Magdeburg, NRD. (Dieter Erxleben, Klaus Haake).

Urządzenie do montowania przeciwcieżaru na żurawiu obrotowym, przy którym przeciwcieżar zamocowany jest w sposób wymienny za pomocą wysuwanej belki nośnej na obracającym się nadwoziu żurawia obrotowego, znamienny tym, że dźwigary wzdłużne (9) belki nośnej (8) zaopatrzone są od góry i/lub od dołu w prowadnicę krzywkową (13), współpracującą z jedną z rolek (11, 12), przy czym prowadnica krzywkowa (13) jest tak ukształtowana, że belka nośna (8) i równia pochyla (5) mają w położeniu wysuniętym jednakowe nachylenie, jak również tym, że ucho (15) przeciwcieżaru (2) i otwór (14) dla sworznia (16) są w stosunku do siebie współosiowe oraz tym, że belka nośna (8) w stanie wsuniętym zajmuje poziome położenie i przylega do przeciwcieżaru (2) przy powierzchni oporowej (17).

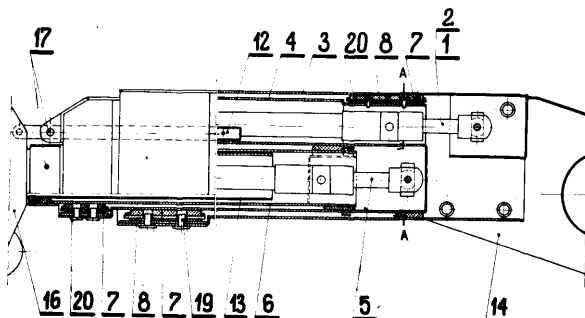

35b (P. 148110) 12.05.1971

Zakład Doświadczalny Dźwigów Samochodowych i Samojezdnych przy Centralnym Biurze Konstrucyjnym Urządzeń Budowlanych, Bielsko-Biała, (Edward Sosna).

Wysięgnik teleskopowy wielocłonowy napędzany hydraulicznie, znamienny tym, że posiada zespół dwóch równoległych pracujących siłowników hydraulicznych (1), (2) osadzonych jednym końcem obrotowo przesuwnie w członie stałym (3), a drugim związane są z członem wysuwym (4) oraz siłownik hydrauliczny (5) osadzony jednym końcem obrotowo przesuwnie w członie wy-

suwnym (4) a drugim związany jest z członem wysuw-
nym (6), przy czym poszczególne człony wysięgnika
względem siebie prowadzone są przez płaskie ślizgi (7)
osadzone na płytach sprężystych (8) związanych z czło-
nami wysięgnika.

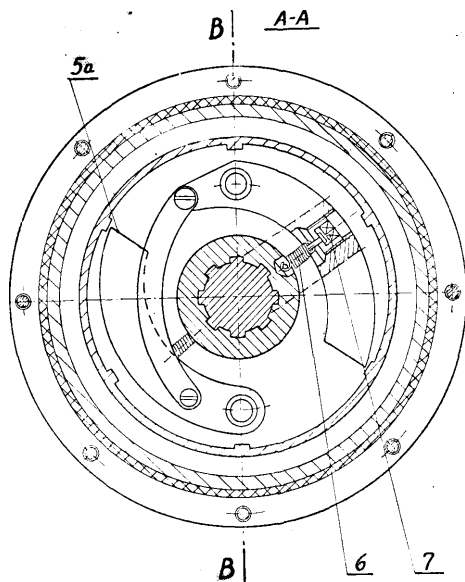
35b

(P. 148160)

14.05.1971.

Wielkopolskie Zakłady Mechanizacji Budownictwa
„ZREMB”, Poznań, (Izydor Woźniak, Stefan Łojewski,
Władysław Leszczyński).

Hamulec awaryjny wyposażony w odśrodkowy me-
chanizm zabierakowy zamocowany na tarczy wirującej
wraz z wałem i sprzęgający człon hamowany współ-
pracujący z unieruchomioną nakrętką znamienny tym,
że na członie (2) hamowanym, osadzonym przesuwnie
na wale (3) są zamontowane odśrodkowe zabieraki (5),
które sprzęgają bęben (8) z odsadzeniem (8b) nagwin-
towanym i współpracującym z przemieszczaną nakrętką
(9) dociskową opierającą się za pośrednictwem łożyska
(11) oporowego o pakiet sprężyn (13).

35d

(P. 147466)

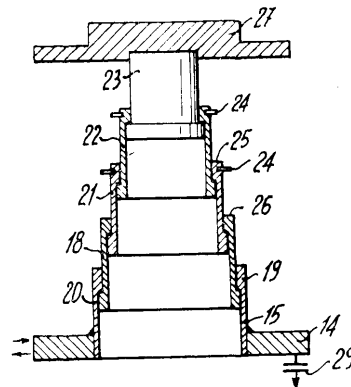
14.04.1971.

Pierwszeństwo: 15.04.1970 - Szwajcaria

Hans Moor, Brittnau, Szwajcaria.

Pneumatyczny dźwignik samochodowy zawierający
teleskopowo wysuwaną oś dźwigową, umieszczoną
w elastycznym jak guma miechu, znamienny tym, że
oś dźwigowa składa się z pięciu członów (15, 18, 21, 22
i 23), teleskopowo wysuwanych w kierunku poosiowym,
następnie tym, że co najmniej trzeci (21) i czwarty człon

(22) jest zaopatrzony w element oporowy (24) działa-
jący podczas wsuwania się członów oraz tym, a oś
dźwigowa zamocowana jest na przewoźnej płycie pod-
stawowej (10).

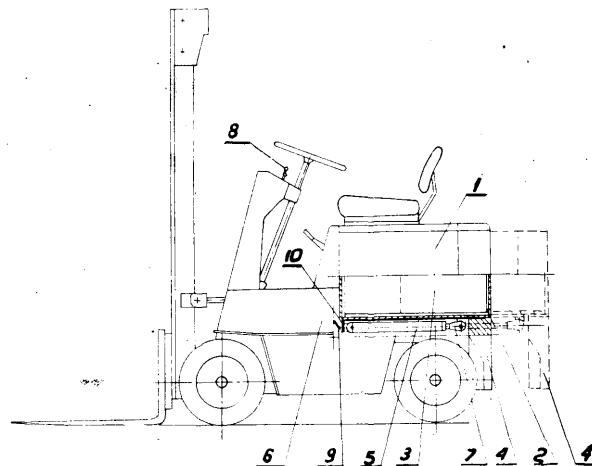
35d

(P. 148131)

13.05.1971.

Huta Stalowa Wola Przedsiębiorstwo Państwowe,
Stalowa Wola, (Bogusław Szarama, Zygmunt Ziętak,
Aleksander Erazmus, Edward Stec).

Wózek podnośnikowy akumulatorowy ze zmienną
wielkością udźwigu **ładunków** za pomocą wideł lub in-
nego osprzętu znamienny tym, że bateria akumulato-
rowa (3) i przeciwcieżar (4) wózka (1) są usytuowane
na karetkie (2) wykonującej ruch wzdłuż osi wózka (1).

36a

(P. 154455)

29.06.1971.

Wrocławskie Zakłady Metalurgiczne, Wrocław Polska
(Walerian Strzyżewski, Wiesław Wosik, Józef Chmura,
Aleksander Falewicz, Stefan Kowalczyk, Roman Jońca,
Edward Hryniuk).

Kuchnia gazowa czteropalnikowa z piekarnikiem zna-
mienna tym, że jej konstrukcję nośną stanowią słupki
(1) mające w przekroju kształt niepełnej litery C o sto-
sunku długości boków jak 1:3:3, do których przymo-
cowany jest korpus piekarnika (3) z tyłem (13), frontik
(4) i boki kuchni (5), na które nałożona jest płyta pod-
palnikowa (2) mocowana do frontika (4) przy pomocy
zatrzasku sprężynowego (18).

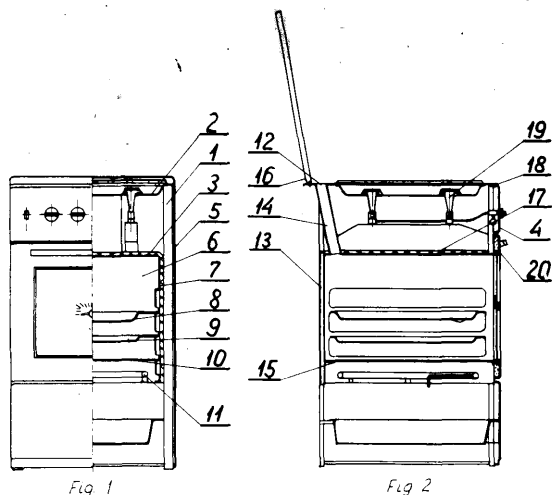

Fig. 1

Fig. 2

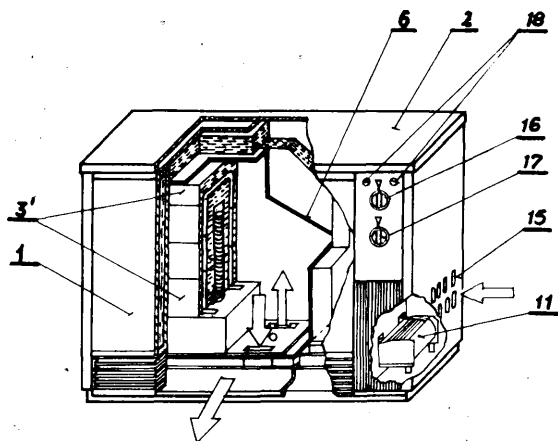
36b

(P. 147310)

2.04.1971.

Fabryka Sprzętu Elektrogrzebnego „TERMIKA”, Cieszyń, (Ludwik Staniczek, Bronisław Śliwka).

Piec akumulacyjny z wymuszonym przepływem powietrza do ogrzewania pomieszczeń znamienny tym, że składa się z ciepłochłonnego bloku akumulacyjnego (3) stanowiącego kilka składanych stosów (3') z odpowiednio dobranych kształtek (3') przy czym każdy stos posiada samoistny element grzewczy (8) i kanał przelotowy (4) usytuowany równolegle po obu stronach elementu grzewczego w kształcie odwróconej litery „U”, podwójnej izolacji cieplnej (6) i (7) oddzielający blok od zewnętrznej obudowy pieca (1), wentylatora osiowego (11) napędzanego silnikiem elektrycznym, aparatury kontrolnej świetlnej (18) oraz sterowniczej pieca (16) i wentylatora (17) usytuowanej w bocznej wewnętrznej przestrzeni pieca (20), kanału wlotowego zimnego powietrza (13) i wylotu gorącego (14) wykonanych z metalowej blachy (12) usytuowanych pod dolną płaszczyzną bloku akumulacyjnego oraz zewnętrznej obudowy blaszanej (1) pokrytej emalią piecową dzięki której piec uzyskał dużą trwałość powłoki i estetyczny wygląd zewnętrzny.

36b

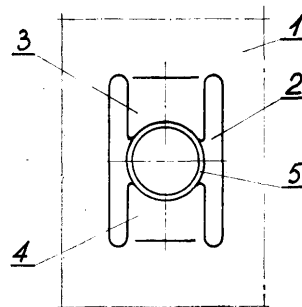
(P. 147534)

14.04.1971.

Radomska Fabryka Wyrobów Emaliowanych, Radom, (Wiesław Kowalczyk, Krzysztof Czyż).

Sposób mocowania rury doprowadzającej w korpusie kuchni gazowej znamienny tym, że znaną rurę doprowadzającą wprowadza się do otworu (2) zaopatrzonego w półki (3) i (4) a następnie półki zaciska się na znanej rurze (5).

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1 znamienny tym, że znana ścianka (1) posiada otwór (2) z półkami (3) i (4).

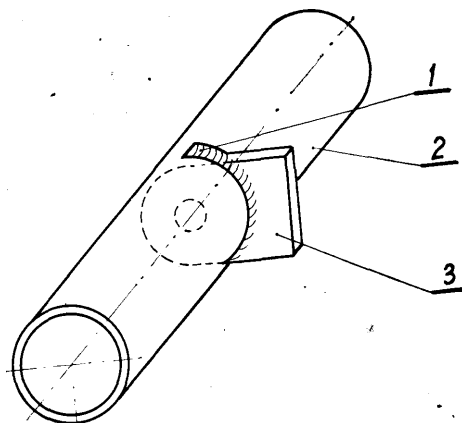
36c

(P. 148546)

1.06.1971.

Śląska Spółdzielnia Pracy „Projekt”, Gliwice, (Zdzisław Barszcz).

Sposób kryzowania rurociągu instalacji centralnego ogrzewania znamienny tym, że w poprzeczną szczelinę (1) naciętą do połowy średnicy rury (2) wkłada się kryzę (3) z otworem żądanej wielkości i spawa wzdłuż szczeliny.

36d

(P. 148148)

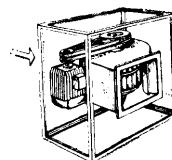
13.05.1971.

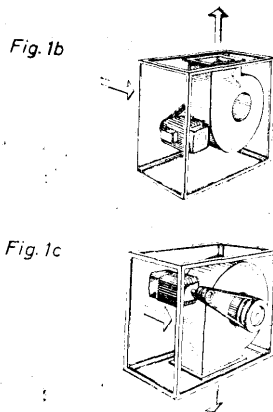
Pierwszeństwo: 29.05.1970 - Szwecja

Aktiebolaget Svenska Fläktfabriken, Nacka, Szwecja, (Lennart Aström).

Jednostka wentylacyjna przeznaczona do zabudowania wewnątrz agregatu klimatyzacyjnego jako urządzenie nawiewne, zawierająca wentylator promieniowy, elektryczny silnik napędowy oraz pędnę umieszczoną pomiędzy nimi, znamienna tym, że wentylator promieniowy (2a) jest zamocowany swymi równoległymi ścianami szczytowymi (6, 7) w ramie (3), której największy wymiar wzdłużny (L) odpowiada głębokości obudowy wentylatora (8) liczonej od otworu wylotowego (9), zaś elektryczny silnik napędowy (4) jest zamocowany na jednym boku obudowy (8) wentylatora promieniowego, przy czym pędnę (5) stanowi transmisja pasowa pomiędzy kołami (10, 11) dwóch równoległych osi (V V") wentylatora (2a).

Fig. 1a

37d

(P. 147459)

13.04.1971.

Pierwszeństwo: 14.04.1970 - NRD

VEB Zementkombinat Dessau Institut für Zement, Dessau, NRD, (Georg Kramer, Günther Jünemann).

Sposób uszlachetniania powierzchni płyt i elementów kształtowych ze spoiw Ca SO_4 z domieszkami i kruszywami lub bez nich lub materiałów zachowujących się pod względem własności wiążących podobnie jak spoiwa Ca SO_4 znamienny tym, że cząstki pokrycia otrzymują tyle energii kinetycznej, że przenikają do plastycznej papki materiału przed zakończeniem wiązania obrabianego materiału, zostają tam częściowo otoczone przez materiał nośnika i po stężeniu materiału nośnika związane są w nim na stałe.

37e

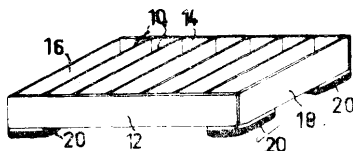
(P. 140850)

25.05.1970.

Pierwszeństwo: 28.05.1969 - Szwecja

Knut Borge Algers, Bromma, Szwecja.

Układ elementów do regulacji położenia budowli lub jej części, znamienny tym, że budowla lub część budowli zaopatrzona jest w komorę, której co najmniej jedna ograniczająca komorę powierzchnia poddawana jest działaniu ciśnienia gazu lub płynnego medium (6) wprowadzanego do komory, przy czym zmiany ciśnienia medium (6) powodują przeniesienie ruchu tej ograniczającej powierzchni komory na budowlę lub część budowli.

37e

(P. 140852)

25.05.1970.

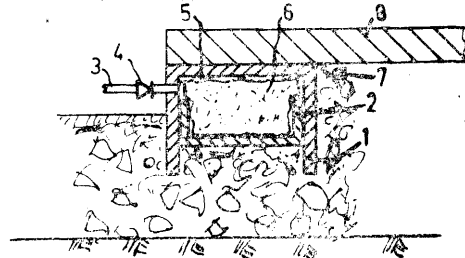
Pierwszeństwo: 28.05.1969 - Szwecja

Knut Börge Algers, Bromma, Szwecja.

Sposób ustalania posadowienia budowli za pomocą wprowadzania pomiędzy budowlę a znajdujące się pod nią podłoże sypkiego materiału wypełniającego, uszczelniającego lub podpierającego, znamienny tym, że budowlę i/lub podłoże zaopatruje się w układ wzajemnie powiązanych pionowych ścian tworzących lub mających otwory, przez które wprowadza się sypki materiał, przy czym materiał ten w pewnych przypadkach stanowi poprzeczne podparcie ścian, a po ustawieniu wysokościowym lub wypoziomowaniu układu ścian materiał ten częściowo opada w dół do przeznaczonych do

tego celu komór, stanowiąc pionowe podparcie tego układu ścian.

Układ do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że składa się z wzajemnie powiązanych pionowych ścian (10, 22, 24) do podparcia budowli oraz sypkiego materiału, takiego jak piasek, żwir, makadam, kruszywo kamienne, żużel lub innego podobnego materiału* ziarnistego nieściśliwego lub o małej ściśliwości, przy czym materiał ten wprowadzany od góry lub z boku stanowi jednocześnie pionowe i poprzeczne podparcie układu ścian, po ustawieniu wysokościowym tego układu dożądanego położenia.

37f

(P. 140775)

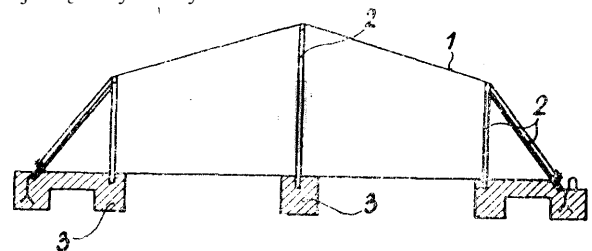
21.05.1970.

Pierwszeństwo: 22.05.1969 - Węgry

Aluterv Alumíniumipari Tervező Vállalat, Budapest, Węgry, (György Seregi, Tibor Keszthelyi, Antal Cserkaszy).

Sposób wykonywania konstrukcji przestrzennej pomieszczeń, jej ścian bocznych lub powierzchni górnej, znamienny tym, że elementy ograniczające pomieszczenie wykonuje się z dostarczonych w kręgach taśm metalowych, z tym, że wspiera się je o szkielet, zamocowuje między dwoma stopami fundamentowymi i w kierunku wzdłużnym układu na zakładkę.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—5, znamienny tym, że ma pomost ruchomy do nakładania, odwijania i napinania taśm metalowych dostarczonych w kręgach, jak również do utrzymywania siły napięcia i mocowania taśm lub do wykonywania pewnej części tych czynności.

37f

(P. 147978)

6.05.1971.

Państwowy Ośrodek Maszynowy, Augustów, (Henryk Maksimowski, Sławomir Kaczyński, Mieczysław Górski).

Sposób montażu zbiorników zbożowych i urządzenie do stosowania tego sposobu znamienny tym, że montaż zbiornika dokonuje się przy użyciu masztów (1) w kolejności od części górnych zbiornika do części dolnych.

38k

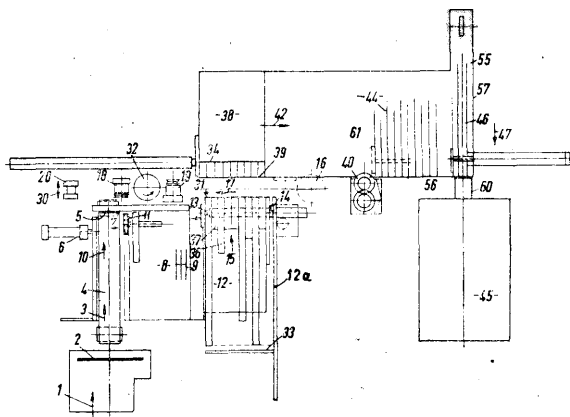
(P. 138670)

7.02.1970.

Erwin Dimter, Illertissen, NRF.

Urządzenie do ciągłego, czołowego profilowania i nakładania kleju na łączone czołowo ze sobą elementy drewniane, znamienny tym, że pewna liczba elementów

drewnianych zostaje ułożona na stole roboczym (12) obok siebie swymi pierwszymi stronami czołowymi (31) w jednej płaszczyźnie, po czym są one profilowane za pomocą frezu (16) przeprowadzanego przez te pierwsze strony, a następnie są transportowane jako pakiet na stół boczny (38) tak, iż ich tylne strony czołowe (39) układają się w płaszczyźnie obróbki frezu, po czym te tylne strony czołowe (39) są profilowane za pomocą frezu (16) i zaopatrywane są w klej za pomocą urządzenia (40) nakładającego klej.

39a²

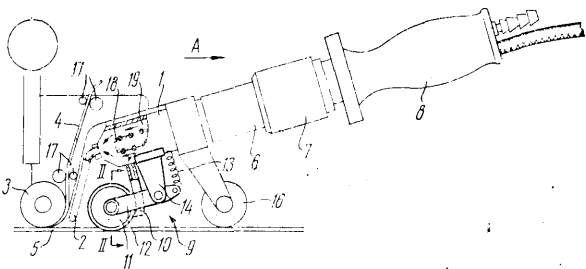
(P. 138666)

6.02.1970.

Pierwszeństwo: 6.02.1969

Experimentalnoe Proizvodstvo Po Razrabotke i Izgotovleniju Sredstv Mekhanizatsii v Stroitelstve Trests „Kievorgstroj”, Kijów, ZSRR (Meier Izrailevich Ostrobrod).

Urządzenie do spawania termoplastycznych materiałów arkuszowych, zwłaszcza linoleum, przy wykorzystaniu materiału dodatkowego, obtapianego nagrzanym gazem, zawierające pusty ogrzewany korpus, do którego doprowadza się gaz i połączoną z korpusem głowicę spawarki dla doprowadzenia nagrzanego gazu do strefy spawania, znamiennie tym, że jest zaopatrzone w umieszczony przed strefą spawania przyrząd (9) do wykończenia krawędzi spawanych arkuszy, zawierający wprowadzoną do wnętrza dyszę (10) doprowadzającą gaz do spawanych krawędzi bezpośrednio przed strefą spawania i umocowany na korpusie bezpośrednio za dyszą (10), w kierunku przemieszczania się urządzenia, wałek (11) mający na cylindrycznej powierzchni opasujący występ (15), w roboczym położeniu wchodzący w styk ze spawanymi arkuszami i tworzący w rozgrzanych krawędziach rowek dla materiału dodatkowego.

39a

(P. 153177)

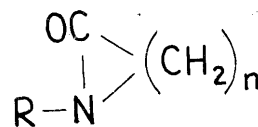
29.01.1972.

Pierwszeństwo: 9.02.1971 - Szwajcaria

Inventa AG für Forschung und Patentverwertung, Zurich, Szwajcaria, (Rudolf Gabler, József Studinka, Heinz Lussi, Clau Berther).

Sposób wytwarzania ukształtowanych wyrobów bez użycia nieorganicznych soli, jak włókna, folie, taśmy

lub powłoki z **roztworów aromatycznych poliamidów** składających się co najmniej w 50% molowych z linio- wch aromatycznych poliamidów o powtarzalnych jednostkach strukturalnych o wzorze 1 i o zredukowanej lepkości właściwej wynoszącej co najmniej 1,0 mierzonej przy użyciu 0,2 g polimeru, w 100 ml stężonego kwasu siarkowego, w temperaturze 20°C, znamiennie tym, że jako rozpuszczalnik dla poliamidów stosuje się N-alkilolaktam o wzorze 2, w którym R oznacza rodnik alkiłowy o 1—4 atomach węgla, n oznacza liczbę całkowitą 5—7 z tym, że atomy wodoru grup metylenowych są ewentualnie w całości lub częściowo zastąpione grupami alkiłowymi o 1—4 atomach węgla.

Wzór 2

39a

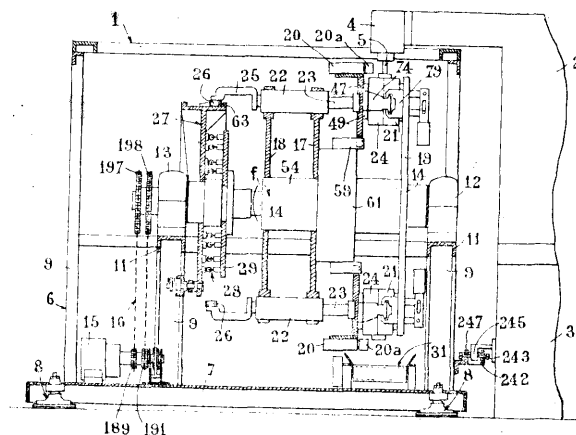
(P. 138512)

31.01.1970.

Pierwszeństwo: 5.02.1969 - Francja

Sidel S.A., Le Havre, Francja (Hubert Blanchard).

Urządzenie do wykonywania wydrążonych korpusów z mas plastycznych przez wytłaczanie gazem, posiadające kilkanaście form umieszczonych na wsporniku obracającym się w sposób ciągły wokół poziomej osi i z których każda składa się z półformy stałej i półformy ruchomej równoległej do osi obrotu, a także zawierające wytłaczarkę wytwarzającą w sposób ciągły pionowy rurowaty półfabrykat lub rękaw oraz urządzenie wytłaczające związane z poszczególnymi formami, znamiennie tym, że każda półforma ruchoma (24) jest sztywno połączona z tłoczyskiem (23) siłownika pneumatycznego (22) o osi równoległej do osi obrotu i na którym to tłoczysku jest umieszczona rolka (26) tocząca się po pochylniach otwierania (65) i zamykania (71) rozmieszczonych na łukach kół współosiowych z osią obrotu i zamocowanych na poprzecznej płycie (27) również współosiowej z tą osią, a znajdującą się z tyłu siłowników pneumatycznych, przy czym obydwie komory każdego z siłowników pneumatycznych (22) są odpowiednio połączone z zaworami pneumatycznymi otwierania (28b) i zamykania (28a) urządzenia programującego (28) obracającego się ze wspornikiem form i na które działają krzywki otwarcia (43) i zamknięcia (44) tak rozmieszczone w stosunku do odpowiadających im pochylni (65) (71), że gdy krzywka otwarcia (43) otworzy odpowiedni zawór (28b), to rolka (26) na tłoczysku siłownika pneumatycznego (22) zostaje dociśnięta do wygiętej krawędzi pochylni otwierania (65) określając szybkość otwierania formy i podobnie, gdy krzywka za-

mykania (44) otworzy związany zawór (28a) to rolka na tłoczysku siłownika zostaje docięnięta do wygiętej części pochylni zamykania (71) określając szybkość zamykania formy.

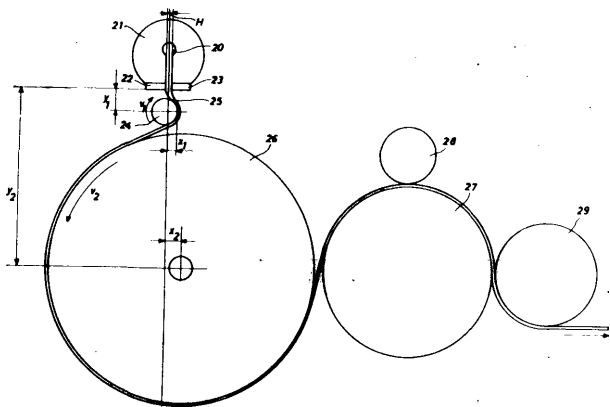
39a³ (P. 141019) 1.06.1970.

Pierwszeństwo: 4.06.1969, 5.09.1969 - Wielka Brytania

Gevaert-Agfa N.V., Mortsel, Belgia, (Jan Baptist VAN CAPPELLEN).

Sposób wytwarzania blon z tworzywa polimerowego przez wytłaczanie, znamienny tym, że płynne tworzywo polimerowe wytłacza się przez otwór szczeliny, a następnie płynną błonę rozciąga się wzdłużnie przez odprowadzanie jej od ustnika formującego z prędkością większą niż prędkość wytłaczania, przed wprowadzeniem błony na powierzchnię chłodzącą, a następnie kontaktuje się błonę pomiędzy ustnikiem formującym i powierzchnią chłodzącą, wzdłuż jej pełnej szerokości, z chłodzoną powierzchnią regulacyjną, której temperatura, odległość od ustnika formującego oraz cierny kontakt pomiędzy tą powierzchnią i błoną, zapewniają że na powierzchni błony nie wytworzą się przewężenia.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 do 11, znamienna tym, że powierzchnię chłodzącą stanowi bęben obrotowy, którego temperatura jest niższa od temperatury zestalania się polimeru, prędkość zaś obrotowa tego bębna jest większa niż prędkość wytłaczania błony, przy czym w szczelinie pomiędzy ustnikiem formującym a bębnem chłodzącym jest osadzony obrotowy, chłodzony wałek regulacyjny o temperaturze nie wyższej, a najlepiej niższej niż temperatura bębna chłodzącego, na który to wałek regulacyjny nakładana jest płynna błona wciągana od ustnika formującego, która następnie jest przenoszona stycznie na bęben chłodzący.

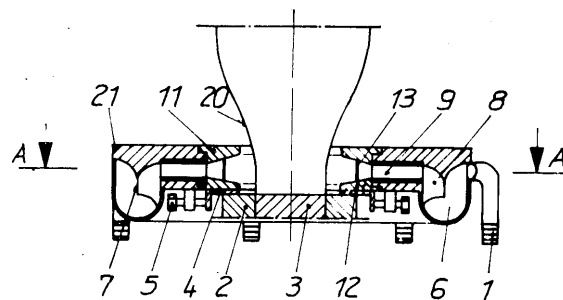

39a⁴ (P. 140741) 19.05.1970.

Pierwszeństwo: 22.05.1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Plast-und Elastverarbeitungsmaschinen-Kombinat, Karl-Marx-Stadt, NRD, (Manfred Gräser).

Urządzenie chłodzące zwłaszcza do wytwarzania rur przez wytłaczanie materiałów termoplastycznych z pierścieniowej dyszy szczelinowej narzędzia wytłaczarki oraz wydmuchiwanie wytłoczonej rury przy zastosowaniu jednego z systemów chłodzenia, obejmującego wydmuchaną rurę ze szczeliną powietrzną, znamiennie tym, że na płycie przewodniczej (4) za pomocą śrub przestawnych (5) zamocowana jest obudowa (21) z doprowadzeniami (1) powietrza oraz płytki (7), z łopatkami kierującymi (8) jak również rozdzielacz (9), wprowadzony w poprzeczny przekrój wylotu przez komorę wyrównawczą (18) z umocowanym filtrem sitowym (13), przy czym rozdzielacz (9) ma promieniowo zakrzywione kanały doprowadzające (10), umieszczone ślizgająco się i promieniowo.

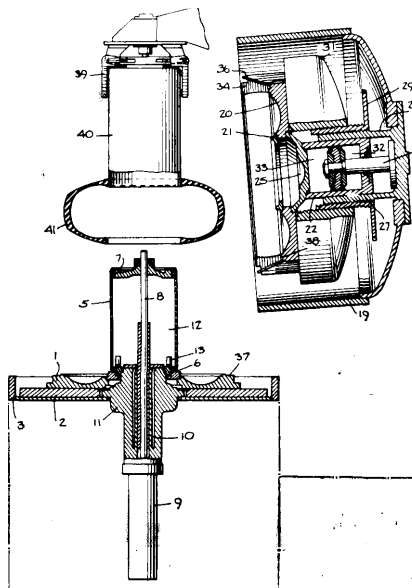
39a⁶ (P. 150634) 18.09.1971.

Pierwszeństwo: 21.09.1970 - Francja

Uniroyal S.A., 92, Neuilly-Sur-Seine, Francja, (Jean Leblond).

Sposób formowania i wulkanizacji opony między przesuwym i stałym formującym układem i promieniowymi przenośnymi segmentami kształtującymi bieżnik opony, znamienny tym, że pompowanie powietrzem elementu umieszczonego wewnątrz opony dokonywane jest za pomocą ruchomego formującego układu przesuwanego na oponę z wystarczającą siłą dla utrzymania tego układu w miejscu opony przystosowanej do stałego formującego układu i przystosowanego uprzednio do całkowitego zamknięcia formy, przy utrzymywaniu przeswitu między przynajmniej jednym formującym układem a segmentami formującymi bieżnik opony, oraz całkowitego zamknięcia formy przez stosowanie przesuwu na formujący układ i zastosowaniu dostatecznej siły przeznaczonej do wyeliminowania przeswitu między kształtującymi układami i segmentami formującymi bieżnik.

Prasa do formowania opon według zastrz. 1 znamienna tym, że tłok połączony jest z pokrywą a cylinder jest przesuwany w stosunku do tej pokrywy, przy czym cylinder ten połączony jest z ruchomym formującym układem.

39a⁶ (P. 155110) 29.04.1972.

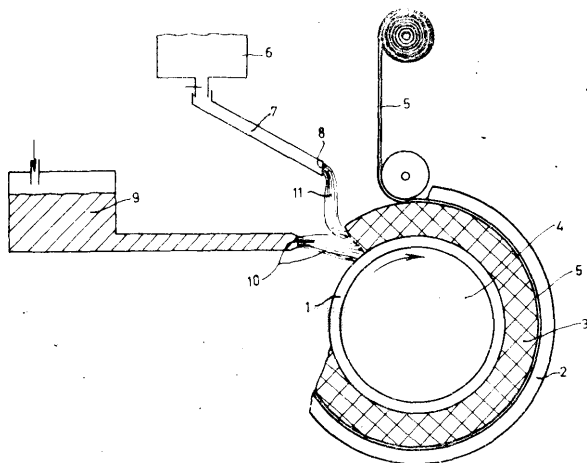
Pierwszeństwo: 29.04.1971 - Holandia

Industriële Onderneming Wavin N.V., Zwolle, Holandia, (Hein Bulters, Gerit Heidemann, Warner Jan de Putter).

Sposób wytwarzania giętkich rur mających przynajmniej wewnętrzną co najmniej wzmocnioną włóknem

powłokę z gumy syntetycznej i zewnętrzną wzmocnioną włóknem powłokę z gumy syntetycznej, pomiędzy którymi znajduje się co najmniej jedna warstwa pośrednia wykonana z nieorganicznego wypełniacza i gumy syntetycznej, znamienny tym, że na zewnętrzną powłokę wykonaną z gumy syntetycznej wzmocnionej włóknem nakłada się warstwę pośrednią, którą stanowią pokryte gumą cząstki wypełniacza uzyskiwane w ten sposób, że wytryskiwany strumień rozdrobnionej pod działaniem ciśnienia gumy syntetycznej kieruje się na strumień luźno związanych cząstek materiału nieorganicznego, następnie na zewnętrzną powierzchnię warstwy pośredniej utworzonej z połączonych gumą cząstek nieorganicznych nakłada się zewnętrzną powłokę wykonaną z gumy syntetycznej wzmocnionej włóknem, po czym gumę pokrywającą cząsteczki nieorganiczne oraz wchodzącą w skład powłok zewnętrznej i wewnętrznej poddaje się wulkanizacji.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—12, zaopatrzone w trzpień, układ do nawijania wewnętrznej wzmocnionej włóknem powłoki oraz układ do nakładania pośredniej warstwy będącej mieszaniną gumy syntetycznej z cząsteczkami materiału nieorganicznego, znamienny tym, że posiada podajnik pozwalający otrzymać luźny strumień cząstek materiału nieorganicznego oraz układ doprowadzający gumę, z którego strumień rozdrobnionych cząstek gumy syntetycznej wytryskiwany jest w ten sposób, że napotyka na luźny strumień cząstek materiału nieorganicznego.

39a⁷

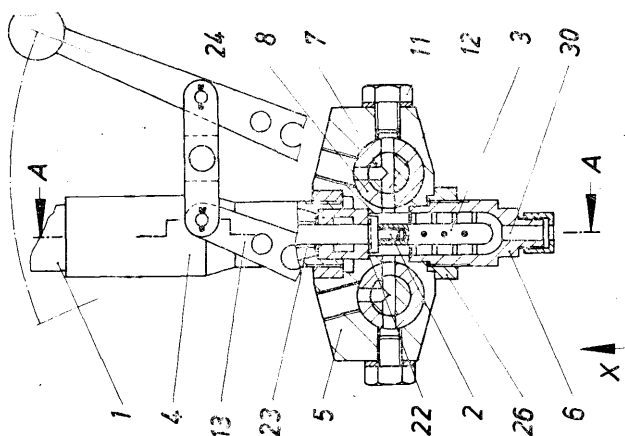
(P. 140832)

23.05.1970.

Pierwszeństwo: 29.05.1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Plast-und Elastverarbeitungsmaschinenkombinat Karl-Marx-Stadt, NRD, (Walter Stey, Stephan Sorge, Klaus Grützmöller, Peter Buss).

Głowica mieszalna urządzenia do mieszania dwóch ciekłych składników, zwłaszcza do wytwarzania piany

poliuretanowej i z żywicy sztucznych przez ujednolicenie składników reakcji w komorze mieszalnikowej, znamienna tym, że otwory (12) kurków (7) umieszczonych w głowicy mieszalnej (5) mają kształt litery „T”, a otwór przyłączeniowy usytuowany jest przez ułożyskowanie (8) kurków w położeniu włączonym współosiowo z przelotową częścią otworu (12) kurka.

39b¹

(P. 141102)

5.06.1970.

Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z o.o., Warszawa, (Kazimierz Borodziński, Andrzej Głuski, Ksawery Borodziński).

Sposób otrzymywania modyfikowanego tworzywa termoplastycznego z octanu celulozy, znamienny tym, że octan celulozy plastyfikuje się korzystnie italanem dwubutylu, po czym wprowadza się mieszaninę oleju silikonowego w ilości 0,05 do 0,1% wagowych i oligomerów metakrylanu metylu w ilości 1 do 5% wagowych w stosunku do nieplastyfikowanego octanu celulozy.

39b³

(P. 138219)

17.01.1970.

Zakłady Chemiczne „Oświęcim”, Oświęcim, (Wiesława Krzemiń, Erwin Krótki, Edward Grzywa, Eugeniusz Motysia, Józef Gołdynia, Gustaw Rodzinka, Maria Niezgoda, Zofia Bajdak, Zofia Wójcik).

Sposób wytwarzania lateksów kauczukowych o ulepszonych właściwościach, zawierających grupy funkcyjne, mających zastosowanie do impregnacji kordów, wykańczania skór i innych, znamienny tym, że prowadzi się trójskładnikową kopolimeryzację emulsyjną butadienu, styrenu lub innego monomeru winylowego i aldehydu krotonowego wobec małych ilości akrylonitrylu lub metakrylanu metylu.

39b³

(P. 138220)

17.01.1970.

Zakłady Chemiczne „Oświęcim”, Oświęcim, (Wiesława Krzemiń, Erwin Krótki, Jadwiga Sachajdak, Alicja Bartosz).

Sposób wytwarzania modyfikowanego lateksu butadienowo-styrenowego, przydatnego zwłaszcza do wyrobów gąbczastych, znamienny tym, że prowadzi się kopolimeryzację emulsyjną 45 do 80 części wagowych butadienu, 15 do 30 części wagowych styrenu i 5 do 25 części wagowych metakrylanu metylu w temperaturze od 0 do 60°C do uzyskania konwersji 60 do 70% a następnie uzyskany lateks aglomeruje się w sposób chemiczny lub fizyczny i poddaje zateżaniu, do uzyskania co najmniej 58% wagowych substancji stałej.

39b³

(P. 141142)

8.06.1970.

Instytut Przemysłu Gumowego „Stomil”, Warszawa, (Jan Górczyński, Włodzimierz Wdowiarek, Antoni Zarczyński, Andrzej Żupański, Wanda Świerczyńska, Maria Trzcinańska, Mieczysław Zajac, Maria Wypych, Jan Kruk, Janina Wdowiak).

Mieszanka gumowa na korki do zamykania leków zwłaszcza antybiotyków, na bazie kauczuku dająca się wulkanizować siarką wobec napelnaczy, przyspieszaczy, stabilizatorów itp. znamienna tym, że zawiera do datek rozdrobnionego ciała stałego nietoksycznego i chemicznie obojętnego, o rozwiniętej powierzchni właściwej (adsorbcyjnej) nie mniejszej niż 350 m²/g, przy czym dodawana ilość wynosi od 0,1 do 20 części wagowych na 100 części wagowych kauczuku.

39b

(P. 149519)

17.07.1971.

Pierwszeństwo: 18.07.1970 - NRF

Deutsche Gold - und Silber-Scheidenstalt Vormal's Roessler, Frankfurt, NRF, (Gottfried Rocktäschel, Friedrich Thura, Horst Fleischhauer, Werner Schwarze, Hermann Westlinning).

Sposób sieciowania względnie wulkanizowania mieszanek składających się z jednego lub kilku organicznych polimerów, zwłaszcza elastomerów, z substancji nieorganicznych, zwłaszcza z jednego lub kilku wzmacniających wypełniaczy, środków sieciujących względnie wulkanizujących, ewentualnie z przyspieszaczy i ewentualnie z jednego lub kilku związków znanych w technice tworzyw sztucznych lub gumy, takich jak środki ochrony przed starzeniem, przetwórcze środki pomocnicze, zmiękczacze i stabilizatory zabezpieczające przed działaniem ciepła lub światła, znamienny tym, że do mieszanki dodatkowo wprowadza się i równomiernie rozprowadza co najmniej jeden zawierający siarkę organoorganoksylian o wzorze $A-X-Z$, w którym A oznacza ugrupowanie o wzorach $N\equiv C-S-$, $R-S-$, $RO-CS-S-$, $RS-CS-S-$, i $R^1-CS-S-$, w których R i R^1 oznaczają jednowartościowy rodnik organiczny, nasycony lub nienasycony, rozgałęziony lub nierozgałęziony, acykliczny, cykliczny, heterocykliczny lub heteroaromatyczny zawierający 1–15 atomów węgla i 1–5 heteroatomów spośród atomów azotu, tlenu i siarki, X oznacza dwuwartościowy rodnik organiczny, nasycony lub nienasycony lub wielokrotnie nienasycony, rozgałęziony lub nierozgałęziony, zawierający co najmniej 3 atomy węgla w łańcuchu głównym, acykliczny, cykliczny, dwu- lub trójcykliczny, zawierający 3–18 atomów węgla, przy których atomy wodoru są ewentualnie podstawione przez atom chlorowca, pseudochlorowca, grupę fenylovą, chlorowcofenylovą, alkilo- lub dwualkilofenylovą zawierającą w rodniku alkilowym 1–3 atomy węgla, przy czym podstawnik X ewentualnie zawiera jeden lub kilka heteroatomów tlenu, azotu, siarki i/lub fosforu, lub poprzez te heteroatomy ewentualnie jest połączony cyklicznie, a Z oznacza ugrupowanie o wzorach $-SiR''(OR')_2$, $-Si(OR')_3$, $-Si(OR')_2-O-Si(OR')_3$, $-Si(OR')_2-NH-Si(OR')_3$, $-Si(OR')_2-O-Si(OR')_2-X-A$ i $-Si(OR')_2-NH-Si(OR')_5-X-A$, w których R' i R'' oznaczają jednakowe lub różne rodniki o wzorach $-CH_3$, $-CH_2-CH_3$, $-CH_2-$, $-CH_2-CH_3$, $-CH(CH_3)_2$ i $-CH_2-CH_2-CH_2-CH_3$, po czym uzyskaną mieszaninę w znany sposób kształtuje się i sieciuje względnie wulkanizuje.

39b (P. 135461) 20.08.1969.

Farbwerke Hoechst A.G. vormals Meister Lucius u. Bruning, Frankfurt n/Menem, Niemiecka Republika Federalna (Bernd Dietrich, Karl Diether Keil).

Sposób homopolimeryzacji i kopolimeryzacji olefin o wzorze ogólnym $R-CH=CH_2$, w którym R oznacza wodór lub grupę węglowodorową zawierającą 1 do 10 atomów węgla, w roztworze, zawiesinie lub fazie gazowej, w temperaturze od 20 do 150°C, pod ciśnieniem do 50 at, w obecności katalizatora mieszanego, składającego się z produktu reakcji związku tytanu i związku magnezu, stanowiącego składnik A, i związku glinu organicznego stanowiącego składnik B, w szczególnym przypadku z regulowaniem ciężaru cząsteczkowego za pomocą wodoru, znamienny tym, że polimeryzację prowadzi się w obecności katalizatora mieszanego, którego składnik A został wytworzony przez przereagowanie alkoholanu magnezu z zawierającym chlorowec związkem czterowartościowego tytanu.

39b4 (P. 140848) 25.05.1970.

Pierwszeństwo: 28.05.1969 - Włochy

Montecatini Edison S.p.A., Mediolan, Włochy, (Alberto Omacini, Egidio Cervi).

Mieszanki termoplastyczne polimeryczne do izolacji kabli elektroenergetycznych, zawierające tworzywo polimeryczne z dodatkami, takimi jak plastyfikatory, stabilizatory ciepłne i świetlne, smary, wypełniacze mineralne i tym podobne, znamienny tym, że jako materiał polimeryczny zawierają polimer i/lub kopolimer chloru winylu o wysokim stopniu sterco-regularności.

39b (P. 141020) 1.06.1970.
Pierwszeństwo: 3.06.1969, 14.11.1969 - Holandia

Stamcarbon N. V., Heerlen, Holandia, (Cornelis Emile Valerius Van den Berg, Leonard Jozef Tummers, Jan Maria Houben Theodorus Pultes).

Sposób wytwarzania polimerów alkilenowych na drodze polimeryzacji jednego lub wielu alkilenów, prowadzonej w ciekłym środowisku środka rozdzielającego, w temperaturze podwyższonej, w obecności katalizatora wytworzonego przez zmieszanie związku tytanu ze zdolnym do redukcji związkiem metaloorganicznym, prowadzonej do wytworzenia roztworu polimeru alkilenowego, znamienny tym, że polimeryzację prowadzi się w temperaturze wyższej od 110°C, w obecności katalizatora wytworzonego przez zmieszanie halogenku tytanu ze związkiem o ogólnym wzorze AlR_3-mX_m , w którym R oznacza grupę węglowodorową o 1–30 atomach węgla, X oznacza atom chlorowca, a symbol m oznacza wartość liczbowa 1–3 i związkiem magnezooorganicznym, przy utrzymaniu odpowiedniego stosunku molowego związku magnezooorganicznego do związku glinowego określonego wzorem $(m-a):B$, w którym symbol m oznacza ilość atomów chlorowca związanych z jednym atomem glinu związku glinowego, A oznacza wartość liczbowa od 0,75, do 0,97, zaś B oznacza wartość liczbowa 2,2–2,7, przy utrzymaniu stosunku molowego związku glinowego do związku tytanu w zakresie wartości liczbowej nie wyższej od 2000.

39b4 (P. 153199) 31.01.1972.

Pierwszeństwo: 8.02.1971 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania (James Ducan Pont, Michael John Wag-horn).

Mieszanka dyspersyjna polimeru w cieczy organicznej, zwłaszcza jako składnik powłoki malarskiej, stabilizowana polimerycznym stabilizatorem ulegającym asocjacji z rozproszonymi cząstkami zdyspergowanego polimeru i solwatacji przez ciecz organiczną, związanym kowalencyjnie z polimerem przez poddanie go reakcji chemicznej ze zdyspergowanym polimerem, tworząc wokół cząstek polimeru stabilizującą barierę przestrzenną, znamienna tym, że ciecz organiczna zawiera 40–70% wagowych rozpuszczalnika zdyspergowanego polimeru.

9b4 (P. 153238) 2.02.1972.

Pierwszeństwo: 3.02.1971 - Włochy

Snam Progetti S.p.A. Mediolan, Włochy (Gianpaolo Giuliani, Sebastiano Cesca, Mario Bruzzzone).

Sposób wytwarzania nowych kopolimerów etylenu, mających łańcuch rozgałęziony, znamienny tym, że etylen poddaje się w temperaturze -100°C do 100°C procesowi kopolimeryzacji z polienami zawierającymi co najmniej 2 sprzężone wiązania podwójne, należącymi do grupy polimerów policyklicznych zawierających układ endometylenowy skondensowany w pozycji orto z innym pierścieniem węglowodorowym i w których dwa atomy węgla wspólne dla dwóch pierścieni należą do układu sprzężonego dienu, którego podwójne wiązania są w pierścieniu nie będącym pierścieniem endometylenowym, albo z polienami mającymi rodnik alkilidienowy sprzężony z podwójnym wiązaniem pierścienia należącego do układu endocyklicznego, albo z związkami polienowymi utworzonymi z rodnika norbornenu podstawionego liniowym rodnikiem alkadienowym lub rodnikiem cyklodienowym, który może być związany z rodnikiem norbornenowym bezpośrednio lub przez rodnik metylenowy.

Sposób według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że reakcję polimeryzacji prowadzi się w 2 stadiach, przy czym w

pierwszym stadium wytwarza się niskocząsteczkowy kopolimer etyleny z polienem, prowadząc reakcję w obecności złożonego z katalizatora, składającego się ze związku metalu przejściowego należącego do IV-VIII grupy okresowego układu pierwiastków i związku glinu o właściwościach redukujących mającego ogólny wzór $\Delta 1R_nX \cdot X_2$ n Z, w którym R_0 oznacza rodnik alkilowy o 1—20 atomach węgla lub atom wodoru, X i X_2 są jednakowe lub różne i mają znaczenia podane wyżej dla R_0 lub oznaczają atomy chlorowców albo rodniki drugorzędowych amin, Z oznacza zasadę Lewis'a, a R1 oznacza liczbę 0, 1 lub 2 po czym w drugim stadium do roztworu otrzymanego polimeru dodaje się kationowych promotorów powodując powstawanie wiązań poprzecznych na skutek łączenia się polienowych układów podwójnych wiązań sprzężonych należących do dwóch różnych części, stosując jako promotory kwasy Lewis'a kwasy protonowe lub układy mieszane, zawierające halogenki pierwiastków należących do grup II—VIII okresowego układu pierwiastków lub halogenki ich alkilowych pochodnych lub związki takie jak $SOCl_2$, Cl_2 związków o wzorze RCl , w którym R oznacza rodnik alkilowy lub związki o wzorze AH , w którym A oznacza anion.

39b4 (P. 153239) 2.02.1972.

Pierwszeństwo: 3.02.1971 - Włochy

Snam Progetti S.p.A. Mediolan, Włochy (Anacleto Clementi, Roberto Battini).

Sposób polimeryzowania olefin pod ciśnieniem 1000—5000 atm., w obecności odpowiednich katalizatorów i inicjatorów polimeryzacji, w rurowym reaktorze, z zawracaniem nie przereagowanej olefiny do reaktora, znamienny tym, że mieszaninę produktu poliolefinowego, nieprzereagowanej olefiny i innych związków zawartych w mieszaninie w strefie reakcyjnej, poddaje się rozprężaniu w rurowym urządzeniu, ewentualnie chłodzonym, mającym wewnętrzną średnicę znacznie mniejszą od wewnętrznej średnicy reaktora, przy czym rozpręża się do ciśnienia i temperatury znacznie niższych niż ciśnienie i temperatura mieszaniny w reaktorze.

39b⁴ (P. 153261) 3.02.1972.

Patent dodatkowy do patentu nr P 122374

Pierwszeństwo: 5.02.1971 - Belgia

Solvay et Cie, Bruksela, Belgia (Jean Golstein)

Sposób polimeryzacji i/lub kopolimeryzacji chlorku winylu w fazie gazowej, w obecności co najmniej jednego katalizatora wolnorodnikowego i substancji stałej, obojętnej w warunkach polimeryzacji, pod ciśnieniem niższym od prężności pary nasyconej monomeru w temperaturze polimeryzacji, według patentu głównego nr.....(P-122 374), znamienny tym, że monomer doprowadza się do reaktora w postaci ciekłej gdzie ulega on całkowitemu odparowaniu, przy czym jego dopływ steruje się temperaturą w taki sposób, że wzrasta ze wzrostem temperatury, a stałą, wybraną wartość ciśnienia, niższą od prężności pary nasyconej, utrzymuje się za pomocą regulowania odprowadzanego gazowego monomeru.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienny tym, że składa się z reaktora polimeryzacji, z urządzenia do regulowanego doprowadzania do reaktora monomeru lub monomerów w postaci ciekłej, w temperaturze panującej w reaktorze, z urządzenia do odprowadzania gazowego monomeru lub monomerów powstających w wyniku odparowania monomeru lub monomerów ciekłych, w taki sposób, że ciśnienie w środowisku reakcyjnym pozostaje stałe, z urządzenia do skraplania i zawracania do obiegu monomeru lub monomerów uchodzących z reaktora oraz z urządzenia umożliwiającego wprowadzanie do reaktora katalizatora lub katalizatorów.

39b4 (P. 153802) 1.03.1972.

Pierwszeństwo: 3.03.1971 - Włochy

Snam Progetti S.p.A., Mediolan, Włochy, (Renato De Simone, Allesandro Beranger, Antonietta Scaramucci).

Sposób zapobiegania polimeryzacji sprzężonych węglowodorów dienowych w temperaturze 115—160°C. znamienny tym, że do roztworu z którego oddziela się dieny dodaje się jako inhibitory polimeryzacji pochodne chlorowcochinonów w ilości 50—200 części wagowych na milion.

39b4 (P. 153941) 9.03.1972.

Pierwszeństwo: 11.03.1971 - Holandia

Stamicarbon N. V., Heerlen, Holandia, (Henricus Maria Johannes Cornelis Greemers, Renier Jozef Lambertus Graff, Hendrinus Marinus Verschoor).

Sposób polimeryzowania jednej lub kilku α -olefin ewentualnie z jednym lub kilkoma wielokrotnie nienasyconymi węglowodorami w ciekłym środku rozprężającym i/lub ciekłych monomerach w obecności katalizatora, otrzymanego przez dodanie związku glinu organicznego przed i/lub podczas polimeryzacji do produktu reakcji czterowartościowego związku tytanu i/albo innego związku metalu przejściowego w szczególności związku wanadu i związku metaloorganicznego, znamienny tym, że polimeryzację przeprowadza się w obecności katalizatora, który jest wytworzony w ten sposób, że związek chlorowcoglinowy o ogólnym wzorze R_mAlX_{3-m} , w którym symbole R mają jednakowe lub różne znaczenie i każdy oznacza rodnik węglowodorowy o 1—30 atomach węgla, każdy symbol X oznacza atom chlorowca a m jest liczbą całkowitą lub ułamkową mniejszą od 3, poddaje się reakcji ze związkiem magnezooorganicznym, a następnie tę mieszaninę reakcyjną łączy się z czterowartościowym związkiem tytanu i/albo innym związkiem metalu przejściowego, w szczególności związkiem wanadu, po redukcji przynajmniej większej części czterowartościowego tytanu i/albo innego metalu przejściowego ewentualnie utworzoną zawiesinę katalizatora wymywa się i/albo ogrzewa, i w końcu ten produkt reakcji przed i/albo po wprowadzeniu go do strefy polimeryzacji, aktywuje się związkiem glinoorganicznym.

39b⁵ (P. 141111) 5.06.1970.

Pierwszeństwo: 13.06.1969, 13.08.1969 - Szwajcaria

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania trwałych preparatów będących produktami reakcji związków epoksydowych z aminami, znamienny tym, że produkt a) otrzymany przez reakcję co najmniej jednego związku epoksydowego a') zawierającego w cząsteczce przynajmniej 2 grupy epoksydowe, z co najmniej jednym organicznym kwasem karboksylowym a''), zawierającym w cząsteczce przynajmniej 2 grupy karboksylowe, przy czym stosunek równoważników grup epoksydowych do grup kwasowych w tym produkcie wynosi 1:0,1 do 1:0,8, poddaje się w obecności organicznego rozpuszczalnika reakcji z aminą b') zawierającą co najmniej 2 grupy aminowe, z których każda ma przynajmniej jeden atom wodoru związany z atomem azotu, albo z produktem reakcji aminy b') ze związkiem epoksydowym o co najmniej 2 grupach epoksydowych, przy czym stosunek równoważników wodoru związanego z azotem aminowym do grup epoksydowych wynosi 3:1 do 11:1, a stosunek równoważnika grup epoksydowych w produkcie reakcji do wodoru związanego z azotem aminowym wynosi 1:2 do 1:10 i najpóźniej po zakończeniu reakcji do otrzymanego produktu dodaje się tyle kwasu, aby próbka mieszaniny reakcyjnej rozcieńczona wodą miała wartość pH 2—8.

39b³

(P. 153806)

1.03.1972.

Pierwszeństwo: 2.03.1971 - NRF

Badische Anilin - und Soda-Fabrik AG., Ludwigshafen, NRF, (Friedrich Brunnmeller, Herman Schatz, Johann Mayer, Otto Grabowsky).

Sposób wytwarzania roztworów aminoplastów metodą ciągłą przez kondensację substancji tworzących aminoplasty z formaldehydem w obecności mieszaniny katalizatorów, złożonej z amoniaku lub aminy i kwasu lub ich soli kwaśnych w jednorodnym roztworze wodnym w temperaturze wrzenia lub w pobliżu temperatury wrzenia roztworu w mieszalnikach, zmienny tym, że reakcję przeprowadza się w następujących kolejno po sobie co najmniej trzech mieszalnikach z mieszaniem wstecznym roztworu, przy czym dodawane ilości mieszaniny katalizatorów i ilości substancji tworzących aminoplasty, których podstawową część po zmieszaniu z roztworem formaldehydu wprowadza się do pierwszego mieszalnika, a pozostałą potrzebną ilość w postaci co najmniej jednej dalszej porcji dozuje się do jednego z następnych mieszalników, dobiera się w taki sposób, że w pierwszym mieszalniku utrzymuje się stosunek molowy formaldehydu do składnika tworzącego aminoplasty w granicach 2, 1—3 i wartość pH 5,5—7,5, w następnym mieszalniku lub w następnych mieszalnikach utrzymuje się stosunek molowy formaldehydu do składnika tworzącego aminoplasty w granicach 1,6—2,6, szczególnie 1,8—2,1 i wartość pH 4,0—6,0, a w ostatnim mieszalniku utrzymuje się stosunek molowy formaldehydu do składnika tworzącego aminoplasty w granicach 1,4—2,2 i wartość pH 5,5—7,5.

39b⁶

(P. 153989)

10.03.1972.

Pierwszeństwo: 12.03.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Rohm and Haas Company, Filadelfia, Stany Zjednoczone Ameryki, (John Georg Brodnyan, Donald Francis Holloway, Stanley Le Sota).

Sposób wytwarzania pokryć piankowych, zwłaszcza do wykańczania skóry, sztucznej skóry i materiałów skóropodobnych, zmienny tym, że płynną piankową mieszkankę lateksową styka się bezpośrednio z wybranym podkładem, częściowo odparowuje się in situ mieszkankę piankową, a następnie ściska się ją, aby uzyskać znaczny stopień zgniecenia przylegającej pianki, po czym prasuje się lub wytłacza obrobiony materiał, aby osiągnąć optymalne przyleganie w walcowanej do podłoża pianki i nadania powierzchni deseni innemu niż desień niepokrytego podłoża, a następnie ogrzewa się i suszy w walcowane do podłoża pokrycie piankowe, aby je utwardzić i uzyskać najlepsze właściwości fizyczne.

39b⁸

(P. 140117)

18.04.1970.

Raimund Jetzer, Höhenweg, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania wyprasek, szczególnie płyt prasowanych, z odpadków pochodzących z gospodarstwa domowego, rolnego i leśnego, zmienny tym, że w celu utworzenia aerobowych substratów fermentacji odpadki poddaje się aerobowemu gniciu, a powstały aerobowy substrat fermentacji w celu otrzymania suchego, włóknistego produktu granulowanego, mającego drobną strukturę, odwadnia się do wilgotności poniżej 10% i sterylizuje się, po czym włóknisty produkt granulowany miesza się ze spoiwem ze sztucznych żywic i pod odpowiednim naciskiem prasuje w celu otrzymania wypraski.

40a

(P. 138692)

9.02.1970.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice, Polska (Aleksander Udrycki, Henryk Jurczyk, Marian Prażmowski).

Sposób wykorzystania wapnia i magnezu przy rafinacji ołowiu o niskich zawartościach bizmutu zmienny tym, że zdjęte z powierzchni roztopionego ołowiu zgary zawierające bizmut zabezpiecza się przed dostępem do nich powietrza w szczelnych pojemnikach.

40a

(P. 146513)

26.03.1971.

Pierwszeństwo: 10.09.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Metallgesellschaft AG. Frankfurt (Main), NRF, (Manfred Schmidt, Fred Stieler).

Sposób wytwarzania spieku zawierającego tlenek z metody przewalowej dla pieca szybowego do wytapiania cynku, zmienny tym, że tlenek z metody przewalowej przed dodaniem do mieszanki spiekowej poddaje się oddzielnemu homogenizującemu nawilgotnieniu i zagęszczeniu.

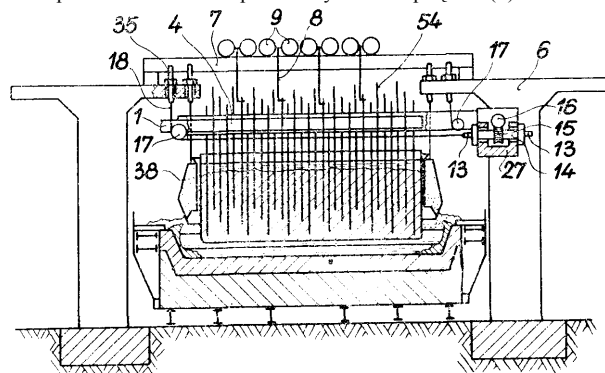
40c

(P. 139594)

25.03.1970.

Aluterv Alumíniumipari Terrezö Va'llat, Budapeszt, Węgry, (József Inrefi, Mihály Tóth).

Elektrolizer do wytwarzania aluminium z jedną lub większą liczbą anod o pionowym doprowadzaniu prądu, z szyną anodową, konstrukcją nośną i urządzeniem do przesuwu anody oraz z płaszczem anodowym, zmienny tym, że: szyna anodowa (1) posiada kilka powierzchni (2) przekazywania prądu, którymi są wklęsłe segmenty wewnętrznej powierzchni cylindra o krawędziach równoległych do jego osi, przy czym oś cylindra pokrywa się z osią trzpienia anodowego a w przypadku granicznym powierzchnie przekazywania prądu są pionowe, a ponadto górna część trzpienia ma co najmniej jedną powierzchnię (3) zapewniającą elektryczny kontakt z powierzchniami przekazywania prądu (2), mającą kształt segmentu wypukłej, pionowej powierzchni walca, którego oś w granicznym przypadku pokrywa się z osią trzpienia, który jest tak ukształtowany, że każdy punkt powierzchni (3) jest od osi trzpienia oddalony bardziej niż znajdujące się w obrębie powierzchni styku lub poniżej jej punkty powierzchni nie dające kontaktu elektrycznego, przy czym szyna anodowa jest wyposażona w jeden lub większą liczbę urządzeń zabezpieczających elektryczny kontakt powierzchni styku (3) jednego lub większej liczby trzpień z powierzchniami przekazywania prądu (2).

40c

(P. 147798)

27.04.1971.

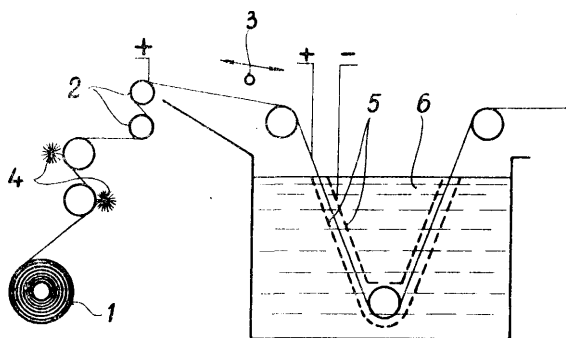
Pierwszeństwo: 29.04.1970 - Węgry

Mechanikai Művek, Budapeszt, Węgry, (Tibor Drexler, Attila Füzes, Otto Hoffer, László Lőrincz, József Simon, József Szekrényes).

Sposób wytwarzania gąbki aluminiowej, zmienny tym, że aluminium ogrzewa się prądem elektrycznym i po nagrzaniu chłodzi, po czym poddaje elektrolizie. W elektrolizie zawierającym aniony chlorowca i alko-

hol organiczny, w temperaturze 70—80°C, za pomocą impulsów prądu o częstotliwości 200—300 Hz i natężeniu pola od zera do 10 V/mm, przy czym aluminium poddaje się przepływowi prądu w całym przekroju i chłodzi cieczą, korzystnie przez polewanie.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1—3, znamienne tym, że co najmniej jedna z elektrod do elektrolizy posiada przemiennie umieszczone otwory (8) oraz nadlewy (9) z materiału izolacyjnego umieszczone na powierzchni elektrody (7).

42c

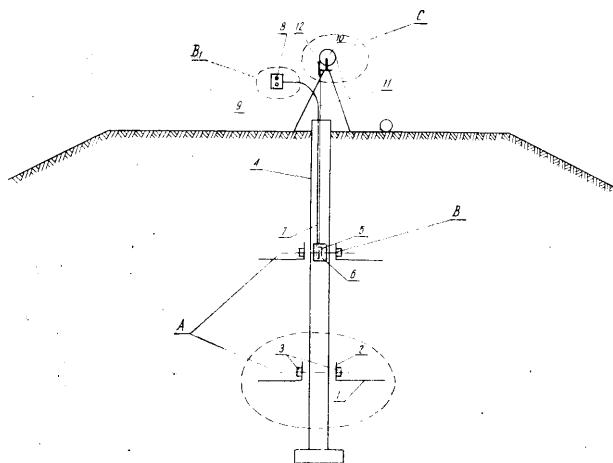
(P. 131673)

11.02.1969.

Instytut Gospodarki Wodnej, Warszawa (Janusz Bublewski, Klemens Tarnowski).

Urządzenie do pomiaru pionowych przemieszczeń (osiadań) gruntu **zwłaszcza** w zaporach ziemnych, znamienne tym, że składa się z magnetycznych reperów wglębnych (A) umieszczonych w gruncie na różnych poziomach zapory i usytuowanych wokół pionowej, amagnetycznej rury ochronnej (4), w której przesuwają się sonda (B), zawierająca zestyk magnetyczny (5) połączony kablem (7) z sygnalizatorem (B1).

Sposób pomiaru przemieszczeń pionowych (osiadań) za pomocą urządzenia **według** zastrzeżeń 1 i 2, znamienne tym, że pomiar wykonuje się w takim położeniu sondy B w stosunku do magnetycznego reperu wglębnego (A), w którym następuje równowaga sił pola magnetycznego działającego na zestyk (5), co powoduje rozwarście zestyku (5).

42d

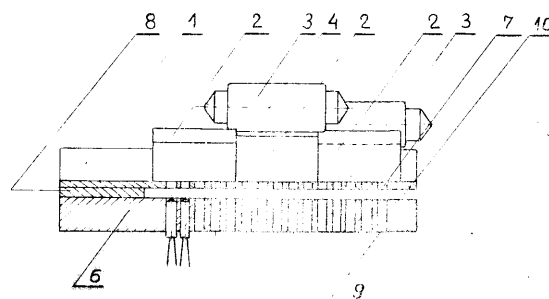
(P. 147308)

2.04.1971.

Przedsiębiorstwo Robót Elektrycznych „Elektromontaż”, Poznań, (Andrzej Fischer, Romuald Bocian).

Sposób oświetlania fotoelementów znamienne tym, że do przenoszenia promieni świetlnych wychodzących z żarówek (3), a oświetlających fotoelementy półprzewodnikowe (4) użyto światłowodów (2),

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że światłowody (2) umieszczone są w trapezowym wycięciu obsady światłowodów (1), która posiada w bocznych ścianach śruby nastawcze (5) przeznaczone do regulowania położenia światłowodów (2) względem osi żarówek (3), których promienie świetlne przechodzą przez światłowody (2) oraz kanaliki (7) wycięte w dolnej ścianie obsady światłowodów (1) połączonej przy pomocy płytki dystansowej (8) z obsadą fotoelementów (6) w ten sposób, że pomiędzy obsadą światłowodów (1), a obsadą fotoelementów (6) utworzona jest szczelina (10) przeznaczona do umieszczenia tarczy kodowej.

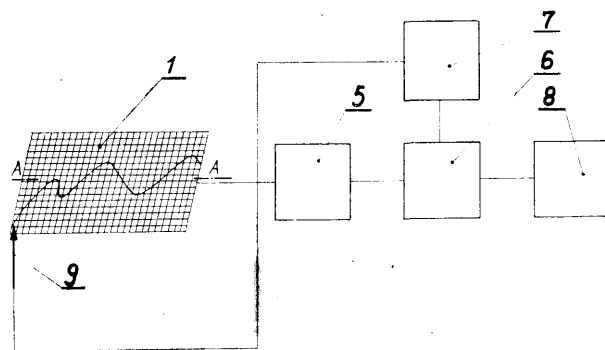
42d

(P. 148130)

13.05.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Borys Wasowicz, Andrzej Sanetra, Roman Kałahur, Wojciech Chlebowski).

Czytnik taśm składający się z matrycy diodowej, układu przekładników oraz z zamiennika impulsów równoległych na szeregowy i z dalekopisu, znamienne tym, że ma ekran (1), którego pasy poziome stanowi pakiet odizolowanych od siebie blach (2), a pasy pionowe, rowki (3) wykonane w blachach (2) i zalane izolacyjnym materiałem (4), przy czym ekran (1) jest połączony z diodową matrycą (5) podającą sygnały na zamiennik (6) impulsów równoległych na szeregowy, który to zamiennik jest sterowany za pomocą układu przekładników (7) i połączony z dalekopisem (8), natomiast układ przekładników (7) jest połączony przewodem z wodzikami (9).

42e

(P. 147478)

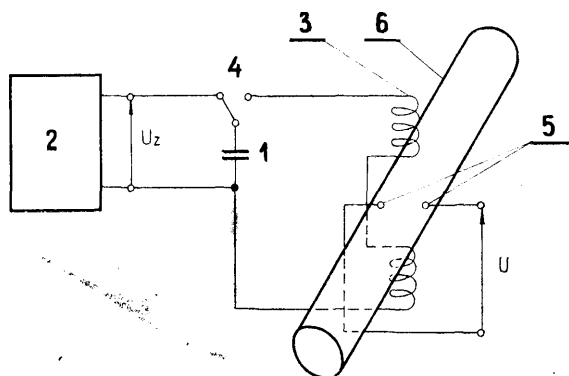
9.04.1971,

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Adam Macura, Andrzej Skrzypek, Adam Szabesta).

Sposób pomiaru natężenia przepływu cieczy przewodzących prąd elektryczny oparty na zasadzie pomiaru napięcia indukowanego w przepływającej cieczy przez pole magnetyczne znamienne tym, że stosuje się impulsowe pole magnetyczne i dokonuje się pomiaru wartości napięcia indukowanego przez to impulsowe pole w przepływającej cieczy.

Urządzenie do **stosowania** sposobu według zastrz. 1, zaopatrzone w indukcyjny czujnik przepływu, zna-

mienne tym, że ma kondensator (1) przyłączony z jednej strony do cewki (3) czujnika i źródła prądu (2), a z drugiej strony do środkowego zestyku przełącznika (4), którego pozostałe dwa zestyki połączone są odpowiednio z drugim biegunem źródła (2) prądu i cewką (3) czujnika.

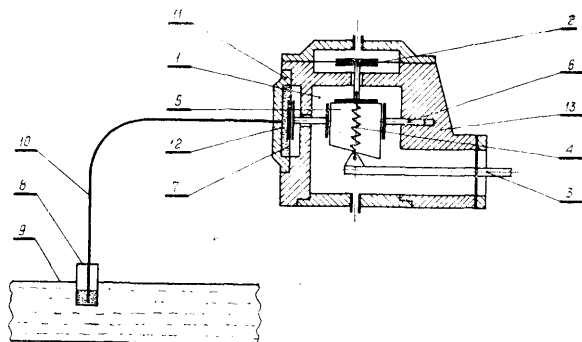
42e

(P. 148138)

13.05.1971

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów, Warszawa, (Danuta Marchel-Wilner, Bogdan Wilner).

Korektor temperatury i ciśnienia dla przepływomierzy zwężkowych gazu posiadających przeponowy przetwornik różnicy ciśnień, znamienny tym, że posiada krzywkę korekcyjną (5) umieszczoną w komorze (1) przetwornika i oddziaływującą na jego dźwignię (3), dociskaną sprężyną (4) do przepony pomiarowej (2) oraz osadzoną w suwaku (6) w sposób umożliwiając jej ruch w kierunku prostopadłym do osi wzdłużnej suwaka przy czym suwak (6) ułożyskowany jest w korpusie (13) i związany sztywno z przeponą korekcyjną (7) umieszczoną między komorą (1) i komorą (12) obudowy (11), która połączona jest przy pomocy przewodu (10) z czujnikiem temperatury (8) umieszczonym w przewodzie (9) przepływającego gazu.

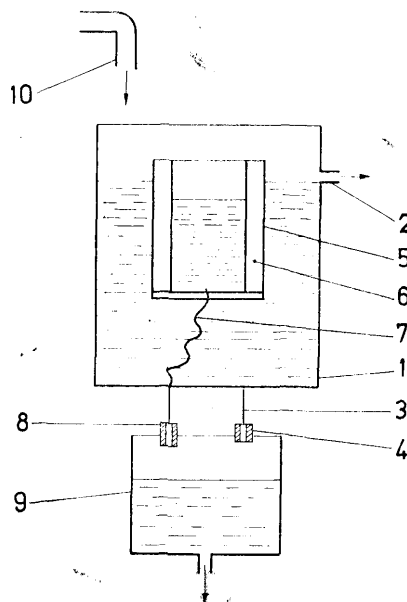
42e

(P. 148539)

31.05.1971

Polska Akademia Nauk Instytut Automatyki, Warszawa, (Stanisław Kaczanowski).

Urządzenie do dozowania cieczy w określonym stosunku mające zbiornik zewnętrzny zawierający jedną dozowaną ciecz, w której pływa co najmniej jednej zbiornik wewnętrzny zawierający drugą dozowaną ciecz, przy czym zbiorniki są zaopatrzone w przewody wypływowe, znamienny tym, że wewnętrzny zbiornik (5) zawiera boczne komory (6) tak ukształtowane, że stosunek powierzchni przekroju zbiornika wewnętrznego (5), poprowadzonego równoległe do lustra cieczy, do powierzchni poprowadzonego w tej samej płaszczyźnie przekroju wewnętrznego zbiornika (5), pomniejszonej o powierzchnię komór bocznych, jest równy stosunkowi ciężaru właściwego cieczy znajdującej się w wewnętrznym zbiorniku (5) do ciężaru właściwego cieczy znajdującej się w zewnętrznym zbiorniku (1).

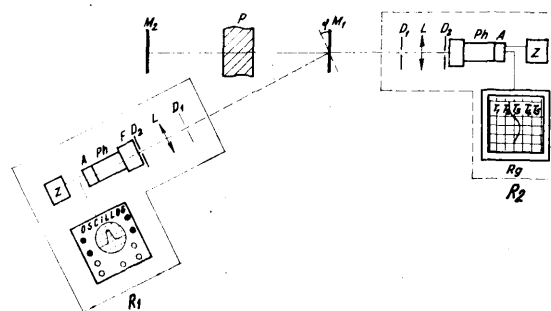
42i

(P. 146396)

22.02.1971.

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Szymon Suckwer).

Sposób spektralnej rejestracji temperatury z pozornym zwiększeniem optycznej grubości gorących gazów oparty na pomiarze bezwzględnego natężenia centralnej części linii spektralnej z zastosowaniem przecechowanego rejestratora w funkcji temperatury wstęgowej lampy wolframowej, znamienny tym, że pozornego zwiększenia optycznej grubości gorących gazów dokonuje się poprzez umieszczenie ich między lustrami (M_1) i (M_2) o wysokim współczynniku odbicia przy czym wyprowadzenie wiązki światła poza lustro przeprowadza się przez obrót jednego z nich i skierowuje promień świetlny na spektralny rejestrator temperatury (R_2).

42i

(P. 146459)

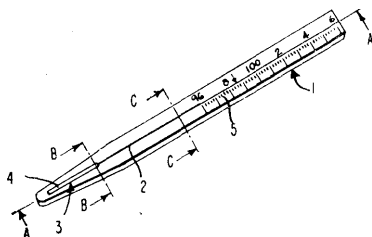
24.02.1971.

Pierwszeństwo: 27.02.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

E.I. Du Pont de Nemours Co., Wilmington, USA, (Frederick John Gradishar).

Przyrząd do mierzenia temperatury w określonym zakresie, zawierający jako wskaźnik temperatury materiał rozszerzający się pod wpływem ciepła, zamknięty w obudowie tak, że rozszerzanie się tego materiału wewnątrz tej obudowy w wyniku podgrzania do temperatury zawartej w wymienionym określonym z góry zakresie powoduje ruch wymienionego wskaźnika temperatury, który to ruch jest ewentualnie sprzężony z temperaturą, korzystnie za pomocą wyskalowanej podziałki, znamienny tym, że zawiera rozszerzalny pod

wplywem ciepła materiał (4), który stanowi ciało stałe topniejące w granicach temperatur obejmujących wymieniony określony z góry zakres, rozszerza się ze wzrostem temperatury w obrębie tego określonego z góry zakresu w sposób ciągły, korzystnie liniowy i w tymże obrębie współczynnik rozszerzalności ma wartość co najmniej 3 razy większą, korzystnie 10 razy większą od współczynnika rozszerzalności cieplnej wymienionej obudowy (1).

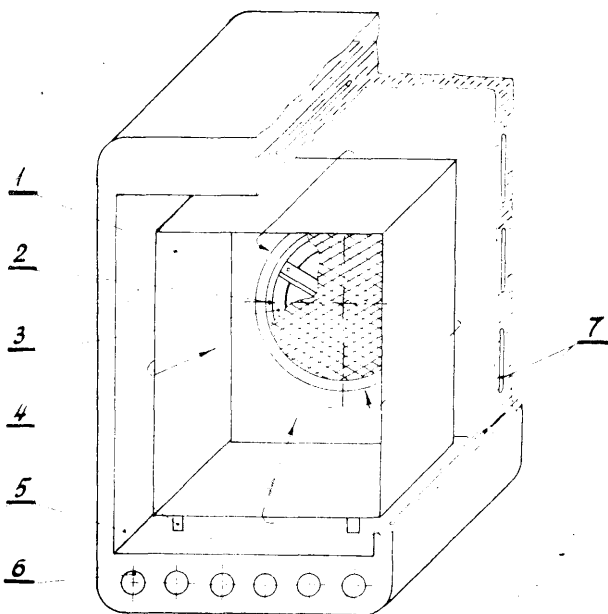
42i

(P. 147473)

9.04.1971

Zakłady Podzespołów Radiowych, Kutno, (Andrzej Szymański, Józef Iwanko, Wiesław Andryszczak).

Komora cieplna o jednorodnej temperaturze wnętrza wykonana z płaszcza olejowego (5) znamienne tym, że w części środkowej posiada pięciocienny ekran wyrównawczy (1) z wentylatorem (3) umieszczonym w otworze (2) ściany na przemian ciągłej części otwartej ekranu wyrównawczego (1).

42i

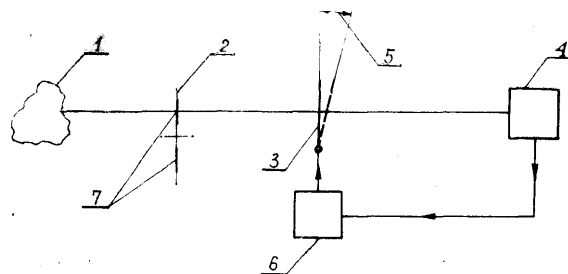
(P. 148013)

7.05.1971.

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Jacek Leśniński).

Sposób pomiaru temperatury barwowej znamienne tym, że promieniowanie termiczne obiektu 1 przepuszcza się przez modulator dwubarwny oraz interferencyjny filtr 3 o nastawianym stosunku transmisji barw modulatora, podaje się na fotodetektor, nastawia się filtr interferencyjny na taki stosunek transmisji barw modulatora aby czasowy sygnał elektryczny fotodetektora zrównoważył się dla obu barw, wtedy położenie tego nastawienia 5 określa wielkość mierzonej temperatury.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że na drodze promieniowania pomiędzy badanym obiektem 1 i fotodetektorem 4 ma modulator dwubarwny 2 oraz interferencyjny filtr 3 o nastawianym stosunku transmisji barw modulatora.

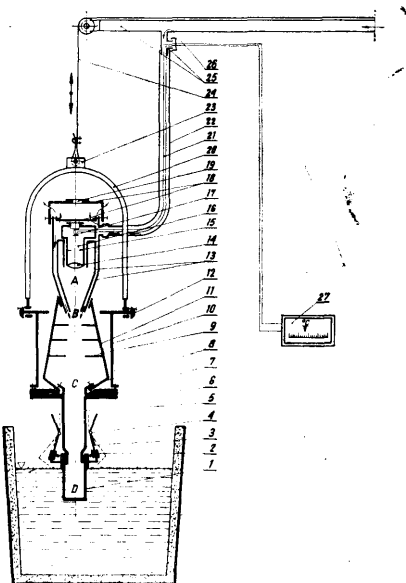
42i

(P. 148132)

14.05.1971.

Huta Zabrze, Zabrze, (Franciszek Szlencka, Kazimierz Szopiński).

Urządzenie do pomiaru temperatury żeliwa w kadiach oparte na zasadzie zanurzeniowej znamienne tym, że zanurzeniową tulejkę promieniującą (1) ma wykonaną ze stopu grafitowokrzemowego i przymocowaną odłącznie do drugiej tulei (5) za pomocą chwytaków (3) prowadzonych w pierścieniu ustalającym (2) i zamocowanych przegubowo do wspomnianej tulei (5), której kołnierz (6) jest połączony z drugim kołnierzem (7) na którym poprzez śruby dystansowe (10) i kołnierz (12) z czopami jest osadzony kablak przechyłny (20).

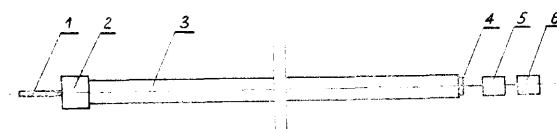
42i

(P. 148765)

12.06.1971.

Zakłady Energetyczne Okręgu Centralnego, Warszawa, (Jerzy Nowikow, Kalikst Badowski, Wojciech Łuczak, Mieczysław Pazio, Henryk Dąbrowski).

Przyrząd do pomiaru temperatury elementów znajdujących się pod wysokim napięciem, zwłaszcza złącz w liniach elektroenergetycznych, znamienne tym, że jest wyposażony w światłowód (3) stanowiący typowy drążek izolacyjny, który połączony jest z zespołem (2) przetwarzającym temperaturę czujnika (1) na ciąg impulsów świetlnych przesyłanych światłowodem (3) do fotoelementu (4) na obwodzie wejściowym przetwornika odbiorczego (5), połączonego z miernikiem (6) wskazującym mierzoną temperaturę.

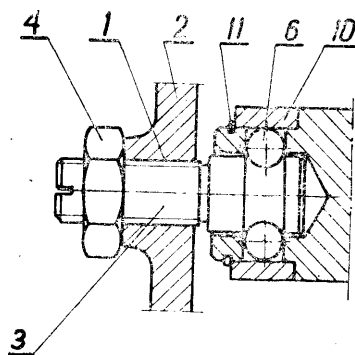
42k

(P. 148551)

27.05.1971.

Zakłady Mechaniczne „Gorzów”, Gorzów Wlkp., (Roman Pytlak).

Urządzenia do wzdłużnego ustalania położenia wałów zbudowane ze śruby regulacyjnej współpracującej z zakończeniem wału znamienne tym, że regulacyjna śruba (3) ma pierścieniowy rowek (5) stanowiący bieżnię kulek (6) a koniec wału (8) stanowi koszyk dla kulek (6) i jest zaopatrzony w osiowy otwór (7) i promieniowe otwory (9), natomiast drugą bieżnię kulek stanowi pierścień (10) luźno osadzony na zewnętrznej średnicy wału (8).

421

(P. 140830)

23.05.1970.

Pierwszeństwo: 24.05.1969 - Węgry

Licencia Találmányokat Értékestítő Vallalat, Budapest, Węgry, (Dezső Valló, Janes Perkedi, Valeria Merkly).

Sposób wytwarzania serologicznych preparatów diagnostycznych, opartych na układach antygen-przeciwciała, nadających się do przechowywania i gotowych do użycia w próbach płytkowych, znamienno tym, że kompleksy krwinek baranich lub cząstek lateksu, opłaśczone antygenem i kompleksy przeciwciała, lub zawiesziny wymienionych kompleksów miesza się z wodnymi roztworami naturalnych, półsyntetycznych lub syntetycznych polimerów lub żywicy syntetycznych, nie reagujących z substancjami biologicznymi i zdolnych do wytworzenia powłoki po wysuszeniu, oraz rozpuszczających się po dodaniu wody, zawierającej ewentualnie środek konserwujący, po czym otrzymaną mieszaninę nakłada się na płytki i suszy.

Serologiczny preparat diagnostyczny, zawierający jako biologiczną substancję układ antygen-przeciwciała, gotowy do użycia w reakcji płytkowej, znamienno tym, że składa się z kompleksów opłaśczonego antygenem krwinek czerwonych baranich lub cząstek lateksu lub kompleksów lateks-przeciwciała w połączeniu z wodnym roztworem naturalnego, półsyntetycznego lub syntetycznego polimeru lub żywicy syntetycznej, nie reagujących z biologiczną substancją, zdolnych do wytworzenia powłoki po wysuszeniu i rozpuszczających się po dodaniu wody, zawierającej ewentualnie czynnik bakteriobójczy, nałożonych na płytkę i wysuszonych.

421

(P. 149582)

21.07.1971.

Pierwszeństwo: 23.07.1970 - 13.03.1971 - NRF

Boehringer Mannheim GmbH, Mannheim, NRF, (Karl Lauer, Heinz-Günther Budka, Georg Stoeck).

Sposób chromatograficznego rozdzielania wieloskładnikowych mieszanin w skali technicznej za pomocą chromatografii kolumnowej, znamienno tym, że stosuje się kolumnę podzieloną na dwa odcinki zawierające zanieczyszczenia odprowadza na końcu pierwszego odcinka kolumny i równocześnie taką samą ilość czynnika elującego wprowadza do drugiego odcinka kolumny, po czym oba odcinki kolumny łączy na tak

długi okres czasu, aż na końcu pierwszego odcinka kolumny ukaże się frakcja następnego cyklu zawierająca zanieczyszczenia.

421

(P. 153950)

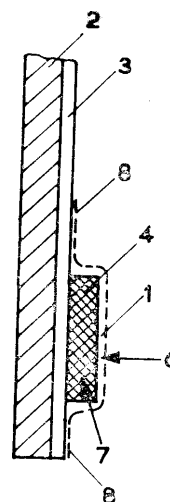
9.03.1972.

Pierwszeństwo: 04.1971 - NRF

Boehringer Mannheim GmbH, Mannheim, NRF, (Hans Lange, Walter Rittersdorf, Hans-Georg Rey, Peter Rieckmann).

Pasek probierczy do wykrywania substancji zawartych w cieczach, składający się z podłoża nośnego (2) i co najmniej jednej warstwy wskaźnikowej (4) zawierającej odczynnik probierczy, której powierzchnia (6) nie przylegająca do podłoża nośnego (2) jest okryta osłoną (1), przy czym wąskie powierzchnie boczne (7) warstwy wskaźnikowej (4) ewentualnie są odkryte, znamienno tym, że osłonę (1) stanowi siatka o drobnych oczkach.

Sposób wytwarzania paska probierczego do wykrywania substancji zawartych w cieczach, szczególnie trwałego, nie palącego, pewnego w dotyku i nie opóźniającego swych wskazań według zastrz. 1, znamienno tym, że co najmniej jedną warstwę wskaźnikową (4) zawierającą odczynnik probierczy i związaną z podłożem nośnym (2) osłania się siatką (1) o drobnych oczkach.

421

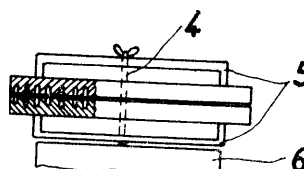
(P. 155160)

4.05.1972.

Pierwszeństwo: 7.05.1971 - NRD

VEB Carl Zeiss Jena, Jena, NRD.

Sposób wykonywania chemicznych, a zwłaszcza enzymatycznych analiz w zakresie ultramikro, polegający na mieszaniu substancji próbnej z badaną substancją i przynajmniej częściowym nanoszeniu powstałej tym sposobem mieszaniny po upływie określonego czasu reakcji na materiał nośnikowy w celu oceny przebiegu reakcji znamienno tym, że do wytwarzania mieszaniny substancji próbnej i badanej substancji stosuje się objętości obu substancji rzędu mikrolitrów i że mieszanie dokonuje się drogą równoczesnej wibracji leżących bezpośrednio obok siebie objętości obu substancji.

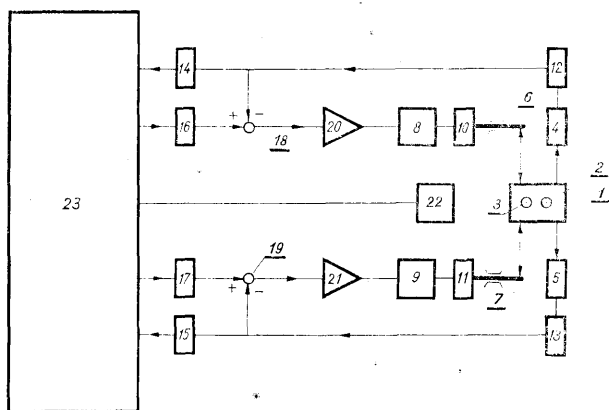
42m

(P. 146419)

23.02.1971.

Instytut Geodezji i Kartografii, Warszawa, (Jerzy Gaździcki, Robert Podgórski).

Układ elektryczny do dwukierunkowej łączności graficznej pomiędzy operatorem i komputerem, znamienny tym, że głowica nastawczo-kreśląca 1 wyposażona w krzyż nitek 2 i narzędzie kreślące 3 jest sprzężona z konwerterami położenia 4 i 5 oraz wałkami wykonawczymi 6 i 7 serwowymotorów 8 i 9 za pośrednictwem sprzęgieł 10 i 11 zaś konwertery położenia są połączone poprzez układy formujące 12 i 13 i wyjściowe układy buforowe 14 i 15 z komputerem 23, który jest połączony poprzez wejściowe układy buforowe 16 i 17 z wejściami dodatkimi układów różnicowych 18 i 19, których wyjścia połączone są ze wzmacniaczami 20 i 21 serwowymotorów 8 i 9 zaś wejścia ujemne układów różnicowych 18 i 19 są połączone z układami formującymi 12 i 13 konwerterów położenia 4 i 5.

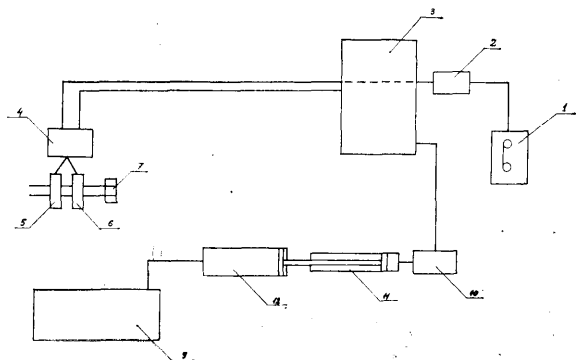
42m

(P. 146420)

23.02.1971.

Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica, Gliwice, (E. Czajka, J. Jońca, A. Kuciel, A. Tokarz).

Urządzenie do symulowania technologii walcowania przez skręcanie próbki i umożliwiające natychmiastowe oziębienie próbki po jej odkształceniu, wyposażone w tensometryczne układy do pomiaru momentu skręcającego, siły osiowej, odkształcenia osiowego próbki oraz układ do pomiaru stopnia odkształcenia przez skręcanie znamienny tym, że posiada układ sterujący, najlepiej magnetofon (1) sterujący przez przetwornicę (2) elektropneumatyczny zawór, lub włącznikiem (4) pneumatycznego sprzęgła (5) i pneumatycznego hamulca (6), lub innym typem sprzęgła i hamulca zgodnie z programem zadany na taśmie, najlepiej magnetofonowej oraz posiada grzewczy piec (9) i zespół do wtryskiwania zimnej cieczy do wnętrza pieca składający się z cylindra (12) sterowanego przez zespół nastawczy (3) poprzez elektromagnetyczny zawór (10) i siłownik (11).

42m

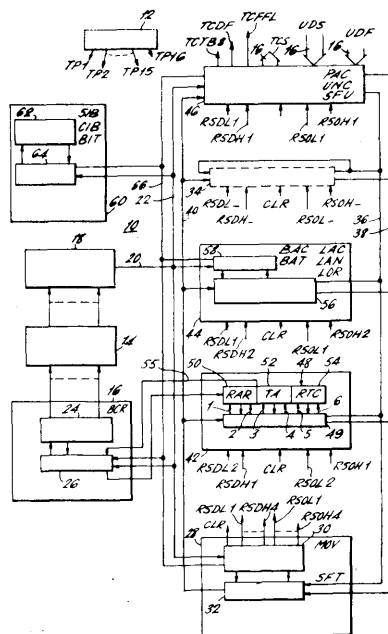
(P. 150487)

13.09.1971.

Pierwszeństwo: 14.09.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki Północnej

The National Cash Register Company, Dayton, Ohio, USA, (Ralph Donald Haney, James Emil Zachar, Charles John Drozd).

Procesor cyfrowy sterowany w kolejnych cyklach maszynowych urządzeniem taktującym, zawierającym blok pamięci, blok licznika programu wraz z rejestrem adresowym pamięci oraz układ wykonawczy działający pod wpływem sygnałów odczytywanych z pamięci, znamienny tym, że posiada układ (66) łączący blok licznika programu z układem wykonawczym (30, 46, 58, 64), przy czym układ wykonawczy podaje sygnały odpowiedzi do układu łączącego (66) a pojawienie się sygnału odpowiedzi w czasie cyklu maszynowego określa sposób działania bloku licznika programu.

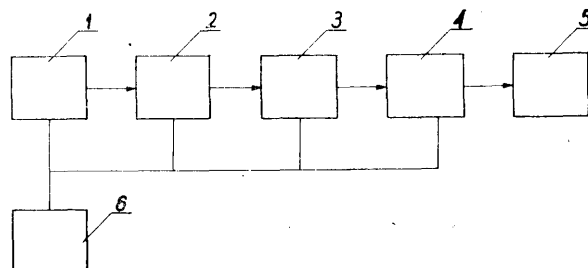
42o

(P. 148542)

31.05.1971.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Roman Byskosh, Wojciech Kwaśny).

Urządzenie do bezstykowego pomiaru prędkości obrotowej znamienny tym, że stanowi je indukcyjna cewka (1) połączona ze wzmacniaczem (2) współpracującym z układem formującym (3) przekazującym impulsy do przetwornika (4) częstotliwości w napięcie, do wyjścia którego podłączony jest przyrząd (5) mierzący.

42r

(P. 135350)

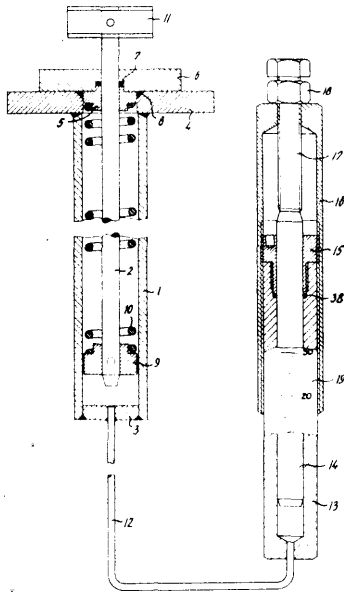
12.08.1969.

Pierwszeństwo: 14.08.1968; 6.03.1969 - Dania

Nordisk Ventilator Co A/S 4700 Naestved - Dania (Helge Kristiansen).

Urządzenie do kontroli termohydraulicznych parametrów odpowiadającej temperaturze regulowanych

zwilżaczy w szczególności przy stałej wentylacji za pomocą stałego wentylatora z rurą ssącą i wywiewną, które zamontowane są wspólnie, oraz urządzenia posiadającego napelniony cieczą cylinder Z tłokiem nurkowym, przesuwającym się w cylindrze na skutek zmiany zawartości cieczy wypełniającej cylinder, którego zmiany powstają przy wahanach temperatury, znamienne tym, że w przypadku gdy cylinder (1) posiada wymiar w stosunku do jego średnicy taki, że wewnątrz przy normalnym zakresie wahań temperatury zmiana objętości cieczy zawartej w cylindrze (1) wynika skutkiem wahań temperatury, jest nieco większa w stosunku do ruchu tłoka (2) odpowiadającego ustalonej regulacji położenia tegoż tłoka w ruchu obrotowym oraz regulacji wału zwilżacza (20, 21), przy czym wręb zęba (24) i wpust zazębający (11) połączone są z tłokiem nurkowym (2) za pomocą jednozębowego wpustu (11), przy czym wpust ten posiada płaską powierzchnię (22) ustawioną równoległą do kierunku ruchu tłoka nurkowego (2), połączonego z płaską powierzchnią wgłębienia (26),

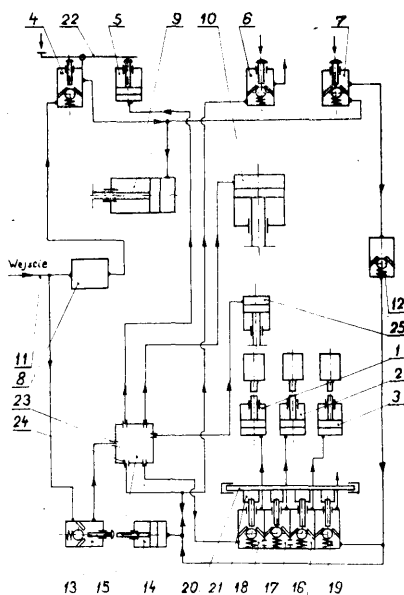
42r

(P. 147476)

9.04.1971.

Łódzkie Zakłady Prototypów Maszyn i Urządzeń „PROTOMET”, Łódź, (Henryk Sakson, Kazimierz Kluha, Zdzisław Pytliński, Jerzy Wróbel).

Układ połączeń pneumatycznej instalacji maszyny prasowniczej z urządzeniem programującym, posia-

dający reduktor ciśnienia (8), cylindry robocze (9) i (10) uruchamiające płytę górną maszyny, oraz cylindry (1), (2) i (3) uruchamiające elementy wykonawcze maszyny - parowanie górne, dolne i odsysanie, znamienne tym, że zawiera zawór (13) zasilany z wejścia (11) i uruchamiany tłokiem cylindra (14), uruchamiane ręcznie zawory (6) i (7), uruchamiane kartę programową zawory (19) (16), (17) i (18) oraz zawór (4), zasilany z reduktora (8), uruchamiany ręcznie, lub tłokiem cylindra (5) i zasilający cylinder roboczy (9) i zawór (7), przy czym zawór (7) poprzez zawór zwrotny (12) zasila zawór (19), rozdzielacz (15), cylinder (5) i cylinder (14), natomiast zawór (13) zasila rozdzielacz (15), a rozdzielacz (15) zasila cylinder (14), cylinder roboczy (10), cylinder (25), zawór (6) oraz zawory (16), 17 i (18).

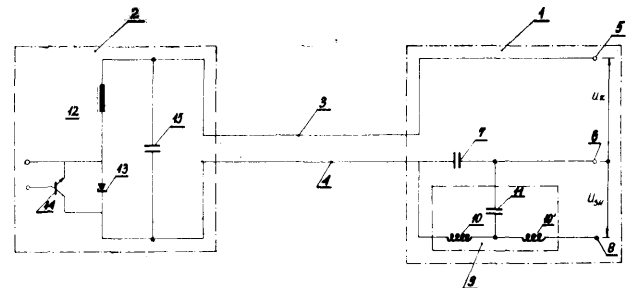
42r¹

(P. 147477)

9.04.1971.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów Oddział w Łodzi, Łódź, (Andrzej Frankowski, Jerzy Seliga, Marek Eisert).

Układ zasilania czujnika obcowzbudnego zwłaszcza indukcyjnego częstotliwości technicznej, służący jednocześnie do przesyłania sygnału dyskretnego, znamienne tym, że źródło zasilania o napięciu przemienicznym jest połączone z częścią układu znajdującą się w czujniku dwuprzewodową linią przesyłową (4) (3), przy czym układ w części zasilającej zawiera połączony szeregowo ze źródłem zasilania kondensator (7) zbocznikowany filtrem dolnoprzepustowym (9), zaś w części znajdującej się w czujniku układu jest wyposażony w impedencję obciążenia (12) i element nieliniowy o charakterystyce niesymetrycznej (13), przyłączone do linii przesyłowej (3) (4).

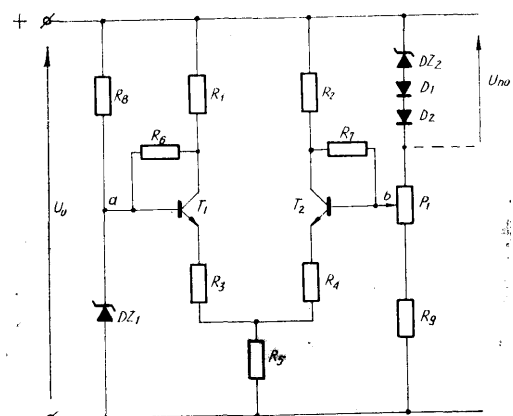
42r¹

(P. 148026)

8.05.1971.

Instytut Lotnictwa, Warszawa, (Eugeniusz Karaś).

Układ porównywająco-wzmacniający do półprzewodnikowych układów regulacyjnych i stabilizujących składający się z mostka pomiarowego oraz różnicowego jednostopniowego półprzewodnikowego wzmacniacza prądu stałego, znamienne tym, że mostek pomiarowy wchodzący w skład układu porównywająco-

-wzmacniającego zawiera w gałęziach przeciwnych dwa zestawy odpowiednio skompensowanych temperaturowo półprzewodnikowych elementów odniesienia (**Dz₁**) oraz (**Dz₂**), (**D1**) i (**D₂**), a do wzmacniania sygnału mostka wykorzystuje się jednostopniowy różnicowy wzmacniacz prądu stałego ze wspólnym rezystorem emiterowym (**R₅**) i dołączonymi elementami (**R₆**) i (**R₇**) zewnętrznych ujemnych sprzężeń zwrotnych w obwodach kolektor-baza każdego z tranzystorów (**T1**) i (**T₂**), przy czym zarówno mostek pomiarowy, jak i jednostopniowy wzmacniacz różnicowy podłączone są do jednego wspólnego napięcia zasilającego.

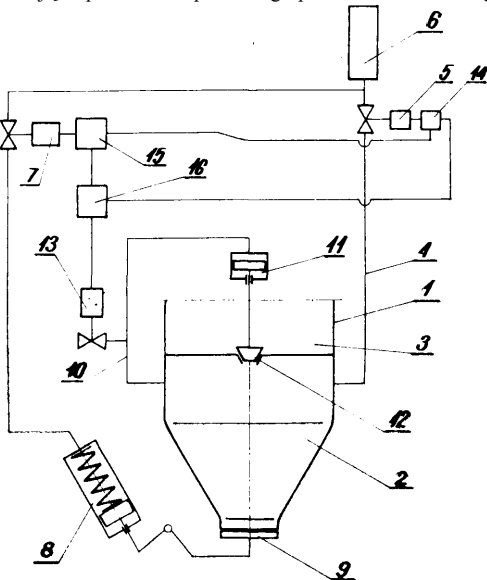
42r²

(P. 146451)

24.02.1971.

Pleszewska Fabryka Aparatury Przemysłu Spożywczego „Spomasz”, Pleszew, (Jan Gruszczyński, Zenon Wrzeszczyński).

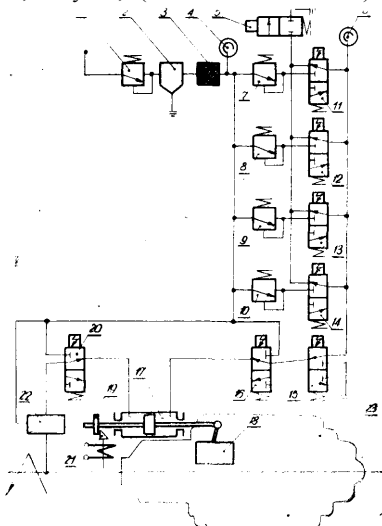
Układ sterowania cyklem pracy wyparki zawierający znane elementy jak przełączniki czasowe, zawory, na przykład elektromagnetyczne, i siłowniki pneumatyczne, znamieny tym, że zawiera trzy przełączniki czasowe (14, (15) i (16), wzajemnie ze sobą sprzężone, powodujące działanie zaworów (5), (17) i (13), umieszczonych na przewodzie (4) łączącym część próżniową wyparki (2) z pompą próżniową (6) przewodzie łączącym część próżniową (2) siłownik (11), działający na zawór (12) z atmosferą oraz na przewodzie łączącym siłownik pneumatyczny (8), działający na klapę spustową (9) z pompą próżniową (6) według zadanego programu realizując przez to przebieg procesu technologicznego.

42r²

(P. 146705)

5.03.1971.

Wyższa Szkoła Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte, Gdynia, (Stanisław Ciesielski).

Układ do automatycznego sterowania prędkością obrotową zwłaszcza silników spalinowych znamieny tym, że posiada stabilizatory ciśnienia (7, 8, 9 i 10) połączone szeregowo z zaworami elektropneumatycznymi (11, 12, 13 i 14).

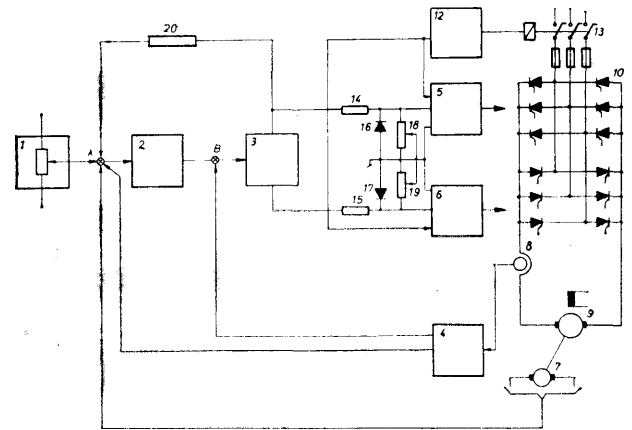
42r²

(P. 146707)

6.03.1971

Instytut Elektrotechniki, Warszawa, (Jerzy Budzyński, Eugeniusz Christke, Janusz Gędziowski, Marian Głowacki, Jerzy Piwnicki, Andrzej Pytlak, Stanisław Serafin, Bolesław Winiarski).

Układ tyrystorowego regulatora prędkości obrotowej silników prądu stałego dla typoszeregu zespołów napędowych składający się z jedno lub dwusekcyjnego przekształtnika oraz z członu wielkości zadanej i szeregowo połączonych wzmacniaczy ze sprzężeniami zwrotnymi znamieny tym, że wzmacniacze (2, 3, 4) są dwuwyjściowe jednego typu, przy czym wyjście wzmacniacza sygnału prądowego (4) jest połączone z węzłem sumującym (A) i (B), a wyjścia powtarzające fazę napięcia wejściowego wzmacniacza prądu (3) połączone jest z węzłem sumującym (A) za pomocą obwodu sprzężenia zwrotnego (20) rezystancyjnego lub rezystancyjno-pojemnościowego obejmującego dwa wzmacniacze (2, 3), zaś oba wyjścia wzmacniacza prądu (3) połączone są poprzez oporniki (14, 15) do wejść sterowników tyrystorowych (5, 6) zbocznikowanych równoległymi gałęziami składającymi się z diody (16, 17) i opornika lub potencjometru (18, 19) przy czym bieguny wspólne tych diod (16, 17) i potencjometrów lub oporników (18, 19) są przyłączone do przewodu zerowego, a dodatkowe wejścia sterowników tyrystorowych (5, 6) połączone są z członem blokady awaryjnej (12), którego biegun jest wprowadzony do cewki głównego wyłącznika (13) zespołu napędowego.

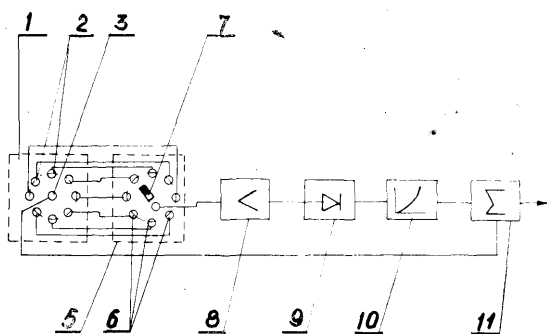
42r²

(P. 147170)

26.03.1971.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Zakład Doświadczalny Aparatury Naukowej, Kraków, (Jerzy Ogorzałek, Jan Koziorowski).

Układ kompensacji średnicy i kształtu narzędzia frezarkokopiarki sterowanej za pomocą analogu napięciowego, zawierający czujnik stykowy, znamieny tym, że czujnik stykowy (1) jest wyposażony w rozmieszczone symetrycznie, względem ślizgu środkowego (3) usytuowanego w osi czujnika (1), ślizgi zewnętrzne (2) połączone poprzez zespół odczytujący (5), wzmacniacz napięciowy (8), prostownik (9) i układ przekształtnikowy napięć (10) z sumatorem (11), sprzężonym elektrycznie ze ślizgiem środkowym (3) czujnika (1), przy czym ślizgi (2, 3) są osadzone sprężysto - suwliwie w gniazdach wykonanych w czujniku (1).

42r²

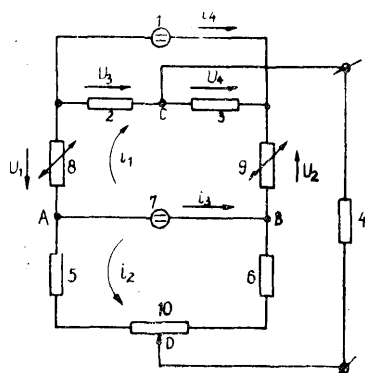
(P. 147302)

1.04.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr 56478

Lubuskie Zakłady Aparatów Elektrycznych, „Lumel”, Zielona Góra, (Zbigniew Lange, Jerzy Dobrzański, Jan Twaróg, Norbert Jagowski).

Dwu i trójpoleżeniowy elektroniczny regulator wilgotności względnej w układzie mostkowym prądu stałego z czujnikiem chlorolitowym posiadający w przeciwnych ramionach mostka czujniki oporowe, z których czujnik chlorolitowy reaguje na zmianę wilgotności bezwzględnej powietrza, a drugi czujnik reaguje na zmianę temperatury powietrza, znamieny tym, że szeregowo z czujnikami (8) i (9) a równolegle do oporników (2) i (3) jest załączone pomocnicze źródło prądowe (1) wytwarzające napięcie kompensacyjne (U_3) i (U_4) imitujące oporności ujemne szeregowo z czujnikami.

42r²

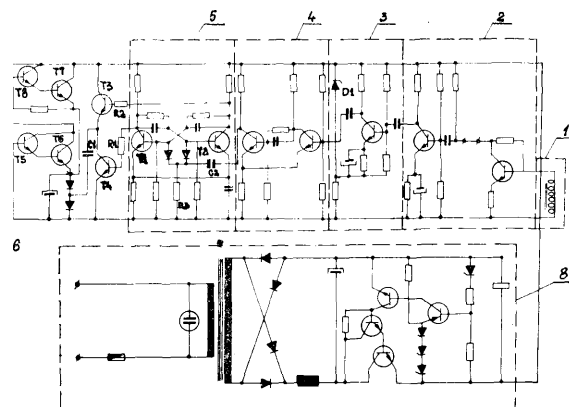
(P. 147328)

2.04.1971.

Zakłady Pomiarowo-Badawcze Energetyki „Energo pomiar” Zakład Aparatury Pomiarowo-Regulacyjnej, Wrocław, (Władysław Wrzesień).

Przetwornik obrotów do automatycznych układów sterujących, składający się z zespołu stabilizowanego zasilacza, czujnika magnetycznego, dwustopniowego wzmacniacza, ogranicznika amplitudy, przerzutnika Schmidta i przerzutnika bistabilnego, znamieny tym, że jego układ kluczujący ma dwa tranzystory (T3), (T4) w których emiter tranzystora (T4) jest połączony z jednym biegunem źródła zasilania (8), jego baza poprzez rezystancję (R1) z kolektorem tranzystora (T1) przerzutnika bistabilnego (5) a jego kolektor z emiterem tranzystora (T3) oraz z pojemnością (C1), zaś baza tranzystora (T3) jest połączona poprzez rezystancję (R2) z kolektorem drugiego tranzystora (T2) przerzutnika bistabilnego (5) a jego kolektor z drugim biegunem źródła zasilania (8) przy czym druga elektroda wymienionej pojemności (C1) jest połączona z detektorem (6) na wyjściu którego jest włączony tranzystorowy wzmacniacz wyjściowy (7) w układzie ze wspólną bazą oraz to samo wyjście detektora (6) jest po-

łączone z zespołem dwóch tranzystorów (T7), (T8) połączonych w układzie kompensacji temperaturowej tranzystorowego wzmacniacza wyjściowego (7).

42r²

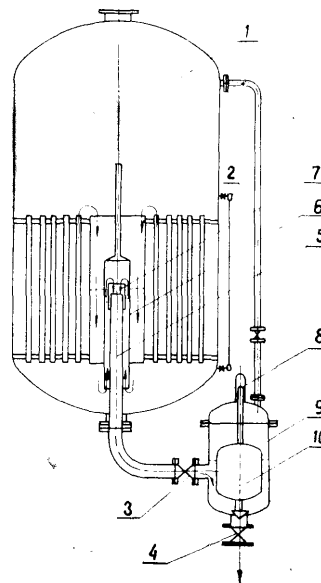
(P. 147876)

30.04.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr 58298

Centralne Biuro Konstrukcyjne Urzędów Chemicznych, Kraków, (Wincenty Woźniakiewicz).

Regulator poziomu cieczy w aparatach wyparnych pracujących pod ciśnieniem, a w szczególności w aparatach wyparnych stosowanych w przemyśle cukrowniczym i spożywczym według patentu nr 58298, znamieny tym, że część regulatora zawierająca rurę przelewową (5) zainstalowana jest w rurze cyrkulacyjnej wewnątrz wyparki (1) i połączona przewodem rurowym z usytuowanym na zewnątrz wyparki znany zbiornikiem (9) zaopatrzonym w pływak (10) regulujący przepływ cieczy z wyparki (1).

42r²

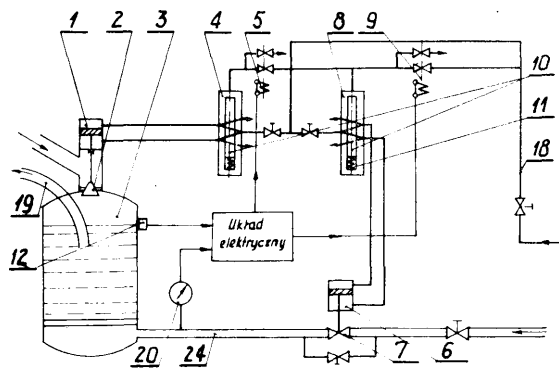
(P. 148146)

13.05.1971.

Zakłady Produkcji Urzędów Mechanicznych „ELWO”, Pszczyna, (Mieczysław Gołębek, Gwidon Kondratowicz, Jan Sitko, Adelajda Zembok).

Urządzenie sterujące, zwłaszcza do pomp zbiornikowych, składające się z układu pneumatycznego oraz układu elektrycznego znamienne tym, że siłownik

pneumatyczny (1) do uruchamiania dzwonowego zaworu (2) w zbiorniku pompy (3) jest sterowany dwudrogowym rozdzielaczem sprężonego powietrza (4), napędzanym sprężonym powietrzem podczas otwarcia zaworu elektropneumatycznego (5).

42r²

(P. 150657)

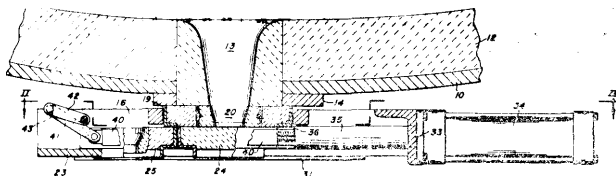
3.09.1971.

Pierwszeństwo: 23.09.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

USS Engineers and Consultants Inc., Pittsburg, USA, (Earl Rage Shapland).

Sposób sterowania przepływem cieczy przez otwór w dnie naczynia znamienny tym, że zasuwę zaślepiającą ustawia się pod otworem spustowym oraz zamyka początkowo wypływ, po czym przesuwają oddzielną zasuwę z otworem, umożliwiając wypływ jej przez otwór, przesuwając jednocześnie zasuwę zaślepiającą w kierunku mechanizmu napędowego oraz przemieszcza się kolejno obie zasuwy w kierunku przeciwnym, powodując ponowne zamknięcie wypływu.

Mechanizm do stosowania sposobu według zastrz. 1 i 2 znamienny tym, że zawiera: parę prowadnic (16) dostosowanych do przesuwania zasuwy zaślepiającej (24) i zasuwy (25) z otworem, mechanizm napędowy posuwisto-zwrotny, zamocowany do jednych z końców wspomnianych prowadnic (16), poprzeczkę (36) połączoną z mechanizmem napędowym, służącą do przesuwania zasuwy w jednym kierunku wzdłuż prowadnic, oraz ramiona (40) do ciągnięcia zasuwy zamocowane do wspomnianej poprzeczki, biegnące wzdłuż prowadnic z zasuwy i służące do przesuwania zasuwy w kierunku przeciwnym.

42r³

(P. 148534)

28.05.1971.

Zakłady Metalowe Skarżysko Przedsiębiorstwo Państwowe, Skarżysko-Kamienna, (Alfred Kowalik, Henryk Rawa).

Urządzenie elektroniczne do kontroli czynnej zmiany wymiaru i sterowania automatycznym cyklem obrabiarki a zwłaszcza szlifierki, które jest wyposażone w znany układ elektroniczny przetwarzający wymiar liniowy nadadtku na sygnał elektryczny, zasilany napięciem z generatora lub z sieci, znamienny tym, że posiada przekaźnik elektromagnetyczny (P1) umieszczony w obwodzie anodowym jednej z lamp elektronowych (L₁) lub (L₂) przerzutnika wyposażone-

go w oporniki (R_1 , R_2 , R_3 , R_4) i diodę (D_1), który jest sterowany napięciem (U_0) proporcjonalnym do wymiaru liniowego nadadtku, poprzez układ kompensujący (4) przypadkowe zmiany napięcia (U_g) - zasilającego układ przetwarzający (2).

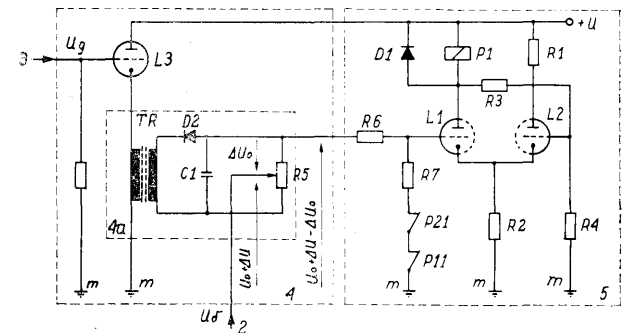

Fig 2

42r³

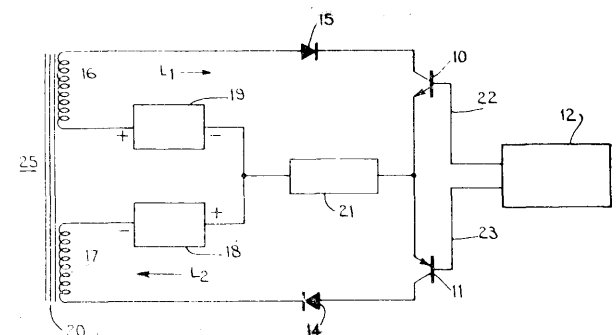
(P. 150327)

2.08.1971.

Pierwszeństwo: 4.08.1970 - Wielka Brytania

International Computers Limited, Letchworth, Wielka Brytania, (Timothy John Stevenson, Gordon George Scarrott).

Układ do szybkiego uruchamiania elektromechanicznego organu wykonawczego znamienny tym, że zawiera indukcyjne środki gromadzenia energii, środki do wytwarzania wstępnie określonych warunków prądowych w środkach gromadzących energię w celu zakumulowania w nich energii poprzez organ wykonawczy dla wywołania przyspieszenia ruchu elementu ruchomego organu wykonawczego w pożądanym kierunku, oraz środki do doprowadzania do środków gromadzących energię prądu powstającego na skutek ruchu elementu ruchomego organu wykonawczego w kierunku przeciwnym do prądu przyspieszającego element, a w ten sposób do przyłożenia energii kinetycznej wytworzonej przez ruch elementu do środków gromadzenia energii.

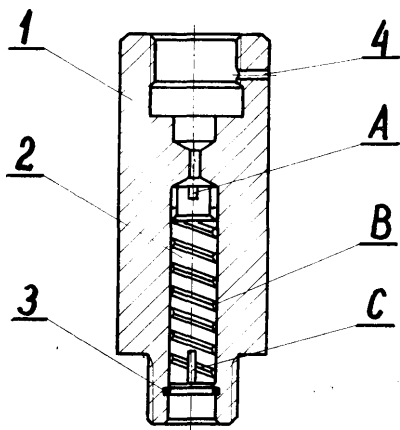
42r⁴

(P. 148049)

10.05.1971.

Zakłady Automatyki Przemysłowej im. Juliana Marchlewskiego, Ostrów Wielkopolski, (Mieczysław Suchodolski, Rudolf Switula).

Dławik ciśnienia pulsującego dostosowany do zamontowania na króćcu przyrządu pomiarowego i do przewodu doprowadzającego medium, znamienny tym, że składa się z korpusu (1), w którym zamontowany jest trzpień (2) zabezpieczony od dołu pierścieniem (3).

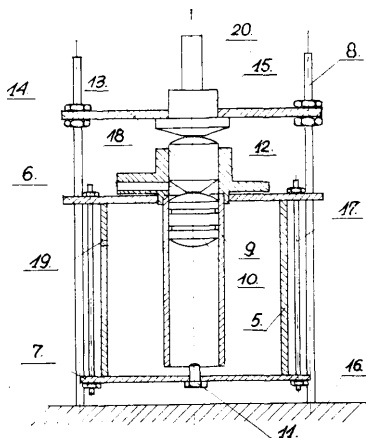
42s

(P. 148156)

14.05.1971.

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Mariusz Wieczorkowski, Tadeusz Wagner).

Stacjonarny, pneumatyczny, zwłaszcza do zagęszczania proszków vibrator znamienny tym, że pneumatyczne urządzenie uderowe (1) z poduszką powietrzną ma cylinder duży (8) umieszczony pomiędzy płytą główną (6) zamocowaną na równoległych kolumnach (8), połączonych sztywno z podstawą (16) a płytą zamykającą (7), która w części centralnej ma zderzak elastyczny (11), w płycie głównej (6) w kierunku wnętrza cylindra dużego (5) umieszczony jest cylinder mały (9) o długości mniejszej od cylindra dużego (5) tak, że jego zakończenie znajduje się nad zderzakiem (11), wewnątrz małego cylindra (9) jest umieszczony suwliwie bijak (10) wyposażony w labiryntowe uszczelnienie względem cylindra małego (9); płyta zamykająca (7) połączona jest z płytą główną (6) śrubami ściągającymi (17); w cylindrze dużym (5) znajduje się wlot (19) powietrza o stałym ciśnieniu; po zewnętrznej stronie płyty głównej (6) zamocowana jest oprawa przełącznika nadawczego (12) wyposażona we wlot impulsowy (18); a w tej oprawie zamocowany jest elastycznie przełącznik nadawczy (13); nad przełącznikiem nadawczym (13) umieszczony jest przełącznik odbioru (15) centralnie w płycie centrującej (14) umieszczonej na kolumnach (8) równolegle do płyty głównej (6), przy czym przełącznik odbiorczy (15) sprzęga się bezpośrednio z odbiornikiem uderów (20), którego współosiowość z kierunkiem uderów zapewnia oprzyrządowanie, mocowane i centrowane na kolumnach (8).

42t¹

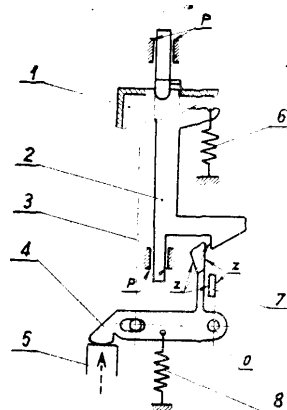
(P. 146508)

26.02.1971.

Zakłady Radiowe im. M. Kasprzaka, Warszawa, (Janusz Uściński).

Mechanizm blokowania klawisza zapis w magnetofonach kasetowych, znamienny tym, że suwak blo-

kady (2) sterowany kaseta (1), posiada zaczep służący do blokowania ruchu obrotowego dźwigni zapisu (4), która wykonuje ruch prostopadły do ruchu suwaka (2) i jedno jej ramie opiera się o klawisz zapisu (5), natomiast drugie ramie posiada występ do współpracy z zaczepem suwaka (2) oraz występem dźwigni z głowicami (7), przy czym dźwignia z głowicami (7) wykonuje ruch zgodny z ruchem suwaka (2) i uniemożliwia ruch obrotowy dźwigni zapisu (4) w chwili włączonego odczytu.

42t¹

(P. 147451)

9.04.1971.

Instytut Maszyn Matematycznych, Warszawa, (Wacław Welik, Andrzej Modrzejewski).

Sposób spajania kształtek ferrytowych. Tekst zgłoszenia został umieszczony w klasie 21g na str. 73.

42t¹

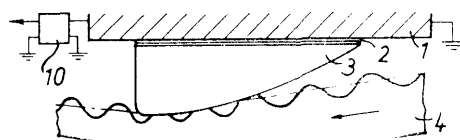
(P. 148060)

10.05.1971.

Fierwszeństwo: 13.05.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Licentia Patent-Verwaltungs-GmbH, Frankfurt nad Menem, NRF, (Gerhard Dickopp).

Głowica odczytująca ciśnienie z płożą z materiału odpornego na ścieranie i z mechaniczno-elektrycznym elementem przetwornikowym, służąca do odczytywania odkształceń przemieszczanego względem niej nośnika którego powierzchnia posiada utworzone w rowkach odkształcenia odpowiadające czasowemu przebiegowi sygnału, która to głowica odczytująca jest w styku z nośnikiem w kierunku wzdłużnym rowka na odcinku dłuższym niż jedna długość fali odkształceń, przy czym powierzchnia nośnika odkształca się elastycznie, oraz która w płaszczyźnie leżącego w kierunku wzdłużnym rowka i poprowadzonego prostopadle do powierzchni nośnika płaskiego przekroju posiada krzywą ograniczającą, która po nabiegającej i po zbiegającej stronie przebiegu z różną stromością, znamiennie tym, że w torze przenoszeniowym wytworzonych, w głowicy odczytującej ciśnienie, sygnałów zastosowany został filtrujący obwód dolnoprzepustowy, którego częstotliwość graniczna leży w pobliżu lub poniżej podwójnej najniższej częstotliwości chwilowej czasowego przebiegu wielkości sygnału.

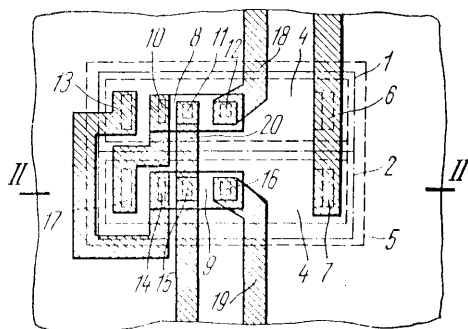
42t²

(P. 146409)

22.02.1971.

Jury Nikolaevich Pyakov, Vacheslav Yakovlevich Kremlev, Vyacheslav Nikolaevich Strukov, Dzhamal Omarovich Chutuev, Moskwa, ZSRR.

Element trygerowej komórki pamięci wykonany jako tranzystor wieloemiterowy, zawierający emiter adresowy i informacyjny, obszar bazy i obszar kolektora z zestykiem prądowym, znamienne tym, że emiter informacyjny (12) i (16) umiejscowiony jest między emiterni adresowym (11) i (15) i zadającym prąd zestykiem (6) i (7) na takiej odległości od emitera adresowego, że odcinek przejścia kolektorowego, leżący pod emiterni informacyjnym (12) i (16) jest przemieszczony w kierunku zaporowym, przy czym komórka jest zaopatrzona w sygnałowy zestyk kolektorowy (13) i (17), umieszczony w punkcie najmniejszego potencjału kolektora (10) i (14).

45a

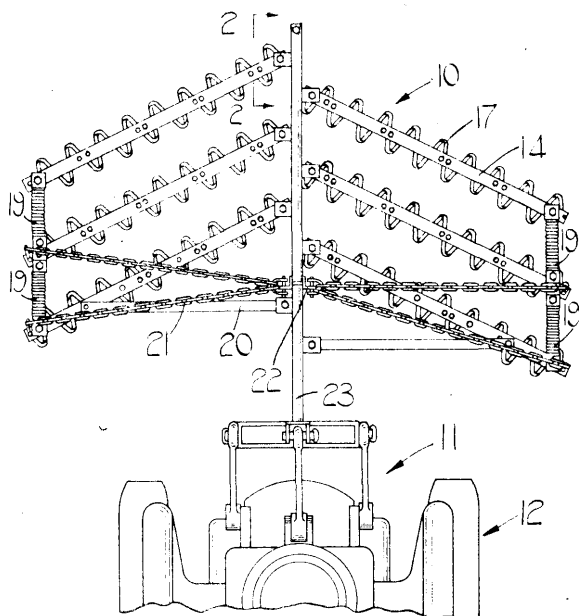
(P. 149656)

26.07.1971.

Pierwszeństwo: 1.08.1970-1.10.1970 - Wielka Brytania

R.G. Foods Patent Company Limited, Derby, Wielka Brytania, (Charles Goodall).

Brona sprężynowa, znamienne tym, że zawiera przynajmniej jeden podłużny człon wsporczy i przyłączoną do tego członu sprężynę śrubową i jest przystosowana do ciągnięcia jej po gruncie, który ma być bronowany, w kierunku poprzecznym do osi wymienionej sprężyny śrubowej.

45c

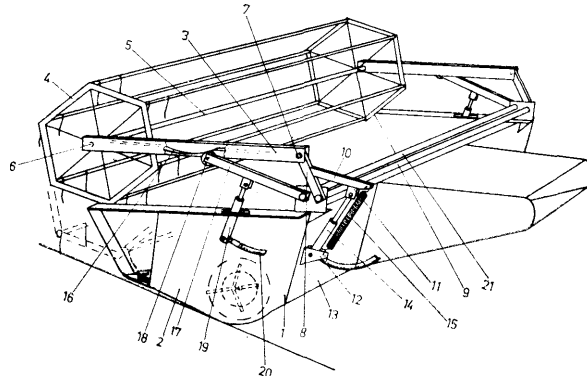
(P. 155101)

2.05.1971.

Pierwszeństwo: 3.05.1972 - NRF

Maschinenfabrik FAHR AG., Gottmadingen, NRF, (Ernst Schuhmacher).

Urządzenie do pionowego i poziomego przedstawiania motowidła kombajnu zbożowego, z dwoma rozciągającymi się z boku wzdłuż kombajnu ramionami nośnymi, z przymocowanym do ich przednich końców motowidłem, połączonymi na ich końcu przeciwnym do ułożyskowania motowidła z dźwignią wahliwą, powodującą poprzez złącze i cylinder hydrauliczny ruch poziomy motowidła, znamienne tym, że odcinki łukowe toru ruchu krzywki ramieniowej (16) są różnie ukształtowane, odpowiednio do wymaganych przebiegów ruchu.

45f

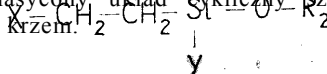
(P. 150913)

5.10.1971.

Pierwszeństwo: 6.10.1971, 14.05.1971 - Szwajcaria

Agripat S.A., Bazylea, Szwajcaria.

Środek do regulacji wzrostu roślin, znamienne tym, że jako substancja biologicznie czynna zawiera β -halogenotylosilan o wzorze 1, w którym X oznacza atom chloru lub bromu, Y oznacza atom chloru lub grupę alkoksylową, w której rodnik alkilowy określony symbolem R_3 ma takie samo znaczenie jak symbole R_1 , R_2 , z których każdy oznacza grupę alkilową podstawioną atomem chlorowca, grupą alkoksylową, alkenyloksylową, fenoksylową, cykloalkilową, alkilotio, alkoksykarbonylową, heterocykliczną i/lub dwu- i trójalkiloamoniową podstawioną grupą alkilową, alkenyloową, lub halogenoalkenylową, alkinyloową i cykloalkilową ewentualnie podstawioną grupą cyjanową, nitrową, alkilową, halogenoalkylową, alkoksylową, alkilotio, alkanolową i/lub alkoksykarbonylową, grupę fenyloową, jedno- lub wielopodstawioną grupą alkilową, alkoksylową i/lub atomem chlorowca oraz jedno- i wielopodstawioną grupę benzylową, z tym że jeden lub kilka podstawników oznaczonych symbolami R_1 , R_2 i R_3 ewentualnie oznacza $-COR_4$; w której R_4 oznacza grupę alkilową, alkenyloową lub alkinyloową, halogenoalkilową lub halogenoalkenylową, grupę cykloalkilową lub grupę alkilową oraz alkenyloową podstawioną grupą fenyloową, przy czym grupa fenyloowa może być podstawioną grupą alkilową, alkoksylową i/lub atomem chlorowca, następnie grupę alkoksyalkilową, alkoksykarbonyloalkilową, benzoalkilową lub fenyloową, ta ostatnia może być podstawioną atomem chlorowca, niższą grupą alkilową lub alkoksylową i wreszcie 5- lub 6-członową grupę heterocykliczną, albo R_1 i R_2 w grupie o wzorze COR_4 może razem z sąsiednim atomem tworzyć nasycony i nienasycony układ cykliczny sześcioczłonowy zawierający krzem:

Wzór 1

45h

(P. 140824)

21.05.1970.

VEB Volkswerft Stralsund, Stralsund, NRD, (Lothar Wolff, Fritz Hartung, Klaus Adler).

Sposób elektrycznego połowu ryb za pomocą grup impulsów, znamienny tym, że na sieci trałowej elektrody zasilane są grupami impulsów, które mają obwiednię o takiej krawędzi tylnej, że najpierw utworzone dodatnie pola takie jak pola płoszenia lub pola narkozy tak opadają, że pole szacowania opada z szybkością, która jest mniejsza niż średnia szybkość ryby V_F plus szybkość trałowania, oraz że pole płoszenia maleje z szybkością większą niż szybkość trałowania V_N , względnie pole narkozy maleje z szybkością, która jest mniejsza, niż szybkość trałowania V_N i pole płoszenia maleje ponownie z szybkością, która jest większa niż szybkość trałowania, w ten sposób że obwiednia grupy impulsów ma krawędź tylną o kształcie funkcji zawartej między górną krzywą graniczną o przebiegu

$$I_{\max}/1 - \frac{V_N}{a_s + \Delta a_s} t/2$$

i dolną krzywą graniczną o przebiegu

$$I_{\max}/1 - \frac{V_F + V_N}{a_T} t/2$$

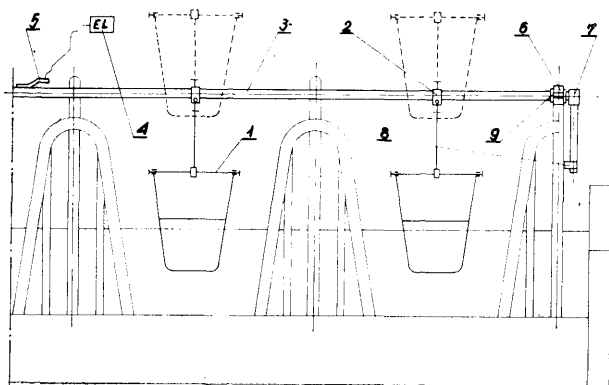
45h

(P. 147193)

29.03.1971.

Państwowy Ośrodek Maszynowy, Legnica, (Jerzy Grzybowski, Tadeusz Budzyński).

Przesłona elektryczna wykonana z drutu stalowego, której górna część mocowana jest za pomocą jarzma do rury nośnej osadzonej w łożyskach izolacyjnych znamienna tym, że dolna część jej mocowana jest wahliwie do górnej części.

45h

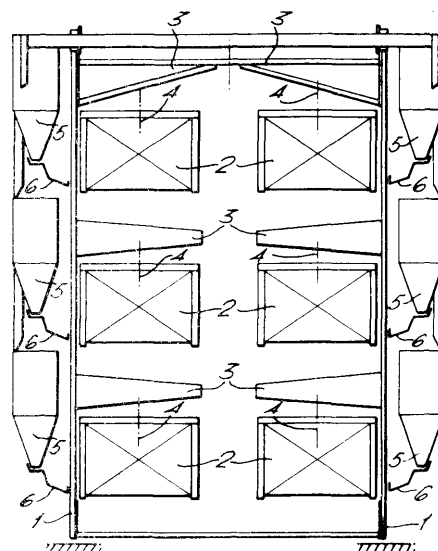
(P. 149865)

5.08.1971.

Pierwszeństwo: 5.08.1970, 23.04.1971

Lohmann - Apparatebau, Cuxhaven, NRF.

Bateria klatek na drób tuczny i inny, zamocowana w stojaku w którym co najmniej część klatek jest usytuowana wzdłuż koryta karmowego, znamienna tym, że klatki (2) w stojaku (1) są zamocowane ruchomo wzdłuż w przybliżeniu poziomo usytuowanego toru (4) jezdnego lub ślizgowego.

45h

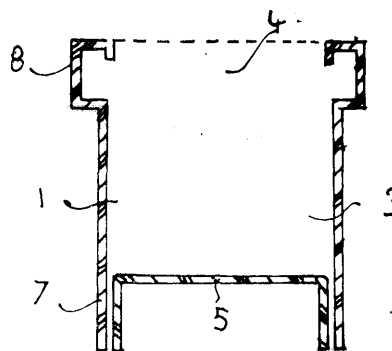
(P. 153255)

3.02.1972.

Pierwszeństwo; 5.02.1971 - Francja

Marcel Ferrand, Nicea, Francja.

Pojemnik hodowlany wszechstronnego zastosowania znamienny tym, że posiada obudowę w kształcie rurowym, otwartą u góry i od strony dna a przy podstawie zaopatrzony jest w przesuwną przystawkę zamykającą, której ścianki łączące tworzą przestrzeń włoskowatą, ułatwiającą zachodzenie zjawiska napięcia powierzchniowego w naczynkach włoskowatych, zmniejszających lub zwiększających nawilżanie gleby, przy czym krawędź górna wyposażona jest w pierścień usztywniający w kształcie wklęsłym, wypukłym, otwartym lub zamkniętym.

451

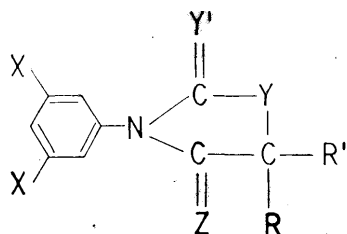
(P. 138232)

19.01.1970.

Pierwszeństwo: 1.02.1969, 21.04.1969 - Japonia

Sumitomo Chemical Company, Ltd., Osaka, Japonia, (Akira Fujinami, Toshiaki Ozaki, Keiichiro Akiba, Shigeo Yamamoto, Shigehiro Ooba, Katsutoshi Tanaka, Katsuji Nodera, Tadashi Ooishi, Nobuyuki Kameda).

Środek do zwalczania mikroorganizmów, znamienny tym, że jako substancję biologicznie czynną zawiera nową pochodną N- (3,5-dwuchlorowcofenylo)-oksazolidyny o ogólnym wzorze przedstawionym na rysunku, w którym R i R' oznaczają atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, X oznacza atom chlorowca, Y i Y' oznaczają atom tlenu lub siarki, a Z oznacza atom tlenu lub, w przypadku gdy Y i Y' oznaczają atomy tlenu i oba X oznaczają atomy chloru Z oznacza grupę iminową w połączeniu z obojętnym nośnikiem.

451

(P. 138673)

7.02.1970.

Pierwszeństwo: 8.02.1969, 22.01.1970 - NRF

Deutsche Gesellschaft für Schädlingsbekämpfung mbH, Frankfurt, NRF (Herbert Reuscher, Werner Schoom).

Środek do zwalczania szkodników, z którego pod wpływem oddziaływania wody na związek ulegający rozkładowi wywiązują się gazowe substancje szkodnikobójcze, znamienny tym, że zawiera rozkładowe związki w mialko rozdrobnionej postaci, umieszczone na nośniku z materiału włóknistego, zawierającym bezwodny środek wiążący, który zachowuje trwały kształt podczas i po wygazowaniu, a także służy do regulowania wywiązywania się gazu.

Sposób wytwarzania środka według zastrz. 1—17, znamienny tym, że zawiesinę ulegającą rozkładowi związków w obojętnej, lotnej cieczy, zawierającą środek porotwórczy, substancję hydrofobową, lepiszcze, środek spieniający oraz plastifikator, łączy się z materiałem włóknistym i usuwa obojętną lotną ciecz przez odciąganie i/albo odparowanie.

451

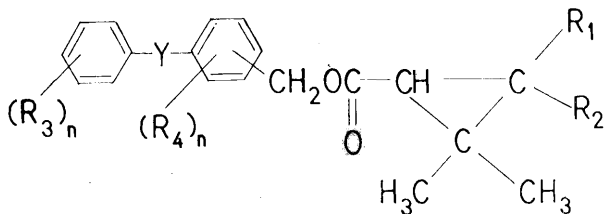
(P. 138737)

30.05.1969.

Pierwszeństwo: 31.05.1968, 17.06.1968 - Japonia

Sumitomo Chemical Company, Ltd., Osaka, Japonia (Nobushige Itaya, Katsuzo Kamoshita, Toshio Mizutani, Shigeyoshi Kitamura, Shinji Nakai, Nabuyuki Kameda, Keimei Fujimoto, Yositosi Okuno).

Środek owadobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera co najmniej jeden ester kwasu cyklopropanokarboksylowego o ogólnym wzorze 1, w którym Y oznacza atom tlenu lub siarki, R₁ oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, R₂ oznacza rodnik metylowy, gdy R₁ oznacza rodnik metylowy, a gdy R₁ oznacza atom wodoru, wówczas R₂ oznacza rodnik metylowy, 2-metylo-1-propenylowy, 2-metoksykarbonylo-1-propenylowy, fenyloowy lub grupę 3,4-metyleno dwuoksyfenylową, R₃ i R₄ są jednakowe lub różne i oznaczają atom chlorowca lub rodnik metylowy, a n oznacza zero lub liczbę całkowitą 1—3, przy czym substancja czynna jest zmieszana z obojętnym nośnikiem.

Wzór 1

151

(P. 139953)

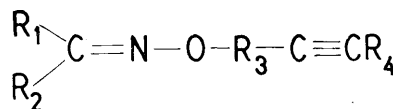
11.04.1970.

Pierwszeństwo: 14.04.1969 - Szwajcaria

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Środek owadobójczy i/lub roztopczobójczy, znamienny tym, że oprócz znanej substancji owadobójczej i/lub

roztopczobójczej zawiera jako synergicznie dzia  jący dodatek oksym eteru o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ oznacza rodnik aromatyczny, ewentualnie podstawiony, R₂ oznacza atom wodoru, grup   cyjanową lub rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, R₃ oznacza rodnik alkilenowy o prostym   a  ncuchu, a R₄ oznacza atom wodoru lub chlorowca.

Wzór 1

Wzór 1

451

(P. 140167)

21.04.1970.

Patent dodatkowy do patentu nr 52112

VEB Fahlberg - List Magdeburg, Magdeburg NRD (Herman Gr  nz  l).

  rodek do zwalczania chwastów na uprawach buraków, składający się z 0-/N-fenylokarbanoilu/-propano~noksymu i O-izopropylu-N-fenylokarbaminianu wed  lug polskiego patentu nr 52 112, znamienny tym, że zawiera dodatkowo czynną substancj     -cykloheksy-5,6-tr  jmetylenuracyl.

451

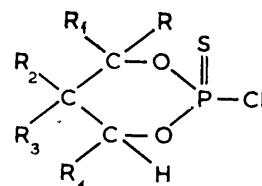
(P. 140822)

22.05.1970.

Pierwszeństwo: 23.05.1969 - Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Hellmut Hoffman, Wolfgang Behrenz, Ingeborg Hammann).

  rodek owadobójczy, znamienny tym, że zawiera jako substancj   czynną pochodną 2-chloro-2-tiono-1, 3, 2-dwuoksafosforynanu o wzorze 1, w którym R, R₂, R₃ i R₄ oznaczają atomy wodoru i/lub rodniki alkilowe o   a  ncuchu prostym lub rozga  le  nym zawierające 1—4 atomy węgla, przy czym co najmniej dwa z podanych symboli oznaczają rodniki alkilowe.

WZÓR 1

451

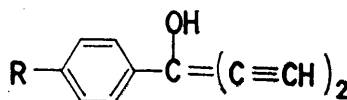
(P. 140854)

25.05.1970.

Pierwszeństwo: 26.05.1969, 12.03.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Eli Lilly and Company, Indianapolis, USA, (Robert Delane).

  rodek grzybobójczy, znamienny tym, że jako substancj   biologicznie czynną zawiera podstawiony dwu-

Wzór 1

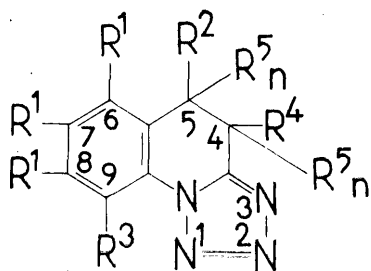
etynylokarbinol o wzorze 1, w którym R oznacza rod-
nik alkilowy o 1—4 atomach węgla, rod-
nik alkoksylowy o 1—3 atomach węgla, atom chlorowca, rod-
nik fenylowy lub rod-
nik chlorowcoalkilowy o 1—3 atomach
węgla, oraz obojętny rozpuszczalnik.

451 (P. 149272) 7.07.1971.

Pierwszeństwo: 8.07.1970 —Stany Zjednoczone Ameryki

Eli Lilly and Company, Indianapolis, Indiana, Stany
Zjednoczone Ameryki (Barry Allen Dreikorn).

**Środek do zwalczania fitopatogennych mikroorganiz-
mów**, znamienny tym, że jako substancję czynną za-
wiera co najmniej jedną pochodną tetrazolo-1,5a/-
-chinoliny o ogólnym wzorze podanym na rysunku,
w którym R^1 oznacza atom wodoru lub chlorowca, niż-
szy rod-
nik alkilowy o 1—3 atomach węgla, rod-
nik al-
kenylo-
wy lub alkinylo-
wy o 2—3 atomach węgla, grupę
formylową, grupę cyjanową, grupę azydową lub grupę
o wzorze $-CH_2Y$, w którym Y oznacza grupę aminową,
niższą grupę alkiloaminową o 1—3 atomach węgla, grupę
cyjanową, grupę hydroksylową, atom chlorowca lub
niższą grupę alkoksylową o 1—3 atomach węgla, R^2 ma
znaczenie podane wyżej dla R^1 , ale również może ozna-
czać grupę morfolinową R^3 ma znaczenie podane wy-
żej dla R^1 , ale może także oznaczać grupę aminową lub
acetamidową, R^4 ma znaczenie podane wyżej dla R^1 ,
przy czym najwyższy jeden z podstawników R^1 , R^2 , R^3
i R^4 oznacza grupę azydową lub rod-
nik alkenylo-
wy albo alkinylo-
wy o 2—3 atomach węgla i co najmniej
trzy z podstawników R^1 , R^2 , R^3 i R^4 oznaczają atomy
wodoru, R^5 oznacza atom wodoru lub chlorowca, grupę
cyjanową lub niższy rod-
nik alkilowy o 1—3 atomach
węgla, a η oznacza zero lub 1, przy czym gdy η oznacza
zero, wówczas związek ten ma w pozycji 4,5 wiązanie
podwójne, albo co najmniej jedną sól addycyjną z
kwasem związku o wzorze podanym na rysunku, w
którym R^3 oznacza grupę aminową lub R^1 oznacza grupę
o wzorze $-CH_2Y$, w którym Y oznacza grupę ami-
nową lub niższą grupę alkiloaminową, a pozostałe sym-
bole mają wyżej podane znaczenie.

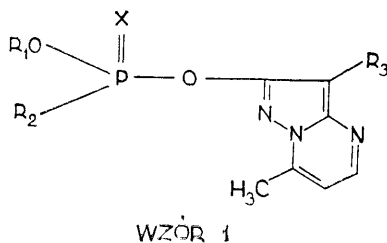

451 (P. 149274) 7.07.1971.

Pierwszeństwo: 8.07.1970 - NRF

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverku-
sen, NRF (Hellmut Hoffman, Ingeborg Hammann,
Wolfgang Behrenz, Bernhard Homeyer, Wilhelm Sten-
del).

Środek owadobójczy, roztoczobójczy, kleszczobójczy
i nicieniobójczy, znamienny tym, że jako substancję
czynną zawiera estry O-pirazolopirymidynylowe kwa-
sów (tiono/fosforowych)/fosfonowych o wzorze 1, w

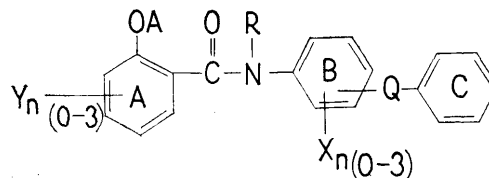
którym R_1 oznacza rod-
nik alkilowy o łańcuchu pro-
stym lub rozgałęzionym zawierający 1—6 atomów wę-
gla, R_2 oznacza rod-
nik alkilowy o 1—4 atomach węgla
lub grupę alkoksylową o 1—6 atomach węgla, R_3 ozna-
cza atom wodoru, chloru lub bromu, a X oznacza atom
tlenu lub siarki.

451 (P. 149525) 6.06.1967.

Pierwszeństwo: 7.06.1966 —Stany Zjednoczone Ameryki

Merck and Co., Inc., Rahway, New Jersey, Stany
Zjednoczone Ameryki.

**Środek pasożyto-
bójczy**, znamienny tym, że jako sub-
stancję czynną zawiera związek o wzorze przedstawi-
onym na rysunku, w którym A oznacza atom wodoru
lub rod-
nik acylowy, Y oznacza atom chlorowca, grupę
hydroksylową, chlorowcoalkilową, niższą alkilową,
alkoksylową, nitrową lub atom wodoru, X i X₁ ozna-
czają atom chlorowca, grupę alkilową, chlorowcoalki-
lową, alkoksylową, nitrową, cyjanową, chlorowcoalko-
ksylową, chlorowca alkilow-
ego, hydroksylową, aminową,
alkiloaminową lub alkanoloaminową, Q oznacza atom
tlenu, siarki, grupę sulfinylową, sulfonylową, alkilenową,
alkilenoksylo-
wą, karbonylową i karboksyamidową,
R oznacza atom wodoru, niższą grupę alkilową lub
resztę kwasu alkilokarboksylowego, przy czym pier-
ścień C jest połączony z pierścieniem B w położeniu 3
lub 4 pierścienia B.

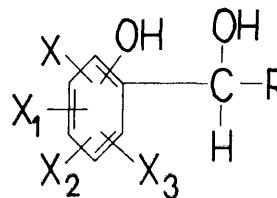

151 (P. 149575) 21.07.1971.

Pierwszeństwo: 23.07.1970 - Szwajcaria

Ciba - Geigy AG. Bazylea, Szwajcaria.

**Środek szkodnikobójczy, zwłaszcza do zwalczania
szkodliwych mikroorganizmów**, znamienny tym, że ja-
ko substancję czynną zawiera co najmniej jeden jed-
nohydroksyfenylokarbinol o wzorze 1, w którym X
oznacza atom chlorowca, każdy z podstawników X_1 ,
 X_2 i X_3 oznacza atom chlorowca lub wodoru, a R ozna-
cza rozgałęziony lub nierozgałęziony rod-
nik alkilowy o 1—8 atomach węgla, rod-
nik cykloalkilowy o 3—8
atomach węgla lub rod-
nik fenylowy niepodstawiony
lub podstawiony atomami chlorowca i/lub rod-
nikami
alkilowymi o 1—2 atomach węgla, przy czym suma
atomów chlorowca w cząsteczce wynosi co najmniej 2.

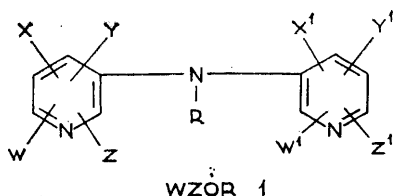
Wzór 1

451 (P. 149591) 23.07.1971.

Pierwszeństwo: 4.08.1970, 10.12.1970, 6.01.1971 - Wielka
Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wiel-
ka Brytania, (Charles Brian Barlov, Clive Dudley
Spencer Tomlin, Gordon Michael Farrell, Peter Frank
Hilary Freeman, John Walter Slater, Jeffery Clayton).

Środek szkodnikobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, grupę węglowodorową, ewentualnie podstawioną lub grupę acylową, a W, W¹, X, X¹, Y, Y¹, Z i Z¹ oznaczają atom wodoru lub chlorowca lub grupę cyjanową, azydową, hydroksylową, nitrową, nitrozową, tiocyjanową lub perchlorowcokarbylową lub grupę węglowodorową, węglowodoroksyłową, węglowodorotiolową, aminową, acyloksyloową, węglowodorokarbonylową lub węglowodorosulfonylową, ewentualnie podstawioną, lub grupę kwasową karboksylową lub grupę kwasową zawierającą siarkę, lub sól, amid lub pochodną estrową takiego związku, przy czym we wzorze 1 nie więcej niż 3 symbole W, W¹, X, X¹, Y, Y¹, Z lub Z¹ oznaczają atom wodoru, lub N-tlenki tych związków.

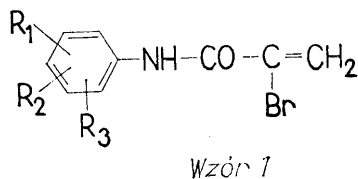

451 (P. 149742) 29.07.1971.

Pierwszeństwo: 31.07.1970 - Szwajcaria

Ciba Geigy A.G., Bazylea, Szwajcaria.

Środek wyrównujący okres spadu owoców, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o wzorze 1, w którym każdy z podstawników R₁, R₂ i R₃ oznacza atom chlorowca, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, grupę chlorowcoalkilową o 1—4 atomach węgla, grupę alkoksyloową o 1—4 atomach węgla, grupę alkenyloksyloową o 2—4 atomach węgla, grupę alkinyloksyloową o 2—4 atomach węgla, grupę o wzorze NCS- lub NCS-, a R₂ i R₃ ewentualnie oznaczają też atomy wodoru, oraz zawiera odpowiednie nośniki i inne substancje pomocnicze.

451 (P. 149744) 29.07.1971.

Pierwszeństwo: 31.07.1970 - Szwajcaria

Ciba Geigy AG., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania stabilnego środka chwastobójczego, zawierającego jako substancję czynną 2-alkilotio-4-alkilamino-6-butyloamino-s-triazyny i co najmniej jedną 2-chloro-4,6-dwuamino-s-triazynę o różnych podstawnikach w obu grupach aminowych, znamienny tym, że wytwarza się związek międzycząsteczkowy 2-alkilotio-4-alkilamino-6-butyloamino-s-triazyny z co najmniej jedną 2-chloro-4,6-dwuamino-s-triazyną o różnych podstawnikach w obu grupach aminowych albo przez stapianie substancji czynnych w temperaturze 110—150°C oraz następne powolne ochłodzenie stopu do temperatury niższej od temperatury jego topnienia i ewentualne zaszczerpienie zarodnikami krystalizacji do uzyskania krystalicznego bloku lub przez rozpuszczenie substancji czynnych w nitylu, amidzie alkoholu lub ketonie, albo w mieszaninie tych rozpuszczalników z węglowodorami w temperaturze wrzenia i wyodrębnienie wydzielonych kryształów, po czym otrzymany krystaliczny blok lub wydzielone

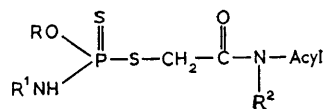
kryształy poddaje się zmieleniu do uzyskania subtelnego proszku, który ewentualnie miesza się ze znanymi składnikami pomocniczym ogólnie stosowanym w środkach chwastobójczych.

451 (P. 149747) 29.07.1971.

Pierwszeństwo: 30.07.1970 - NRF

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Claus Stolzer, Bernhard Homeyer, Ingeborg Hammann).

Środek nicienobójczy, owadobójczy i roztoczobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera N-jednoalkilamid kwasów O-alkilo-S-/N'-alkilo-N'-acylokarbamylometylo/-tionotiofosforowych o wzorze ogólnym 1, w którym R, R¹ i R² oznaczają rodniki alkilowe o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym lub cykliczne zawierające 1—6 atomów węgla lub rodniki alkenyloowe o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym zawierające 2—6 atomów węgla, oprócz tego R² może oznaczać atom wodoru, „acyl” oznacza ewentualnie podstawione atomy chlorowca grupy formylowej, alkilokarbonylową lub alkoksykarbonylową lub ewentualnie podstawione rodnikami alkilowymi grupy fenylkarbonylową lub fenoksykarbonylową.

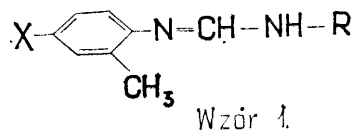

451 (P. 149797) 2.08.1971.

Pierwszeństwo: 3.08.1970 - Szwajcaria

Ciba Geigy A.G., Bazylea, Szwajcaria.

Środek szkodnikobójczy zwłaszcza do zwalczania Chilosuppressalis, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o wzorze 1, w którym R oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, a X oznacza atom fluoru, chloru, bromu lub jodu albo jego sól z kwasem nieorganicznym, ewentualnie razem z odpowiednim nośnikiem i/lub substancją dodatkową.

451 (P. 149808) 3.08.1971.

Pierwszeństwo: 25.11.1970 - Kanada

Ciba - Geigy Canada Ltd., Dorval, Quebec, Kanada.

Środek chwastobójczy, znamienny tym, że zawiera mieszaninę co najmniej dwóch różnych soli co najmniej jednego związku o działaniu chwastobójczym, przy czym mieszanina ta daje się mieszać z ciekłym nośnikiem polarnym i pozostaje w stanie ciekłym w temperaturze 20°C, a bezwzględne napięcie powierzchniowe tego środka, mierzone w temperaturze 25°C w wodzie destylowanej, przy 1% stężeniu substancji czynnej, nie przekracza 35 dyn/cm.

Sposób wytwarzania środka chwastobójczego na bazie soli, znamienny tym, że wytwarza się co najmniej dwie zasady solotwórcze i co najmniej jeden kwas o działaniu chwastobójczym, po czym poddaje się te zasady reakcji z tym kwasem, przy czym zasady i kwas

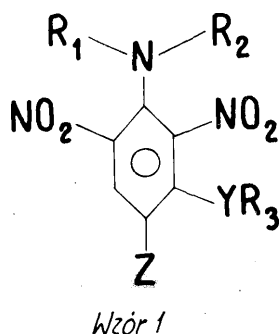
dobiera się tak, aby wytworzona sól miała postać cieklą w temperaturze 20°C, a następnie, w razie potrzeby, doprowadza się bezwzględne napięcie powierzchniowe produktu, mierzone w 1% stężeniu substancji czynnej w wodzie destylowanej, do poziomu nie przekraczającego 35 dyn/cm.

451 (P. 149810) 3.08.1971.

Pierwszeństwo: 5.08.1970 — Stany Zjednoczone Ameryki

United States Borax and Chemical Corporation, Los Angeles, Stany Zjednoczone Ameryki, (Philip L. Strong, Don Lester Hunter, Cecil Wright Leflore).

Środek chwastobójczy znamienny tym, że jako składnik aktywny zawiera nowe dwunitroaniliny o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza rodnik alkilowy zawierający co najmniej 2 atomy węgla, rodnik alkenyowy, rodnik alkinyowy lub rodnik aryłowy, R_2 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy, rodnik alkenyowy lub rodnik alkinyowy, R_3 oznacza niskocząsteczkowy rodnik alkilowy, Y oznacza atom tlenu lub siarki, Z oznacza niskocząsteczkowy rodnik alkilowy atom chlorowca lub rodnik trójfluorometylowy, a R_1 i R_2 mogą również oznaczać łańcuch zawierający 2—6 atomów węgla tworzący z atomem azotu rodnik heterocykliczny.

451 (P. 149862) 5.08.1971.

Pierwszeństwo: 6.08.1970 - Francja

PEPRO, Société pour le Développement et la Vente de Spécialités Chimiques, Lion, Francja (André Thizy, Pierre Poignant, Daniel Pillon).

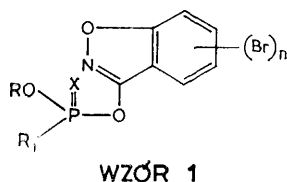
Mieszanka chwastobójcza do selektywnego zwalczania chwastów na uprawach roślinnych, a zwłaszcza na uprawach roślin zbożowych, znamienna tym, że jako aktywny składnik zawiera ona N-/4-izopropiło-fenilo/N', N'-dwumetylomocznik wraz z odpowiednimi nośnikami i dodatkami.

451 (P. 150374) 6.09.1971.

Pierwszeństwo: 7.09.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Walter Lorenz, Horst Beshagen, Ingeborg Hammann, Wolfgang Behrenz).

Środek owadobójczy, roztoczobójczy i kleszczobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera estry benzizoksazolidinowe kwasów (tiono) fosforo-

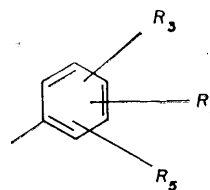
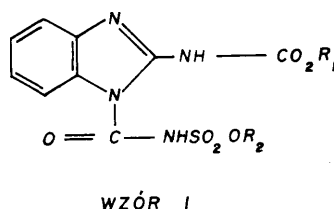
wych (fosfonowych) o wzorze 1, w którym X oznacza atom tlenu lub siarki, R i R_1 oznaczają rodniki alkilowe o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym zawierające 1-6 atomów węgla, a ponadto R oznacza grupę alkoksylową o 1—6 atomach węgla, a n oznacza liczbę 1 lub 2.

451 (P. 150375) 6.09.1971.

Pierwszeństwo: 7.09.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Gerhard Hörlein, Hilmar Mildnerberger, Arno Kröniger, Kurt Härtel).

Środki do zwalczania szkodników, znamiennie tym, że jako substancje czynne zawierają benzimidazole o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, a R_2 oznacza grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, która może być podstawiona atomem chlorowca albo grupą alkoksylową o 1—4 atomach węgla, albo ewentualnie podstawioną resztą fenylową o wzorze 2, w którym R_3 , R_4 , R_5 mogą być jednakowe lub różne i oznaczają atom wodoru, grupę alkilową o 1—6 atomach węgla, grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla grupę karboalkoksylową o 1—4 atomach węgla w grupie alkoksylowej, atom chlorowca, grupę cyjanową, nitrową albo trójfluorometylową lub grupę fenylową albo fenylazową, w mieszaninie z nośnikami.

451 (P. 150631) 22.09.1971.

Pierwszeństwo: 24.09.1970 - Szwajcaria

Ciba-Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Środek szkodnikobójczy, zwłaszcza do zwalczania owadów i przedstawicieli rzędu roztoczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o wzorze 1, ewentualnie razem ze znanymi i ogólnie stosowanymi nośnikami i substancjami pomocniczymi.

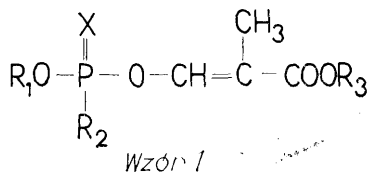
451 (P. 150632) 22.09.1971.

Pierwszeństwo: 24.09.1970, 5.08.1971 - Szwajcaria.

Ciba Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Środek szkodnikobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o wzorze 1, w którym R_1 oznacza niższy rodnik alkilowy, R_2 oznacza niższy rodnik alkilowy, alkoksylowy lub fenylowy, R_3

oznaczają ewentualnie podstawiony rodnik fenyłowy lub niższy rodnik fenyloalkilowy, niższy rodnik alkilowy, chlorowcoalkilowy, cyjanoalkilowy, alkenyloowy lub alkinyloowy albo rodnik alkilowy przedzielony jednym lub kilkoma atomami tlenu lub siarki, zaś X oznacza tlen lub siarkę z tym, że R_2 oznacza niższy rodnik alkilowy lub fenyłowy wówczas gdy R_3 oznacza niższy rodnik alkilowy, ewentualnie razem z odpowiednim nośnikiem i/lub substancją pomocniczą.

451

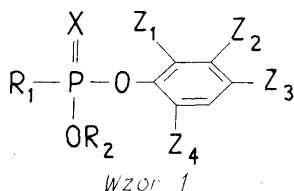
(P. 150654)

23.09.1971.

Pierwszeństwo: 25.09.1970 - Szwajcaria.

Ciba - Geigy A.G., Bazylea, Szwajcaria.

Środek szkodnikobójczy, zwłaszcza do zwalczania owadów, przedstawicieli z rzędu roztocza, nicieni, jak i fitopatogennych grzybów, znamieny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o wzorze 1, w którym R_1 oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub rodnik fenyłowy ewentualnie podstawiony w pozycji para atomem chlorem lub rodnikiem metylo-
wym, R_2 oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, X oznacza atom tlenu lub atom siarki, a każdy z podstawników Z_1 , Z_2 , Z_3 i Z_4 oznacza chlor lub brom, razem z nośnikiem i/lub środkiem zdolnym do wytwarzania zawiesiny, emulgatorem, środkiem zagęszczającym, środkiem zwiększającym przyczepność, środkiem zwilżającym i nawozami i/lub innymi znanymi pestycydami i/lub substancjami przyciągającymi owady.

451

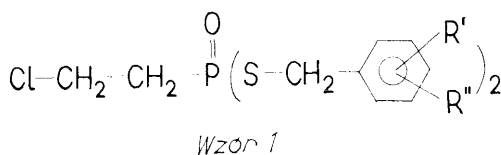
(P. 150746)

27.09.1971.

Pierwszeństwo: 28.09.1970 - Szwajcaria

Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Środek do regulacji zbioru owoców z drzew i krzewów, znamieny tym, że jako substancję czynną zawiera co najmniej jeden związek o ogólnym wzorze 1, w którym R' oznacza atom wodoru, chloru, grupę $-CF_3$, $-CN$, rodnik metyloowy, etyloowy, metoksylowy lub etoksylowy, a R'' oznacza atom wodoru, chloru, rodnik metyloowy lub metoksylowy, ewentualnie razem ze stałym i/lub ciekłym nośnikiem oraz środkiem szkodnikobójczym.

451

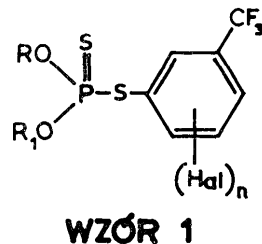
(P. 150972)

9.10.1971.

Pierwszeństwo: 10.10.1970 - NRF

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF (Hellmut Hoffman, Jan Hempel, Wolfgang Behrenz, Ingeborg Hammann).

Środek owadobójczy, znamieny tym, że jako substancję czynną zawiera estry 0,0-dwualkilo-S-fenylo-
we kwasu dwutiofosforowego o wzorze 1, w którym R i R_1 oznaczają takie same lub różne rodniki alkilowe o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym zawierające 1—6 atomów węgla, Hal oznacza atom chlorowca, a n oznacza liczbę całkowitą 0—4.

451

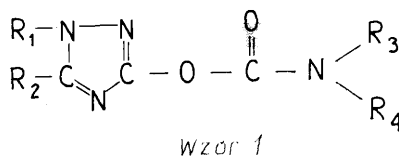
(P. 153244)

2.02.1972.

Pierwszeństwo: 4.02.1971 - Szwajcaria

Agripat S.A. Bazylea, Szwajcaria.

Środek szkodnikobójczy zwłaszcza do zwalczania owadów i fitopatogennych nicieni znamieny tym, że zawiera jako substancję czynną związek o wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy lub cykloalkilowy, R_2 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy lub grupę o wzorze $-COOR_1$, $-CO-N/R_3$, R_4 lub $-CN$, R_3 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy, alkenyloowy lub alkinyloowy, R_4 oznacza rodnik alkilowy, alkenyloowy, alkinyloowy, grupę alkoksylo-
wą, rodnik cykloalkilowy lub fenyłowy, a R_3 i R_4 razem z atomem azotu, z którym są połączone, oznaczają grupę heterocykliczną, oraz odpowiednie nośniki i ewentualnie inne substancje pomocnicze.

451

(P. 153829)

2.03.1972.

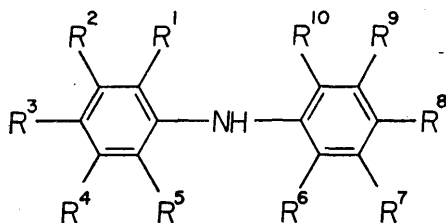
Pierwszeństwo: 19.03.1971 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Charles Brian Barlow, Brian Graham White, Edwin Harry Paterson).

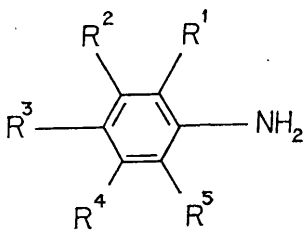
Środek szkodnikobójczy, znamieny tym, że jako substancję czynną zawiera pochodną dwufenyloaminy o wzorze ogólnym 1, w którym R^1-R^{10} oznaczają atom wodoru lub atom chlorowca, grupę cyjanową, nitrową, perchlorowcokarbylową, karboksylową, sulfonamidową, węglowodoroalkylową, węglowodorotio-
lową lub węglowodoroaminową pod warunkiem, że nie więcej niż 3 spośród symboli R^1-R^{10} oznaczają atom wodoru, co najmniej 4 spośród symboli R^1-R^{10} oznaczają atom chlorowca i co najmniej 7 spośród symboli R^1-R^{10} oznaczają atom chlorowca jeżeli we wzorze 1 występuje jednocześnie grupa nitrowa i grupa trójfluorometylowa oraz inna grupa niż chlorowec, grupa nitrowa i trójfluorometylowa jest również obecna, lub w którym R^1-R^{10} oznaczają atom wodoru lub atom chlorowca, grupę cyjanową, nitrową, perchlorowcokarbylową, karboksylową, sulfonamidową, węglowodoroalkylową, węglowodorotio-
lową lub węglowodoroaminową, pod warunkiem, że nie więcej niż 3 spośród symboli R^1-R^{10} oznaczają atom wodoru, co najmniej 4 lecz nie więcej niż 9 spośród symboli R^1-R^{10} oznaczają atom chlorowca i co najmniej 1 spośród symboli R^1-R^{10} oznacza podstawnik inny niż atom wodoru lub chlorowca i co najmniej 7 spośród sym-

boli R^1-R^{10} oznacza atom chlorowca jeżeli we wzorze 1 występuje jednocześnie grupa nitrowa i grupa nitrowo i grupa trójfluorometylowa oraz inna grupa niż chlorowiec, grupa nitrowa i trójfluorometylowa jest również obecna.

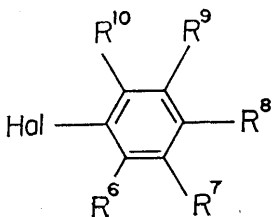
Sposób wytwarzania pochodnej dwufenylo aminy o wzorze ogólnym 1, w którym wszystkie symbole mają znaczenie jak w zastrz. 1, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 40, w którym R^1-R^5 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się działaniu zasady, a następnie reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym 41, w którym R^6-R^{10} mają wyżej podane znaczenie, a Hal oznacza atom chlorowca.

Wzór 1

Wzór 40

Wzór 41

451

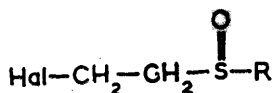
(P. 153886)

12.01.1972.

Pierwszeństwo: 6.03.1971 - NRF

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Wolfgang Hofer, Klaus Lürssen, Robert Rudolf Schmidt).

Środek do regulowania wzrostu roślin, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera kwasy 2-chlorowcoetanosulfonowe lub ich pochodne o wzorze 1, w których Hal oznacza atom chlorowca, grupę hydroksylową, grupę alkoksyłową o 1—20 atomach węgla, grupę chlorowcoalko-

WZÓR 1

ksylową o 1—8 atomach węgla, grupę alkenoksyłową o 2—20 atomach węgla, grupę alkinoksyłową o 2—8 atomach węgla lub grupę cykloalkoksyłową zawierającą do 12 atomów węgla.

451

(P. 153886)

12.01.1972

Pierwszeństwo: 8.03.1970 - Austria

Osterreichische Stickstoff werke Aktiengesellschaft, Linz, Austria, (Hubert Mayr, Elfriede Presoly, Ferdinand Weinrotter, Walter Müller, Gerhard Stern, Walter Mizzi Frohner).

Środek do regulowania wzrostu i przemiany materii roślin, zwłaszcza gospodarki wodą, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera kwasy epoksymonokarboksylowe o jednej lub wielu grupach epoksydowych i 6—22 atomach węgla, sole estry lub amidy tych kwasów lub mieszaniny takich związków epoksydowych, a poza tym zawiera inne składniki zwłaszcza ciekłe lub stałe nośniki lub rozcieńczalniki.

451

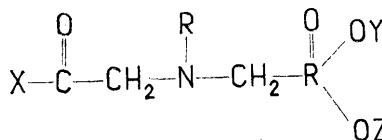
(P. 153929)

8.03.1972.

Pierwszeństwo: 10.03.1971-3.02.1972 - Stany Zjednoczone Ameryki

Monsanto Company, St. Louis, Stany Zjednoczone Ameryki, (John Edward Franz).

Środek regulujący naturalny wzrost i/lub rozwój roślin i/lub zwiększający ilość odkładających się węglowodanów, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera efektywną, nieśmiertelną dawkę związku o ogólnym wzorze przedstawionym na rysunku, w którym R oznacza atom wodoru, grupę formylową, grupę acetylową, grupę nitrobenzoylową, grupę benzoylową lub chlorowaną grupę benzoylową Y i Z, takie same lub różne, oznaczają atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, X oznacza grupę hydroksylową, grupę alkoksyłową lub chloroalkoksyłową zawierającą do 12 atomów węgla, niższą grupę alkenoksyłową, grupę cykloheksyloksyłową, grupę morfoliową, grupę piperidynową, grupę piperidynową oraz grupę o wzorze NHR' , w którym R' oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy lub alkenyloxy, rodnik cykloheksyloxy, rodnik fenyloalkilowy zawierający do 8 atomów węgla, rodnik fenyloxy, chlorowany rodnik fenyloxy oraz rodnik anizyloxy, ewentualnie w postaci soli takich jak sole metali grupy I lub II o liczbie atomowej do 30, chlorowodoroki, sole pirydyny, sole amonowe, sole niższych amin alifatycznych, sole niższych alkanoloamin oraz sole aniliny.

451

(P. 154765)

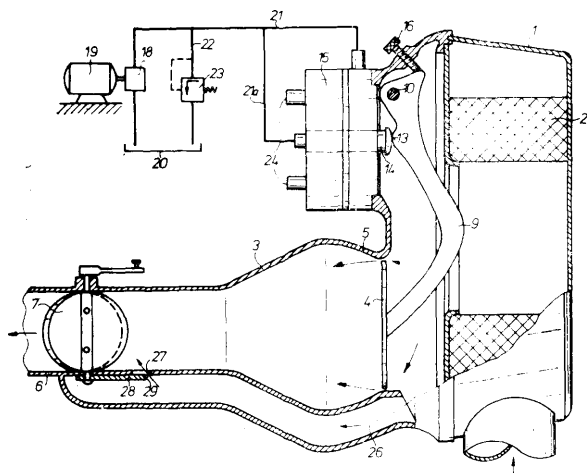
15.04.1972.

Pierwszeństwo: 16.04.1971 - Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Edgar Enders, Helmut Kaspers, Paul-Ernst Frohberger).

Środek grzybobójczy, znamienny tym, że zawiera 4-dwualkiloaminofenylhydrazony o wzorze 1, w którym R i R' oznaczają rodniki alkilowe zawierające do 4 atomów węgla lub razem z łączącym je atomem azotu tworzą pierścień heterocykliczny ewentualnie

średnictwem przewodu obejściowego rury ssącej, który omija przyrząd pomiarowy i zaopatrzony jest w przyrząd do sterowania przekroju poprzecznego przewodu obejściowego, znamieny tym, że przyrząd (28) do sterowania przekroju poprzecznego uruchamia się w zależności od parametrów silnika.

46c

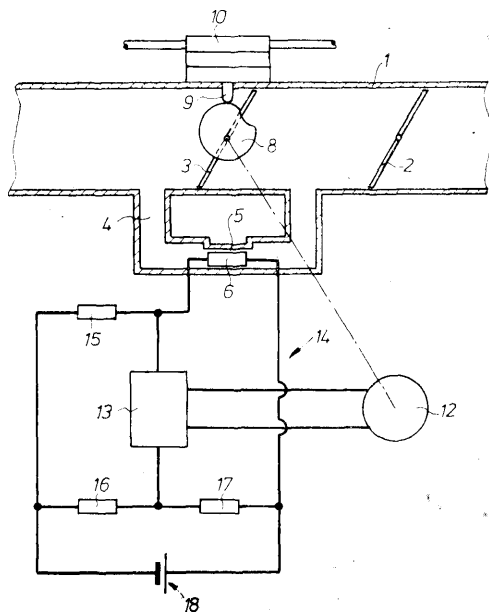
(P. 150507)

15.09.1971.

Pierwszeństwo: 28.12.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Robert Bosch GMBH, Stuttgart, NRF, (Gerhard Stump).

Urządzenie do wtryskiwania paliwa do silnika spalinowego ze sprężaniem mieszanki i zapłonem z obcego źródła, w którego rurze ssącej za dowolnie sterowaną przepustnicą, jest umieszczony element regulacji przekroju i w rurze ssącej w kanale bocznikującym przepływ i omijającym element regulacji przekroju mierzy się natężenie przepływu strumienia powietrza dla dawkowania odpowiednio proporcjonalnej ilości paliwa, przy czym zmiana wartości mierzonej oddziałowuje na zmianę dawkowanej ilości paliwa, znamienne tym, że zawiera element (3) do regulacji przekroju przy zmianie natężenia przepływu strumienia powietrza w kanale bocznikującym przepływ (4) za pomocą układu nadążnego (14), tak ustawiony, że w kanale bocznikującym przepływ (4) utrzymuje się z góry określona, stała wielkość mierzona, przy czym ustawienie elementu regulacji przekroju jest miarą dawkowania paliwa.

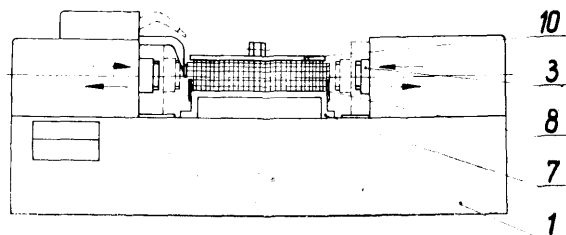
46d

(P. 147563)

15.04.1971.

Zakłady Sprzętu Mechanicznego, Ostrów Wielkopolski (Wiktor Prochaska, Józef Kasprzak, Zbigniew Przybyło, Czesław Dudziuk).

Przyrząd do montażu płyt końcowych wymienników ciepła chłodnic silnikowych typu rurkowo-taśmowego i rurkowo-płytkowego znamieny tym, że posiada dwie głowice (3) umieszczone na wspólnej podstawie (1), w sposób umożliwiający zsynchronizowany ruch dośrodkowo-powrotny od dowolnego napędu, przy czym głowice te na swoich powierzchniach czołowych posiadają bazy ustalające płyty końcowe (5) oraz zespoły stempli (6) tak ustawione, że umożliwiają podczas ruchu dośrodkowego głowic nałożenie płyt końcowych na rurki, a następnie rozkalibrowanie wystających końców rurek chłodnicowych, podczas gdy wymiennik ciepła przez cały czas jest dociskany płytą dociskową (10) do stolika (7).

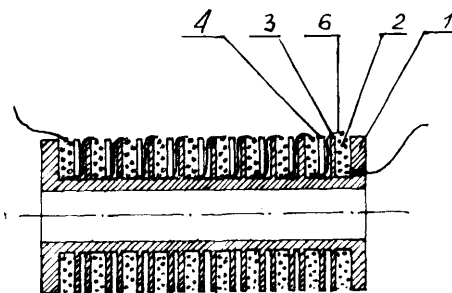
46k

(P. 147535)

14.04.1971.

Radomska Fabryka Wyrobów Emaliowanych, Radom, (Krzysztof Czyż).

Cewka, zwłaszcza wysokonapięciowa znamienna tym, że posiada korpus (1) podzielony na sekcje, w których umieszczony jest znany nawojowy drut (2).

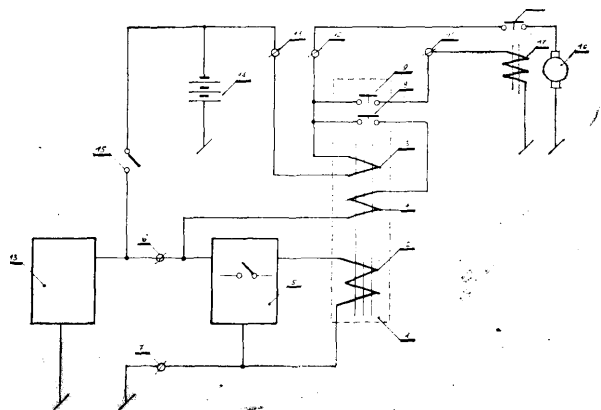
46l

(P. 146558)

1.03.1971.

Politechnika Wrocławska, (Zakład Aparatury Naukowej), Wrocław, (Zbigniew Noworolski).

Układ do automatycznego wyłączania rozrusznika samochodowego, znamieny tym, że zawiera wyłącznik

jący przekąznik (1), którego podtrzymujące uzwojenie (3) włączone jest w silnopiędowy obwód rozrusznika (16).

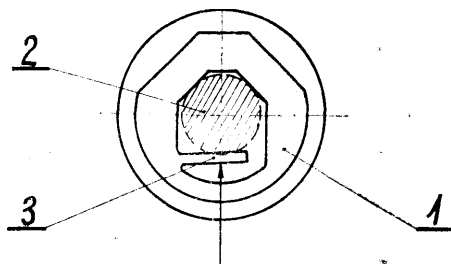
47b

(P. 148552)

1.06.1971.

Zakłady Radiowe im. M. Kasprzaka, Warszawa, (Tadeusz Kęska, Kazimierz Mielczarek, Jan Rodański).

Łożysko ślizgowa z dociskiem składająca się z czopa obrotowego i panewki, znamienne tym, że panewka (1) posiada element sprężysty (3) usytuowany najkorzystniej w osi symetrii przyzmy panewki (1), dociskający czop obrotowy (2) do powierzchni przyzmy panewki (1), przy czym element sprężysty (3) jest wykonany w różnych wariantach w zależności od potrzeb i przeznaczenia łożyska.

47c

(P. 148035)

8.05.1971.

Pierwszeństwo: 21.05.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

The Bendix Corporation, Southfield, Michigan, USA, (Francis W. Aldrich).

Środek cierny, znamienne tym, że zawiera 10—50% objętościowych sproszkowanego żelaza i 20—40% objętościowych grafitu, w przeważającej części stanowiącego grafit syntetyczny o wielkości cząstek powyżej mesh, związanych ze sobą żywicą jako organicznym środkiem wiążącym, użytą w ilości powyżej 15% objętościowych.

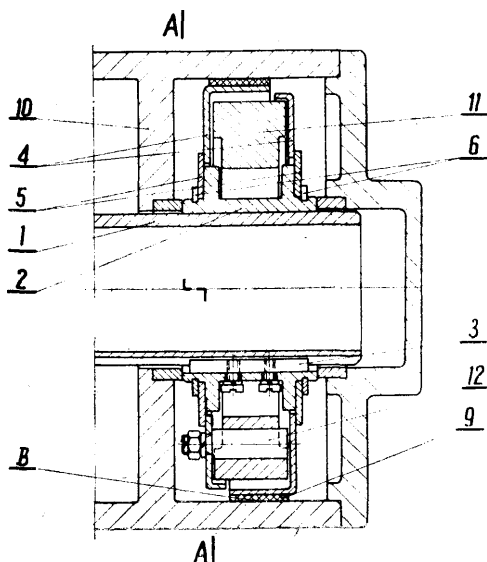
47c

(P. 148535)

13.05.1971.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Wzbogacania i Utylizacji Kopaliny „Separator” Przedsiębiorstwo Państwowe, Katowice, (Kazimierz Adamaszek, Norbert Spindel).

Hamulec sprężynowo-odśrodkowy znamienne tym, że składa się z dwóch szczęk (4) opatrzonych na ze-

wętrznym obwodzie w cienne okładziny (9), umieszczonych z możliwością przesuwu promieniowego po przeciwnych czołach piasty (2) i zabezpieczonych przed spadnięciem z niej tarczami (5) i sprężynującymi pierścieniami (6) oraz z mieszczącymi się między tymi szczękami (4) rozwierającymi sprężyn (8) i zwierającymi ciężarków (11), przy czym sprężyny (8) opierają się swymi końcami o naprzeciwległe wsporniki (7) szczęk (4) a ciężarki (11) są ułożyskowane naprzemianlegle w szczękach (4) za pomocą łożyskujących czopów (12) i oparte o wystające z przeciwnych szczęk (4) oporowe czopy (13).

47f¹

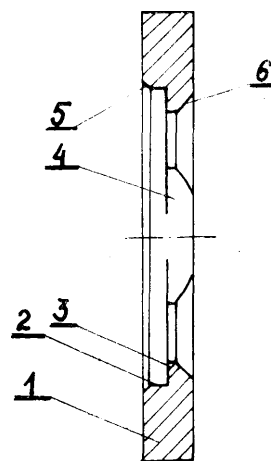
(P. 146410)

22.02.1971.

Pierwszeństwo: 23.02.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Bandstahlkombinat, Eisenhüttenstadt, NRD, (Helmut Kretschmar).

Pierścień kołnierzy, zwłaszcza do łączenia przewodów rurowych znamienne tym, że po swej stronie wewnętrznej ma kołnierz podporowy (3) z dwoma wykonanymi w nim wycięciami (4).

47f

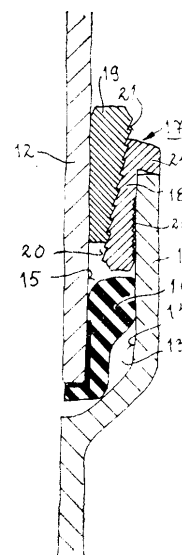
(P. 146576)

1.03.1971.

Pierwszeństwo: 2.03.1970 - Szwecja

Forsheda Gummifabrik A.B., Forsheda, Szwecja, (Karl Olaf Nordin).

Urządzenie do wykonywania połączeń między dwoma końcami rur, z których jeden jest kielichowy a drugi nasadowy, znamienne tym, że posiada gumowy

pierścień (16) umieszczony na obwodzie nasady w luźnej przestrzeni (13) między wewnętrzną cylindryczną powierzchnią (14) kielicha (11) i zewnętrzną cylindryczną powierzchnią (15) nasady (12), przy czym pierścień oporowy (17) umieszczony po stronie zewnętrznej pierścienia gumowego i przystosowany do usztywnienia połączonych rur, składa się z dwóch skierowanych ku sobie stożkowych pierścieni, zewnętrznego (18) i wewnętrznego (19) przy czym pierścień zewnętrzny posiada obwodowy kołnierz (24), który opiera się wokół górnej powierzchni kielicha (11) i posiada wewnętrzną stożkową powierzchnię z grzbiętami (20) zazębiającymi się z zewnętrzną stożkową powierzchnią pierścienia (19) posiadającego grzbiety (21) przystosowane do wzajemnego łączenia, pod wpływem siły naciskowej i utworzenia zgrubionego oporowego pierścienia (17) tworzącego uszczelnienie i usztywnienie rurowych złącz.

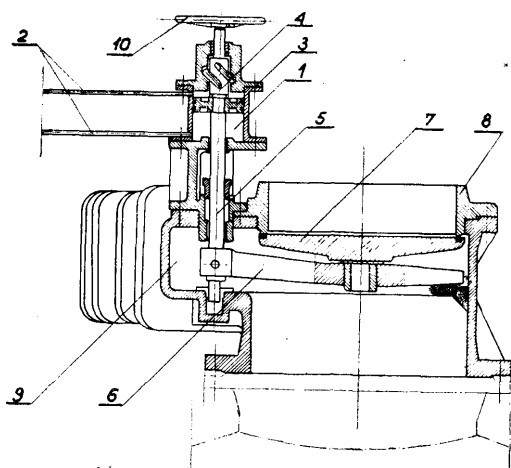
47fI

(P. 147573)

15.04.1971.

Biuro Projektów Kolejowych, Kraków, (Jerzy Pa-ruch).

Urządzenie do automatycznego zamykania naczyń ciśnieniowych, znamienne tym, że posiada jeden cylinder (1) dwustronnego działania z tłokiem (3) posiadającym prowadzenie (4) śrubowe na tłoczysku (5).

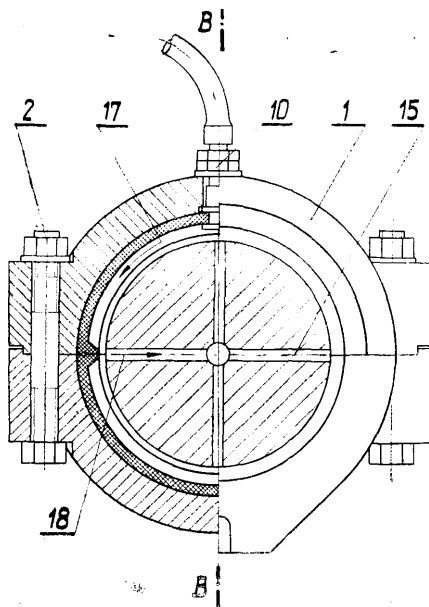

47fI

(P. 147744)

24.04.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”, Gliwice, (Jan Dyndat, Józef Sobkowiak, Marian Werhonorowicz).

Układ uszczelniający do wprowadzenia smaru do wałów obrotowych zwłaszcza łączników przegubowych wyposażonych w otwory dla prowadzenia smaru wewnątrz łączników, znamienne tym, że obudowa (1) jest dzielona i jest elementem oddzielnym od korpusu łożyska (5) i jest osadzona na obwodzie łącznika (3) za pomocą ślizgowych półpierścieni (6) między którymi umieszczona jest elastyczna uszczelka (8) mająca w przekroju kształt litery „C” i poprzecznie promieniowo dzielona, połączona stroną zamkniętą z dopływem smaru (16) a ślizgająca się po wale (3) w strefie otworów (15) w wale (3) swymi otwartymi końcami.

47f

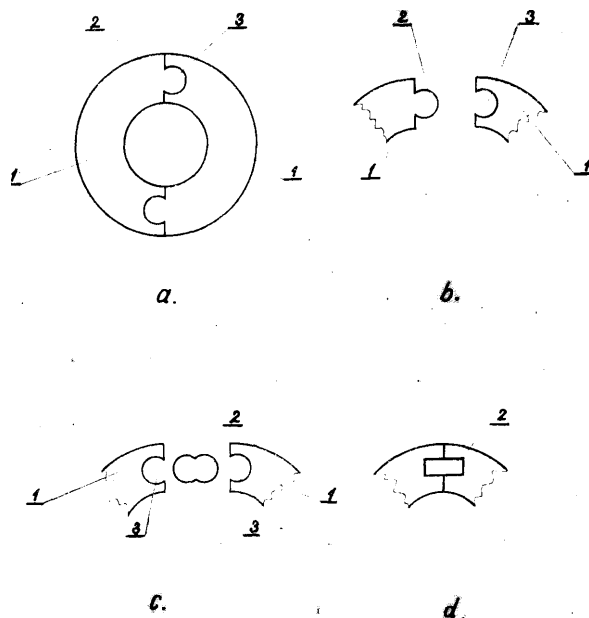
(P. 148045)

10.05.1971.

Wyższa Szkoła Inżynierska im. J. Śniadeckich, Bydgoszcz, (Tadeusz Wysocki, Krzysztof Wernerowski, Zygmunt Wituski).

Ukształtowanie piankowych osłon izolacyjnych dla rurociągów i armatury znamienne tym, że na powierzchni styku prefabrykowanych kształtek izolacyjnych po jednej stronie ukształtowane jest żebro (2), a po drugiej odpowiadający mu żłobek (3).

Ukształtowanie piankowych osłon izolacyjnych według zastrz. 1, znamienne tym, że żebro (2) i żłobek (3) są tak ukształtowane że tworzą zatrzask.

47f²

(P. 148102)

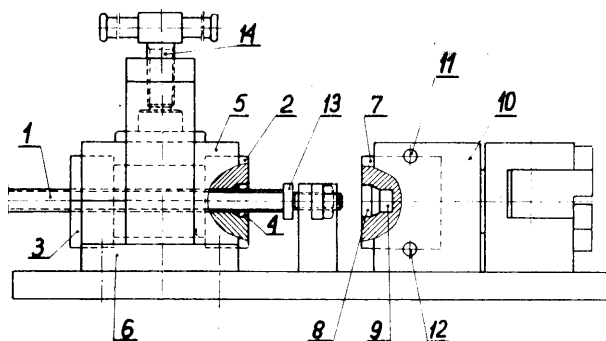
12.05.1971.

Jarocińska Fabryka Obrabiarek Przedsiębiorstwo Państwowe, Jarocin, (Tadeusz Krawiec, Ryszard Ciesielski).

Sposób wytwarzania zewnętrznych stożków uszczelniających przewodów rurowych znamienne tym, że kształtowanie zewnętrznego stożka uszczelniającego (26) odbywa się z materiału przewodu rurowego (1) poprzez spęcenie kiedy matrycą czołową (7) zetknie się z matrycą dwudzielną składającą się z górnej połowy (2) i dolnej połowy (3) po usunięciu regulowanego oporu (13) i zarzutki (25).

Urządzenie do stosowania sposobu wg zastrzeżenia 1 znamienne tym, że ma dwudzielną matrycę składającą się z górnej połowy (2) i dolnej (3) w których wykonany jest otwór (18) w zależności od średnicy kształtowanego przewodu rurowego a na ich końcach jest wgłębienie (5) równe połowie kształtowanego zewnętrznego stożka uszczelniającego oraz matrycy czołowej (7), która ma wykonaną drugą połowę zewnętrz-

trznego stożka uszczelniającego (8) oraz część otworu (9) o średnicy kształtowanego przewodu rurowego, którego długość jest przyjmowana w zależności od miejsca w którym ma być ukształtowany zewnętrzny stożek uszczelniający (26), a dla ograniczenia wysunięcia przewodu rurowego (1) które ma wpływ na prawidłowe ukształtowanie zewnętrznego stożka uszczelniającego (26) służy regulowany opór (13).

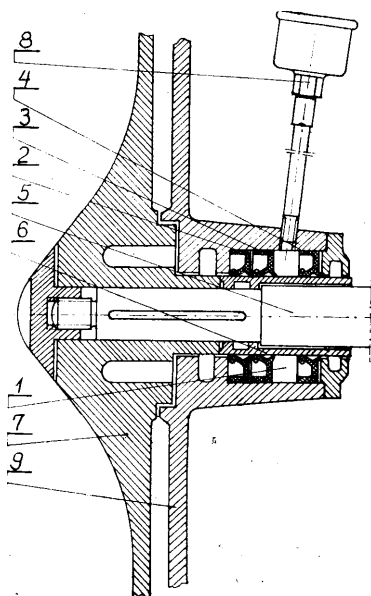
47f²

(P. 148547)

31.05.1971.

Toruńska Fabryka Farb Graficznych „Atra”, Toruń, (Ryszard Brauer, Henryk Borycki, Franciszek Staszak).

Układ uszczelniający dławicę pompy wirowej zwłaszcza do cieczy zanieczyszczonych znamienne tym, że w dławicy (1) są osadzone przynajmniej 2---3 znane w istocie pierścienie uszczelniające (2, 3, 4) typu Simmera, pomiędzy którymi w korpusie dławicy (9) jest umieszczona smarownica (8).

47g

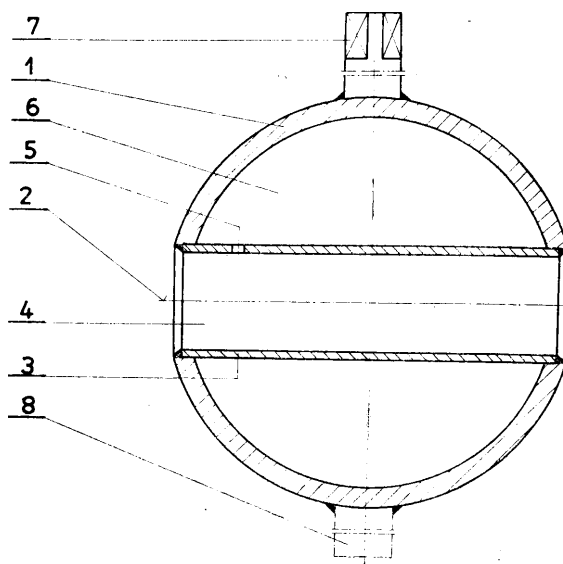
(P. 143892)

13.10.1970.

Bielska Fabryka Armatur „BEFA” Przedsiębiorstwo Państwowe Bielsko Biala (Stanisław J. Szela, Jan Kolber).

Zawieradło w zaworze kulowym, mające kształt wewnątrz pustej kuli lub jej części względnie podobnego elementu z otworami dla przepływu medium, wyposażone w czopy albo czop łożyskujący lub/ oraz służący do manipulowania zaworem, względnie/ oraz w otwór lub otwory, wycięcie lub wycięcia bądź spłaszczenie lub spłaszczenia albo w inny element względnie elementy dla rozłącznego lub nierozłącznego osadzenia bądź połączenia z zawieradłem takiego czo-

pa albo czopów, znamienne tym, że obrzeża otworów przepływowych (2) są połączone rurą (3), tworzącą kanał przepływowy dla medium płynącego przez zawór, a zarazem usztywniającą zawieradło.

47g¹

(P. 147648)

20.04.1971.

Pierwszeństwo: 23.04.1970 - Wielka Brytania

James Scott (Electronic Engineering) Limited, Glasgow, Wielka Brytania, (Dawid Charles Boath, Paul Mc/Neil Donachie, Thomas McPherson Glass).

Aparat wskazujący położenie zaworu, składający się z przetwornika impedancyjnego do kontroli położenia zaworu, znamienne tym, że posiada samosterny serwomotor (7), sterowany przetwornikiem (20) oraz wskaźnik (2, 3, 4) napędzany przez ten serwomotor.

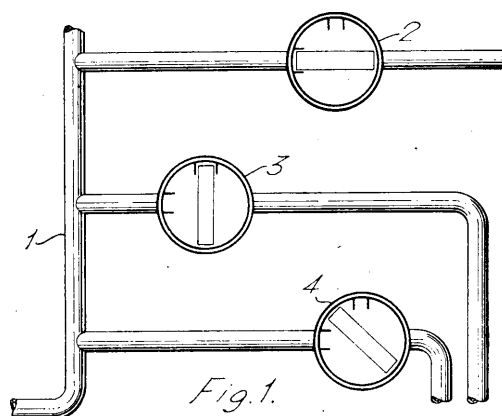

Fig.1.

47g¹

(P. 147989)

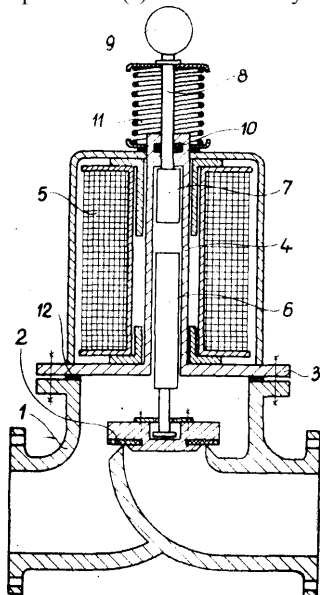
5.05.1971.

Pierwszeństwo: 7.05.1970 - Węgry

Orszagos Köolaj és Gázipari Tröszt Gáztechnikai Kutató és Vizsgáló Allomás, Budapest, Węgry, (Miklós Piskoty).

Zawór, zwłaszcza do ośrodków gazowych, który zamyka na skutek przerwania obwodu prądu cewki elektromagnesu, a otwiera tylko przez ręczne zadziałanie, gdy cewka elektromagnesu znajduje się pod napięciem znamienne tym, że zawór wyposażony jest

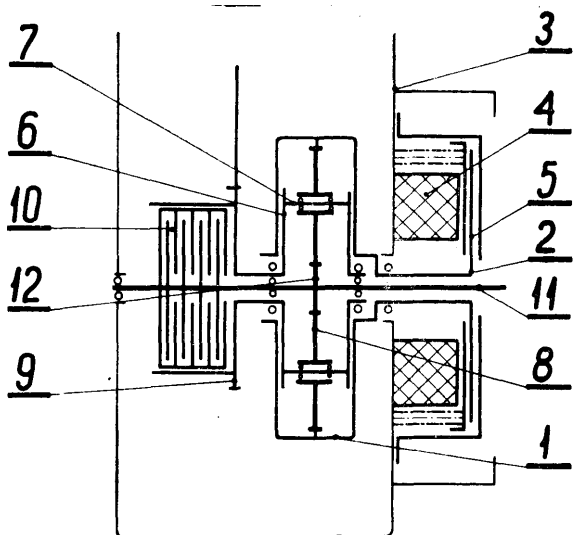
w dwudzielnym rdzeniu magnetycznym, którego obie części (6, 7) są przesuwne, przy czym dolna część (6) połączona jest z wykonaną z miękkiego materiału samocentrującą tarczą zaworu, a górna część (7) połączona jest z trzpieniem (8) uruchamianym ręcznie.

47h (P. 140147) 20.04.1970.

Centralny Ośrodek Konstrukcyjno-Badawczy Przemysłu Okrętowego, Gdańsk, (Henryk Trokiewicz).

Przekładnia obiegowa dwubiegowa w szczególności jako pierwszy stopień przekładni automatycznej wciągarki cumowniczej, znamienna tym, że stanowi ją koło zębate centralne (1) o zazębieniu wewnętrznym unieruchamiane hamulcem elektromagnetycznym (4) oraz jarzmo (6) stanowiące całość z kołem zębatym zdawczym (9) przekładni, sprzęgane przy pomocy sprężki elektromagnetycznej (10) z wałem napędowym (11) stanowiącym całość z kołem napędowym (12).

48a (P. 138268) 20.01.1970.

Pierwszeństwo: 21.01.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki Północnej

Durolith Corporation, Easton, USA, (Edward A. Casson, JR. Albro T. Gaul, Eugene L. Langlais Gerald Shalden, Eugene L. Vanaver).

Sposób elektrolitycznego nakładania warstwy ochronnej na powierzchni elementu metalowego stosowanego szczególnie do litografii lub podobnych celów, znamienny tym, że metalowy element kontaktu-

je się z elektrolitem, przy czym z tym samym elektrolitem kontaktuje się przewodzący elektrodę a ponadto elektrycznie łączy się metalowy element i przewodzącą elektrodę ze źródłem prądu stałego, w taki sposób, że metalowy element staje się anodą a przewodząca elektroda katodą, w celu elektrolitycznego uformowania na metalowym elemencie warstwy, w skład której wchodzi aniony elektrolitu, reagujące na powierzchni metalowego elementu.

48a (P. 138710) 9.02.1970.

Pierwszeństwo: 10.02.1969 - Wielka Brytania

Albright and Wilson Limited, Oldbury, Wielka Brytania (Derek Martin Lyde).

Wodny roztwór elektrolitu do niklowania, zawierający co najmniej jedną sól nikłową, co najmniej jeden związek acetylenowy i co najmniej jeden organiczny związek siarkowo-tlenowy, znamienny tym, że zawiera, w ilościach 0,1—1,0 g/l, mieszaninę związku -hydroksyacetylenowego, najlepiej 2-butyndiolu-1,4 i produktu kondensacji tlenku alkilenu ze związkiem -hydroksyacetylenowym, przy czym stosunek wagowy produktu kondensacji do związku a-hydroksyacetylenowego wynosi od 1,5 : 1 do 7 : 1, najlepiej od 2 : 1 do 5,5 : 1, oraz od 1,0 do 5,0 g/l sacharyny.

48a (P. 149555) 20.07.1971.

Pierwszeństwo: 22.07.1970 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Brian Alfred Ceoke).

Sposób zatężania kąpeli elektrolitycznej i równoczesnego pokrywania przedmiotów przez powlekanie elektrolityczne w kąpeli pokrywającej, która zawiera podstawową mieszaninę cieklą, zawierającą zjonizowany materiał pokrywający, jony przeciwnego znaku i ośrodek wodny, oraz równoczesnego pokrywania przewodzącego przedmiotu przez osadzanie elektrolityczne, znamienny tym, że przez mieszaninę, pomiędzy przedmiotem a przeciwelektrodą, przepuszcza się prąd elektryczny w celu osadzenia materiału pokrywającego na przedmiocie a mieszaninę podstawową wprowadza się do komory utworzonej przez dwie położone naprzeciw siebie przegrody z materiału nieprzepuszczalnego dla zjonizowanego materiału pokrywającego lecz przepuszczalnego dla jonów przeciwnego znaku, przy czym wymieniona komora jest usytuowana w kąpeli tak, że prąd elektryczny przepływa przez przegrody i przez komorę, przy czym składniki wprowadzonej mieszaniny, które gromadzą się w obszarze powierzchni przegrody oddziela się i usuwa z komory, a mieszaninę wzbogaconą w zjonizowany materiał pokrywający wprowadza się ponownie do mieszaniny podstawowej.

48a (P. 153843) 3.03.1972.

Pierwszeństwo: 5.03.1971 - Wielka Brytania

Albright and Wilson Limited, Birmingham, Wielka Brytania, (Derek Martin Lyde).

Wodny elektrolit do galwanicznego powlekania niklem, znamienny tym, że zawiera co najmniej 30 g/litr soli dwuwartościowego niklu, 0,1—250 milimoli/litr mieszaniny rozpuszczalnych w wodzie związków acetylenowych, zawierającej α -alkinol i produkt kondensacji α -alkinolu z tlenkiem alkilenu, przy czym stosunek wagowy α -alkinolu do produktu kondensacji wynosi 4 : 1 do 1 : 4, jak również 0,1—45 g/litr niesprężonego kwasu karboksylowego o wartości p Ka wynoszącej 3,0-5,0.

48a (P. 154539) 4.04.1972.

Pierwszeństwo: 5.04.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Bunker Romo Corporation Oak Brook, Illionis, USA, (Ralph James Howery).

Sposób galwanizacji metalu na plastycznej powierzchni, znamienny tym, że plastyk posiadający substan-

cję absorbującą wilgoć, która zostaje usunięta za pomocą odparowania przynajmniej przez część wchłoniętej wilgoci w celu utworzenia suchej powierzchni posiadającej powinowactwo chemiczne z wodą, przy czym dokonywane jest aktywowanie suchej powierzchni przy istnieniu wodnego aktywowanego medium w celu utworzenia czynnej powierzchni i elektrolitycznego pokrywania metalem na aktywowanej powierzchni.

48b (P. 138208) 16.01.1970.

Instytut Tele- i Radiotechniczny, Warszawa, (Jerzy Maksymilian Malinowski, Jerzy Wojciech Malinowski).

Parowalnik do wybuchowego naparowywania cienkich warstw cermetowych z granulek cermetowych, znamienne tym, że wykonany jest ręcznie z jednego prostokątnego paska blachy z materiału trudnotopliwego bez potrzeby spawania.

48b (P. 138279) 20.01.1970.

Zakłady Wytwórcze Sprzętu Teletechnicznego „Telfa”, Bydgoszcz, (Stefan Pokrasen, Stanisław Jarmoszuk, Bogusław Wawra).

Topnik w stanie płynnym do czyszczenia części po bielanych i lutowanych spoiwem ze stopów cyny z ołowiem znamienne tym, że zawiera 25—70% części wagowych alkoholu etylowego, 15—35% części wagowych terpentyny, 17—30% części wagowych kalafonii, 1,5—7,5% części wagowych chlorowodoru aniliny, 0,5—2,0% części wagowych oleju silikonowego o temperaturze wrzenia nie niższej niż 250°C.

48d (P. 138276) 20.01.1970.

Polska Akademia Nauk Instytut Chemii Organicznej Instytut Chemii Fizycznej, Warszawa, (Edward Grochowski, Wojciech Kulicki, Halina Oranowska, Witold Tomasiński).

Sposób otrzymywania inhibitora ochrony metali przed korozją przez kondensację kwasów tłuszczowych z etylenodwuaminą w obecności sześciometylenocetramidu według patentu Nr (P. 133641), znamienne tym, że etylenodwuaminę zastępuje się w całości lub części aminą o ogólnym wzorze $\text{NH}_2/\text{CH}_2\text{CH}_2\text{NH}/n \text{ CH}_2\text{CH}_2\text{NH}_2$, w którym n oznacza liczbę całkowitą, najkorzystniej liczbę o wartości 7-15.

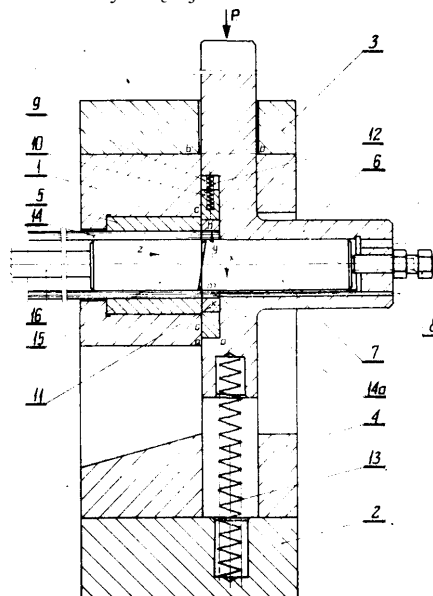
49c (P. 146392) 22.02.1971.

Centralne Biuro Konstrukcji Łożysk Toczących, Warszawa, (Aleksy Woroncow).

Sposób bezodpadowego cięcia rur znamienne tym, że uderowa siła tnąca (P), doprowadzona jest poprzez główny suwak (6) na ruchomy trzpień (7), który naciskając podczas cięcia na dolną część (m) obwodowej wewnętrznej powierzchni rury (14) przekazuje ten nacisk poprzez ucinany odcinek (14a) na ruchomą tuleję tnącą (11), która ścina pozostałą część przekroju rury.

Urządzenie do sposobu według zastrz. 1 składające się z korpusu, zamocowanego na podstawie i zespołu suwaka tnącego, zabezpieczonego pokrywą boczną, oraz z dwóch par narzędzi tnących, z których każda para składa się z trzpienia włożonego do otworu rury oraz z tulei obejmującej rurę, przy czym jedna para narzędzi jest nieruchoma, a druga ruchoma. Znamienne tym, że w suwaku głównym (6) z umocowanym w nim trzpieniem (7), znajduje się wybranie (9), w którym osadzony jest pomocniczy suwak (10) z umocowaną w nim tnącą tuleją (11), przy czym suwak ten ma możliwość wykonywania niezależnych ruchów

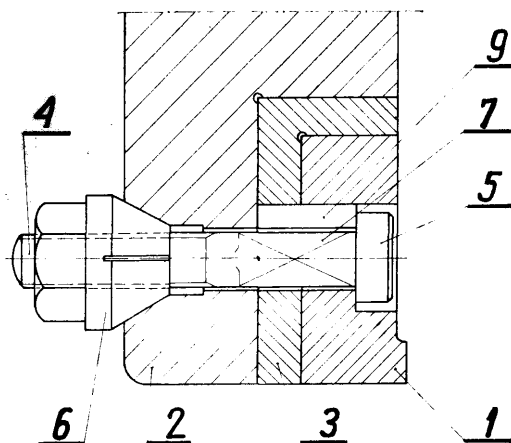
wzdłużnych, których kierunek jest zgodny z kierunkiem działania siły tnącej.

49c (P. 147152) 26.03.1971.

Huta „Zygmunt”, Bytom, (Stanisław Moczulski).

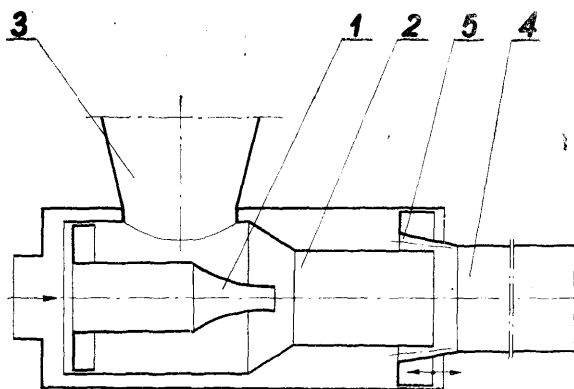
Złącze szybkomocujące, zwłaszcza noże w nożycach hutniczych przeznaczonych do cięcia wyrobów walcowanych, znamienne tym, że nóż (1) mocowany jest za pośrednictwem belki nożowej (3) przy pomocy co najmniej jednej znanej śruby (4) zaopatrzonej w łeb (5) i nakrętkę (6) oraz mającej na części swej długości szyjkę (7), korzystnie o kształcie nieokrągłym przechodzącą przez odpowiadający jej kształtem przelotowy otwór (8) noża (1), przy czym otwór (8) połączony jest z przelotowym otworem (9) korzystnie o kształcie okrągłym, którego średnica jest większa od średnicy łba (5) śruby (4).

50c (P. 148009) 6.05.1971.

Politechnika Częstochowska, Częstochowa, (Ludwik Pastucha, Roman Wolański, Eugeniusz Mielczarek, Jan Gardoliński).

Urządzenie do rozpędzania materiału ziarnistego w młynie strumieniowym, posiadające dysze gazu roboczego i rury rozpędowe, znamienne tym, że ma co najmniej dwie dysze (1, 5) umieszczone w rurach rozpędowych (2, 4) na drodze strumienia ziarna materiału.

50c

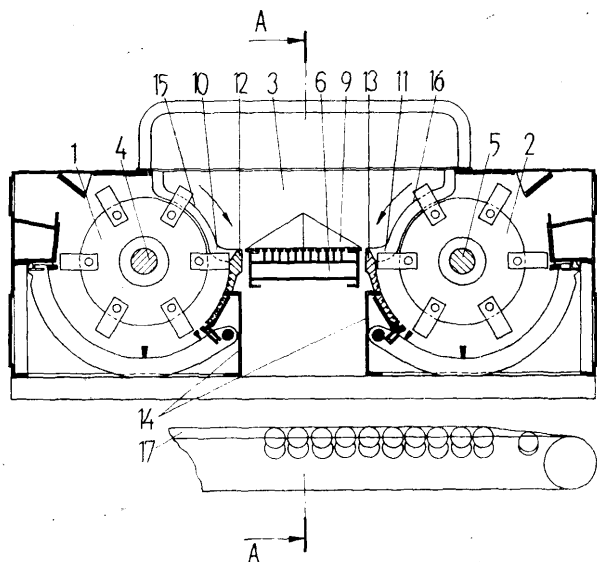
(P. 150769)

28.09.1971.

Pierwszeństwo: U 0.1970 - NRD

VEB Schwermaschinenbau Kombinat „Ernst Thälmann“, Magdeburg, NRD.

Urządzenie do doprowadzania materiału w kawałkach do podwójnej kruszarki młotkowej przy przenośnych kruszarkach, znamienne tym, że ma podajnik wibracyjny (6) wchodzący do komory zasypowej (3) podwójnej kruszarki młotkowej w jej osi i równoległe do wirników (1, 2).

53c

(P. 154501)

31.03.1972

Pierwszeństwo: 2.04.1971 - Dania

Slagteriernes Forskningsinstitut, Roskilde, Dania, (Gen-Lange Bolund Jensen, Per Julius Leth Molier, Anna Birthe Mortensen).

Sposób rozmrażania głęboko zamrożonych wyrobów mięsnych, w którym wyroby mięsne ogrzewa się w zamkniętej przestrzeni za pomocą podgrzanego cyrkulującego powietrza, znamienne tym, że w pierwszej fazie rozmrażania stosuje się powietrze podgrzane do temperatury wyższej od 35°C a niższej od 60°C o dużej wilgotności względnej, korzystnie zbliżonej do 100%, przy czym gdy powierzchnia wyrobów mięsnych osiągnie temperaturę 30 do 35°C przerywa się pierwszą fazę rozmrażania mięsa i poddaje się je w drugiej fazie rozmrażania, następującej bezpośrednio po pierwszej, działaniu wilgotnego powietrza cyrkulującego o temperaturze między 7° a 13°C, przy czym drugą fazę rozmrażania przerywa się w chwili, gdy

doprowadzi się do mięsa dostateczną ilość ciepła do osiągnięcia końcowej jego temperatury korzystnie między 5 a 10°C po wyrównaniu się temperatury w mięsie bez dalszego doprowadzania ciepła.

53i

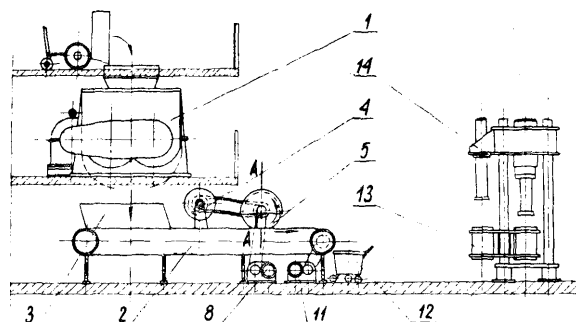
(P. 140780)

21.05.1970.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Przemysłu Spożywczego „Spomasz”, Warszawa, (Jerzy Fabiszewicz, Henryk Brett, Eugeniusz Karczmarczyk).

Sposób dzielenia substancji o konsystencji włókniasto-ciastowatej, zwłaszcza masy kolagenowej powstałej z dwójny skór zwierzęcych znamienne tym, że dzieloną masę poddaje się rozwałcowaniu w ruchu do postaci warstwy, z zachowaniem jej podobnej grubości i szerokości a następnie w tej samej operacji, poddaje się ją rozdzieleniu na części, wzdłuż długości warstwy, wirującymi elementami tarczowymi, przy czym szybkość obrotowa tych elementów tarczowych, jest większa od szybkości wzdłużnego przesuwania się masy na przenośniku lub stole obrotowym.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że składa się z prostoliniowego przenośnika taśmowego (2) wyposażonego w ciężki bęben formujący (4) oraz w zespół tarczowych elementów rozdzielających (5) przy czym przenośnik (2) ma wyprofilowane płytki, w które zagłębione są części obwodu tarczowych elementów rozdzielających (5).

53i

(P. 150627)

22.09.1971.

Pierwszeństwo: 23.09.1970 - Wielka Brytania

Société des Produits Nestlé S.A., Vevey, Szwajcaria, (Rupert Josef Gasser, Lienhard Bodo Huster).

Sposób wyodrębniania białka zwierzęcego z materiału rybiego znamienne tym, że rybę ogrzewa się z alkaliem w środowisku wodnym w temperaturze 90—120°C w ciągu nie więcej niż pięciu minut, przy czym stężenie ługu w środowisku wynosi 0,02—0,5N podczas którego znaczna część białka ryby ulega rozpuszczeniu, doprowadza się pH środowiska do wartości około 7—10, usuwa ze środowiska nierozpuszczalny osad, a następnie usuwa się lipidy za pomocą ekstrakcji ciecz-ciecz rozpuszczalnikiem rozpuszczającym lipidy i odzyskuje białko z roztworu.

35d

(P. 138687)

9.02.1970.

Pierwszeństwo: 17.02.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki

Clupak, Inc., Nowy York, Stany Zjednoczone Ameryki, (Fred H. Frenler).

Urządzenie do wyrobu rozciągliwego papieru, sterujące kierunkiem mechanicznego zagęszczania papieru i podobnych taśm włóknistych, w celu nadania im izotropowej rozciągliwości, składające się z cylin-

drycznych walców o twardych powierzchniach, elementu o powierzchni elastomerycznej, elementów w których osadzony jest element o powierzchni elastomerycznej tak, że jego elastomeryczna powierzchnia tworzy z powierzchnią walca strefę nacisku a powierzchnia tego elementu dostosowana jest do ruchu z prędkością, nieco mniejszą od prędkości powierzchni twardego walca, przy czym, celem tego ruchu jest przesuwanie i zagęszczanie taśmy, znamienne tym, że w elastomerycznej powierzchni wymienionego elementu znajduje się duża ilość konstrukcyjnych części składowych jednakowo ułożonych w ten sposób, że gdy element o powierzchni elastomerycznej znajduje się w strefie nacisku, te części składowe ułożone są pod skośnym kątem w stosunku do przynajmniej jednej z głównych osi nacisku, przez co występuje maksymalne wydłużenie powierzchni elastomerycznej w kierunku skośnym do osi walca o twardej powierzchni i wzdłuż powierzchni elastomerycznej.

55d

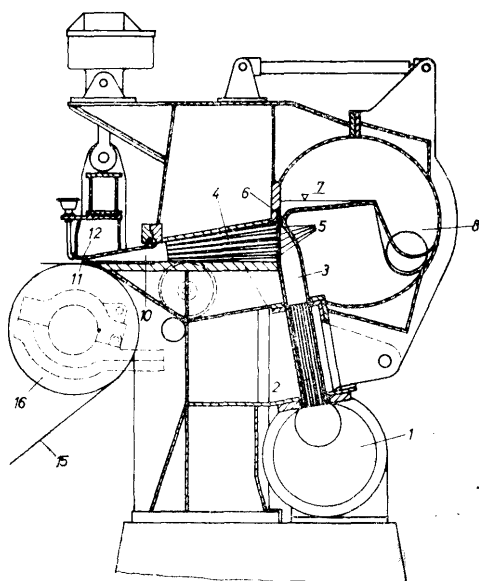
(F. 149863)

5.08.1971.

Pierwszeństwo: 7.08.1970 - NRF

J.M. Voith GmbH, Heidenheim, NRF (Karl Wolf, Dieter Egelhof).

Urządzenie podające materiał do maszyny papierowej wyposażone w rozdzielacz rurowy złożony z rury wlotowej usytuowanej poprzecznie do kierunku wzdłużnego maszyny, z przyłączonej poprzecznie do tej rury wlotowej wiązki rur rozdzielających z podłączonego dalej za wiązką rur centralnego kanału przepływowego rozciągającego się na całej szerokości maszyny, oraz z podłączonej do tego kanału wiązki rurek drobnego rozdzielania skierowanych ku szczelinie wylotowej urządzenia podającego materiał, znamienne tym, że rury rozdzielające (2), w widoku z boku są do siebie zbieżne, posiadają na swych wylotach wielokątne przekroje, z którymi sąsiednie rury stykają się ze sobą w ten sposób, że wypełniają one swą ogólną powierzchnią przekroju cały przekrój kanału centralnego w płaszczyźnie ujść rur, oraz że dwie ściany ograniczające kanał centralny stanowią przedłużenie ramion kąta zbieżności rur rozdzielających (2).

57e

(P. 149589)

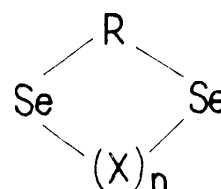
23.07.191

Pierwszeństwo: 30.07.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Xerox Corporation, Rochester, Stany Zjednoczone Ameryki, (Wolfgang H.H. Gunther).

Płyta elektrofotograficzna znamienna tym, że składa się z podłoża, będącego przewodnikiem elektrycz-

ności, które pokryte jest warstwą pośrednią zawierającą związek o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza dwuwartościową grupę hydrokarbylenową o 5-50 atomach węgla lub dwuwartościowy rodnik heterocykliczny, alicykliczny albo aromatyczny o 3-50 atomach węgla, η oznacza dodatnią liczbę całkowitą, a X oznacza grupę $-\text{Se}-\text{R}-\text{Se}-$, w której R ma wyżej podane znaczenie, albo związek zawierający powtarzające się jednostki $-\text{Se}-\text{A}-\text{Se}-$, w której A oznacza dwuwartościowy rodnik alkilenowy o 0-50 atomach węgla, dwuwartościowy rodnik aromatyczny o 6-50 atomach węgla lub rodnik heterocykliczny lub związek zawierający powtarzające się jednostki o wzorze 2, w którym B oznacza dwuwartościowy rodnik hydrokarbylenowy lub dwuwartościowy rodnik heterocykliczny, a oznacza liczbę całkowitą nie mniejszą niż 3, b oznacza liczbę całkowitą większą niż 1, przy czym warstwa pośrednia powleczone jest warstwą z materiału fotoprzewodzącego.

Wzór 1

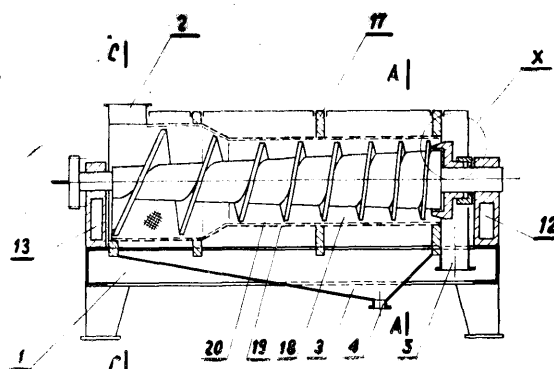
58a

(P. 138706)

9.02.1970.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Urzędów Chemicznych, Kraków, Polska (Zygmunt Bojan, Mieczysław Wróblewski).

Dwuślimakowa prasa do wyżymania materiałów mokrych, zwłaszcza produktów rolnych, włóknistych, masy drzewnej, mączki rybnej i pasz zwierzęcych, składająca się z korpusu wspartego na konstrukcji nośnej, posiadającego króciec wlotowy, komorę zbiorczą z króćcem odpływowym dla cieczy i króćcem dla odbioru wyżętego materiału, dwóch ślimaków o zmiennym skoku nawiniętych na rdzenie, wspartych końcowymi czopami na łożyskach i napędzanych silnikiem elektrycznym za pośrednictwem dowolnej przekładni, posiadająca kosz osłaniający ślimaki z sit nośnego i cienkiego, przytwierdzony do żeber korpusu, znamienna tym, że ślimaki (6) i (7) mają na obwodzie żłobienia (14), natomiast nad koszem (18) z sit (19) i (20), osłaniającym ślimaki (6) i (7) ma rurę perforowaną (43) ułożoną poziomo lub z pochylem, podczas gdy po stronie wylotowej nad króćcem (5) ma przesuwne osiowo tarcze regulacyjne (21) nasunięte na końce rdzeni (8) i (9) i na czopy (10) oraz przytwierdzone do tych czopów kaptury (22) z kanałami wylotowymi (23), przy czym pomiędzy tarczami regulacyjnymi (21) a kapturami (22) są utworzone komory olejowe (24).

59a

(P. 138628)

5.02.1970.

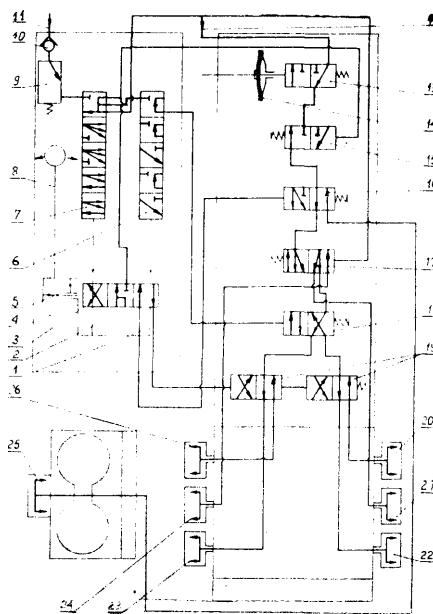
Pierwszeństwo: 7.02.1969 - Wielka Brytania

International Combustion (Holdings) Limited, Londyn, Wielka Brytania (Peter Frederick Hufton).

Urządzenie do przemieszczania płynów znamienne tym, że zawiera jeden lub więcej kanałów przepływowych, z których każdy ma przynajmniej jedną ściankę, którą stanowi giętka przepona oraz zawiera wiele elementów, umieszczonych wzdłuż przepony w pewnych odstępach, pobudzanych do wykonywania ruchów w ustalonej kolejności w taki sposób, że powodowane tym ruchy każdej z przepon tworzą przebiegającą wzdłużnie falę poprzeczną.

Sposób przemieszczania płynów, znamienno tym, że płyn wprowadza się do kanału, mającego co najmniej jedną ściankę giętą, na którą wywierane są zmieniające się cyklicznie siły tak, że powoduje się w niej powstanie poprzecznej fali bieżącej, przez co płyn przemieszcza się przez kanał w kierunku ruchu fali, przy czym energię kinetyczną, magazynowaną przez giętą ściankę wykorzystuje się do rozprzeczania przekazywanej jej energii dla zmniejszenia do minimum wahań wartości energii oddawanej do płynu na długości ścianek w kierunku jego przemieszczania.

wej, przy pomocy jednej dźwigni ręcznej, znamienne tym, że zastosowano w nim specjalnie ukształtowane suwaki (3), (6) i (7) połączone przegubowo z dźwignią ręczną (8) rozdzielającą w odpowiedni sposób medium sterujące, oraz połączenie szeregowo zaworu odcinającego (13) i rozdzielaczy (15) + (19) z dwupołożeniowymi suwakami, rozdzielającymi przepływ medium roboczego do odpowiednich mechanizmów, przy czym sterowanie zaworu odcinającego (13) połączone jest bezpośrednio z układem hamulcowym, a sterowanie rozdzielaczy (15) + (19) realizowane jest przy pomocy dźwigni ręcznej (8) i za pośrednictwem suwaków (3), (6) i (7).

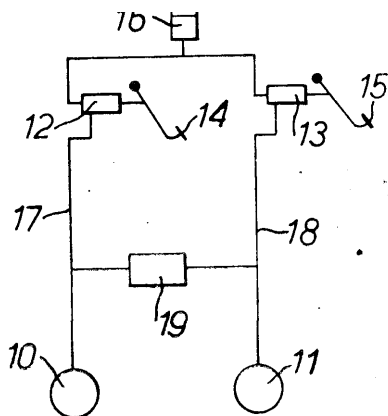
63c

(P. 139593)

25.03.1970.

Girling Limited, Birmingham, Wielka Brytania, (Gordon Haswell Moyes).

Zawór kompensacyjny hydraulicznego układu hamulcowego pojazdów mechanicznych zwłaszcza ciągników rolniczych, w których płyn hydrauliczny przetłaczany jest do cylindrków hamulcowych w kołach po przeciwnych stronach pojazdu przez oddzielne pompy hamulcowe, uruchamiane oddzielnymi pedałami, zawierający cylinder, w którym umieszczony jest tłok na którego przeciwnych powierzchniach działa ciśnienie występujące w hamulcach po przeciwnych stronach pojazdu, przy czym tłok ten przesuwany osiowo w cylindrze w wyniku większego ciśnienia na jednej jego powierzchni w celu przetłoczenia płynu z zaworu po drugiej stronie tłoka, dzięki czemu do cylindrków hamulcowych po obu stronach pojazdu przetłaczany jest płyn w równych objętościach podczas naciskania obu pedałów hamulcowych równocześnie, znamienne tym, że tłok (26), (48) w cylindrze (23), (49) ustalony jest w środkowym położeniu za pomocą dwóch przeciwnych sprężyn (32) (33), (54) (56) utrzymujących ten tłok docisnięty do podkładki ustalającej (31) (53).

63c

(P. 146522)

27.02.1971.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Urzędów Budowlanych, Warszawa, (Andrzej Sadowski).

Układ sterowania hydraulicznego wielu mechanizmów, na przykład sprzęgieł w skrzyni przekładniowej,

63c

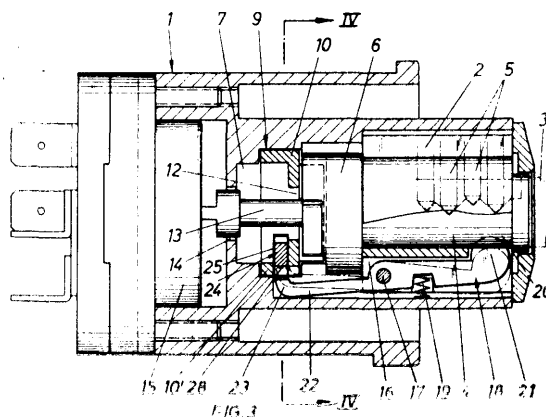
(P. 147296)

1.04.1971.

Pierwszeństwo: 10.06.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Josef Voss KG, Köln, NRF, (Heinz Wolter).

Zamek kierownicy, przeznaczony zwłaszcza dla pojazdów mechanicznych, wyposażony w wałek zamykający, który blokuje wał kierownicy zabezpieczając go przed obrotem, za pomocą zasuwki wchodzącej na zasadzie siłowego połączenia w położenie zamykania pod wpływem działania sprężyny, i który zabezpiecza mechanizm kierowniczy przed niezamierzonym zablokowaniem przez zasuwkę dzięki usytuowaniu w obudowie zamka sztywnemu, dźwigniowemu zatrzaskowi, którego zakończenie wchodzi w położeniu otwarcia zasuwki pod wpływem działania sprężyny, przy czym zatrzask daje się odsuwać za pomocą klucza poruszającego zastawkę zamka w taki sposób, że odciągnięcie

zatrasku następuje dopiero po całkowitym lub prawie całkowitym wyciągnięciu klucza z zamka, znamienne tym, że poruszający się obrotowo na stałym czopie (17) zatrask (18) w swoim położeniu blokowania jest zazębiony z przesuwą zapadką (24) lub (50) jęczyzka (10) lub (43') zasuwy.

63c

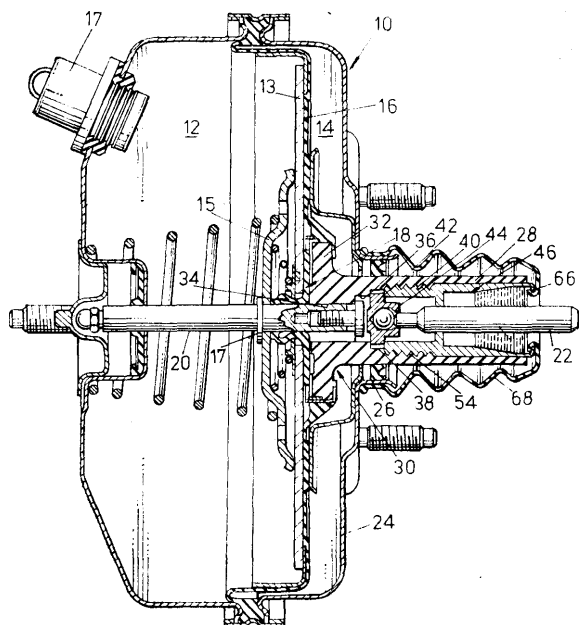
(P. 147446)

9.04.1971.

Pierwszeństwo: 11.04.1970 - Wielka Brytania

Girling Limited, Wielka Brytania, (Dennis Francis Harvey).

Mechanizm wspomagający układu hamulcowego pojazdów mechanicznych składający się z obudowy, rozdzielonej wzdłużnie na dwie komory z płynem za pomocą przepony elastycznej, przy czym jedna komora jest dostosowana do stałego połączenia do źródła próżni, a druga komora łączalna jest selekcyjnie za pomocą urządzeń zaworowych, zawierających przesuwany wzdłużnie człon gniazda zaworu, albo do wspomnianej pierwszej komory albo do atmosfery, znamienne tym, że urządzenia zaworowe uruchamiane są przez zespół popychający (22), (42), (44), który umieszczony jest nieruchomo względem członu (30) gniazda zaworu za pomocą elementu samozaciskającego (46).

63c

(P. 147452)

9.04.1971.

Polska Akademia Nauk Ośrodek d/s Ochrony Patentowej i Wykorzystania Badań Naukowych PAN. Warszawa. (Andrzej Korbień. Jacek Miłobędzki).

Sposób przeciwdziałania zamgleniu i oszronieniu szyb okiennych, zwłaszcza w pojazdach mechanicznych, znamienne tym, że na powierzchnię szyby nanosi się warstwy z tworzywa posiadające właściwość oporowego przewodzenia prądu elektrycznego, które podłącza się do źródła zasilania tworząc nagrzewający obwód elektryczny.

63c

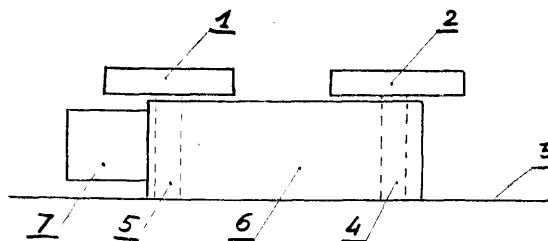
(P. 147707)

22.04.1971.

Wyższa Szkoła Inżynierska im. J.J. Śniadeckich, Bydgoszcz, (Tadeusz Wysocki, Eugeniusz Waliszko).

Urządzenie zabezpieczające pojazd mechaniczny przed kradzieżą znamienne tym, że składa się z obej-

my (6) najlepiej w kształcie litery U, posiadającej dwa występy (8), która jest umieszczona na sworzniach pedałów lub dźwigniach pedałów sprzęgła, hamulca i akceleratora, a zamknięta jest zamkiem (7) umieszczonym w wystęпах (8).

63c

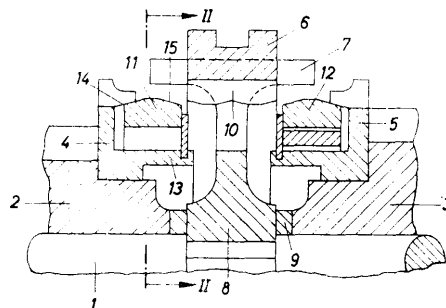
(P. 147725)

23.04.1971.

Pierwszeństwo: 25.04.1970 - NRF

Dr-Ing. b.c. F. Porsche KG, Stuttgart, NRF.

Urządzenie biegu synchronicznego dla przekładni zmianowych prędkości, zwłaszcza przekładni samochodowych, mające rozciętą, sprężynującą pierścień synchroniczny, który w stanie rozprężonym ma kształt owalny, przy czym jego większy wymiar wchodzi do płaszczyzny położonej prostopadle do płaszczyzny końcówek pierścienia, znamienne tym, że obszary (A, B) pierścienia po obu stronach płaszczyzny (X—X) przechodzącej przez końcówki (16, 17) pierścienia (11) synchronicznego mają różne średnice (b, b').

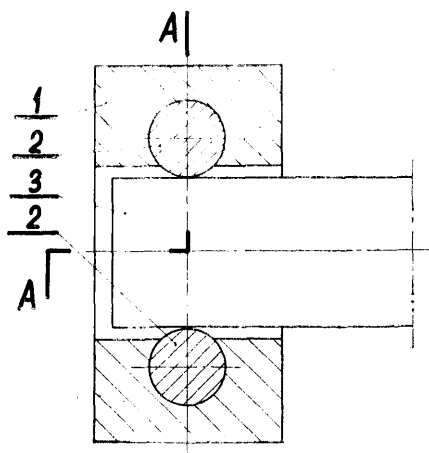
63c

(P. 148039)

10.05.1971.

„POLMO” Ośrodek Konstrukcyjno-Badawczy Przemysłu Motoryzacyjnego, Warszawa, (Andrzej Kuźlik).

Gniazdo mocujące drążek skrętny, składający się z kilku płaskowników o przekroju prostokątnym, zwłaszcza w zawieszeniach kół pojazdów mechanicznych,

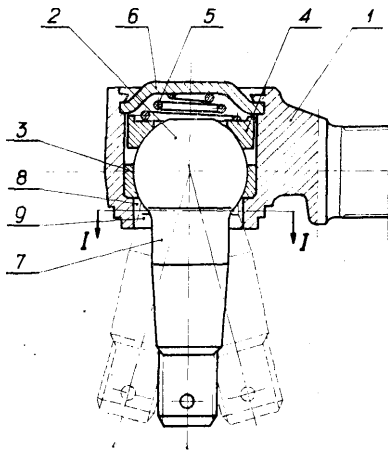

znamiennie tym, że powierzchnie oporowe dla płaskowników drążka (3) stanowią dwa sworznie (2), których powierzchnie walcowe stykają się z krótszymi krawędziami płaskowników drążka skrętnego (3).

63c (P. 148145) 13.05.1971.

Zakłady Mechaniczne „Ursus”, Ursus, (Wacław Bolimowski, Jan Pytlewicz).

Przegub kulowy do **połączenia** drążków, zwłaszcza drążków kierowniczych w pojazdach mechanicznych, znamiennie tym, że w korpusie (1) znajduje się otwór (9) podłużnego kształtu, przez który przechodzi trzonek (7) sworznia kulowego (2).

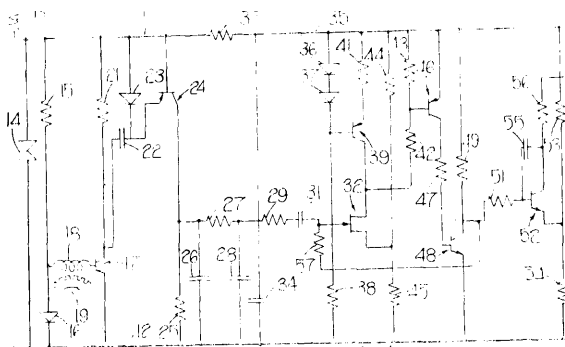

63c (P. 148147) 13.05.1971.

Pierwszeństwo: 14.05.1970 - Wielka Brytania

Joseph Lucas (Industries) Limited, Birmingham, Wielka Brytania, (Lancelot Phenix).

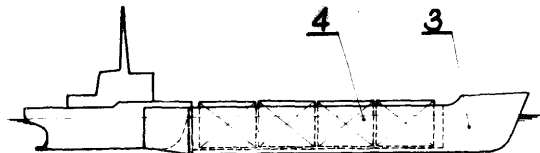
Układ hamulcowy pojazdów mechanicznych, znamiennie tym, że zawiera urządzenia kontrolne połączone z kołami pojazdu i działające niezależnie jedno od drugiego, przy czym każde urządzenie zawiera środki do wytwarzania impulsów elektrycznych, odzwierciedlające kątową prędkość połączonego z nim koła pojazdu, obwód różnicujący, do którego impulsy te są doprowadzane, przy czym obwód ten wytwarza impulsy odzwierciedlające prędkość zmiany kątowej prędkości koła, środki do powodowania zmniejszania siły hamowania koła gdy wspomniane impulsy wyjściowe obwodu różnicującego osiągną założoną wartość, kondensator sumujący do którego doprowadzane są impulsy wyjściowe obwodu różnicującego w wyniku czego kondensator ten ładowany jest do wartości odzwierciedlającej utratę prędkości koła oraz środki do ponownego włączania hamulca gdy napięcie na biegunach tego kondensatora jest równe napięciu gdy nastąpiło zmniejszenie siły hamowania.

65a (P. 147722) 23.04.1971.

Biuro Projektów i Studiów Taboru Rzecznego, Wrocław, (Andrzej Żylicz, Zbigniew Kuszewski).

Morska pchana barka barkowiec do przewozu barek zwykłych **lub** pojemnikowych, uformowanych w zestaw przystosowany do eksploatacji po wodach głębokich, znamiennie tym, że jego kadłub (1) w części od skrajnika dziobowego do rufy jest otwarty od dna i od rufy, przy czym konstrukcja osłon burtowych jest typu wypornościowego.

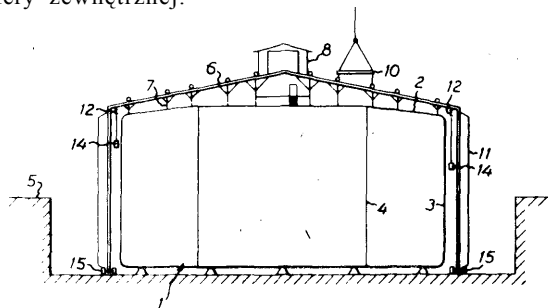

65a (P. 147301) 28.04.1971.

Pierwszeństwo: 16.06.1970 - Szwecja

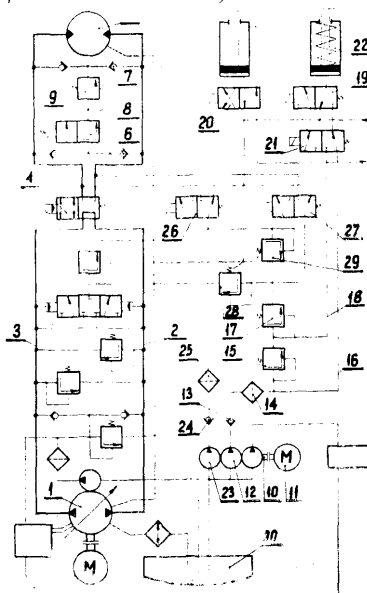
Svenska Alucrom AB, Linköping, Szwecja.

Sposób obróbki kadłuba statku jak piaskowania, czyszczenia, malowania i podobnych czynności niezależnie od pogody i bez kolizji z innymi czynnościami obróbki kadłuba, znamiennie tym, że na pokładzie kadłuba statku układa się elementy dachowe, wzdłuż boków kadłuba rozmieszcza się elementy ścienne, na których znajdują się szyny dźwigowe podtrzymujące platformy robocze opuszczane, podnoszone i przesuwane wzdłuż boków kadłuba, oraz końcowe elementy ścienne montowane pomiędzy pokładem lub bokami statku a elementami dachowymi lub ściennymi, przy czym elementy dachowe, ścienne i elementy ścian końcowych tworzą ogrzewane pomieszczenia, oddzielone od atmosfery zewnętrznej.

65a (P. 149068) 26.06.1971.

Centrum Techniki Okrętowej, Gdańsk, Polska (Ireneusz Raś, Michał Andersohn).

Hydrauliczny układ napędowy wciągarki cumowniczej, zwłaszcza z przystawką kotwiczną, z automatyczną regulacją uciagu, znamienny tym, że ma główną pompę (1) tworzącą układ zamknięty ze sterowanym rozdzielaczem (4), zespołem przelewowych zaworów (8) i (9), wielosekcyjną pompą (10) z sekcją (23) pracy automatycznej, z co najmniej dwoma sterowanymi rozdzielaczami (26).

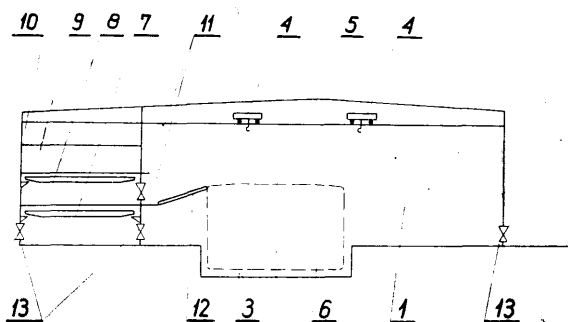
65b

(P. 147196)

29.03.1971.

Politechnika Gdańska, Instytut Okrętowy, Gdańsk, (Jerzy Doerffer).

Urządzenie do budowy statków, znamiennie tym, że składa się z hali montażu kadłubów (1), podwyższonej w rejonie przyległym do akwenu wodnego oraz z przybudówki (2) jedno lub wielonawowej, przy czym wewnątrz hali montażu kadłubów (1) znajduje się suchy dok (3) względnie pochylnia, a wewnątrz przybudówki (2) usytuowane są kolejno warsztaty ciężkiego wyposażenia (7) na przyziemiu, warsztaty lekkiego wyposażenia (8) na pierwszym piętrze, magazyny elementów wyposażeniowych (9) na drugim piętrze i pomieszczenia ogólnosanitarne (10) na trzecim piętrze.

65j

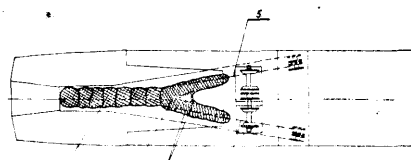
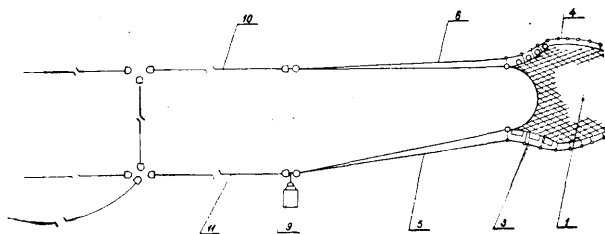
(P. 147735)

23.04.1971.

Morski Instytut Rybacki, Gdynia, (Tadeusz Sekudowicz).

Sposób wydawania włoka, polegający na ściąganiu worka z pokładu do wody, na luzowaniu wodzy, podniesieniu wodzy na rolki, rozjechaniu rolek, zapięciu szelek, luzowaniu lin trałowych aż do zwolnienia obciążenia, wpięciu rozpornic w układ, wybraniu lin trałowych i odpięciu rozpornic z podwieszeń na bramie oraz wydaniu zestawu trałowego na głębokość trałowania, znamiennie tym, że ściąganie worka (7) włoka (1) do wody następuje przy jednoczesnym luzowaniu ściągaczy (5 i 6), przewleczonych przez pierścienie (2) zamocowane do wzdłużnych lin (3 i 4) włoka (1), aż do pełnego przejęcia oporów włoka (1) przez wodę (10) i (11) a następnie - przepinaniu ściągaczy (5, 6) od wciągarki pomocniczej do wodzy (10 i 11).

Włók do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamiennie tym, że wyposażony jest dodatkowo w pierścienie (2), przymocowane do wzdłużnych lin (3 i 4) konwencjonalnego uzbrojenia włoka (1), po zewnętrznej jego stronie, przez które to pierścienie (2) przewleczzone są ściągacze (5, 6) zamocowane do worka (7) w około jednej trzeciej jego długości licząc od końca, drugimi zaś końcami zamocowane za pomocą ogniw (8 i 9) do wodzy (10 i 11).

65j

(P. 147736)

23.04.1971.

Morski Instytut Rybacki, Gdynia, (Tadeusz Sekudowicz).

Sposób wybierania włoka z toni wodnej, polegający na wybieraniu wodzy, zrzucaniu ich na pochylnię, wyciąganiu końców wodzy i skrzydeł włoka na pokład oraz wyciągnięciu worka na pokład, znamiennie tym, że przepina się ściągacze i następnie stopniowo składa się wyciągany włók do tyłu na worku włoka (w harmonijkę).

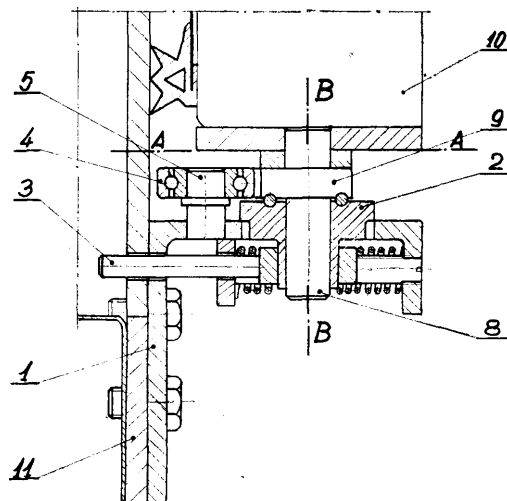
68c

(P. 148020)

7.05.1971.

Zakłady Produkcji Urządzeń Chłodniczych i Handlowych, Bochnia, (Marian Mitera).

Mechanizm zawiasowy do drzwi szaf chłodniczych znamiennie tym, że na wsporniku (1) zamocowanym na ramie drzwiowej (11) w podłużnym gnieździe prowadnicy (3) osadzone jest przesuwne łożysko (2) obrotowego czopa (8), mocowanego do drzwi (10), wyposażonego w krzywkę (9), której garbek podczas otwierania odsuwa drzwi (10) od ramy (11) i sprężyny spiralne (6) dociskające drzwi w stanie zamkniętym.

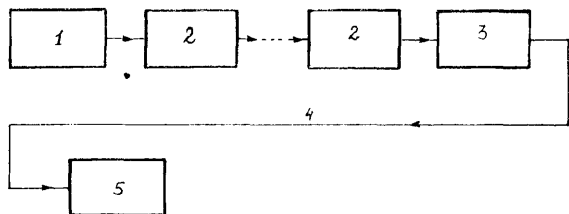
74a

(P. 147795)

27.04.1971.

Zakład Doświadczalny Elektronicznej Aparatury Pomiarowej „Eureka” przy Zjednoczonych Zakładach Elektronicznej Aparatury Pomiarowej „Elpo”, Warszawa, (Zdzisław Szymański, Jan Gdak, Stanisław Mażarski, Jan Strzałkowski).

Sygnalizator przekraczania wieloodecinkowej linii dozoru pracujący na zasadzie przesyłania wiązki promieni fal elektromagnetycznych, znamiennie tym, że jest zbudowany z generatora (1) sygnału początkowego o zadanej częstotliwości, połączonego łańcuchowo z dowolną liczbą nadawczo-odbiorczych łącz (2), z liniowym wzmacniaczem (3) z przesyłową linią 4 i z alarmową centralą (5), przy czym przerwanie wiązki promieni fal elektromagnetycznych któregośkolwiek łącz (2) jest sygnalizowane sygnałem o charakterystycznej częstotliwości, wysłanym z tego łącza (2) poprzez następne łącza (2) za pomocą przesyłowej linii (4) do alarmowej centrali (5).

76b

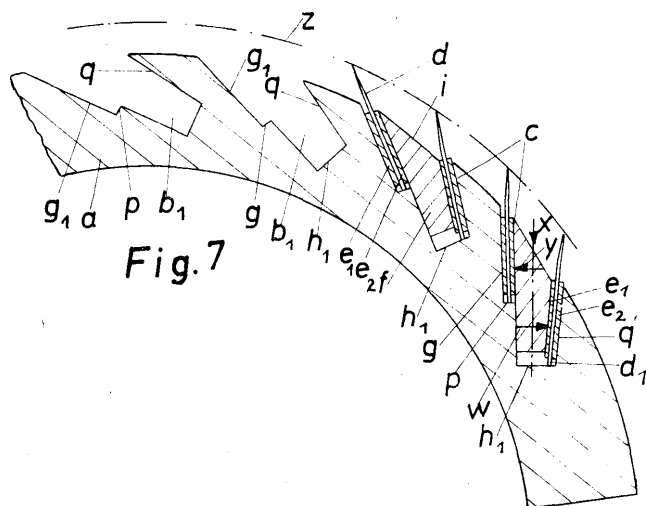
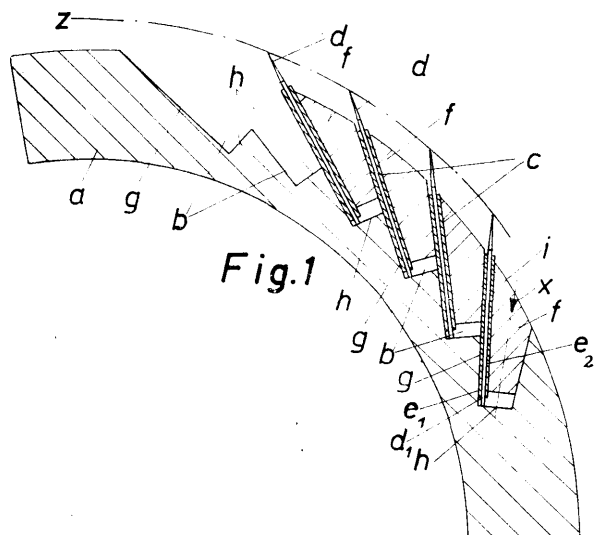
(P. 138627)

5.02.1970.

Pierwszeństwo: 8.02.1969, 17.01.1970 - Niemiecka
Republika Federalna

Staedtler i Uhl. Schwabach, NRF (Josef Egerer).

Plaszcz grzebienia kolistego czesarki, składający się z segmentów nośnych, na których osadzone są obsady igieł czesarki, znamienny tym, że każdy segment nośny (a) posiada powierzchnie oporowe (g, g₁, q) dla obdas (c) igieł (d) tak usytuowane, że obsady (c) mogą być zamocowane na segmencie nośnym (a) przez ich zaciśnięcie między wymienionymi powierzchniami oporowymi, a dającymi się zamocować z drugiej strony obsad (c) listwami zaciskowymi (f).

77a

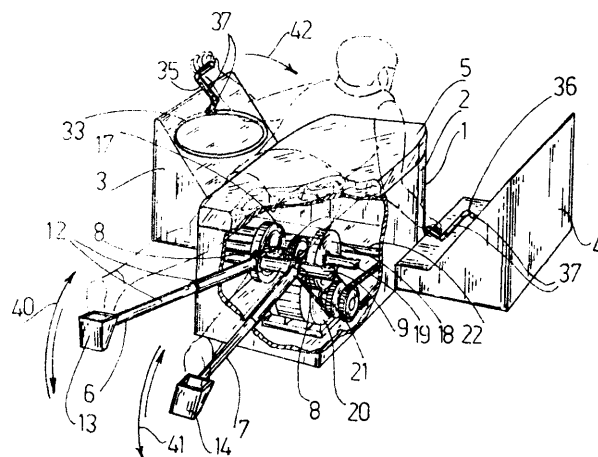
(P. 150751)

27.09.1971.

Pierwszeństwo: 30.09.1970 - Włochy

Marchignoni Albano, Bolonia, Włochy (Marchignoni Albano).

Urządzenie do ćwiczeń fizycznych kończyn, zwłaszcza do nauki pływania, znamienny tym, że ma korpus (1) zawierający środkową podstawę (2) i dwie połączone z nią podstawy boczne (3, 4) umieszczone przy podstawie środkowej (2) naprzeciw siebie, w którym jest umieszczona pierwsza para mechanicznie napędzanych zespołów podtrzymywanych w tylnej ich części przez podstawę środkową, oraz druga para mechanicznie napędzanych zespołów połączonych z podstawami bocznymi, przy czym obie pary napędzanych mechanicznie zespołów, zawierają uchwyty (14, 38) dla umieszczenia na nich kończyn dolnych i górnych osoby ćwiczącej.

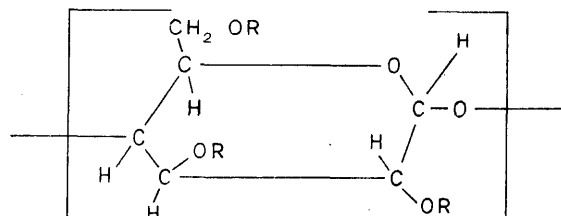
79c

(P. 149746)

29.07.1971.

Celanese Corporation, Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki, (Charles Herbert Keith, Hubert Bradley Ju).

Sposób wytwarzania mieszanek do palenia, znamienny tym, że do rekonstruowanych tytoniów i środków tytonio-zastępczych produkowanych metodą suchą dodaje się do 50% stałej, pierwszorzędowej aminy zbudowanej całkowicie z atomów węgla, wodoru, i azotu i tlenu oraz posiadającej takie ciśnienie par, że w trakcie ogrzewania rozkłada się ona przed odparowaniem.

80a

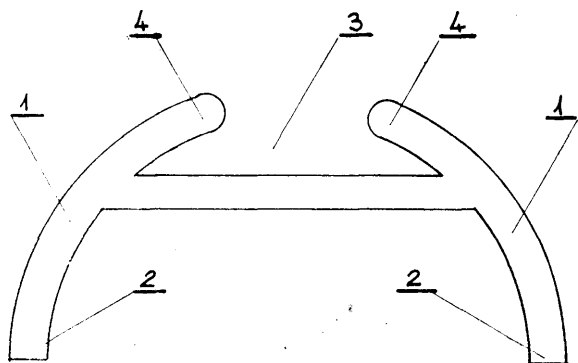
(P. 148165)

14.05.1971.

Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Ceramiki Budowlanej, Warszawa, (Andrzej Piątkowski).

Kształtka ceramiczna przeznaczona do produkcji prefabrykowanych elementów ceramiczno-betonowych, znamienna tym, że ma w przekroju poprzecznym

kształt otwartej połowy owalu lub elipsy, przy czym ma w górnej części zagłębienie (3) dla betonu (6) łączącego wchodzące w zagłębienie (3) stopki (2) następnej warstwy kształtek (1). Kształtka ceramiczna według zastrz. 1, znamionna tym, że nad zagłębieniem (3) ma z obu stron wysunięte ścianki (4) umożliwiające wewnętrzne uchwycenie kształtki (1) transportowym chwytakiem (7).

80b (P. 138623) 5.02.1970

Politechnika Śląska, Katedra Budownictwa Podziemnego Kopalń, Gliwice, Polska (Kazimierz Podgórski, Zenon Szczepaniak, Jerzy Stanek, Wiesław Zadęcki, Mirosław Chudek).

Tworzywo do napraw uszkodzonych konstrukcji budownictwa powierzchniowego, podziemnego i podwodnego lub do wykonywania tych konstrukcji składają się z cementu, wypełniacza mineralnego, wody zarobowej i przyspieszacza wiązania, znamienne tym, że zawiera przyspieszcz w formie wodnego roztworu bezwodnika kwasu ftalowego w środowisku amoniakalnym.

80b (P. 138727) 10.02.1970.

Biurowo Projektów i Dostaw Pieców Tunelowych, Kraków, Polska (Andrzej Szczepk, Wanda Kułakowska, Stanisław Szytk, Tadeusz Styła).

Izolacyjne masy ognioodporne i ogniotrwałe o temperaturze zastosowania 1300°C do 1450°C o wiązaniu hydrauliczno-ceramicznym znamienne tym, że do znanych mas ognioodpornych i ogniotrwałych o wiązaniu hydrauliczno-ceramicznym i temperaturze zastosowania 1100°C do 1450°C wprowadza się styropian o uziarnieniu 0—4 mm w ściśle określonych proporcjach objętościowych w granicach 1 część masy do 2 części styropianu - do 4 części masy do 2 części styropianu, w zależności od wymaganego współczynnika przewodności cieplnej, wytrzymałości na ściskanie i odporności na nagłe zmiany temperatur.

80b (P. 140136) 20.04.1970.

Pierwszeństwo: 22.04.1969 - Austria

Wienerberger Ziegelfabriks - und Baugesellschaft, Wiedeń, Austria, (Karl Bergman).

Sposób wytwarzania ciała zespalanego warstwowo z masywnego ciała nośnego, które służy do izolowania cieplnego, izolowania dźwiękowego i przejmowania obciążenia i które jest przy tym wykonane z materiału o przewodności cieplnej wynoszącej maksymalnie 2 kcal/m²h°C, na przykład z kamienia sztucznego lub z materiału organicznego, oraz z warstwy pokrycia, która służy do osłaniania i uszczelniania i która jest wytwarzana z materiału nieorganicznego o temperaturze topności powyżej 200°C, nakładanego w stanie stopionym i krzepnącego na powierzchni ciała nośnego,

znamionny tym, że warstwę pokrywającą materiału mineralnego, zwłaszcza ceramicznego, nanosi się w stanie stopionym na przygotowane wstępnie nie ogrzewane ciało nośne o znacznie niższej temperaturze a następnie ostudza się ją na powierzchni tegoż ciała nośnego.

80b (P. 141197) 9.06.1970.

Pierwszeństwo: 20.01.1970, 3.02.1970 - Japonia

Kabushiki Kaisha Kohjin, Tokio, Japonia, (Tadashi Tsuji, Mikio Korematsu).

Kształtowane wyroby ognioodporne, znamienne tym, że składają się ze składników w postaci zawierającego halogen (chlorowec) polimeru o wysokim ciężarze cząsteczkowym i polialkoholu winylowego lub częściowo acetylowanego polialkoholu winylowego w stosunku wagowym 2 : 8 do 8 : 2 i 0,1 oraz 15% cyny głównie w postaci kwasu cynowego w przeliczeniu na całkowity ciężar wymienionych głównych składników.

80b (P. 149394) 12.07.1971.

Pierwszeństwo: 13.07.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Union Carbide Corporation, Nowy Jork, USA, (Blake Frenklyn Mago, Charles William West).

Mieszanka antykorozyjna dla alkanoloaminowych układów oczyszczania gazu, znamionna tym, że składa się z wodnego roztworu alkanoloaminy jako czynnika do usuwania kwaśnych gazów i inhibującej ilości inhibitora korozji wybranego z mieszaniny utworzonej w stosunku wagowym 9 : 1 związku wanadu do 1 : 9 związku antymonu, przy czym zarówno związki antymonu jak i wanadu są przynajmniej częściowo rozpuszczalne w wodnym roztworze alkanoloaminy, albo wybranego z soli cynawych, albo z organicznych związków cyny, albo z nitro-podstawionych kwasów aromatycznych, albo nitro-podstawionych, kwaśnych soli i benzotriazolu.

80b (P. 150629) 22.09.1971.

Pierwszeństwo: 24.09.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB PKN Anlagenbau Leipzig, Lipsk, NRD, (Hans Preisser).

Sposób wytwarzania ogniotrwałego betonu szamotowego, wiążanego za pomocą szkła wodnego, znamionny tym, że 12 do 16% masowych szkła wodnego sodowego, 0,8 do 2,5% masowych krzemianu fluoro-sodowego, 38 do 52% masowych szamotu o ziarnie < 0,1 mm i 31 do 49% masowych szamotu o ziarnie od 0,1 do maksimum 40 mm miesza się i dalej obrabia w zwykły sposób.

80b (P. 150748) 27.09.1971.

Pierwszeństwo: 29.09.1970 - NRD

VEB Betonleichtbaukombinat, Drezno, NRD (Claus -Peter Dippel).

Spoiwo do elementów konstrukcji, zwłaszcza do elementów budowlanych prefabrykowanych z gazobetonu krzemianowego przy zastosowaniu mieszaniny zaprawy składającej się ze środków wiążących, z materiałów dodatkowych i z wody zarobowej, znamienne tym, że zawiera środki akumulujące wodę w połączeniu ze środkiem zwilżającym.

Sposób wytwarzania i obróbki spoiwa według zastrz. 1—6, znamionny tym, że środek wiążący, materiał dodatkowy środek akumulujący wodę i środek zwilżający miesza się w stanie suchym, umieszcza się w opakowaniu nie przepuszczającym powietrze i po wysuszeniu na miejsce obróbki dodaje się wodę zarobową.

80b

(P. 153210)

1.02.1972.

Pierwszeństwo: 3.02.1971 - Wielka Brytania

British Railways Board Londyn, Wielka Brytania
(James Hugh Duncan, Brian Keith Hick).

Sposób wytwarzania polikrystalicznych materiałów ceramicznych na bazie odmiany beta tlenku glinu znamienny tym, że wypala się mieszanke złożoną z następujących składników: Li_2O - 0,7 — 1,5%; Na_2O — 8,3 - 8,9%; MgO - 0,5 - 2,0%; Al_2O_3 - reszta.

81a

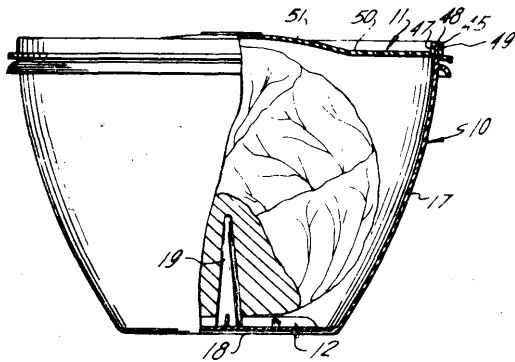
(P. 133096)

22.04.1969.

Pierwszeństwo: 23.04.1968 - Stany Zjednoczone Ameryki

Rexall Drug and Chemical Company, Los Angeles,
Stany Zjednoczone Ameryki Północnej (James Beldwin Swett).

Pojemnik przeznaczony do przechowywania główki sałaty, składający się z korpusu, posiadającego podstawę i ścianki boczne oraz pokrywę do zamykania otworu, ograniczonego tymi ściankami, znamienny tym, że w korpusie (10) przewidziana jest podwyższona wewnątrz obsada (12, 13, 14, 15, 16) z występującymi elementami wypukłymi (19, 21, 24, 30, 37, 42), przystosowanymi do obsadzania główki sałaty i ustalania jej centrycznego położenia w stosunku do ścian korpusu i w określonej odległości od jego podstawy oraz tym, że pokrywa (11) dopasowana jest do korpusu, gwarantująca jego szczelne zamknięcie, nie przepuszczające wilgoci.

81a

(P. 146511)

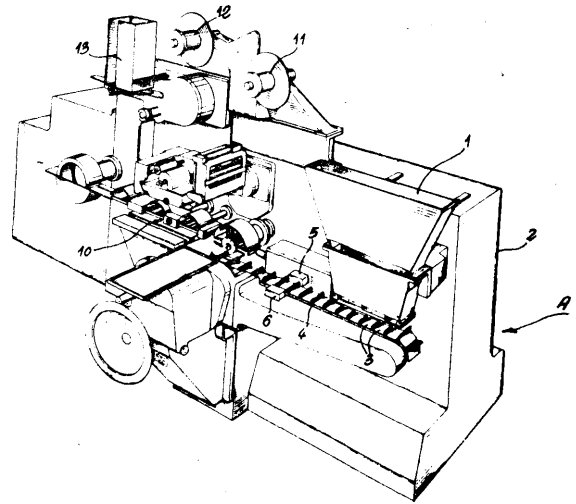
26.02.1971.

Pierwszeństwo: 8.09.1970 - Włochy

G.D. Societa in Accomandita Semplice di Enzo Seragnoli e Ariosto Seragnoli, Bologna, Włochy.

Urządzenie do samoczynnego zmieniania szybkości roboczej szybkobieżnych maszyn do pakowania papierosów, o wydajności około 400 paczek na minutę, zaopatrzonych w silnik elektryczny (M) o zmiennej szybkości napędu, przedziały (3, 4) do układania papierosów w grupy umieszczone warstwami obok siebie i jedna nad drugą, mechanizmy czujnikowe (5, 6, 7, T2) do kontrolowania grup papierosów pod względem ilości papierosów i napełnienia ich tytoniem, przyrządy (11, 12, 13) dostarczające materiał opakowujący do zawijania grup papierosów w kilkuwarstwowe paczki, elementy pamięciowe połączone z mechanizmami czujnikowymi i kontrolujące przyrządy dostarczające oraz przyrządy do usuwania z linii produkcyjnej grup papierosów, wykazujących usterki wykryte przez mechanizmy czujnikowe, znamienny tym, że jest wyposażone w kilka pierwszych przełączników elektrycznych (TL-1 TL-2) sterujących elektrycznie napędzany silnik, stosownie do różnej szybkości, w drugie przełączniki elektryczne (R2) uruchamiające wymienione pierwsze

przełączniki i w regulator czasowy (TI-C) sterujący te drugie przełączniki, przy czym regulator czasowy jest sterowany przez pierwsze przełączniki elektryczne sterujące silnik elektryczny na najmniejszej czyli pierwszej szybkości, przy czym drugie przełączniki elektryczne współpracują seriami ze stykami pary trzecich przełączników (R3, R1), umieszczonych w sieci zasilającej, które z kolei są sterowane przez mechanizmy czujnikowe i uruchamiane ręcznie przełączniki (P1, P2).

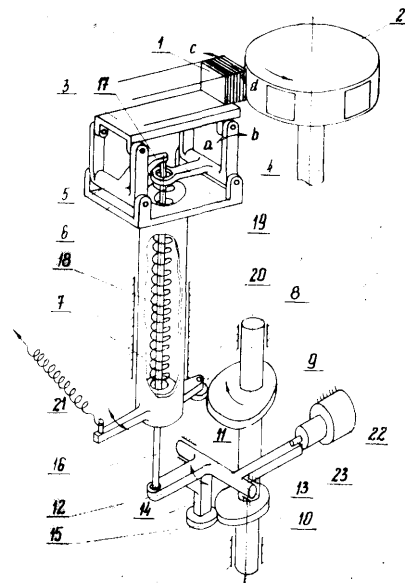
81b

(P. 139021)

25.02.1970.

Poznańska Fabryka Maszyn i Aparatów Przemysłu Spożywczego Poznań (Jerzy Torz, Marek Haremski).

Etykietarka do etykietowania pionowo stojących przedmiotów, zwłaszcza butelek, zaopatrzona w kolumnowy podajnik etykiet oraz wirujący wokół pionowej osi cylindryczny bęben przekazujący etykiety, posiadający na obwodzie elementy ssawne lub powleczone klejem, odbierające z zasobnika etykiet kolejno pojedyncze etykiety, znamienna tym, że podajnik etykiet składa się z zasobnika (1) etykiet, umieszczonego na podstawie (3), połączonej przegubowo za pośrednictwem wahaczy (4) i (5) ze wspornikiem (6), osadzonym na górnym końcu rury (7), z umieszczonym wewnątrz tej rury popychacza (16), opartego górnym końcem o ramię (12) dźwigni (11), z wałka (8) zaopatrzonego w krzywki (9) i (10), powodujące złożony ruch zasobnika etykiet i z mechanizmu blokady (22), umocowanego na nieruchomym korpusie etykietarki.

81e

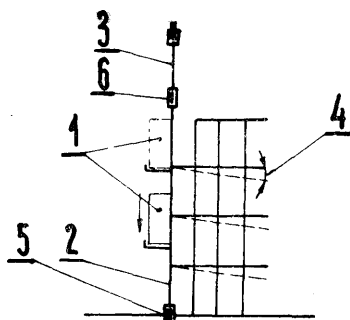
(P. 146401)

28.02.1968.

Centrala Zbytu Wyrobów Metalowych, Bytom, (Stefan Skrzypiec, Augustyn Dubiński, Jan Stanisz).

Sposób do usystematyzowanego przygotowania i przemieszczania elementów i części złącznych w procesie sezonowania i magazynowania znamienny tym, że zespoły lub zestawy pojemników wprowadzamy na programowe tory i przy pomocy rolek lub nachylenia, cyklicznym, dowolnym lub ciągłym ruchem dążą od pozycji do odbioru przy czym proces ten przebiega przez różne środowiska.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że składa się z pojemników (1), programowych torów (20) i (22), które posiadają nośne rolki (23) pomiędzy którymi znajdują się pierścienie (25) zamocowane na konstrukcji (26) w łożyskach (24) trzpieniami (27) przy czym zespoły pojemników wprowadzamy na tory programowe za pomocą znanych urządzeń, które przedstawiają fig. 1, 2 i 3.

81e

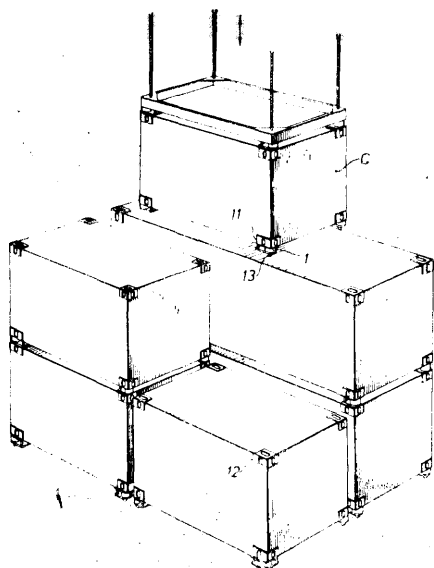
(P. 146643)

4.03.1971.

Pierwszeństwo: 6.03.1970, 9.02.1971 - Szwecja

AB Baktemans Patenter, Bromma, Szwecja, (Hans Ulrich Bacteman, Richard John Taylor).

Urządzenie do rozłącznego sprzęgania pojemników towarowych, zwłaszcza kontenerów, między sobą lub z dnem ładunkowym, posiadające obudowę i co najmniej jeden obracany element sprzęgający, wystający z obudowy i wprowadzany do podłużnego otworu narożnego okucia pojemnika, znamienny tym, że elementy sprzęgające (2, 13), umieszczone w urządzeniu sprzęgającym pojemnika są elementami obrotowymi, obracanymi automatycznie ruchem obrotowym w położenie sprzęgania, przenoszonym z elementu obrotowego (4) dostawianego dalszego pojemnika towarowego (C).

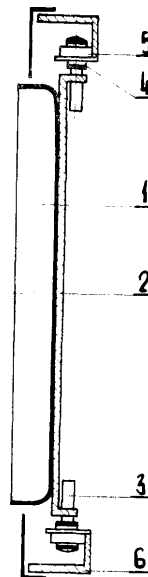
81e

(P. 148046)

10.05.1971.

Wrocławska Fabryka Maszyn i Urządzeń Przemysłu Spożywczego, Wrocław, (Henryk Krajewski, Mieczysław Grubalski).

Element nośny przenośników misowych, zwłaszcza przenośników do transportu jelit, z przymocowanymi do mis wspornikami oraz łańcuchem płytkowym z rolkami tocznymi znamienny tym, że wsporniki (2) przymocowane do mis (1) połączone są z co najmniej dwoma łańcuchami płytkowymi (4) z rolkami tocznymi z obrzeżem (5) za pomocą sworzni łańcucha płytkowego (3), które jednocześnie podtrzymują misy (1) w położeniu roboczym.

81e

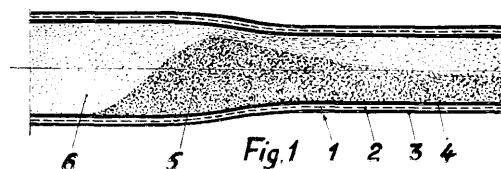
(P. 148520)

28.05.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Zygmunt Dabiński, Wojciech Halota, Jan Knapik, Edward Miłkuła, Mieczysław Miller, Jan Perek, Leonard Pluta, Włodzimierz Sikora, Stefan Słupski).

Sposób bezawaryjnego transportu mieszaniny ciał stałych z wodą znamienny tym, że w przypadku tworzenia się w przewodzie transportującym korka z ciał stałych, przewód rozszerza się i zwiększa swój przekrój na skutek zwiększającego się ciśnienia przed miejscem, gdzie powstaje korek, co umożliwia przepływ mieszaniny mimo korka, jego rozmycie i usunięcie, przy czym przewód rozszerza się znacznie przy stosunkowo niewielkim wydłużeniu osiowym, zachowując przy tym wymaganą wytrzymałość.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że elastyczny przewód (1), na przykład gumowy, wzmacniany jest przekładkami (2) z tworzywa sztucznego, na przykład styłonu lub włókien szklanych, nawiniętych spiralnie warstwami na przemian prawo i lewoskrętnymi, przy czym kąt (a) między osią przewodu i kierunkiem nawinięcia wynosi około 55° do 65° i jest uzależniony od właściwości materiału, z którego wykonane są przekładki (2).

82a

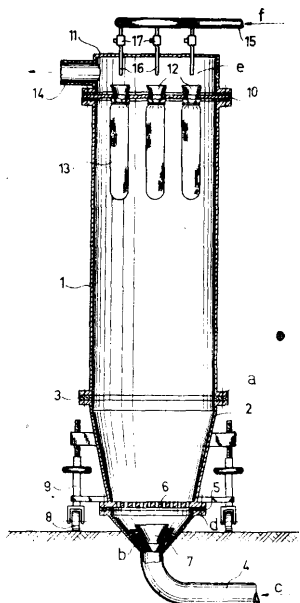
(P. 147448)

9.04.1971.

Pierwszeństwo: 10.04.1970 - Rumunia

Combinatul Chmic Fagaras, Fagaras, Rumunia, (Miron Leancu, Luca Lazar).

Suszarka fluidalna znamienna tym, że w celu uproszczenia i ułatwienia procesów ładowania i wyładowania zawiera pojemnik (2), który w swojej dolnej części zaopatrzony jest w ruszt (6) i w górnej swej części połączony jest z pionowym cylindrycznym korpusem (1) za pomocą kołnierzy (a), a w swej dolnej części ze stożkową zwężką (b) przewodu (4) doprowadzającego ciepłe powietrze, przy czym pojemnik (2) jest przesuwany na rolkach (8) wmontowanych w regulowane podpory (9).

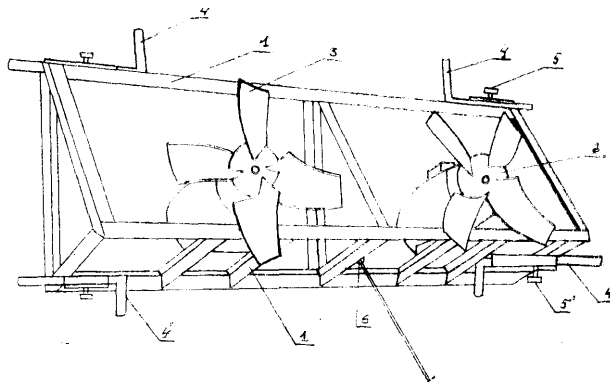
82a

(P. 148038)

10.05.1971,

Instytut Przemysłu Szkła i Ceramiki, Warszawa, (Andrzej Smólski).

Urządzenie do regulowania czynnika suszącego w suszarniach komorowych zbudowane w postaci ramy z kątowników w którą wmontowane są silniki jednofazowe znamienna tym, że rama (1) wyposażona jest w umieszczone w szczycie po obu brzegach ramy w ruchome zaczepy (4) służące do wahlowego zawieszania ramy na ścianach komory oraz umieszczone u podstawy po obu stronach ramy (1) zaczepy (4) służące do sztywnego umocowania ramy pod kątem, a silniki (2) ze śmigłami (3) osadzonymi na osiach tych silników przymocowane są do podstawy ramy (1).

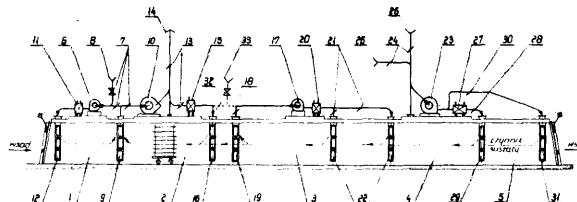
82a

(P. 148124)

13.05.1971.

Biurow Projektów Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych „Bipromog” Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice, (Karol Seydak).

Suszarka tunelowa do suszenia wyrobów ceramicznych, zwłaszcza skomplikowanych i wrażliwych wyrobów ogniotrwałych o dużej wilgotności początkowej, znamienna tym, że na całej swej długości podzielona jest funkcjonalnie na pięć stref, zgodnie z kierunkiem ruchu wsadu, strefę (1) podgrzewania współprądowego, strefę (2) podgrzewania przeciwprądowego, strefę (3) suszenia, strefę (4) dosuszania i strefę (5) chłodzenia, przy czym strefa (1) podgrzewania współprądowego ma oddzielną instalację nawiewu, strefa (2) ogrzewania ma oddzielną instalację odciagu i recyrkulacji oparów, strefa (3) suszenia ma oddzielną instalację cyrkulacji wewnętrznej z recyrkulacją, natomiast strefa (4) dosuszania i strefa (5) chłodzenia mają wspólną instalację nawiewu świeżego powietrza, przy czym wszystkie instalacje zaopatrzone są w nagrzewnice (11, 15, 20, 27).

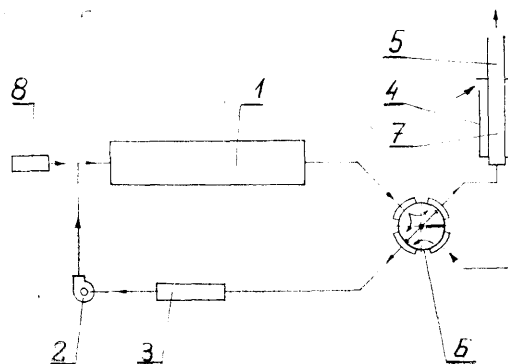
82a

(P. 148126)

13.05.1971.

Biurow Projektów Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych „Bipromog” Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice, (Andrzej Kuczera).

Suszarka komorowa, zwłaszcza do suszenia półwyrobów ceramicznych składająca się z komory suszenia, co najmniej jednego wentylatora, co najmniej jednej nagrzewnicy, pompki i wyrzutni oraz kanałów łączących te elementy, znamienna tym, że obwód zamknięty tworzy szeregowe połączenie komory (1) suszenia, co najmniej jednej nagrzewnicy (3), co najmniej jednego wentylatora (2) i sterownicy (6), natomiast obwód otwarty stanowi szeregowe połączenie otoczenia pompki (4), sterownicy (6), co najmniej jednego wentylatora (2), co najmniej jednej nagrzewnicy (3), komory (1) suszenia i wyrzutni (5) z otoczeniem, przy czym skrajnym położeniem przepustnicy (9) odpowiadają połączenia obwodu zamkniętego i otwartego, natomiast pośrednim położeniem przepustnicy (9) sterownicy (6) odpowiada obwód częściowo zamknięty.

82b

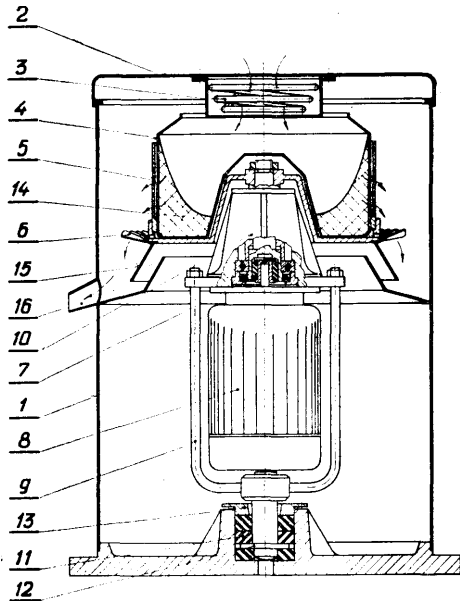
(P. 146520)

27.02.1971.

Biurow Projektowania Urządzeń Technologicznych „PROTECH”, Łódź, (Zdzisław Kabza, Włodzimierz, Ciesielczyk, Krzysztof Groński).

Wirówka osuszająca do drobnych przedmiotów, wyposażona w grzejnik elektryczny z wentylatorem oraz w centralnie zamocowany do dna cylindrycznej obudowy silnik elektryczny o pionowym wałku napędowym sprzężonym z perforowanym koszem na wsad, znamienna tym, że wieniec łopatek (6) wentylatora ssą-

cego jest zamocowany do podstawy perforowanego zewnętrznego kosza (5), stanowiącego gniazdo dla wymagalnego wewnętrznego kosza (4), przy czym zewnętrzny kosz (5) jest sprzężony elastycznie z wałkiem napędowego silnika (8), oraz że korpus silnika (8), zamocowany obejmami (9) do wsporczej tarczy (10) jest wsparty na jednym, elastycznym przegubie (11), zamocowanym centralnie do dna obudowy (1) i zaopatrzonym w ogranicznik wychylenia (13).

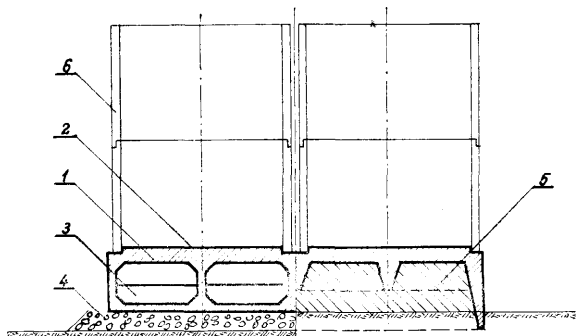
84a

(P. 147327)

2.04.1971.

Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynieryjno Morskiego „Hydrobudowa”, Gdańsk, (Stanisław Onoszko).

Podstawa prefabrykowana budowli hydrotechnicznych, znamienna tym, że ma postać platformy (1) z powietrznymi komorami (3) i elementami zespälającymi ją z konstrukcją hydrotechniczną.

84c

(P. 146706)

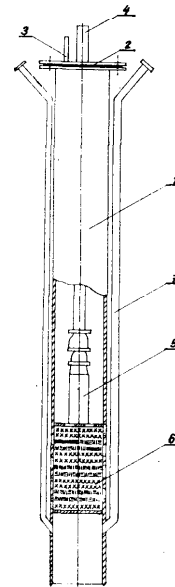
5.03.1971.

Wodzisławskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych, Wodzisław Śląski, (Stanisław Hanak, Józef Czyż).

Sposób odwadniania głębokich wykopów i urządzenie do stosowania tego sposobu znamiennie tym, że polega na doprowadzeniu wody dla rozluźnienia gruntu pod rurą, obniżeniu rury do przewidywanej głębokości, wykonaniu naturalnego filtra żwirowego i obniżeniu wody gruntowej, rozrzedzając powietrze w rurze i wypompowując wodę nagromadzoną nad filtrem.

Urządzenie do stosowania sposobu odwadniania głębokich wykopów według zastrz. 1 znamiennie tym, że

składa się z rury (1) uszczelnionej pokrywą (2) zaopatrzoną w króciec (3) do odpowietrzania oraz w rurę (4) zakończoną głębinową pompą (5) nad filtrem (6) oraz z rur (7) doprowadzających wodę pod filtr (6).

84c

(P. 147327)

2.04.1971.

Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynieryjno Morskiego „Hydrobudowa”, Gdańsk, (Stanisław Onoszko).

Podstawa prefabrykowana budowli hydrotechnicznych. Tekst zgłoszenia został umieszczony w klasie 84a na sąsiednim łamie.

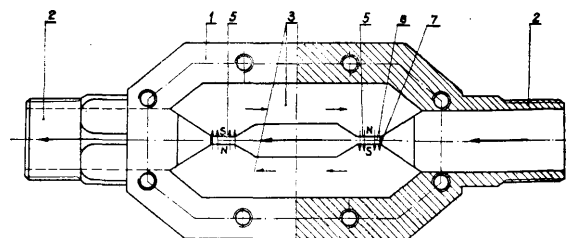
S5b

(P. 145044)

17.12.1970.

Biuro Projektowo-Konstrukcyjne Przemysłu Materiałów Budowlanych „ZREMB”, Wrocław (Wiktor Szczęśny).

Aparat do magnetycznego uzdatniania cieczy składający się z obudowy zaopatrzonej w otwór wlotowy i wylotowy, wewnątrz której znajdują się środki do wytwarzania pola magnetycznego znamiennie tym, że ma dwa o dobieranej wysokości pakiety (3) magnesów (4) usytuowanych równoległe do strumienia cieczy oraz wkładkę (7) przy czym każdy magnes (4), którego bieguny (5) N i S są w postaci występow, tworzy między naprzeciwległymi różnoimiennymi biegunami (5) dwie powietrzne szczeliny (6).

86b

(P. 149427)

13.07.1971.

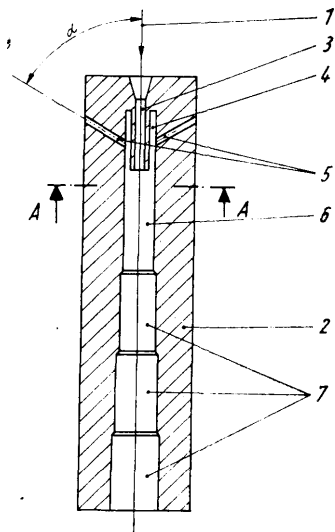
Pierwszeństwo: 16.07.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Chemiefaserkombinat Schwarza „Wilhelm Pieck”, Schwarza, NRD, (Günter Schroth, Wilfried Olzog, Gerd Gabler, Bernd Schubert).

Sposób obróbki nitki wielowłóknistej z właściwie obrobionym jej końcem, znamiennie tym, że nitkę pod-

daje się zasysaniu, rozciąganiu i wirowaniu za pomocą burzliwego strumienia wytwarzanego przez strumień gazu bez stykania się strumienia gazu z nitką wielowłóknistą.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamiennie tym, że kanał (3) prowadzący nitkę znajduje się w obudowie (2), w której, przy końcu wlotu nitki, znajduje się komora pierścieniowa (4) z wlotowymi kanałami dmuchowymi (5) i przedłużona w kierunku przesuwu nitki komora wirowa (6) oraz komora (7) obróbki końcowej o zróżnicowanym przekroju poprzecznym.

86d

(P. 149431)

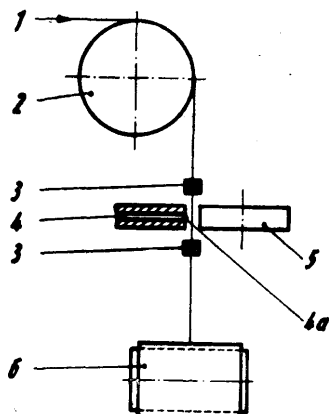
13.07.1971.

Pierwszeństwo: 17.08.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Chemiefaserkombinat Schwarza „Wilhelm Pieck”, Schwarza, NRD, (Bernd Schubert, Gerd Gabler, Günter Schroth, Wilfried Olzeg, Günter Kohler).

Sposób splatania nitki wielowłóknistej przez nadmuchiwanie ośrodkiem gazowym, znamiennie tym, że nitkę wielowłóknistą (1) prowadzi się pomiędzy wylotem (4a) kanału dmuchowego (4) a tarczą obrotową (5) tak, że miejsce styku ośrodka gazowego z nitką wielowłóknistą (1) znajduje się na i/lub wewnątrz powierzchni bocznej tarczy obrotowej (5).

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamiennie tym, że zawiera tarczę obrotową (5) i kanał dmuchowy (4), którego przekrój poprzeczny wylotu (4a) jest umieszczony w przybliżeniu prostopadle do osi nitki lub do osi obrotu tarczy obrotowej (5), korzystnie na wysokości środkowej płaszczyzny tarczy obrotowej (5), przy czym odległość pomiędzy wylotem (4a) kanału dmuchowego (4) a powierzchnią boczną

na tarczy obrotowej (5) jest równa od 0,2 do 20-krotności średnicy wylotu (4a) kanału dmuchowego (4).

86b

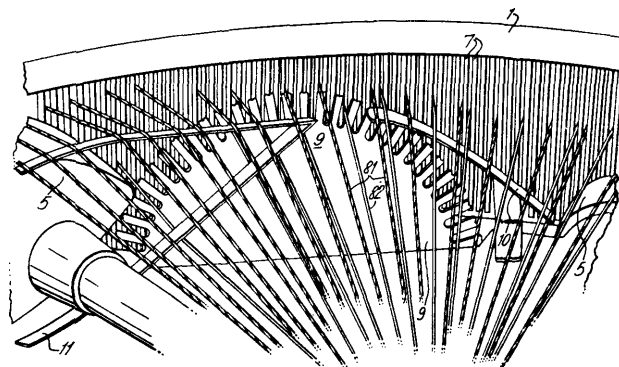
(P. 153753)

28.02.1972.

Pierwszeństwo: 1.03.1971 - Norwegia

Mandais Reberbane Christiansen a. Co. (A)S Mandai, Norwegia, (Einar Haøya, Martin Presthus, Hans Christiansen).

Krosno tkackie zawierające nośnik przynajmniej jednego wzdłużnego czółenka i nieruchomą płoche ze szpilkami usytuowanymi w płaszczyźnie równoległej do kierunku ruchu nośnika czółenka, przeznaczoną do prowadzenia nici osnowy do miejsca, w którym wprowadzana jest nić wątku, znamiennie tym, że zawiera koło zębate obracające się swobodnie na nośniku czółenka przed każdym czółenkiem, przeznaczone do tworzenia przesmyku w osnowie, przy czym koło to jest umieszczone tak, że jego płaszczyzna jest usytuowana pod kątem do płaszczyzny szpilek płochy a zęby koła zębatego są zazębione ze szpilkami.

86c

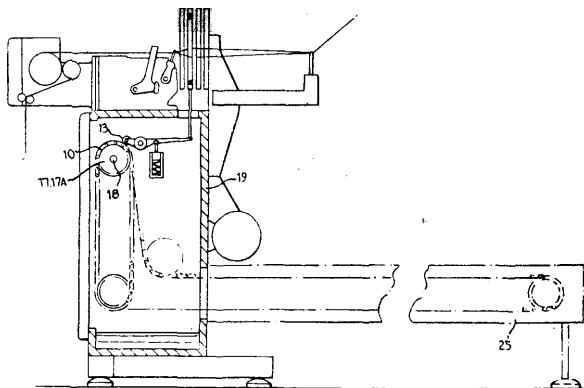
(P. 153804)

1.03.1972.

Pierwszeństwo: 2.03.1971 - Wielka Brytania

John Dalton Griffith Littlever, Derby, Wielka Brytania, Bonas Machine Company Limited, Staffordshire, Wielka Brytania, (John Dalton Griffith).

Układ sterujący listwy nicielnicowej znamiennie tym, że człony formujące wzór w kształcie profilowanych ogniw łańcuchowych dostosowanych do rozłączalnego łączenia tworzą łańcuchy bez końca kontrolujące wzór, przy czym ogniwa są łączone w dowolny sposób umożliwiając osiągnięcie każdej wymaganej kolejności ruchów albo przerw w ruchu ramy sterującej nicielnicowej, powodując ruch listwy nicielnicowej z dokładnością ukształtowaną obwodową powierzchnią według dowolnej znanej krzywej przesunięcia powodując kontrolowane końcowe przyspieszenie współpracującego elementu napędzanego.

86g

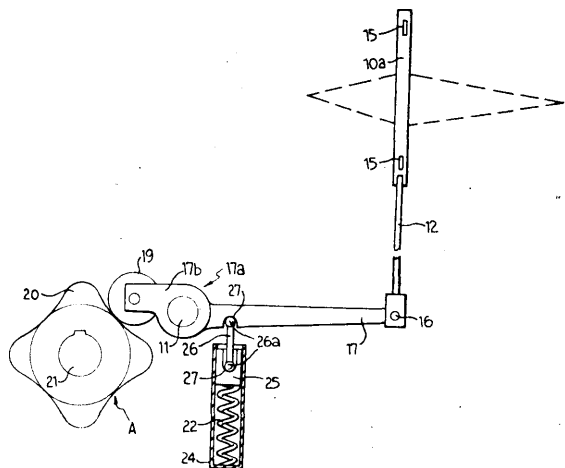
(P. 153805)

1.03.1972.

Pierwszeństwo: 2.03.1971 - Wielka Brytania

John Dalton Griffith, Littleover, Derby, Wielka Brytania, Bonnes Machine Company Limited Netherseal, Staffa, Wielka Brytania, (John Dalton Griffith).

Urządzenie sterujące listwy nicielnicowej, znamienne tym, że listwa nicielnicowa jest funkcjonalnie połączona z dźwignią obrotową prowadzoną z jednym kierunkiem przez współpracującą krzywkę wprawianą w ruch przez popychacz połączony z dźwignią a w przeciwnym kierunku przez działanie sprężyny ściskającej połączonej rozłącznie z dźwignią obrotową.

87a

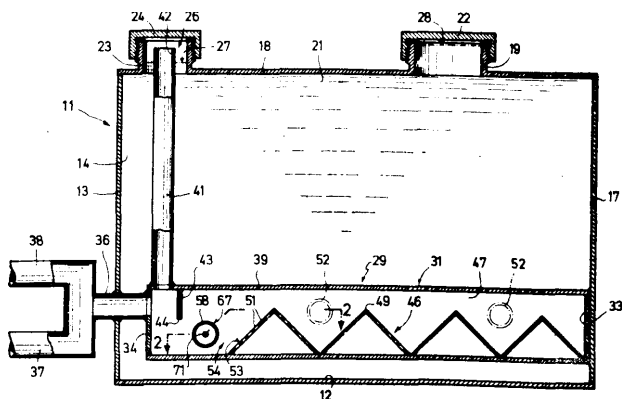
(P. 147802)

28.04.1971.

Pierwszeństwo: 2.05.1970, 13.07.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Paul Kipp, Remscheid, NRF, Jurgen Nowak, Bonn, NRF.

Urządzenie do konserwacji narzędzi pneumatycznych przez dodawanie do strumienia sprężonego powietrza wieloskładnikowych cieczy konserwujących, składające się z przewodu rozdzielczego sprężonego powietrza, zbiornika na ciecz konserwującą, urządzenia dozującego ciecz konserwującą, umieszczonego między zbiornikiem a przewodem rozdzielczym sprężonego powietrza, połączenia do przewodu rozdzielczego dla wchodzącego sprężonego powietrza i połączenia do przewodu rozdzielczego dla wychodzącego sprężonego powietrza, znamienne tym, że wszystkie cieczki konserwujące znajdują się w jednym zbiorniku (11), który za pośrednictwem urządzenia dozującego (56) połączony jest z przewodem rozdzielczym sprężonego powietrza (29) i że przewód rozdzielczy sprężonego powietrza (29) zbudowany jest w formie komory wirowej podłączonej do źródła wchodzącego powietrza sprężonego, oraz że przewód rozdzielczy sprężonego powie-

trza (29) posiada przynajmniej dwa podłączenia (52) do wychodzącego sprężonego powietrza, a w końcowej strefie przewodu rozdzielczego sprężonego powietrza (29), w pewnej odległości od jego zakończenia, znajduje się płyta odporowa (43), zwężająca przekrój przewodu rozdzielczego sprężonego powietrza (29), oraz że przed płytą odporową (43) do przewodu rozdzielczego sprężonego powietrza (29) włączona jest rura wznosna (41), której drugi koniec znajduje się w zbiorniku ciśnieniowym (11) powyżej poziomu (27) i że urządzenie dozujące (56) posiada przewód doprowadzający (57), którego koniec łączy się z cieczą (21) a dysze rozpylające (59-66) podłączone są płytą odporową (43) z przewodem rozdzielczym sprężonego powietrza (29).

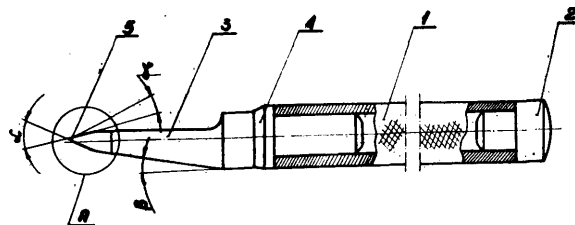
87a

(P. 147812)

26.04.1971.

Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego „Delta-Rzeźw”, Rzeszów, (Adam Kaczor).

Odginak do podkładek zabezpieczających składający się z części roboczej i rękojeści znamienne tym, że ostrze (5) części roboczej (3) o kształcie graniastosłupa i osadzonej w rękojeści (1) utworzone jest przez dwie równoległe płaszczyzny boczne oraz dwie płaszczyzny katowe określone kątami $\alpha = 28^\circ - 32^\circ$, $\beta = 10^\circ - 12^\circ$, $\gamma = 15^\circ - 145^\circ$ przecinające się w wierzchołku przy czym ostrze (5) zakończone jest promieniem r.

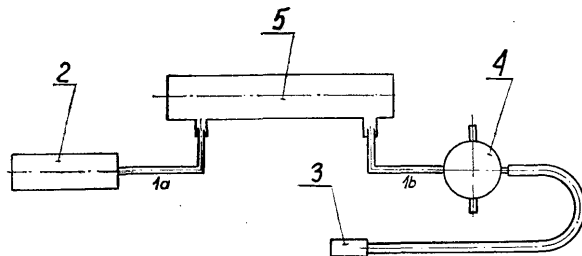
87b

(P. 147809)

26.04.1971.

Huta Stalowa Wola Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola, (Jan Pieczonka, Jan Janiec).

Układ zasilania narzędzi pneumatycznych sprężonym powietrzem, składający się ze źródła sprężonego powietrza, przewodu i narzędzia, znamienne tym, że między siecią lub zbiornikiem wyrównawczym (2) a narzędziem (3), ewentualnie rozdzielaczem (4), znajduje się ogrzewacz (5) elektryczny powietrza sprężonego.

89c

(P. 138210)

16.01.1970.

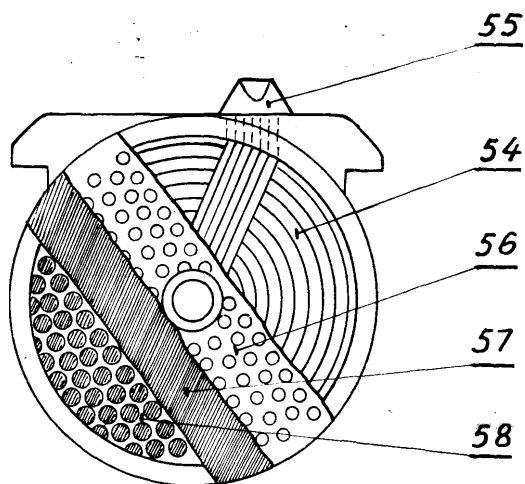
Patent dodatkowy do patentu nr 50502

Cukrownie Kujawskie P.P. w Toruniu, Cukrownia Janikowo w Janikowie, Janikowo, (Roman Szarejko).

Sposób usuwania błota defekacyjnego według patentu 50502 znamienne tym, że zagęszczanie na drodze dekantacji i filtracji pod zwiększonym ciśnieniem za-

stępuje się zagęszczaniem tylko przez filtrację, w wyniku czego uzyskuje się osad w postaci twardej zawierającej około 50% suchej substancji w stosunku wagowym, przy czym uzyskany osad usuwa się mechanicznie.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamiennie tym, że zagęszczacz ciśnieniowy (42) składa się z poziomego cylindra (48) odpornego na działanie ciśnienia, w którym jest zamocowany szereg elementów filtrujących (50) i na obrotowym wale (51) przechodzącym centralnie przez wspomniany zespół elementów, są osadzone zgarniacze (53) po każdej stronie elementu filtrującego, które to zgarniacze (53) służą do zgarniania osadu nagromadzonego na powierzchni elementów filtrujących (50), zaś w dolnej części cylindra (48) jest wbudowany poziomy ślimak (46), który służy do usuwania zgarniętego osadu na zewnątrz cylindra.

89c

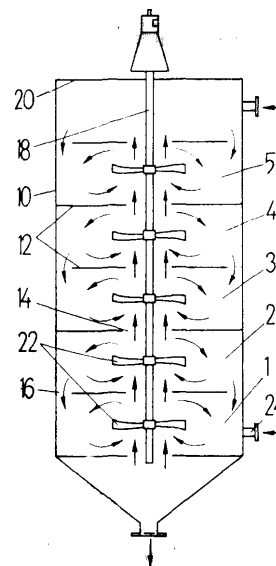
(P. 150912)

5.10.1971.

Pierwszeństwo: 6.10.1970 - Francja

Fives Lille - Cail, Paryż, Francja, (Jacques de Gremoux, Jean Marie Prodhomme).

Urządzenie do defekacji progresywnej soku buraczanego, znamiennie tym, że posiada cylindryczną kaskadę pionową (10) podzieloną na liczne przedziały (1 do 5) przez poziome przegrody (12) zawierające jeden centralny otwór (14) i otwory boczne (16), oraz pionowy wał (18) z szeregiem śmigieł (22) umieszczonych w poszczególnych przedziałach między przegrodami przechodzącymi przez otwory centralne, których średnica jest większa w celu cyrkulacji soku w przeciwnym kierunku do przepływu wodorotlenku wapniowego.

SPIS TRESCI

Klasa 5	Górnictwo.	1	Klasa 40	Hutnictwo metali (prócz żelaza); sto-	92
Klasa 6	Przemysł fermentacyjny, alkohol, wódka, piwo, ocet, drożdże, jak również inne czynniki wywołujące fermentację, produkty fermentacji, enzymy.	7	Klasa 42	Przyrządy.	93
Klasa 7	Wyrób i obróbka blachy, rur metalowych, drutu oraz walcowanie metali.	8	Klasa 45	Rolnictwo łącznie z leśnictwem; hodowla zwierząt; polowanie i zakładanie pułapek; rybołówstwo . . 103	
Klasa 8	Bielenie, pranie, barwienie, dawkowanie tkanin i tapet, wykańczanie Paliwa.	8	Klasa 46	Silniki spalinowe, na sprężone powietrze, sprężynowe i inne . . 111	
Klasa 10	Klasa 12 Chemiczne procesy i aparaty nie wymienione w specjalnych klasach 10	9	Klasa 47	Elementy maszyn, materiały izolujące, hamulce, urządzenia do smarowania, urządzenia zamykające do elementów wytrzymałych na ciśnienie, przekładnie, zespoły konstrukcyjne mechaniki precyzyjnej, zwijanie i nawijanie w ogólności . . 113	
Klasa 13	Kotły parowe dla siłowni wraz z wyposażeniem oraz przewody parowe	55	Klasa 48	Obróbka i traktowanie metali sposobami innymi niż mechaniczne . 116	
Klasa 14	Silniki parowe, siłownie parowe i niezależne do kotła parowego zasobniki pary świeżej i odlotowej	55	Klasa 49	Obróbka mechaniczna metali . 117	
Klasa 15	Drukarnictwo, maszyny do liniowania maszyny do pisania, stemple	56	Klasa 50	Mielenie i rozdrabnianie łącznie z przygotowaniem przemiału, dalsza obróbka miewa przez odsiewanie i mieszanie oraz oddzielanie pyłu mącznego od użytego powietrza . 117	
Klasa 17	Klasa 16 Przyrządzanie nawozów i przeróbka padliny.56 Wytwarzanie lodu i chłodu przechowywanie lodu, wymiana ciepła, skraplanie drogą mechaniczną trudno kondensujących się gazów i mieszanin gazów, np. powietrza . . . 57	57	Klasa 53	Środki spożywcze i używki, o ile nie należą do klas specjalnych, również pasze.118	
Klasa 18	Hutnictwo żelaza	57	Klasa 55	Wyrób celulozy, papieru i tektury	118
Klasa 19	Budowa dróg, linii kolejowych i mostów.	58	Klasa 57	Fotografia, kinematografia i film obrazowo-dźwiękowy 119	
Klasa 20	Kolejnictwo.	59	Klasa 58	Prasy.	119
Klasa 21	Elektrotechnika.	61	Klasa 59	Pompy i inne urządzenia do podnoszenia cieczy.	120
Klasa 22	Barwniki, pokosty, lakiery, materiały powlekające, kleiwa ... 73		Klasa 63	Pojazdy bezszynowe 120	
Klasa 23	Przemysł tłuszczowy i olejowy . 76		Klasa 65	Budowa okrętów i żeglarnictwo . 122	
Klasa 24	Instalacja paleniskowa ... 77		Klasa 68	Wyroby ślusarskie.	123
Klasa 29	Włókna przędzalnicze 77	77	Klasa 74	Sygnalizacja.	123
Klasa 30	Lecznictwo.	73	Klasa 76	Przędzalnictwo.	124
Klasa 31	Piece do wypalania, piece do prażenia, piece, retorty, odlewnictwo, metalurgia proszków 81		Klasa 77	Sport, gry i zabawy ludowe . . 124	
Klasa 32	Szkło, wełna mineralna i żuźlowa 82		Klasa 79	Tytoń, cygara, papierosy . . 124	
Klasa 34	Maszyny, przybory i wszelkiego rodzaju przedmioty do gospodarstwa domowego oraz meble 83		Klasa 80	Wyroby z gliny, kamienia, wapna, cementu, gips, asfalt, również prasy do brykietów.121	
Klasa 35	Dzwonnice.	83	Klasa 81	Transport i opakowanie . . 126	
Klasa 36	Ogrzewanie, przewietrzanie, zaopatrywanie budynków w ciepłą wodę 84		Klasa 82	Susznictwo, także prażenie, piecyki do palenia kawy, wirówki do ogólnego zastosowania 128	
Klasa 37	Budownictwo lądowe 86		Klasa 84	Budownictwo wodne i fundamentowanie.129	
Klasa 38	Klasa 38 Mechaniczna i chemiczna obróbka drewna.86		Klasa 85	Woda mineralna i musująca, oczyszczanie wody, wodociągi i kanalizacja 129	
Klasa 39	Przeróbka mas plastycznych, kauczuku i rogopodobnych tworzyw, nie przewidziana na innym miejscu; wytwarzanie produktów polikondensacji, poliaddycji i polimeryzacji	87	Klasa 86	Tkactwo.	129
			Klasa 87	Narzędzia i przyrządy, również narzędzia pneumatyczne do ogólnego użytku.131	
			Klasa 89	Otrzymywanie cukru i skrobi . . 131	

Klasa 30	Lecznictwo	.110			
Klasa 31	Piece do wypalania, piece do prażenia, piece, retorty, odlewnictwo, metalurgia proszków	.111			
Klasa 34	Maszyny, przybory i wszelkiego rodzaju przedmioty do gospodarstwa domowego oraz meble	.112			
Klasa 36	Ogrzewanie, przewietrzanie, zaopatrywanie budynków w ciepłą wodę	.113			
Klasa 37	Budownictwo lądowe	.115			
Klasa 42	Przyrządy	.115			
	Klasa 43 Urządzenia kontrolne i samoinkasujące.118				
Klasa 44	Towary galanteryjne, biżuteria	.118			
Klasa 46	Silniki spalinowe, na sprężone powietrze, sprężynowe i inne	.118			
Klasa 47	Elementy maszyn, materiały izolujące, hamulce, urządzenia do smarowania, urządzenia zamykające do elementów wytrzymałych na ciśnienie, przekładnie, zespoły konstrukcyjne mechaniki precyzyjnej, zwijanie i nawijanie w ogólności	.120			
Klasa 48	Obróbka i traktowanie metali sposobami innymi niż mechaniczne	.127			
Klasa 49	Obróbka mechaniczna metali	.127			
Klasa 50	Mielenie i rozdrabnianie łącznie z przygotowaniem przemiału, dalsza obróbka miewa przez odsiewanie i mieszanie oraz oddzielanie pyłu mącznego od użytego powietrza	.129			
				Klasa 57 Fotografia, kinematografia i film obrazowo-dźwiękowy.130	
			Klasa 59	Pompy i inne urządzenia do podnoszenia cieczy	.130
			Klasa 60	Regulatory do silników, serwomotory - silniki nastawcze - do ogólnego zastosowania i ich włączanie	.130
			Klasa 63	Pojazdy bezszynowe	.130
			Klasa 64	Wyszynk	.130
			Klasa 65	Budowa okrętów i żeglarstwo	.130
			Klasa 67	Szlifowanie i polerowanie	.132
				Klasa 69 Narzędzia do cięcia łącznie z bronią sieczną i kolną.133	
			Klasa 70	Przybory do pisania i rysowania	.133
			Klasa 74	Sygnalizacja	.133
				Klasa 75 Rzeźbiarstwo, malarstwo, ozdabianie powierzchni.134	
			Klasa 76	Przędzalnictwo	.134
			Klasa 77	Sport, gry i zabawy ludowe	.135
			Klasa 80	Wyroby z gliny, kamienia, wapna, cementu, gips, asfalt, również prasy do brykietów.137	
			Klasa 81	Transport i opakowanie	.138
			Klasa 82	Suszarnictwo, także prażenie, piecyki do palenia kawy, wirówki do ogólnego zastosowania	.141
			Klasa 84	Budownictwo wodne i fundamentowanie	.141
			Klasa 86	Tkactwo	.143
			Klasa 87	Narzędzia i przyrządy, również narzędzia pneumatyczne do ogólnego użytku	.143
			Klasa 89	Otrzymywanie cukru i skrobi	.146